

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

نقشه‌برداری ساختمان

رشته ساختمان

گروه معماری و ساختمان

شاخه فنی و حرفه‌ای

پایه دوازدهم دوره دوم متوسطه

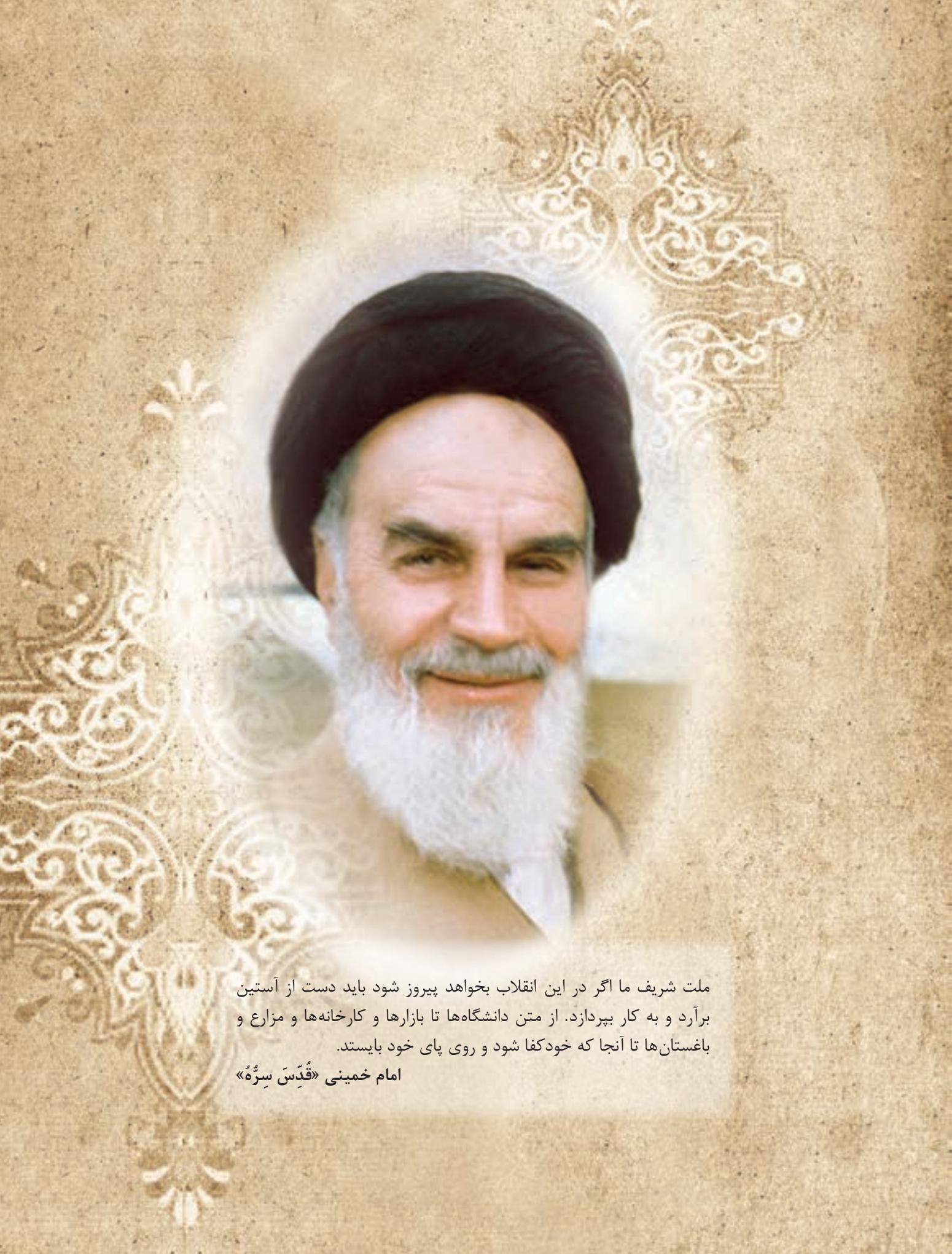

وزارت آموزش و پرورش
سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

نام کتاب:	نقشه‌برداری ساختمان - ۲۱۲۳۹۶	پدیدآورنده:	مدیریت برنامه‌ریزی درسی و تأثیف:
دفتر تأثیف کتاب‌های درسی فنی و حرفه‌ای و کاردانش	سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی	شناسه افزوده برنامه‌ریزی و تأثیف:	
محمد اسماعیل خلیل ارجمندی، حسین دادر، مجید شجاعی اردکانی، محمدعلی فرزانه، محمد صالح لباف‌زاده و امیرحسین متینی (اعضای شورای برنامه‌ریزی)		مدیریت آماده‌سازی هنری:	
ولی حسام پور رضوی، مهدی داورپناه، میثم رهنما، محمدمهدی سلطانی سروستانی، محمد سلیمان‌آبادی، فرشاد سیدحسینی (اعضای گروه تأثیف)		شناسه افزوده آماده‌سازی:	
اداره کل نظارت بر نشر و توزیع مواد آموزشی		نشانی سازمان:	
مهدی داورپناه (رسام)		ناشر:	
تهران: خیابان ایرانشهر شمالی - ساختمان شماره ۴ آموزش و پرورش (شهیدموسوی)		چاپخانه:	
تلفن: ۰۹۱۱۶۱-۸۸۸۳، دورنگار: ۰۹۲۶، کد پستی: ۱۵۸۴۷۴۷۳۵۹		سال انتشار و نوبت چاپ:	
و بگاه: www.irtextbook.ir و www.chap.sch.ir			
شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران: تهران-کیلومتر ۱۷ جاده مخصوص کرج- خیابان ۶۱ (دارو پخش)			
تلفن: ۰۵-۴۴۹۸۵۱۶۱، دورنگار: ۰۶، صندوق پستی: ۱۳۹-۳۷۵۱۵			
شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران «سهامی خاص»			
چاپ دوم ۱۳۹۸			

کلیه حقوق مادی و معنوی این کتاب متعلق به سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی وزارت آموزش و پرورش است و هرگونه استفاده از کتاب و اجزای آن به صورت چاپی و الکترونیکی و ارائه در پایگاه‌های مجازی، نمایش، اقتباس، تلحیص، تبدیل، ترجمه، عکس‌برداری، نقاشی، تهیه فیلم و تکثیر به هر شکل و نوع بدون کسب مجوز از این سازمان ممنوع است و متخلفان تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرند.

ملت شریف ما اگر در این انقلاب بخواهد پیروز شود باید دست از آستین
برآرد و به کار بپردازد. از متن دانشگاه‌ها تا بازارها و کارخانه‌ها و مزارع و
باغستان‌ها تا آنجا که خودکفا شود و روی پای خود بایستد.
امام خمینی «قدس سرّه»

فهرست

پودهمان اول - ترازیابی

۲	تعاریف اولیه
۳	تجهیزات ترازیابی
۶	اصول ترازیابی هندسی
۷	ترازیابی تدریجی
۱۰	محاسبات ترازیابی تدریجی در نرم افزار Excel
۱۲	ترازیابی شعاعی
۱۶	محاسبات ترازیابی شعاعی در نرم افزار Excel
۱۷	انواع خطاهای ترازیابی
۲۳	محاسبه و سرشکنی خطای ترازیابی در نرم افزار Excel
۲۸	تسطیح زمین
۳۱	پیاده کردن نقاط در ارتفاع مشخص با ترازیاب
۳۴	ارزشیابی شایستگی ترازیابی

پودهمان دوم - تعیین موقعیت

۳۶	زاویه
۳۸	واحدهای زاویه و اجزای آن
۳۹	دوربین زاویه یاب (تئودولیت)
۴۱	اندازه گیری زاویه با زاویه یاب
۴۴	زاویه یابی در نرم افزار Excel
۴۶	اندازه گیری زاویه افقی به روش کوپل
۵۰	اندازه گیری زوایای چند ضلعی بسته و بررسی خطاهای سرشکنی آن
۵۴	اندازه گیری طول به کمک زاویه یاب
۵۶	اندازه گیری فاصله به کمک فاصله یاب الکترونیکی
۵۷	دوربین توتال استیشن
۵۹	ترسیم در نرم افزار AutoCAD
۶۱	امتدادهای مبنا در نقشه برداری
۶۶	روش های تعیین مختصات ایستگاهی
۷۹	آشنایی با نرم افزار Civil3D
۸۸	ارزشیابی شایستگی تعیین موقعیت

پودهمان سوم - برداشت

۹۰	کلیات
۹۰	برداشت
۹۱	انواع عوارض در تهیه نقشه
۹۱	اصول برداشت

۹۶	روش‌های برداشت عوارض
۹۷	برداشت به روش تاکئومتری
۱۰۰	تاکئومتری در نرم‌افزار Excel
۱۰۸	عملیات زمینی تهیه نقشه از یک منطقه با زاویه‌یاب
۱۰۹	برداشت اتوماتیک با توتال استیشن
۱۱۰	عملیات زمینی تهیه نقشه از یک منطقه با توتال استیشن
۱۱۱	انتقال مختصات قائم‌الزاویه‌ای نقاط به نرم‌افزار Civil3D و ترسیمات ساده
۱۱۹	برداشت با GPS
۱۲۰	برداشت با لیزر اسکنر زمینی
۱۲۰	برداشت با پهپاد
۱۲۱	برداشت نقشه‌های توپوگرافی
۱۲۵	تهیه نقشه آربیلت
۱۲۶	ارزشیابی شایستگی برداشت

پودمان چهارم – پیاده‌کردن و کنترل طرح

۱۲۸	اهمیت پیاده‌کردن صحیح طرح
۱۲۹	اصول کلی پیاده‌کردن پلان‌های ساختمانی
۱۳۱	پیاده‌کردن با وسائل ساده مساحی
۱۳۲	پیاده‌کردن طرح به روش مشاهداتی
۱۳۳	پیاده‌کردن طرح به روش مختصاتی
۱۳۸	پیاده‌کردن امتداد شیب‌دار با دوربین نقشه‌برداری
۱۴۰	کنترل امتداد شاقولی با دوربین نقشه‌برداری
۱۴۳	تعیین کد ارتفاعی
۱۴۴	ارزشیابی شایستگی پیاده‌کردن و کنترل طرح

پودمان پنجم – شاخه‌های نقشه‌برداری

۱۴۶	نقشه‌برداری مسیر Route Surveying
۱۴۸	نقشه‌برداری زیرزمینی Under Ground Surveying
۱۵۰	نقشه‌برداری آب‌نگاری یا هیدرولوگی Hydrographic Surveying
۱۵۱	نقشه‌برداری میکروژئودزی Micro-Geodesy
۱۵۲	نقشه‌برداری ثبتی یا کاداستر Cadastral Surveying
۱۵۶	ژئودزی Geodesy
۱۵۷	سامانه موقعیت‌یاب جهانی (Global Positioning Systems)
۱۷۱	فتوگرامتری و کاربردهای آن (Photogrammetry)
۱۸۰	ارزشیابی شایستگی شاخه‌های نقشه‌برداری
۱۸۱	منابع و مأخذ

سخنی با هنرجویان عزیز

شرایط در حال تغییر دنیای کار در مشاغل گوناگون، توسعه فناوری‌ها و تحقق توسعه پایدار، ما را بر آن داشت تا برنامه‌های درسی و محتوای کتاب‌های درسی را در ادامه تغییرات پایه‌های قبلی براساس نیاز کشور و مطابق با رویکرد سند تحول بنیادین آموزش و پرورش و برنامه درسی ملی جمهوری اسلامی ایران در نظام جدید آموزشی بازطرابی و تألیف کنیم. مهم‌ترین تغییر در کتاب‌ها، آموزش و ارزشیابی مبتنی بر شایستگی است. شایستگی، توانایی انجام کار واقعی بطور استاندارد و درست تعریف شده است. توانایی شامل دانش، مهارت و نگرش می‌شود. در رشته تحصیلی - حرفه‌ای شما، چهار دسته شایستگی در نظر گرفته است:

۱. شایستگی‌های فنی برای جذب در بازار کار مانند توانایی ترازیابی
۲. شایستگی‌های غیر فنی برای پیشرفت و موفقیت در آینده مانند نوآوری و مصرف بهینه
۳. شایستگی‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات مانند کار با نرم افزارها
۴. شایستگی‌های مربوط به یادگیری مدام‌العمر مانند کسب اطلاعات از منابع دیگر
بر این اساس دفتر تألیف کتاب‌های درسی فنی و حرفه‌ای و کاردانش مبتنی بر اسناد بالادستی و با مشارکت متخصصان برنامه‌ریزی درسی فنی و حرفه‌ای و خبرگان دنیای کار مجموعه اسناد برنامه درسی رشته‌های شاخه فنی و حرفه‌ای را تدوین نموده‌اند که مرجع اصلی و راهنمای تألیف کتاب‌های درسی هر رشته است.

این درس، پنجمین درس شایستگی‌های فنی و کارگاهی است که ویژه رشته ساختمان در پایه ۱۲ تألیف شده است. کسب شایستگی‌های این کتاب برای موفقیت آینده شغلی و حرفه‌ای شما بسیار ضروری است. هنرجویان عزیز سعی نمایید تمام شایستگی‌های آموزش داده شده در این کتاب را کسب و در فرآیند ارزشیابی به اثبات رسانید.

کتاب درسی نقشه‌برداری ساختمان شامل پنج پودمان است و هر پودمان دارای یک یا چند واحد یادگیری است و هر واحد یادگیری از چند مرحله کاری تشکیل شده است. شما هنرجویان عزیز پس از یادگیری هر پودمان می‌توانید شایستگی‌های مربوط به آن را کسب نمایید. هنرآموز محترم شما برای هر پودمان یک نمره در سامانه ثبت نمرات منظور می‌نماید و نمره قبولی در هر پودمان حداقل ۱۲ می‌باشد. در صورت احراز نشدن شایستگی

پس از ارزشیابی اول، فرصت جبران و ارزشیابی مجدد تا آخر سال تحصیلی وجود دارد. کارنامه شما در این درس شامل ۵ پودمان و از دو بخش نمره مستمر و نمره شایستگی برای هر پودمان خواهد بود و اگر دریکی از پودمان ها نمره قبولی را کسب نکردید، تنها در همان پودمان لازم است مورد ارزشیابی قرار گیرید و پودمان های قبول شده در مرحله اول ارزشیابی مورد تأیید و لازم به ارزشیابی مجدد نمی باشد. همچنین این درس دارای ضریب ۸ است و در معدل کل شما بسیار تأثیرگذار است.

همچنین علاوه بر کتاب درسی، شما امکان استفاده از سایر اجزاء بسته آموزشی که برای شما طراحی و تالیف شده است، وجود دارد. یکی از این اجزای بسته آموزشی کتاب همراه هنرخواه می باشد که برای انجام فعالیت های موجود در کتاب درسی باید استفاده نمایید. کتاب همراه خود را می توانید هنگام آزمون و فرایند ارزشیابی نیز همراه داشته باشید. سایر اجزای بسته آموزشی دیگری نیز برای شما در نظر گرفته شده است که با مراجعت به وبگاه رشتہ خود با نشانی www.tvoccd.oerp.ir می توانید از عنوانین آن مطلع شوید.

فعالیت های یادگیری در ارتباط با شایستگی های غیرفیزی از جمله مدیریت منابع، اخلاق حرفه ای، حفاظت از محیط زیست و شایستگی های یادگیری مادام العمر و فناوری اطلاعات و ارتباطات همراه با شایستگی های فنی طراحی و در کتاب درسی و بسته آموزشی ارائه شده است. شما هنرجویان عزیز کوشش نمایید این شایستگی ها را در کنار شایستگی های فنی آموزش ببینید، تجربه کنید و آنها را در انجام فعالیت های یادگیری به کار گیرید. رعایت نکات ایمنی، بهداشتی و حفاظتی از اصول انجام کار است لذا توصیه های هنرآموز محترمان در خصوص رعایت مواردی که در کتاب آمده است، در انجام کارها جدی بگیرید. امیدواریم با تلاش و کوشش شما هنرجویان عزیز و هدایت هنرآموزان گرامی، گام های مؤثری در جهت سربلندی و استقلال کشور و پیشرفت اجتماعی و اقتصادی و تربیت مؤثری شایسته جوانان برومند میهن اسلامی برداشته شود.

دفتر تألیف کتاب های درسی فنی و حرفه ای و کاردانش

در راستای تحقق اهداف سند تحول بنیادین آموزش و پرورش و برنامه درسی ملی جمهوری اسلامی ایران و نیازهای متغیر دنیای کار و مشاغل، برنامه درسی رشته ساختمان طراحی و بر اساس آن محتوای آموزشی نیز تالیف گردید. کتاب حاضر از مجموعه کتاب‌های کارگاهی می‌باشد که برای سال دوازدهم تدوین و تألیف گردیده است. این کتاب ۵ پودمان است که هر پودمان از یک یا چند واحد یادگیری تشکیل شده است. همچنین ارزشیابی مبتنی بر شایستگی از ویژگی‌های این کتاب می‌باشد که در پایان هر پودمان شیوه ارزشیابی آورده شده است. هنرآموزان گرامی می‌باشد برای هر پودمان یک نمره در سامانه ثبت نمرات برای هنرجو ثبت کنند. نمره قبولی در هر پودمان حداقل ۱۲ می‌باشد و نمره هر پودمان از دو بخش تشکیل می‌گردد که شامل ارزشیابی پایانی در هر پودمان و ارزشیابی مستمر برای هریک از پودمان‌ها است. از ویژگی‌های دیگر این کتاب طراحی فعالیت‌های یادگیری ساخت یافته در ارتباط با شایستگی‌های فنی و غیرفنی از جمله مدیریت منابع، اخلاق حرفه‌ای و مباحث زیست محیطی است. این کتاب جزوی از بسته آموزشی تدارک دیده شده برای هنرجویان است که لازم است از سایر اجزاء بسته آموزشی مانند کتاب همراه هنرجو، نرم‌افزار و فیلم آموزشی در فرایند یادگیری استفاده شود. کتاب همراه هنرجو در هنگام یادگیری، ارزشیابی و انجام کار واقعی مورد استفاده قرار می‌گیرد. شما می‌توانید برای آشنایی بیشتر با اجزای بسته یادگیری، روش‌های تدریس کتاب، شیوه ارزشیابی مبتنی بر شایستگی، مشکلات رایج در یادگیری محتوای کتاب، بودجه‌بندی زمانی، نکات آموزشی شایستگی‌های غیرفنی، آموزش اینمنی و بهداشت و دریافت راهنمای و پاسخ فعالیت‌های یادگیری و تمرین‌ها به کتاب راهنمای هنرآموز این درس مراجعه کنید. لازم به یادآوری است، کارنامه صادر شده در سال تحصیلی قبل بر اساس نمره ۵ پودمان بوده است و در هنگام آموزش و سنجش و ارزشیابی پودمان‌ها و شایستگی‌ها، می‌باشد به استاندارد ارزشیابی پیشرفت تحصیلی منتشر شده توسط سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی مراجعه گردد. رعایت اینمنی و بهداشت، شایستگی‌های غیرفنی و مراحل کلیدی بر اساس استاندارد از ملزمات کسب شایستگی می‌باشد. همچنین برای هنرجویان تبیین شود که این درس با ضریب ۸ در معدل کل محاسبه می‌شود و دارای تأثیر زیادی است.

کتاب شامل پودمان‌های ذیل است:

پودمان اول: با عنوان «ترازیابی» که ابتدا روش‌های اندازه‌گیری اختلاف ارتفاع نقاط آورده شده و در ادامه روش‌های کنترل صحت اندازه‌گیری و کاربردهای ترازیابی ذکر گردیده است.

پودمان دوم: عنوان «تعیین موقعیت» که در این پودمان با روش‌های اندازه‌گیری زاویه به کمک زاویه‌یاب‌ها و انجام محاسبات آن در نرم‌افزار Excel و اندازه‌گیری طول با استفاده از زاویه‌یاب و توtal استیشن آشنا شده و سپس با محاسبه جهت امتدادها به تعیین مختصات به روش پیمایش می‌پردازد.

پودمان سوم: دارای عنوان «برداشت» بوده که در آن ابتدا با شناخت وسایل و اصول برداشت مسطحاتی و ارتفاعی به محاسبه فواصل افقی و اختلاف ارتفاع به روش‌های دستی و نرم‌افزاری پرداخته و سپس عوارض را به کمک نرم‌افزار Civil3D ترسیم می‌نمایند.

پودمان چهارم: «پیاده‌کردن و کنترل طرح»؛ در این پودمان اصول کلی پیاده‌کردن ساختمان مطرح شده و با روش‌های پیاده‌کردن نقاط به کمک وسایل ساده و توtal استیشن آشنا شده و نیز پیاده‌کردن و کنترل نقاط مسطحاتی و ارتفاعی عوارض آموخته می‌شود.

پودمان پنجم: با عنوان «شاخه‌های نقشه‌برداری» که در این پودمان هنرجویان با انواع رشته‌های نقشه‌برداری از جمله نقشه‌برداری مسیر، زیرزمینی، هیدرولگرافی، ژئودزی، کاداستر و فتوگرامتری آشنا می‌شوند. نظر به اینکه در این کتاب از نرم‌افزارهای ویژه نقشه‌برداری مانند Civil3D استفاده شده و نیز مطالبی در مورد شاخه‌های تخصصی نقشه‌برداری ذکر گردیده است، اولویت تدریس این درس با هنرآموزان رشته نقشه‌برداری که دارای حداقل مدرک کارشناسی نقشه‌برداری هستند می‌باشد.

امید است که با تلاش و کوشش شما همکاران گرامی اهداف پیش‌بینی شده برای این درس محقق گردد.

پودمان ۱

ترازیابی

مقدمه ۴

ترازیابی اصطلاحی است که برای فرایند اندازه‌گیری اختلاف ارتفاع بین دو و یا چند نقطه به کار برده می‌شود. در مهندسی نقشه‌برداری، ترازیابی کاربردهای فراوانی دارد و در تمام مراحل تکمیل یک پروژه از نقشه‌برداری اولیه گرفته تا پیاده‌سازی نهایی قسمت‌های مختلف آن مورد استفاده قرار می‌گیرد. از نمونه کاربردهای آن در پروژه‌های ساختمانی می‌توان به کنترل عملیات خاکی و پایش گودبرداری، پیاده‌سازی کف پروژه به منظور شروع ساخت، پیاده‌سازی و تراز ارتفاعی فونداسیون و صفحه ستون‌ها و کنترل ارتفاعی قسمت‌های مختلف ساختمان و ... می‌توان نام برد. در این فصل با اصول و روش‌های ترازیابی هندسی و تعدادی از کاربردهای آن آشنا می‌شویم.

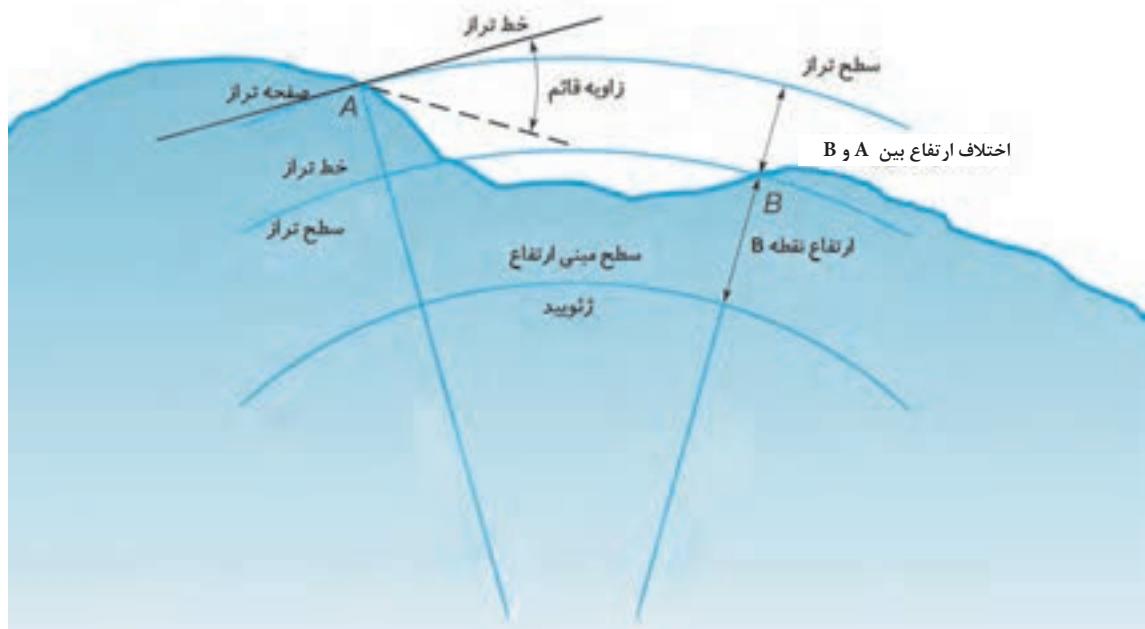
استاندارد عملکرد

انجام عملیات ترازیابی بین نقاط با استفاده از دوربین ترازیاب، سه پایه دوربین، شاخص (میر)، ترازبشی و متر مطابق دستورالعمل انجام ترازیابی تدریجی درجه ۳ سازمان نقشه‌برداری (مجله شماره ۱۱۹)

تعاریف اولیه

۱- سطح تراز و خط تراز

سطحی که تمام نقاط واقع بر آن بر امتداد شاغلی عمود است. امتداد شاغلی همان جهتی است که نوک یک شاغل آویزان نشان می‌دهد.

۲- خط افقی

خطی است که در یک نقطه مشخص بر امتداد بردار گرانش عمود است. همان‌طور که در شکل بالا نشان داده شده است این خط در نقطه مورد نظر بر سطح تراز مماس می‌شود. اینها یا کرویت عبارت است از اختلاف بین خط افقی و خط تراز.

۳- سطح مبنا

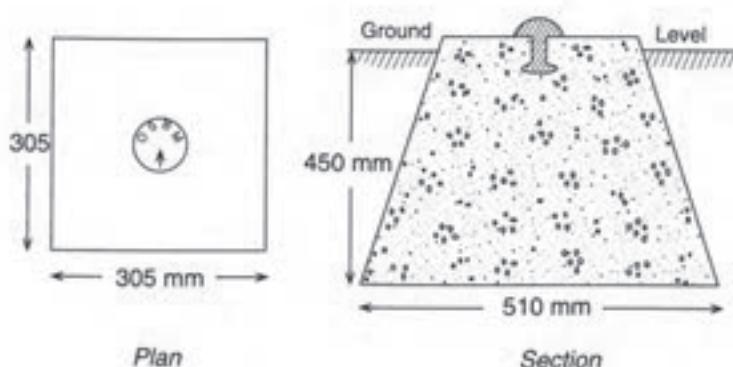
در عملیات ترازیابی، با انتخاب یک سطح تراز، ارتفاع همه نقاط نسبت به این سطح به دست آورده می‌شود. که به آن سطح مبنای گویند. این سطح هر سطح دلخواهی می‌تواند باشد ولی معمولاً متوسط سطح آب‌های آزاد به عنوان سطح مبنای ارتفاع در نظر گرفته می‌شود. بدیهی است ارتفاع تمام نقاط واقع بر این سطح صفر می‌باشد.

۴- ارتفاع نقطه

فاصله عمودی بین سطح تراز یک نقطه و سطح مبنای انتخابی را ارتفاع آن نقطه می‌گویند.

۵- بنج مارک

نقاطی که ارتفاع آنها با استفاده از روش‌های دقیق ترازیابی از قبل مشخص شده است. انواع متداول این نقاط به منظور ماندگاری طولانی مدت معمولاً توسط میخکوبی در سطح زمین و یا حک شدن بر روی دیوار ساختمان‌ها، علامت گذاری می‌شوند.

تجهیزات ترازیابی

برای انجام ترازیابی تجهیزات خاصی مورد نیاز است: ۱- دوربین ترازیاب ۲- شاخص (میر) ۳- سه‌پایه

۱- دوربین ترازیاب

از آن جهت به این دوربین ترازیاب گفته می‌شود که پس از استقرار آن در یک نقطه، محور دیدگانی آن به صورت کاملاً افقی قرار می‌گیرد.

در دوربین ترازیاب دو محور به شرح زیر وجود دارد:

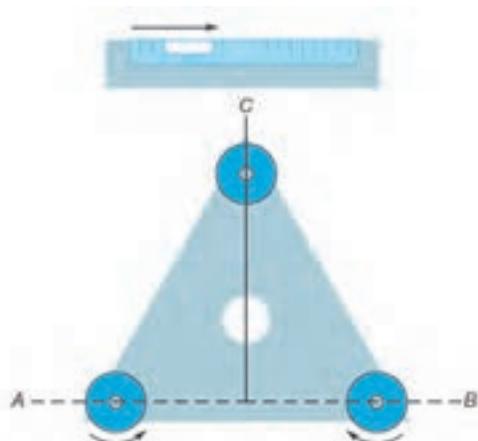
الف- محور دیدگانی دوربین: محوری است که محل تقاطع دو تار بلند رتیکول را به مرکز عدسی‌های شیئی و چشمی وصل می‌کند (در صورتی که دستگاه خطانداشت و از تنظیم خارج نشده باشد). در غیراین صورت خطایی ایجاد می‌شود که آن را خطای کلیماسیون یا کجی محور دیدگانی می‌گویند.

ب- محور اصلی دستگاه: محوری است که امتداد قائم را نشان می‌دهد، بنابراین وقتی که دستگاه تراز باشد، محور اصلی بر امتداد شاقولی منطبق است.

پس از نصب دستگاه ترازیاب روی سه پایه و استقرار آن روی زمین، ابتدا لازم است دوربین کاملاً تراز شود برای این منظور یک تراز کروی در بدنه دوربین تعییه شده است که با استفاده از سه پیچ قسمت پایین دوربین قابل تنظیم است. اصل کلی که هنگام تراز کردن دوربین باید به یاد داشته باشد این است که حباب تراز به طرف هر کدام از پیچ‌ها که منحرف شده باشد لازم است آن پیچ را باز کنید تا آن سمت به سمت بالا حرکت کند. با این کار حباب تراز به سمت پیچ بعدی حرکت می‌کند و با تکرار این عمل بالاخره حباب تراز به مرکز هدایت شده و دوربین در وضعیت تراز قرار می‌گیرد. لازم است به منظور کنترل سالم بودن تراز، تلسکوپ دوربین را به آرامی بچرخانیم؛ تراز دوربین در حالت‌های مختلف نباید بهم بخورد.

پس از استقرار و تراز دستگاه، لازم است که ابتدا صفحه تارهای رتیکول کاملاً واضح و پررنگ دیده شود همان‌طور که در شکل دوربین ترازیاب نشان داده شد برای این منظور پیچی در قسمت چشمی تلسکوپ تعییه شده که با چرخاندن آن می‌توان صفحه تارهای رتیکول را واضح کرد. بهتر است هنگام انجام این کار یک کاغذ سفید جلوی لنز دستگاه نگه داشته شود. هنگام نشانه روی به شاخص برای تنظیم وضوح (فوکوس) تصویر هم می‌توان از پیچ تنظیم فوکوس که در قسمت جانبی بدنه دوربین تعییه شده استفاده کنید.

پس از واضح کردن صفحه تارهای رتیکول و فوکوس لنز دوربین با نگاه کردن به داخل چشمی تصویری شبیه به شکل روبرو دیده می‌شود. صفحه تارهای رتیکول شامل یک تار عمودی و سه تار افقی است که هنگام نشانه روی به شاخص لازم است تار عمودی شاخص را از بالا تا پایین به دو نیم تقسیم کند، در این حالت تار افقی میانی (تار وسط) روی هر عددی قرار گرفت آن عدد خوانده و یادداشت می‌شود.

۲- شاخص(میر)

شاخص عبارت است از یک چوب مدرج شبیه به یک خط کش بلند که البته نوع فلزی آن هم موجود است. مطابق شکل روبرو این خط کش بلند به تقسیمات سانتی متر مدرج شده و برای سهولت خواندن آن، سانتی مترها غالباً یک درمیان به رنگ سفید و سیاه است و هر ده سانتی متر نیز با خط بزرگ‌تر یا با عدد نشان داده است. برای سهولت در جابجایی شاخص‌ها معمولاً به صورت چند تکه یک متري طراحی شده و توسط بسته‌های فلزی به هم متصل می‌شوند به طوری که قابلیت تا شدن و یا جمع شدن به صورت کشویی را داراست. هنگام قرائت، شاخص باید در نقطه مورد نظر به صورت قائم نگهداشته شود، برای اینکار لازم است به وسیله یک تراز نبشی آن را تراز کرد. در شکل روبرو یک تراز نبشی نشان داده شده است.

۳- سه پایه

به منظور استقرار دوربین به صورت کاملاً شاغلی و بی حرکت از سه پایه استفاده می‌شود که انواع مختلف چوبی و آلومینیومی آن موجود است. مطابق شکل روبرو در قسمت فوقانی سه پایه صفحه‌ای برای قرار گرفتن دوربین ترازیاب قرار دارد که در زیر آن یک پیچ جهت اتصال دوربین به سه پایه تعییه شده است. به منظور تنظیم ارتفاع سه پایه پیچ‌هایی در قسمت میانی پایه‌ها تعییه شده که می‌توان به صورت کشویی ارتفاع پایه‌ها را کم و زیاد کرد. در قسمت انتهای پایه‌ها پدال‌هایی وجود دارد که برای فروبردن نوک پایه‌ها در زمین از این پدال‌ها استفاده می‌شود. انتهای پایه‌ها هم به صورت نوک تیز طراحی می‌شود به طوری که به راحتی در زمین فرو رود.

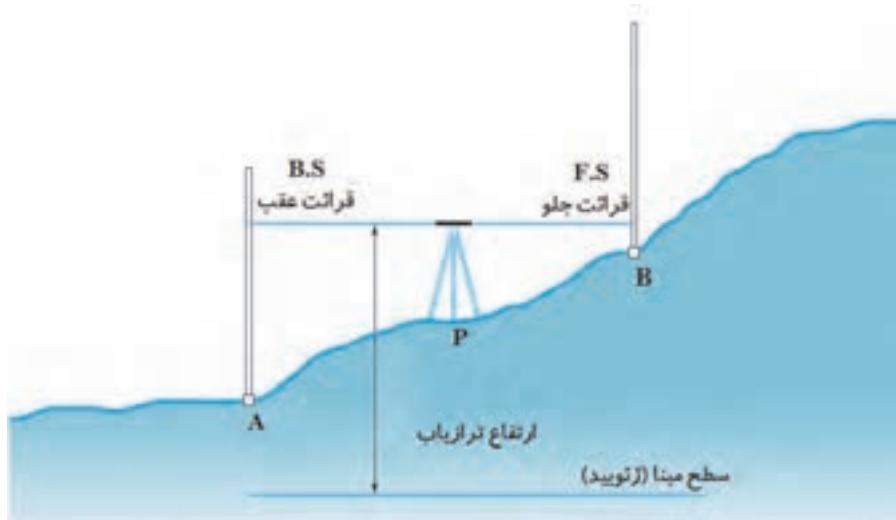
آشنایی با اجزاء مختلف ابزار ترازیابی شامل ترازیاب، سه پایه و شاخص و نحوه استقرار صحیح ترازیاب و شاخص روی زمین و قرائت تارهای رتیکول و ثبت صحیح اعداد روی شاخص و انجام مداوم استقرار دستگاه و قرائت شاخص و ثبت اعداد در مکان‌های مختلف

فعالیت
عملی ۱

اصول ترازیابی هندسی

فرض کنید یک دوربین ترازیاب در نقطه P مطابق شکل زیر مستقر شده است. همچنین در دو نقطه A و B که تقریباً در فاصله مساوی با ترازیاب قرار دارند دو شاخص به صورت کاملاً قائم مستقر شده است. پس از قرائت تار وسط روی شاخص نقاط A و B اختلاف ارتفاع بین دو نقطه A و B از رابطه (۱) قابل محاسبه می‌باشد:

$$\Delta H_{AB} = B.S - F.S \quad \text{رابطه (۱)}$$

که در این رابطه منظور از B.S قرائت رقم روی شاخص A و F.S قرائت روی شاخص B است.

بدیهی است که چنانچه ارتفاع یکی از نقاط A و یا B معلوم باشد می‌توان ارتفاع نقطه مجهول را با استفاده از رابطه (۲) محاسبه کرد:

$$H_B = H_A + \Delta H_{AB} \quad \text{رابطه (۲)}$$

در این رابطه منظور از H_A و H_B ارتفاع نقاط A و B است.

مطابق شکل بالا اگر قرائت شاخص در نقاط A و B به ترتیب برابر $B.S = 1290$ و $F.S = 1873$ باشد مطلوب است محاسبه اختلاف ارتفاع بین دو نقطه A و B.

مثال ۱

حل: مطابق رابطه (۱) می‌توان نوشت:

$$\Delta H_{AB} = B.S - F.S$$

$$\Delta H_{AB} = 1290 - 1873 = -583 \text{ mm}$$

مثال ۲

در مثال قبل اگر ارتفاع نقطه A برابر با 120 متر باشد ارتفاع نقطه B را محاسبه کنید.

$$H_B = H_A + \Delta H_{AB}$$

حل: مطابق رابطه (۲) می‌توان نوشت:

$$H_B = 120 + \left(\frac{-583}{1000} \right) = 119 / 417 \text{ m}$$

بیشتر
بدانیم

برای تعیین متوسط سطح آبهای آزاد لازم است سطح آب دریاها در مدت تقریباً ۱۹ سال مدام اندازه‌گیری شود.

انجام یک عملیات ترازیابی بین دو نقطه به صورت تکراری توسط تمام افراد گروه و ثبت مشاهدات و مقایسه نتایج

فعالیت
عملی ۲

ترازیابی تدریجی

مطابق شکل زیر اگر دو نقطه‌ای که می‌خواهیم اختلاف ارتفاع آنها را به دست آوریم، از هم دور باشند یا شبی زمین زیاد باشد، و یا مانعی جلوی دید ترازیاب را بگیرد به طریقی که با یک بار استقرار ترازیاب پیداکردن اختلاف ارتفاع امکان پذیر نباشد از روش ترازیابی تدریجی استفاده می‌شود. در این روش مجبور خواهیم بود در طول مسیر از یک سری نقاط کمکی یا نقاط نشانه استفاده کنیم و در حقیقت چندین بار ایستگاه‌گذاری نمائیم.

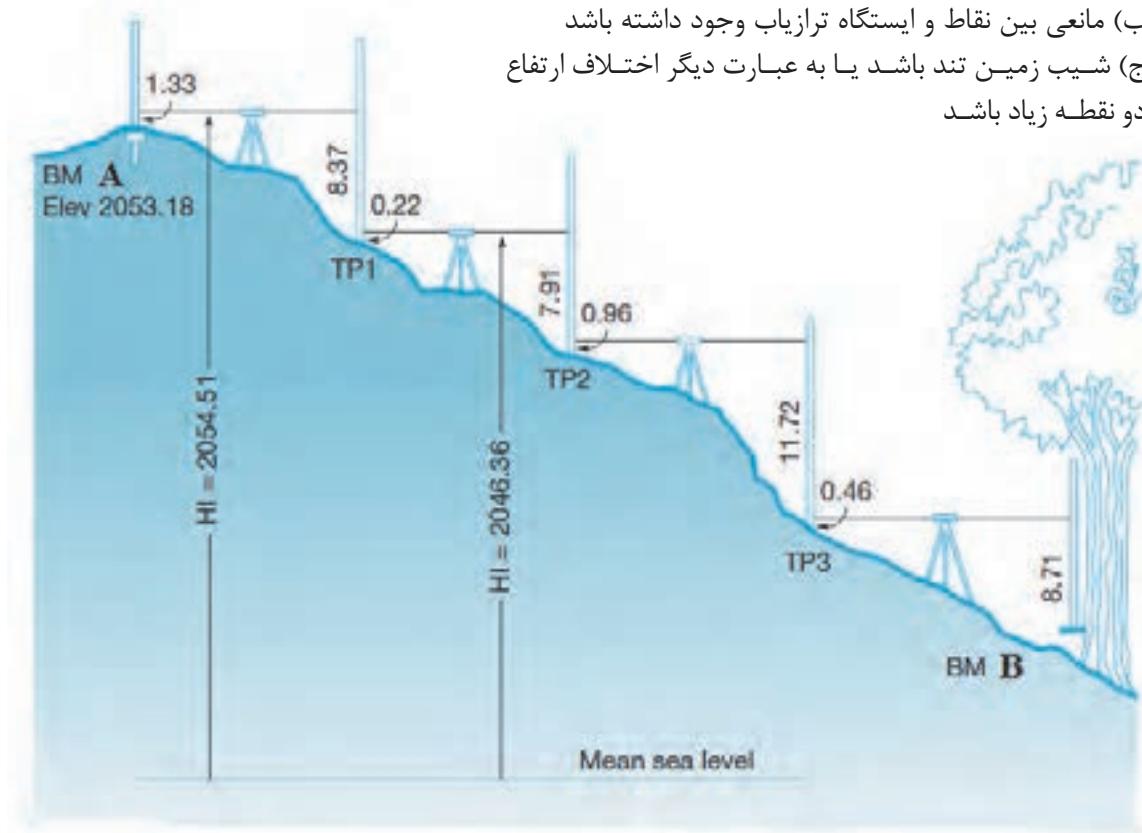
بنابراین زمانی از ترازیابی تدریجی استفاده می‌گردد که:

الف) فاصله دو نقطه زیاد باشد

ب) مانعی بین نقاط و ایستگاه ترازیاب وجود داشته باشد

ج) شبی زمین تند باشد یا به عبارت دیگر اختلاف ارتفاع

دو نقطه زیاد باشد

مطابق شکل ترازیابی تدریجی (شکل صفحه قبل) برای تعیین اختلاف ارتفاع دو نقطه A و B طول مسیر حرکت ترازیابی به چند دهنۀ دلخواه، متناسب با وضعیت منطقه، تقسیم می‌شود و اختلاف ارتفاع هر دهنۀ تعیین و نهایتاً با جمع جبری اختلاف ارتفاع دهنۀ‌ها، اختلاف ارتفاع دو نقطه A و B تعیین می‌گردد. برای این منظور کافی است با قراردادن دستگاه بین هر دو نقطه و انجام قرائت‌های عقب و جلو، عملیات را از A به سمت B ادامه دهیم.

در مسیر حرکت ترازیابی معمولاً اولین قرائت را در هر دهنۀ قرائت عقب و دومین قرائت را قرائت جلو گویند و به ترتیب با F.S و B.S نمایش می‌دهند.

نکته

به مجموعه یک یا چند دهنۀ، که بین دو ایستگاه ترازیابی قراردارد، قطعه می‌گویند پس در ابتدا و انتهای هر قطعه ترازیابی نقاط ثابت ایستگاهی وجود دارد ولی در هر دهنۀ ممکن است نقاط ابتدا و انتهایی نقاط موقت باشند به سادگی می‌توان نشان داد که اختلاف ارتفاع نقاط A و B از رابطه (۳) به دست می‌آید:

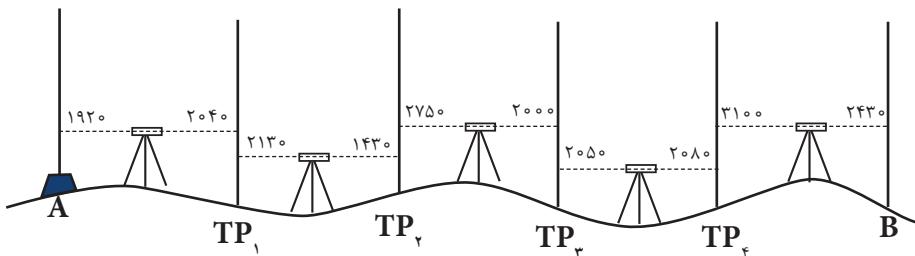
$$\Delta H_{AB} = \Sigma B.S - \Sigma F.S \quad \text{رابطه (۳)}$$

منظور از $\Sigma B.S$ جمع کل قرائت‌های عقب و منظور از $\Sigma F.S$ جمع کل قرائت‌های جلو می‌باشد. به منظور مرتب نوشتن اعدادی که می‌خوانیم مطابق شکل رویرو جدول ساده زیر را ترسیم می‌کنیم و در هر ایستگاه یک قرائت عقب و یک قرائت جلو انجام می‌دهیم. سپس حاصل جمع قرائت‌های جلو از حاصل جمع قرائت‌های عقب کم می‌شود بدین ترتیب اختلاف ارتفاع نقطه A و B به دست می‌آید.

جدول ترازیابی تدریجی					
Sta.	B.S.	H.L.	F.S.	Elev.	A.H. Elev.
BM A	1.33			2053.18	2053.18
		2054.51		(-0.004)	
TP1	0.22		8.37	2046.14	2046.14
		2046.36	7.01	(-0.005)	
TP2	0.96		8.94	2038.45	2038.44
		2039.41		(-0.012)	
TP3	0.46		11.72	2027.69	2027.68
		2028.15		(-0.016)	
BM B	11.95		8.71	2019.44	2019.42
		2021.30		(-0.022)	
TP4	12.55		2.61	2028.78	2028.76
		2041.35		(-0.026)	
TP5	12.77		0.68	2040.65	2040.62
		2053.42		(-0.030)	
BM A			0.21	2053.21	2053.18
$\Sigma = +40.24$	$\Sigma = -40.21$				
Page Check:					
	2053.18				
	+ 40.24				
	2093.42				
	- 40.21				
	2053.21	Check			

مطابق کروکی زیر یک ترازیابی تدریجی انجام شده است مطلوب است محاسبه اختلاف ارتفاع دو نقطه A و B.

حل: برای محاسبه ارتفاع نقاط سایر نقاط، اختلاف ارتفاع تک تک دهنده‌ها را جداگانه محاسبه کرده و با ارتفاع نقطه قبل جمع جبری می‌کنیم تا ارتفاع نقطه بعدی به دست آید مثلاً برای محاسبه ارتفاع نقطه ۱ TP_۱ داریم:

$$\Delta H_{A,TP_1} = B.S_A - F.S_B$$

$$H_{TP_1} = H_A + \Delta H_{A,TP_1}$$

مرحله اول (ترسیم و تکمیل جدول)

مطابق شکل اعداد مندرج در کروکی را به ترتیب در جدول ترازیابی وارد می‌کنیم. همچنین ارتفاع نقطه اول را که معلوم است در ردیف مربوط به آن می‌نویسیم.

نقاط	قرائت عقب	قرائت جلو	اختلاف ارتفاع	ارتفاع
P	B.S	F.S	ΔH	H
A	1920	---		1650/420
TP ₁	2130	2040	-120	1650/300
TP ₂	2750	1430	700	1651/000
TP ₃	2050	2000	50	1651/750
TP ₄	3100	2080	-30	1651/720
B	---	2430	670	1652/390
جمع	11950	9980		

مرحله دوم (محاسبه اختلاف ارتفاع نقاط اول و آخر) برای محاسبه اختلاف ارتفاع (ΔH_{AB}) کافی است که جمع قرائت‌های عقب و جمع قرائت‌های جلو را محاسبه کرده و از رابطه زیراستفاده کنیم:

$$\Delta H_{AB} = \text{جمع قرائت‌های جلو} - \text{جمع قرائت‌های عقب}$$

$$= \sum B.S - \sum F.S = 11950 - 9980 = 1970 \text{ mm} = 1/970 \text{ m}$$

محاسبات ترازیابی تدریجی در نرم افزار Excel

با نرم افزار Excel در گذشته آشنا شده اید. در این بخش می خواهیم از آن برای انجام محاسبات تکراری مانند محاسبات ترازیابی استفاده کنیم.

	A	B	C	D	E
1	P	B.S	F.S	اختلاف ارتفاع فرالت جلو	فرالت عقب نقطه
2	A	1536			ارتفاع
3	B	2680	2654		
4	C	1618	2813		
5	D	3456	3218		
6	E		3614		
7					
8					
9					

	A	B	C	D	E
1	P	B.S	F.S	اختلاف ارتفاع فرالت جلو	ارتفاع
2	A	1536			
3	B	2680	2654	=B3-C4	
4	C	1618	2813		
5	D	3456	3218		
6	E		3614		
7					
8					
9					

	A	B	C	D	E
1	P	B.S	F.S	اختلاف ارتفاع فرالت جلو	ارتفاع
2	A	1536			
3	B	2680	2654	-1118	
4	C	1618	2813		
5	D	3456	3218		
6	E		3614		
7					
8					
9					

	A	B	C	D	E
1	P	B.S	F.S	اختلاف ارتفاع فرالت جلو	ارتفاع
2	A	1536			
3	B	2680	2654	-1118	
4	C	1618	2813	-133	
5	D	3456	3218	-1600	
6	E		3614	-158	
7					
8					
9					

مرحله اول - ورود اطلاعات مطابق جدول ترازیابی در نرم افزار Excel: ابتدا مطابق جدول ترازیابی عنوانین ستون ها را نوشته سپس نام نقاط و قرائت های عقب و جلو و نیز ارتفاع نقطه اول را وارد می نماییم.

مرحله دوم - محاسبه ستون اختلاف ارتفاع (Δh): می دانیم اختلاف ارتفاع از رابطه محاسبه می شود برای ($\Delta h = B.S - F.S$) مثال ($\Delta h_1 = 1536 - 2654 = -1118$) و ($\Delta h_2 = 2680 - 2813 = -133$) و ... می شود. در نرم افزار Excel برای فرمول نویسی به جای عدد، نشانی خانه های مربوطه نوشته می شود مانند: در خانه D4 مقدار $B3 - C4 =$ نوشته می شود، باید توجه داشت اگر قبل از فرمول علامت (=) نوشته نشود محاسبه انجام نمی گیرد. (در نرم افزار Excel به جای تایپ نشانی خانه می توان پس از علامت مساوی روی خانه مربوطه کلیک کرد)

در خانه های بعدی نیز باید فرمول های مشابه نوشته شود و یا به روش درج اتوماتیک فرمول قبلی در خانه های بعدی تا D7 کپی شود. در کپی کردن فرمول ها نشانی خانه ها به نسبت مکان کپی تغییر می کند. (روی خانه D7 دو بار کلیک کنید تا فرمول و خانه های آنرا مشاهده نمایید).

	A	B	C	D	E
1	P	B.S	F.S	اختلاف ارتفاع	ارتفاع
2	A	1536	2654	-1118	H
3	B	2680	2813	-133	
4	C	1618	3218	-1600	
5	D	3456	3614	-158	
6	E				
7					
8					
9					

	A	B	C	D	E
1	P	B.S	F.S	اختلاف ارتفاع	ارتفاع
2	A	1536	2654	-1118	H
3	B	2680	2813	-133	98.882
4	C	1618	3218	-1600	
5	D	3456	3614	-158	
6	E				
7					
8					
9					

	A	B	C	D	E
1	P	B.S	F.S	اختلاف ارتفاع	ارتفاع
2	A	1536	2654	-1118	H
3	B	2680	2813	-133	98.749
4	C	1618	3218	-1600	97.149
5	D	3456	3614	-158	96.991
6	E				
7					
8					
9					

برای تفاضل آنها در خانه D9 فرمول $=B9-C9$ را می‌نویسیم و در خانه E9 برای محاسبه ارتفاع نقطه آخر فرمول $=E3+D9/1000$ را نوشته و با مقدار خانه E7 که ارتفاع نقطه آخر است مقایسه می‌نماییم اگر با هم برابر بودند محاسبات صحیح انجام شده است.

	A	B	C
1	P	B.S	F.S
2	A	1536	
3	B	2680	2654
4	C	1618	2813
5	D	3456	3218
6	E		3614
7			
8			
9			

	A	B	C
1	P	B.S	F.S
2	A	1536	
3	B	2680	2654
4	C	1618	2813
5	D	3456	3218
6	E		3614
7			
8			
9		9290	12299

مرحله سوم - محاسبه ارتفاع (H):

ارتفاع هر نقطه برابر است با (ارتفاع نقطه قبلی + اختلاف ارتفاع) و چون اختلاف ارتفاع برحسب میلی‌متر و ارتفاع بر حسب متر است مقدار اختلاف ارتفاع را بر هزار تقسیم می‌کنیم تا بر حسب متر شود. $H = H1 + \Delta H1 / 1000$ و $H3 = H2 + \Delta H2 / 1000$ و ...).

در نرم‌افزار Excel برای محاسبه ارتفاع مانند محاسبه اختلاف ارتفاع از نشانی خانه‌ها استفاده می‌نماییم. $(E4 = E3 + D4 / 1000)$ سپس به روش درج اتوماتیک خانه E4 را تا E4 کپی می‌نماییم.

مرحله چهارم - کنترل محاسبات:

می‌دانیم اختلاف ارتفاع کلی یعنی اختلاف ارتفاع بین نقطه اول و آخر برابر است با تفاضل مجموع قرائت‌های جلو از قرائت‌های عقب ($\Delta h = \Sigma B.S - \Sigma F.S$) و اگر این اختلاف ارتفاع را با ارتفاع نقطه اول جمع کنیم باید ارتفاع نقطه آخر بدست آید. در نرم‌افزار Excel برای اینکه جمع ستون را محاسبه نماییم ابتدا این ستون‌ها را تا چند خانه بعد (مانند ردیف نهم) از آنها انتخاب کرده و سپس آیکن را از رویون Home کلیک می‌کنیم.

	A	B	C	D	E		A	B	C	D	E		
1	P	B.S	F.S	Δh	فراتت جلو	ارتفاع	1	P	B.S	F.S	Δh	فراتت عقب	
2	A	1536				100	2	A	1536				100
3	B	2680	2654	-1118	98.882		3	B	2680	2654	-1118	98.882	
4	C	1618	2813	-133	98.749		4	C	1618	2813	-133	98.749	
5	D	3456	3218	-1600	97.149		5	D	3456	3218	-1600	97.149	
6	E	3614		-158	96.991		6	F	3614		-158	96.991	
7							7						
8							8						
9		9290	12299	=B9-C9			9	9290	12299		-3009		

	A	B	C	D	E		A	B	C	D	E		
1	P	B.S	F.S	Δh	فراتت عقب	ارتفاع	1	P	B.S	F.S	Δh	فراتت جلو	
2	A	1536				100	2	A	1536				100
3	B	2680	2654	-1118	98.882		3	B	2680	2654	-1118	98.882	
4	C	1618	2813	-133	98.749		4	C	1618	2813	-133	98.749	
5	D	3456	3218	-1600	97.149		5	D	3456	3218	-1600	97.149	
6	E	3614		-158	96.991		6	E	3614		-158	96.991	
7							7						
8							8						
9		9290	12299	=E9-D9/1000			9	9290	12299	-3009	96.991		

انجام عملیات ترازیابی تدریجی در محوطه هنرستان، ثبت نتایج و کنترل خطای انسانی شامل خطای یادداشت برداری خطای شنیداری و نوشتاری در حین عملیات

فعالیت عملی ۳

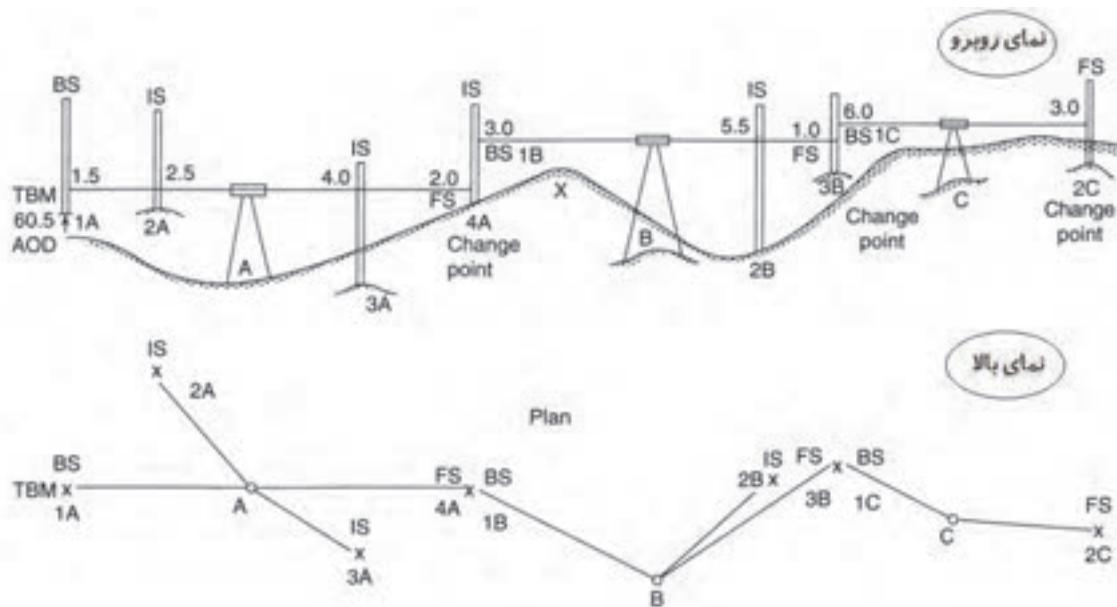
ترازیابی ساعی

هرگاه فاصله نقاط به هم نزدیک باشد به طوری که بتوان از یک ایستگاه عدد مربوط به شاخص روی چند نقطه را خواند یا به عبارت دیگر با قراردادن ترازیاب در محل مناسب بتوان بیش از دو قرائت انجام داد. در جدول اولین قرائت را قرائت عقب و آخرین قرائت را قرائت جلو و بقیه را قرائت‌های وسط ثبت می‌کنیم. این نوع ترازیابی را ترازیابی ساعی یا ترازیابی نقاط پراکنده گویند.

در مواقعی که نقاطی به صورت پراکنده قرار گرفته باشد، به طوری که بتوان از یک ایستگاه آنها را ترازیابی کرد، از این ترازیابی استفاده می‌شود.

همان‌طور که گفته شد، در ترازیابی ساعی دستگاه ترازیاب را در محل مناسبی، که از آن محل بتوان بیش از دو قرائت انجام داد، قرار می‌دهیم. برای مثال در شکل (۱۲) دستگاه در نقطه S مستقر شده است، به طوری که از آنجا شاخص در نقاط A و B و C و D دیده می‌شود.

چنان‌چه ارتفاع نقطه اول معلوم باشد، در این نقطه قرائت عقب انجام می‌شود. در ادامه کار با گرفتن شاخص بر روی نقاط بعد به ترتیب قرائت‌های تار و سط انجام می‌شود و در انتهای شاخص را بر روی نقطه آخر می‌گیریم و قرائت روی آن را قرائت جلو ثبت می‌نماییم.

هرگاه اختلاف ارتفاع نقاط را با ΔH و قرائت عقب را با $B.S$ و قرائت‌های وسط را با $I.S$ و قرائت جلو را با $F.S$ نشان دهیم، داریم:

$$\Delta H_{\text{IA}, \text{rA}} = B.S_{\text{IA}} - I.S_{\text{rA}}$$

$$\Delta H_{\text{IA}, \text{rA}} = B.S_{\text{IA}} - I.S_{\text{rA}}$$

$$\Delta H_{\text{IA}, \text{rA}} = B.S_{\text{IA}} - I.S_{\text{rA}}$$

روشن است با داشتن اختلاف ارتفاع هر دو نقطه نسبت به هم و معلوم بودن ارتفاع یک نقطه از قبل مانند A به راحتی ارتفاع بقیه نقاط محاسبه می‌شود، مثلاً:

$$H_{\text{IA}} =$$

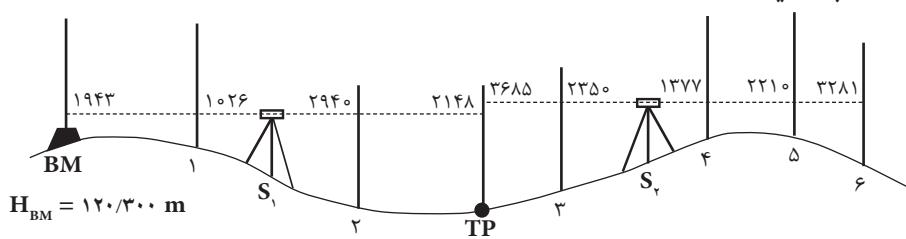
$$H_{\text{IA}} = H_{\text{IA}} + \Delta H_{\text{IA}, \text{rA}}$$

$$H_{\text{rA}} = H_{\text{IA}} + \Delta H_{\text{IA}, \text{rA}}$$

$$H_{\text{rA}} = H_{\text{IA}} + \Delta H_{\text{IA}, \text{rA}}$$

شکل زیر مربوط به کروکی یک عملیات ترازبایی به روش شعاعی است که قرائت اعداد روی شاخص مستقر در نقاط روی آن مشخص شده است. جدول ترازبایی را ترسیم کرده و با استفاده از آن ارتفاع نقاط را محاسبه کنید.

مثال ۴

حل:

محاسبات در دهنۀ اول ترازیابی:

$$\Delta H_{BM,1} = 1943 - 1026 = 917 \text{ mm} = 0 / 917 \text{ m}$$

$$\Rightarrow H_1 = H_{BM} + \Delta H_{BM,1} = 120 / 300 + 0 / 917 = 121 / 217 \text{ m}$$

$$\Delta H_{BM,2} = 1943 - 2940 = -997 \text{ mm} = -0 / 997 \text{ m}$$

$$\Rightarrow H_2 = H_{BM} + \Delta H_{BM,2} = 120 / 300 + (-0 / 997) = 119 / 303 \text{ m}$$

$$\Delta H_{BM,TP} = 1943 - 2148 = -205 \text{ mm} = -0 / 205 \text{ m}$$

$$\Rightarrow H_{TP} = H_{BM} + \Delta H_{BM,TP} = 120 / 300 + (-0 / 205) = 120 / 095 \text{ m}$$

محاسبات در دهنۀ دوم ترازیابی:

$$\Delta H_{TP,3} = 3685 - 2350 = 1335 \text{ mm} = 1 / 335 \text{ m}$$

$$\Rightarrow H_3 = H_{TP} + \Delta H_{TP,3} = 120 / 095 + 1 / 335 = 121 / 430 \text{ m}$$

$$\Delta H_{TP,4} = 3685 - 1377 = 2308 \text{ mm} = 2 / 308 \text{ m}$$

$$\Rightarrow H_4 = H_{TP} + \Delta H_{TP,4} = 120 / 095 + 2 / 308 = 122 / 403 \text{ m}$$

$$\Delta H_{TP,5} = 3685 - 2210 = 1475 \text{ mm} = 1 / 475 \text{ m}$$

$$\Rightarrow H_5 = H_{TP} + \Delta H_{TP,5} = 120 / 095 + 1 / 475 = 121 / 570 \text{ m}$$

$$\Delta H_{TP,6} = 3685 - 3281 = 404 \text{ mm} = 0 / 404 \text{ m}$$

$$\Rightarrow H_6 = H_{TP} + \Delta H_{TP,6} = 120 / 095 + 0 / 404 = 120 / 499 \text{ m}$$

نقاط	قرائت عقب	قرائت وسط	قرائت جلو	اختلاف ارتفاع	ارتفاع
P	B.S	I.S	F.S	ΔH	H
BM	1943				102/300
1		1026		917	103/217
2		2940		-997	101/303
TP	3685		2148	-205	102/095
3		2350		1335	103/430
4		1377		2308	104/403
5		2210		1475	103/570
6			3281	204	102/499

یک ترازیابی بین نقاط M_1 و M_2 انجام شده است. ارتفاع نقطه M_1 برابر 1749.50 متر است. جدول ترازیابی را محاسبه کرده و ارتفاع نقاط را به دست آورید.

نقطه	قرائت عقب	قرائت وسط	قرائت جلو	اختلاف ارتفاع	ارتفاع
P	B.S	I.S	F.S	ΔH	H
M_1	۲۲۰۴				
۱			۱۸۱۰		
۲			۲۳۸۰		
A	۳۱۱۵		۱۹۰۵		
۳			۳۲۶۳		
۴			۳۳۸۷		
B	۱۱۵۰		۲۹۰۶		
۵			۱۴۳۵		
۶			۱۳۰۷		
۷			۱۷۹۳		
M_2			۲۳۵۴		

محل انجام محاسبات:

محاسبات ترازیابی شعاعی در نرم افزار Excel

	A	B	C	D	E	F
1					الناتج ارتفاع	ارتفاع
2	P	B.S	I.S	F.S	Alt	H
3	A	1852				100
4	B		1483			
5	C		1625			
6	D		2034			
7	E			1280		

مرحله اول - ورود اطلاعات مطابق جدول ترازيابي در نرم افزار Excel:

ابتدا مطابق جدول ترازيابي شعاعی، عناوين ستونها را نوشته سپس نام نقاط و قرائت های عقب، وسط، جلو و نيز ارتفاع نقطه اول را وارد می نمایيم.

	A	B	C	D	E	F
1					المدة ارتكاع فرقات طبع	ارتكاع
2	P	B.S	I.S	F.S	Δt	H
3	A	1852				100
4	B		1483			
5	C			1625		
6	D				2054	
7	E					1280

مرحله دوم - محاسبه ستون اختلاف ارتفاع (Δh):

A	B	C	D	E	F
1	احداثیات از مسافت	مسافت	فراتر وسط فراتر مخفی	مسافت	
2	P	8.5	1.5	F.5	5h
3	A	1852			100
4	B		1485	$=\$B\$5-\$C4$	
5	C		1625		
6	D		2034		
7	E			1280	

می‌دانیم در ترازیابی شعاعی برای محاسبه ستون اختلاف ارتفاع باید مقدار قرائت عقب منهای هر یک از قرائتهای وسط و جلو شود مانند مثالاً:

	A	B	C	D	E	F
1	الناتج ارتفاع	ارتفاع	ارتفاع	ارتفاع	ارتفاع	ارتفاع
2	P	8.5	1.5	F.S.	Δh	H
3	A	1852				100
4	B		1485			569
5	C		1625			
6	D		2034			

$\Delta h2 = 1852 - 1625$ و $\Delta h1 = 1852 - 1483$
 و ... $\Delta h5 = 1852 - 1280$ که در نرم افزار Excel در خانه های E4 و E5 و ... و E7 به صورت $B3 - C4 = B3 - C5$ و ... و ... به صورت $B3 - D7 = B3 - D7$ نوشته می شود. برای حل جدول در ستون Δh می توان به طور جداگانه در هر خانه یک فرمول تایپ کرد ولی اگر بخواهیم از روش درج اتوماتیک استفاده کنیم چون در تمام فرمول ها خانه B3 ثابت است باید آنرا به صورت $\$B\3 تایپ نماییم و با پس از نوشتند نشانی خانه کلید F4 را از صفحه کلید می زنیم و در خانه E7 نشانی C7 را به D7 تغییر دهیم.

	A	B	C	D	E	F
1	اختلف ارتفاع	ارتفاع طبق	ارتفاع وسط طبق	ارتفاع طبق	ارتفاع طبق	ارتفاع طبق
2	P	8.5	1.5	F.5	6h	H
3	A	1852				100
4	B		1485		369	
5	C		1625		227	
6	D		2084		-182	
7	E			19.8m	4.65%	

(می توانید روی خانه E7 دو بار کلیک کرده سپس ماوس را روی محیط خانه C7 قرار داده و به خانه D7 منتقل نمایید.)

A	B	C	D	E	F
1				العنكبوت ينبع	العنكبوت ينبع
P	8.5	1.5	F.5	Δh	H
A	1852				100
B		1483			369
C		1625			227
D		2054			-182
E			1280	=B5*B1	

نشانی نسبی و مطلق

در نرم افزار Excel به صورت پیش فرض هر نشانی خانه‌ای (مانند B3) که در یک فرمول نوشته می‌شود به صورت نسبی می‌باشد یعنی اگر خانه فرمول را در محل دیگری کپی نماییم نشانی خانه‌های موجود در فرمول نیز طبق محل جدید تغییر می‌کند، و در صورتی که بخواهیم نشانی خانه‌ها با کپی کردن خانه فرمول در دیگر خانه‌ها تغییر نکند نشانی را با استفاده از علامت \$ می‌نویسیم، مانند \$B\$3 که به آن نشانی مطلق می‌گویند یعنی خانه ستون B سطر 3 ثابت می‌شود و با کپی خانه فرمول در خانه‌های دیگر این نشانی تغییر نمی‌کند.

	A	B	C	D	E	F
1	P	8.5	1.5	F.5	Δh	ارتفاع
2	A	1852				
3	B	1483			369	$=F\$3+E4/1000$
4	C	1625			227	
5	D	2034			-182	
6	E	1280			572	

	A	B	C	D	E	F
1	P	8.5	1.5	F.5	Δh	ارتفاع
2	A	1852				
3	B	1483			369	100.369
4	C	1625			227	
5	D	2034			-182	
6	E	1280			572	

	A	B	C	D	E	F
1	P	8.5	1.5	F.5	Δh	ارتفاع
2	A	1852				
3	B	1483			369	100.369
4	C	1625			227	100.227
5	D	2034			-182	99.818
6	E	1280			572	100.571

انواع خطاهای ترازیابی

برای کاهش خطاهای باید آنها را از نظر منابع خطاهای در ترازیابی مورد بررسی قرار داد. منابع ایجاد خطا در ترازیابی به سه دسته دستگاه، طبیعت و انسان تقسیم می‌شوند:

۱- خطاهای دستگاهی:

این خطاهای در ترازیابی به خود دستگاه مربوط می‌شود و عواملی که باعث خطای دستگاهی می‌گردند عبارت‌اند از:

- تنظیم نبودن ترازهای کروی و استوانه‌ای
- واضح نبودن تصویر و تارهای رتیکول
- انحنا پیدا نمودن شاخص
- خطای ناشی از تقسیمات یا درجه‌بندی شاخص
- خطای ناشی از سالم نبودن سه پایه دستگاه
- خطای کلیماسیون

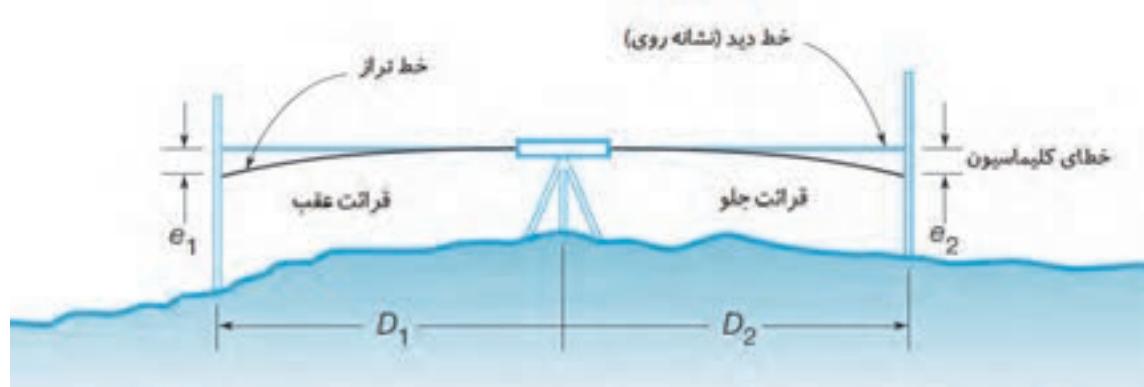
خطای کلیماسیون: هرگاه پس از تنظیم تراز دوربین ترازیاب، محور نشانه روی که به محور کلیماسیون معروف است در حالت افقی قرار نگیرد، می‌گویند دستگاه دارای خطای کلیماسیون است. در این وضعیت محور نشانه روی نسبت به امتداد افق دوربین، به اندازه زاویه α به سمت بالا و یا پایین انحراف دارد. بنابراین باید مقدار خطا را به دست آوریم و اختلاف ارتفاع تعیین شده را تصحیح نماییم. یا محور کلیماسیون را تنظیم نماییم تا اختلاف ارتفاعی که با دستگاه به دست می‌آید عاری از خطای کلیماسیون باشد.

معمولًاً قبل از انجام کار ترازیابی باید دستگاه را کنترل نمود تا در صورت داشتن خطای کلیماسیون مقدار آن محاسبه گردد و در محاسبات بعدی منظور شود تا اختلاف ارتفاع ارتفاع تصحیح شده به دست آید. برای تصحیح این خطا دو روش به کار می‌رود:

روش دستگاهی: لازم است دوربین‌های نقشه‌برداری به صورت دوره‌ای مورد تنظیم و کالیبراسیون قرار گیرند چرا که در طول زمان و استفاده در پروژه‌های مختلف ممکن است تنظیمات آنها بهم خورده و باعث ایجاد خطاهای فاحش در اندازه گیری شوند. در این روش از دستگاهی به نام کلیماتور برای کنترل و حذف خطای کلیماسیون استفاده می‌شود و این کار باید در نمایندگی‌های مجاز تعمیر و کالیبراسیون دوربین‌های نقشه‌برداری انجام شود.

روش صحرایی:

مطابق شکل زیر اگر هنگام قرائت شاخص‌ها در یک دهننه ترازیابی، فاصله دستگاه ترازیاب از شاخص‌ها مساوی باشد عملًا خطای کلیماسیون در محاسبات حذف می‌گردد و اختلاف ارتفاع واقعی به دست می‌آید.

۲- خطای طبیعی:

انواع خطاهایی را که در ترازیابی از طبیعت ناشی می‌شود، خطاهای طبیعی می‌گوییم. بارزترین آنها در ترازیابی عبارت‌اند از:

(الف) خطای کرویت زمین

(ب) خطای شکست نور (انکسار)

مشابه روشی که برای حذف عملی خطای کلیماسیون در هنگام عملیات گفته شد، با قرار دادن دستگاه ترازیاب در فواصل مساوی نسبت به شاخص‌ها عملًا خطاهای کرویت و انکسار در محاسبات حذف می‌شود و اختلاف ارتفاع واقعی به دست می‌آید.

۲- خطاهای انسانی:

- منبع اصلی این خطاهای انسان است که معمولاً هنگام عملیات ترازیابی در اثر بی‌توجهی به اصول صحیح کار به وجود می‌آید، که مهم‌ترین آنها عبارتند از:
- الف) دقیق تراز نکردن تراز کروی؛
 - ب) واضح و روشن نکردن تارهای رتیکول؛
 - ج) انحراف شاخص به جلو و یا عقب؛
 - د) انحراف شاخص به راست یا چپ؛
 - ه) خطای ناشی از ناپایدار بودن پایه‌های دوربین در زمین‌های نرم؛
 - و) خطای ناشی از قراردادن شاخص در محل‌های نشست پذیر؛
 - ز) انتخاب فاصله زیاد برای قرائت‌ها که متناسب با دقت دوربین نباشد.

کنترل و تصحیح خطای ترازیابی

عملیات ترازیابی در صورتی قابل کنترل است که علاوه بر معلوم بودن ارتفاع نقطه اول، ارتفاع نقطه آخر نیز معلوم باشد. به عبارتی زمانی می‌توان خطای ترازیابی را محاسبه نمود که ترازیابی بین دو نقطه با ارتفاع معلوم انجام شود. در این حالت خطای ترازیابی (e_L) عبارت است از:

$$e_L = H' - H$$

ارتفاع معلوم نقطه آخر - ارتفاع به دست آمده برای نقطه آخر = خطای ترازیابی

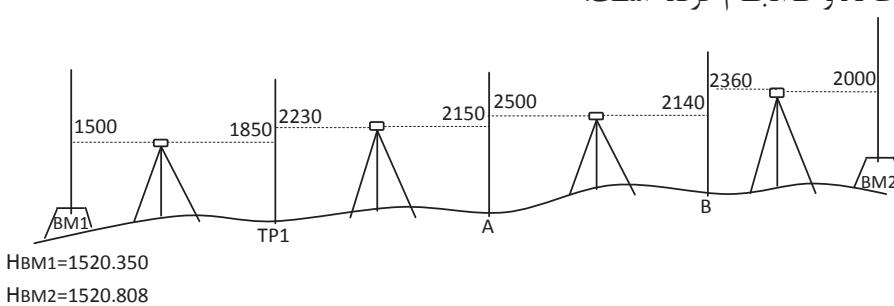
چنانچه خطای ترازیابی در محدوده مجاز باشد می‌توان آنرا بین دهنده‌ها سرشکن کرد و در این حالت ترازیابی قابل قبول می‌باشد. محدوده مجاز خطای ترازیابی درجه ۳ از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$e_{\max} = \pm 12\sqrt{k}$$

که در آن k طول مسیر ترازیابی بر حسب کیلومتر می‌باشد. مقدار تصحیح برای دهنۀ اول ترازیابی از رابطه $C = \frac{-e_L}{n}$ قابل محاسبه است که در آن n تعداد دهنده‌ها یا به عبارتی تعداد قرائت‌های عقب و یا جلو می‌باشد.

شکل زیر یک ترازیابی تدریجی درجه سه بین دو بنچ‌مارک را نشان می‌دهد که به منظور تعیین ارتفاع نقاط A و B انجام گرفته است.

مثال ۵

الف) اطلاعات لازم را از روی شکل در یک جدول ترازیابی وارد نموده و ارتفاع نقاط را محاسبه نمایید.
ب) در صورت امکان خطای ترازیابی را محاسبه نموده و ارتفاع تصحیح شده سایر نقاط را به دست آورید.(مسیر ترازیابی ۵۷۰ متر است)

راهکار کلی حل اینگونه مسائل:

با کمی دقت می بینیم که ترازیابی از یک بنچ مارک شروع شده و به بنچ مارکی دیگر بسته شده است.
پس قابل کنترل بوده و می توان خطای بست ترازیابی را محاسبه نمود. یعنی داریم:

$$e_L = H' - H$$

ارتفاع معلوم نقطه آخر - ارتفاع بدست آمده برای نقطه آخر = خطای بست ترازیابی

بعد از محاسبه خطای بست ترازیابی، با توجه به اینکه این ترازیابی از نوع درجه سه می باشد مقدار مجاز خط را برای آن از رابطه زیر به دست می آوریم:

$$e_{\max} = \pm 12\sqrt{k}$$

و در صورتی که خطای بست ترازیابی در محدوده مجاز آن قرار دارد آنرا تصحیح می کنیم، مقدار تصحیح از رابطه زیر به دست می آید:

$$C = \frac{-e_L}{n}$$

که در نقطه اول صفر بوده و برای نقاط دیگر مطابق روابط زیر به دست می آید:

$$C_1 = 0$$

$$C_r = \left(\frac{-e_L}{n} \right) \times 1$$

$$C_{r'} = \left(\frac{-e_L}{n} \right) \times 2$$

...

$$C_i = \left(\frac{-e_L}{n} \right) \times (i-1)$$

پس از محاسبه مقدار تصحیح برای همه نقاط، آنها را در ستون مربوط به خود در جدول ترازیابی وارد می کنیم. در پایان ارتفاع تصحیح شده نقاط را از رابطه ساده موجود ($H_C = H + C$) به دست آورده و ستون آخر را کامل می کنیم.

حل:

(الف)

$$H_{TR} = 1520 / 350 + (-0 / 350) = 1520 / 000$$

$$\Delta H_{BM_r, TP_r} = 1500 - 1850 = -350$$

$$H_A = 1520 / 000 + 0 / 080 = 1520 / 080$$

$$\Delta H_{TP_r, A} = 2230 - 2150 = 80$$

$$H_B = 1520 / 080 + 0 / 360 = 1520 / 440$$

$$\Delta H_{A, B} = 2500 - 2140 = 360$$

$$H_{BM_r} = 1520 / 440 + 0 / 360 = 1520 / 800$$

$$\Delta H_{B, BM_r} = 2360 - 2000 = 360$$

نقاط	فرائت عقب	فرائت جلو	اختلاف ارتفاع	ارتفاع	تصحیح	ارتفاع تصحیح شده
P	B.S	F.S	ΔH	H	C	H_C
BM _۱	۱۵۰۰			۱۵۲۰/۳۵۰		۱۵۲۰/۳۵۰
TP _۱	۲۲۳۰	۱۸۵۰	-۳۵۰	۱۵۲۰/۰۰۰		
A	۲۵۰۰	۲۱۵۰	۸۰	۱۵۲۰/۰۸۰		
B	۲۳۶۰	۲۱۴۰	۳۶۰	۱۵۲۰/۴۴۰		
BM _۱		۲۰۰۰	۳۶۰	۱۵۲۰/۸۰۰		۱۵۲۰/۸۰۸

(ب)

$$e_L = H' - H = 1520/800 - 1520/808 = -0/008 \text{ mm} = -8 \text{ mm}$$

$$C = \frac{-e_L}{n} = \frac{-(-8)}{4} = 2 \text{ mm}$$

$$C_1 = 0$$

$$C_2 = C \times 1 = 2 \times 1 = +2 \text{ mm}$$

$$C_3 = C \times 2 = 2 \times 2 = +4 \text{ mm}$$

$$C_4 = C \times 3 = 2 \times 3 = +6 \text{ mm}$$

$$C_5 = C \times 4 = 2 \times 4 = +8 \text{ mm}$$

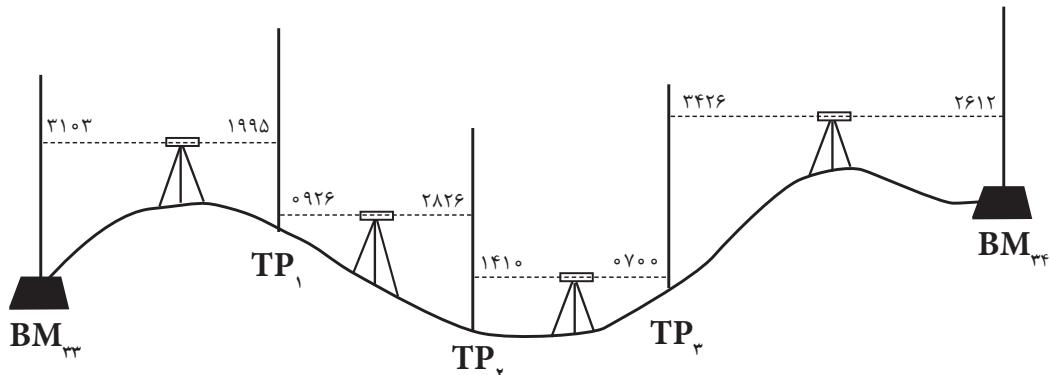
نقاط	فرائت عقب	فرائت جلو	اختلاف ارتفاع	ارتفاع	تصحیح	ارتفاع تصحیح شده
P	B.S	F.S	ΔH	H	C	H_C
BM _۱	۱۵۰۰			۱۵۲۰/۳۵۰	۰	۱۵۲۰/۳۵۰
TP _۱	۲۲۳۰	۱۸۵۰	-۳۵۰	۱۵۲۰/۰۰۰	+۲	۱۵۲۰/۰۰۲
A	۲۵۰۰	۲۱۵۰	۸۰	۱۵۲۰/۰۸۰	+۴	۱۵۲۰/۰۸۴
B	۲۳۶۰	۲۱۴۰	۳۶۰	۱۵۲۰/۴۴۰	+۶	۱۵۲۰/۴۴۶
BM _۱		۲۰۰۰	۳۶۰	۱۵۲۰/۸۰۰	+۸	۱۵۲۰/۸۰۸
Σ	۸۵۹۰	۸۱۴۰	۴۵۰			

مطابق شکل زیر عملیات ترازیابی تدریجی از بنچ مارک شماره ۳۳ تا بنچ مارک شماره ۳۴ انجام گرفته است. در صورتی که ارتفاع $BM_{۳۳}$ برابر ۷۵ متر و ارتفاع $BM_{۳۴}$ برابر ۷۵/۶۸۵ متر و طول مسیر ترازیابی شده و خطای کیلومتری به ترتیب ۲۵۰ متر و ۲۵ میلی متر باشد:

الف) جدول ترازیابی زیر را تکمیل کنید.

ب) ارتفاع کلیه نقاط را به دست آورده و خطاهای را سرشکن نمائید.

نقاط	قرائت عقب	قرائت جلو	اختلاف ارتفاع	ارتفاع	تصحیح	ارتفاع تصحیح شده
P	B.S	F.S	ΔH	H	C	H_C

محل انجام محاسبات:

مثال ۶

محاسبه و سرشکنی خطای ترازیابی در نرم‌افزار Excel

با ذکر یک مثال، این مبحث را ادامه می‌دهیم.

یک ترازیابی مطابق جدول زیر از BM به ارتفاع ۱۰۰ متر تا BM به ارتفاع ۱۰۳/۰۵۰ متر و به طول ۲۵۰ متر و با خطای کیلومتری ۲۵mm انجام شده است، در صورت صحت عملیات، ارتفاع سرشکن شده (تصحیح شده) نقاط را محاسبه کنید.

	A	B	C	D	E	F	G
۱	نام	فراتر عقب	فراتر جلو	اختلاف ارتفاع	ارتفاع	تصحیح	ارتفاع تصویح شده
۲	P	B.S	F.S	Δh	H	C	Hc
۳	BM1	3100			100.000		100.000
۴	1	2840	1210				
۵	2	2210	1700				
۶	3	1650	3040				
۷	4	2520	1900				
۸	BM2		1410				103.050

روش حل:

۱- بررسی مقدار خطأ و صحت عملیات :

پس از وارد کردن اطلاعات در نرم‌افزار Excel مطابق جدول ترازیابی باید مقدار خطأ را محاسبه نماییم به‌طور کلی مقدار خطای بست ترازیابی برابر است با تفاضل اختلاف ارتفاع محاسباتی (عملیاتی) با اختلاف ارتفاع واقعی بین دو نقطه اول و آخر و یا این خطأ برابر است با تفاضل بین ارتفاع محاسباتی (عملیاتی) و ارتفاع واقعی نقطه آخر.

$$e_L = \Delta H_{\text{محاسباتی}} - \Delta H_{\text{واقعی}}$$

$$\Delta H_{\text{محاسباتی}} = \sum B.S - \sum F.S$$

$$\Delta H_{\text{واقعی}} = H_{\text{نقطه آخر}} - H_{\text{نقطه اول}}$$

از روابط بالا نتیجه می‌شود اگر در ترازیابی نقطه اول و آخر بر هم منطبق باشند یعنی ترازیابی

نکته

از یک نقطه شروع و به همان نقطه ختم شده باشد مقدار $\{\Delta H_{\text{واقعی}} = H_{\text{نقطه آخر}} - H_{\text{نقطه اول}}\}$

برابر صفر خواهد شد. و در رابطه اول خواهیم داشت:

$$e_L = \Delta H_{\text{محاسباتی}} = \sum B.S - \sum F.S = \text{صفر}$$

برای محاسبه در نرم‌افزار Excel همان گونه که در فصل قبل گفته شد برای محاسبه مجموع قرائت‌های عقب و جلو پس از انتخاب ستون‌ها آیکن را کلیک می‌نماییم. (بهتر است ستون‌ها را تا دو یا سه ردیف پایین‌تر انتخاب نماییم تا قسمت محاسبات از جدول، فاصله‌ای داشته باشند و یا رنگ نوشته‌های قسمت پایین جدول را تغییر دهیم)

	A	B	C
1	فرانث غلب	فرانث جلو	فرانث غلب
2	P	B.S	F.S
3	BM1	3100	
4	1	2840	1210
5	2	2210	1700
6	3	1650	3040
7	4	2520	1900
8	BM2		1410
9			
10	Σ =		

	A	B	C
1	فرانث جلو	فرانث غلب	فرانث غلب
2	P	B.S	F.S
3	BM1	3100	
4	1	2840	1210
5	2	2210	1700
6	3	1650	3040
7	4	2520	1900
8	BM2		1410
9			
10	Σ =	12320	9260

برای محاسبه اختلاف ارتفاع محاسباتی در خانه D10 می‌نویسیم $D10 = B10 - C10$ و برای محاسبه اختلاف ارتفاع واقعی در خانه E10 می‌نویسیم $E10 = (G8 - G3) \times 1000$ و نیز برای محاسبه مقدار خطای بست ترازیابی در خانه B10 می‌نویسیم $B10 = D10 - E10$

10	$\Sigma = 12320$	9260	$=B10-C10$	\rightarrow	10	$\Sigma = 12320$	9260	3060	$=(G8-G3)*1000$
	Δh (محاسباتی) = $\Sigma B.S - \Sigma F.S$					Δh (نقطه اول H ₁ - نقطه آخر H ₂) واقعی			
									تغیل به متر
10	$\Sigma = 12320$	9260	3060	3050	\rightarrow	10	$\Sigma = 12320$	9260	3060
11	e =	$=D10-E10$				11	e =	10	
							$e_L = \Delta h$ (محاسباتی) - Δh (واقعی)		

حداکثر خطای مجاز ترازیابی از رابطه $e_{max} = 12\sqrt{k}$ میلی‌متر در نظر گرفته می‌شود، به دست می‌آید در این مثال چون خطای کیلومتری ۲۵ میلی‌متر است به جای ۱۲ عدد ۲۵ میلی‌متر را قرار می‌دهیم، در یکی از خانه‌ها مانند C11 می‌نویسیم $(25 \times \text{sqrt}(0.250)) = 25$ در این نرم افزار به معنی جذر عدد داخل پرانتز است.

11	e =	10	6 متر	$=52.2041$	$(25.0)^{1/2}$	\rightarrow	11	e =	10	6 متر = 15.2		
10	$\Sigma =$	15350	8580	3080	3020		10	$\Sigma =$	15350	8580	3080	3020

از آن جا که قدر مطلق خطا از حداکثر خطای مجاز کمتر است پس صحت عملیات تایید می‌شود.

۲- محاسبه ستون‌های Δh و H :

محاسبه این دو ستون مانند فصل قبل انجام می‌شود.

مشاهده می‌شود اختلاف بین ارتفاع محاسباتی و ارتفاع واقعی نقطه آخر همان ۱۰ میلی‌متر یعنی خطای بست ترازیابی می‌باشد که باید آنرا سر شکن نمود. (اگر نیازی به بررسی صحت عملیات نباشد می‌توان ابتدا جدول را تا محاسبه ارتفاع محاسباتی حل کرده و سپس برای محاسبه خطا مقدار ارتفاع محاسباتی را منهای ارتفاع واقعی نقطه آخر نمود)

	A	B	C	D	E	F	G
1	نقطه	فرات غرب	فرات جلو	فرات ارتفاع	اختلاف ارتفاع	ارتفاع	تصویر
2	P	B.S	F.S	Δh	H	C	Hc
3	BM1	3100			100.000		100.000
4	1	2840	1210	1890	101.890		
5	2	2210	1700	1140	103.030		
6	3	1650	3040	-830	102.200		
7	4	2520	1900	-250	101.950		
8	B11		1410	1110	103.060	103.050	ارتفاع تصویر شده
9							
10	$\Sigma =$	12320	9260	3060	3050		
11	$e =$	10					ارتفاع ولنس

سرشکنی خطای محاسبه ارتفاع تصویر شده:

مقدار تصویر برای هر دهانه از رابطه $C_i = \frac{-e_L}{n}$ محاسبه می‌شود. در مثال مقدار خطای دهانه B11

نوشته شده و تعداد دهانه‌ها ۵ است بنابراین در یکی از خانه‌ها مانند F11 می‌نویسیم $= -B11/5$ تا مقدار تصویر محاسبه شود.

10	$\Sigma =$	12320	9260	3060	3050		
11	$e =$	10					

از آنجا که در سرشکنی خطای ارتفاع نقاط خطای هر دهانه به دهانه دیگر منتقل می‌شود، پس خطای هر دهانه نسبت به دهانه قبلی به اندازه i بیشتر است و چون ارتفاع نقطه اول نیز واقعی است مقدار تصویر آن صفر می‌باشد در نتیجه در ستون تصویر باید به ترتیب اعداد ۰ و -۲ و -۴ و ... را بنویسیم. در نرمافزار Excel می‌توانیم در خانه F3 عدد ۰ و در خانه F4 فرمول $=F3-2$ و یا $=F3+$F$11-2$ را تایپ کرده و آنرا تا خانه F8 کپی نماییم. (نوشتن نشانی F11 به صورت $$F11 آن خانه را ثابت کرده و در هنگام کپی کردن نشانی آن تغییر نمی‌کند)

	B	C	D	E	F	G
1	فرات غرب	فرات جلو	فرات ارتفاع	اختلاف ارتفاع	ارتفاع	تصویر
2	B.S	F.S	Δh	H	C	Hc
3	3100			100.000	0	100.000
4	2840	1210	1890		<u>$=F3+\$F\11</u>	
5	2210	1700	1140	103.030		
6	1650	3040	-830	102.200		
7	2520	1900	-250	101.950		
8		1410	1110	103.060		103.050
9						
10	12320	9260	3060	3050		
11	10				$Ci = -2$	

	B	C	D	E	F	G
1	فرات غلب	فرات جلو	ارتفاع ارتفاع	ارتفاع	تصحیح	ارتفاع تصحیح شده
2	B.S	F.S	Δh	H	C	Hc
3	3100			100.000	0	100.000
4	2840	1210	1890	101.890	-2	
5	2210	1700	1140	103.030		
6	1650	3040	-830	102.200		
7	2520	1900	-250	101.950		
8		1410	1110	103.060		103.050
9						
10	12320	9260	3060	3050		
11	10	e max = 12.5		Cj= -2		

	B	C	D	E	F	G
1	فرات غلب	فرات جلو	ارتفاع ارتفاع	ارتفاع	تصحیح	ارتفاع تصحیح شده
2	B.S	F.S	Δh	H	C	Hc
3	3100			100.000	0	100.000
4	2840	1210	1890	101.890	-2	
5	2210	1700	1140	103.030	-4	
6	1650	3040	-830	102.200	-6	
7	2520	1900	-250	101.950	-8	
8		1410	1110	103.060	-10	103.050
9						
10	12320	9260	3060	3050		
11	10	e max = 12.5		Cj= -2		

ارتفاع تصحیح شده هر نقطه برابر است با مجموع ارتفاع تصحیح نشده هر نقطه، با مقدار تصحیح آن.

در خانه G3 می‌نویسیم $=E3+F3/1000$ و سپس آنرا تا خانه G7 کپی می‌کنیم.

	A	B	C	D	E	F	G
1	ارتفاع	فرات غلب	فرات جلو	ارتفاع ارتفاع	ارتفاع	تصحیح	ارتفاع تصحیح شده
2	P	B.S	F.S	Δh	H	C	Hc
3	BM1	3100			100.000	0	=E3+F3/1000
4	1	2840	1210	1890	101.890	-2	
5	2	2210	1700	1140	103.030	-4	
6	3	1650	3040	-830	102.200	-6	
7	4	2520	1900	-250	101.950	-8	
8	BM2		1410	1110	103.060	-10	103.050
9							
10	$\Sigma =$	12320	9260	3060	3050		
11	e =	10	e max = 12.5		Cj= -2		

	A	B	C	D	E	F	G
۱	نقطه	فرات اطب	فرات جلو	اختلاف ارتفاع	ارتفاع	تصحیح	ارتفاع تصویح شده
۲	P	B.S	F.S	Δh	H	C	Hc
۳	BM1	3100			100.000	0	100.000
۴	۱	2840	1210	1890	101.890	-2	
۵	۲	2210	1700	1140	103.030	-4	
۶	۳	1650	3040	-830	102.200	-6	
۷	۴	2520	1900	-250	101.950	-8	
۸	BM2		1410	1110	103.060	-10	103.050
۹							
۱۰	$\Sigma =$	12320	9260	3060	3050		
۱۱	e =	10	e max = 12.5		Ci = -2		
	A	B	C	D	E	F	G
۱	نقطه	فرات اطب	فرات جلو	اختلاف ارتفاع	ارتفاع	تصحیح	ارتفاع تصویح شده
۲	P	B.S	F.S	Δh	H	C	Hc
۳	BM1	3100			100.000	0	100.000
۴	۱	2840	1210	1890	101.890	-2	101.888
۵	۲	2210	1700	1140	103.030	-4	103.026
۶	۳	1650	3040	-830	102.200	-6	102.194
۷	۴	2520	1900	-250	101.950	-8	101.942
۸	BM2		1410	1110	103.060	-10	103.050
۹							
۱۰	$\Sigma =$	12320	9260	3060	3050		
۱۱	e =	10	e max = 12.5		Ci = -2		

در ترازیابی، بهتر است ارتفاع واقعی نقطه آخر در ستون ارتفاع تصویح شده نوشته نشود و محاسبه گردد، تا بتوان ارتفاع نقطه آخر را نیز کنترل نمود. برای این کار می‌توانید خانه G8 را جایه‌جا کرده و کپی ستون آخر را تا خانه G8 ادامه دهید. در صورتی که مقدار این خانه همان مقدار واقعی نقطه گردید محاسبات صحیح انجام شده است.

نکته

انجام عملیات ترازیابی تدریجی به صورت رفت و برگشت به منظور کنترل و محاسبه خطای ترازیابی

فعالیت
عملی ۴

تسطیح زمین

تسطیح یک اصطلاح کلی است و به تمام عملیات هموار نمودن و شیب دادن زمین اطلاق می‌شود. به عبارت دیگر تسطیح کردن به عملیاتی گفته می‌شود که طی آن سطح طبیعی زمین به یک سطح صاف بدون شیب و یا با شیب ثابت تغییر می‌یابد. اما اغلب تسطیح زمین در کشاورزی به منظور ایجاد سطحی صاف با شبیبی متناسب با روش آبیاری انجام می‌شود.

برای تسطیح ابتدا زمین مورد نظر شبکه‌بندی شده و ارتفاع نقاط شبکه به روش ترازیابی مستقیم و یا روش‌های دیگر به دست آورده می‌شود. پس از آن، طرح تسطیح توسط مهندسان مشاور طراحی می‌شود و سپس ارتفاع تک تک نقاط شبکه روی طرح محاسبه شده و با ارتفاع زمین موجود مقایسه می‌شود. به عبارتی عمق خاک در نقاط شبکه مشخص می‌شود و حجم عملیات خاکی (خاکبرداری و خاکریزی) محاسبه و هزینه آن برآورد شده و در پایان، طرح به اجرا در می‌آید. پس به طور کلی تسطیح را می‌توان در چند مرحله زیر خلاصه کرد:

- ۱- شبکه‌بندی
- ۲- ترازیابی و محاسبات
- ۳- طراحی و محاسبات حجم عملیات خاکی
- ۴- اجرای طرح و کنترل آن

۱- شبکه‌بندی

در این مرحله ابتدا سطح زمین به صورت اشکال هندسی قابل حل مانند مربع، مستطیل، مثلث و ذوزنقه تقسیم‌بندی شده و محل تقاطع اضلاع شبکه (نقاط گرهی) روی زمین علامت گذاری (میخکوبی) می‌شود. معمولاً اندازه اضلاع شبکه تا حد ممکن نزدیک به هم انتخاب می‌شود. به طوری که بتوان سطح زمین بین دو خط مجاور در شبکه را به عنوان یک سطح مسطح در نظر گرفت. در عمل اضلاع شبکه را دو سانتی‌متر در مقیاس نقشه در نظر می‌گیرند مثلاً اگر مقیاس نقشه شبکه‌بندی مورد نظر ۱:۵۰ باشد باید اضلاع شبکه را ۱۰ متری در نظر گرفت.

۲- ترازیابی و محاسبات

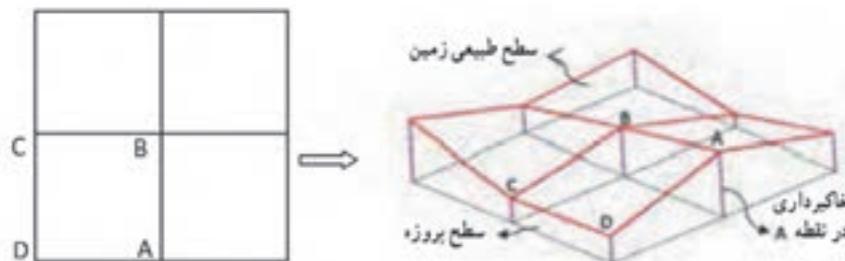
پس از آن با انجام ترازیابی مستقیم و به شیوه شعاعی ارتفاع نقاط شبکه محاسبه می‌شود.

۳- طراحی و محاسبه حجم عملیات خاکی

در صورتی که ارتفاع سطح پرژوژه H_p فرض شود، از تفاضل ارتفاع هر نقطه شبکه نسبت به ارتفاع پرژوژه، عمق خاک در آن نقطه مشخص می‌شود. بدینهی است، در صورتی که عمق خاک (h_i) مثبت باشد نشانه خاکبرداری و اگر h_i منفی باشد نشانه خاکریزی در آن نقطه است. پس از تعیین عمق خاک در گوشة مربع‌های شبکه، حجم عملیات خاکی برای هر مربع با محاسبه مساحت آن مربع ضربدر میانگین عمق خاک در چهار گوشة مربع به دست می‌آید:

$$V_{abcd} = \frac{A \times (h_a + h_b + h_c + h_d)}{4}$$

در رابطه بالا منظور از A مساحت و V حجم است.

با کمی دقت در شکل بالا ملاحظه می‌شود که هر یک از مربع‌های شبکه یک منشور است که قاعده‌بالای آن سطح طبیعی زمین و قاعده‌پایینی آن سطح پروژه می‌باشد که این دو سطح با هم موازی نبوده و اختلاف ارتفاع رئوس آن نسبت به سطح پروژه، ارتفاع‌های چهارگانه منشور را تشکیل می‌دهد که همان عمق خاک در این نقاط می‌باشد. بنابراین برای محاسبه حجم کل می‌توان حجم هر یک از مربع‌های شبکه را جداگانه محاسبه کرده و آنها را با هم جمع کرد. و چنانچه شکل زمین به صورتی باشد که در مربها قطعات مثلثی و ذوزنقه‌ای شکل باقی می‌ماند باید حجم آنها را جداگانه محاسبه کرده و با حجم مربع‌ها جمع نمود.

برای ساده‌کردن محاسبه و جلوگیری از تکرار محاسبات می‌توان حجم قسمت‌های مربع شکل را از رابطه زیر به دست آورد:

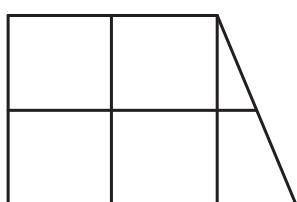
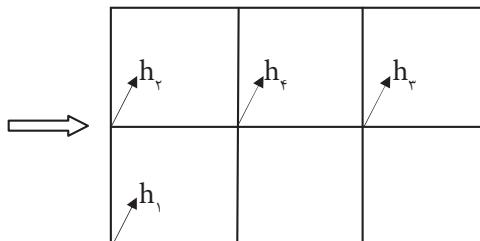
$$V = \frac{A \times (\Sigma h_1 + 2\Sigma h_2 + 3\Sigma h_3 + 4\Sigma h_4)}{4}$$

Σh_1 = مجموع عمق خاک گوشه‌هایی که در یک مربع مشترک‌اند.

Σh_2 = مجموع عمق خاک گوشه‌هایی که در دو مربع مشترک‌اند.

Σh_3 = مجموع عمق خاک گوشه‌هایی که در سه مربع مشترک‌اند.

Σh_4 = مجموع عمق خاک گوشه‌هایی که در چهار مربع مشترک‌اند.

و در صورتی که شکل زمین شبکه‌بندی شده، علاوه بر مربع‌ها دارای اشکال مثلث و ذوزنقه‌ای نیز باشد، باید حجم این قسمت‌ها را جداگانه محاسبه کرده و با حاصل حجم مربع‌ها جمع نمود. به عبارتی حجم کل از رابطهٔ تعمیم یافتهٔ زیر قابل محاسبه می‌باشد:

$$V = \frac{A \times (\Sigma h_1 + 2\Sigma h_2 + 3\Sigma h_3 + 4\Sigma h_4)}{4} + \Sigma R$$

Σh_1 = مجموع عمق خاک گوشه‌هایی که در یک مربع مشترک‌اند.

Σh_2 = مجموع عمق خاک گوشه‌هایی که در دو مربع مشترک‌اند.

Σh_3 = مجموع عمق خاک گوشه‌هایی که در سه مربع مشترک‌اند.

Σh_4 = مجموع عمق خاک گوشه‌هایی که در چهار مربع مشترک‌اند.

ΣR = مجموع حجم‌های اشکال مثلثی و ذوزنقه‌ای شکل.

$$\text{مثلث} = \frac{A \times (h_1 + h_2 + h_3)}{3}$$

$$\text{ذوزنقه} = \frac{A \times (h_1 + h_2 + h_3 + h_4)}{4}$$

که در این حالت ابتدا مساحت هر مثلث و یا ذوزنقه را از روی اضلاع زمینی دقیقاً محاسبه نموده و در روابط بالا قرار داد.

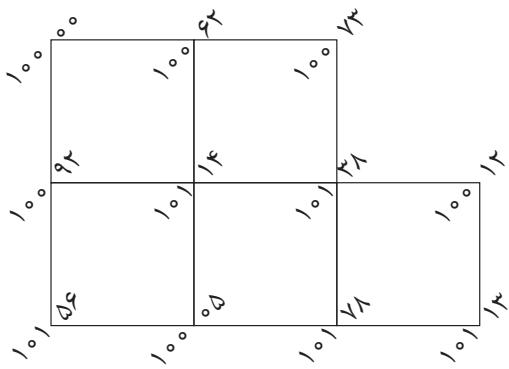

شبکه ارتفاعی مربعی شکل قطعه زمینی به ابعاد

۲۰ متر داده شده است مطلوب است

الف) رسم شبکه با مقیاس ۱/۱۰۰۰

ب) محاسبه حجم عملیات خاکی در صورتی که ارتفاع پروژه ۹۵ متر باشد.

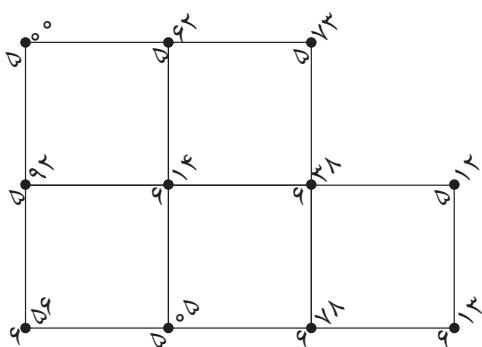
روش حل قسمت الف:

برای ترسیم شبکه با توجه به مقیاس داده شده که برابر ۱:۱۰۰۰ است باید طول ها را جداگانه به مقیاس برده و بر روی کاغذ ترسیم کنیم. در اینجا هر یک متر روی زمین برابر یک سانتی متر روی نقشه می باشد. بنابراین با کمک خط کش و گونیا یک مستطیل 6×4 سانتی متری ترسیم کرده و هر کدام از اضلاع را به طول های ۲ سانتی متری تقسیم می کنیم. به این ترتیب 6×2 سانتی متری ترسیم می شود. سپس مربع بالا سمت راست را پاک کرده تا شبکه مورد نظر حاصل شود. باید توجه داشت برای نوشتن اعداد ارتفاع روی شبکه پس از محاسبه هر یک از اعداد ارتفاع از روی جدول با توجه به کروکی که سر زمین تهیه کرده ایم آنها را در جای خود به نحوی که گفته شد باداشت می کنیم.

روش حل قسمت ب:

$$\begin{aligned} H_1 &= 100/00 - 95 = 5/00 \rightarrow h_1 \\ H_2 &= 100/73 - 95 = 5/73 \rightarrow h_2 \\ H_3 &= 101/14 - 95 = 6/14 \rightarrow h_3 \\ H_4 &= 100/12 - 95 = 5/12 \rightarrow h_4 \\ H_5 &= 100/05 - 95 = 5/05 \rightarrow h_5 \\ H_{11} &= 101/13 - 95 = 6/13 \rightarrow h_{11} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} H_7 &= 100/62 - 95 = 5/62 \rightarrow h_7 \\ H_4 &= 100/92 - 95 = 5/92 \rightarrow h_4 \\ H_6 &= 101/38 - 95 = 6/38 \rightarrow h_6 \\ H_8 &= 101/56 - 95 = 6/56 \rightarrow h_8 \\ H_{10} &= 101/78 - 95 = 6/78 \rightarrow h_{10} \end{aligned}$$

$$h_1 : 5/00, 5/73, 5/12, 6/56, 6/13 \Rightarrow \sum h_1 = 5/00 + 5/73 + 5/12 + 6/56 + 6/13 = 28/54$$

$$h_2 : 5/62, 5/92, 5/05, 6/78 \Rightarrow \sum h_2 = 5/62 + 5/92 + 5/05 + 6/78 = 23/37$$

$$h_3 : 6/38 \Rightarrow \sum h_3 = 6/38$$

$$h_4 : 6/14 \Rightarrow \sum h_4 = 6/14$$

$$A = a \times a = 20 \text{ m} \times 20 \text{ m} = 400 \text{ m}^2$$

$$V = \frac{A \times (\sum h_1 + 2\sum h_2 + 3\sum h_3 + 4\sum h_4)}{4}$$

$$V = \frac{400 \times (28/54 + 2 \times 23/37 + 3 \times 6/38 + 4 \times 6/14)}{4} = \frac{400 \times 118/98}{4} = 11898 \text{ m}^3$$

انجام عملیات شبکه‌بندی و پیاده‌سازی یک شبکه به ابعاد مناسب و ترازیابی به روش شعاعی از نقاط شبکه و کنترل خطای حاصل از ترازیابی با روش‌های موجود

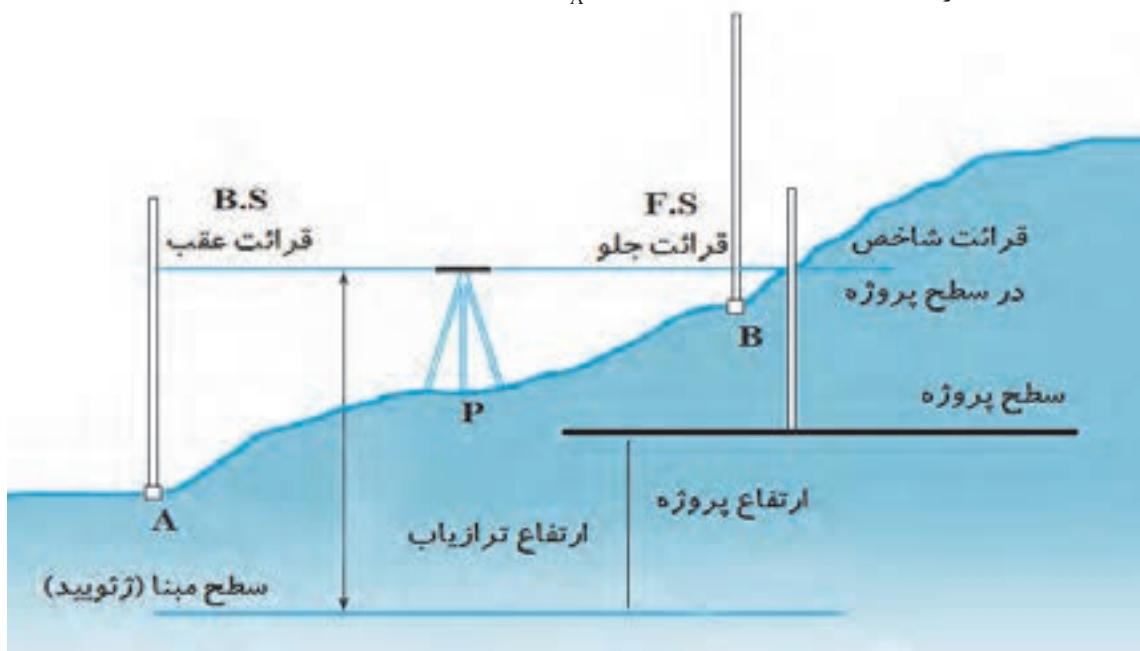
فعالیت
عملی ۵

پیاده‌کردن نقاط در ارتفاع مشخص با ترازیاب

با فرض معلوم بودن ارتفاع سطح تمام شده یک پروژه مطابق شکل زیر برای پیاده‌کردن هر نقطه جدید در این ارتفاع ابتدا با استقرار ترازیاب ابتدا دید عقب روی بنج مارک A که در نزدیکی پروژه قرار دارد. قرائت می‌شود. با اجرای این کار ارتفاع سطح تراز دستگاه ترازیاب HI از رابطه (۶) قابل محاسبه است.

$$HI = H_A + B.S \quad \text{رابطه (6)}$$

حال باید نقطه جدید در سطح تراز مناسب با احتیاط علامت‌گذاری شود طوری که پس از قرار گرفتن شاخص در این ارتفاع، قرائت شاخص برابر با $F.S$ گردد که از رابطه (۷) قابل محاسبه است.

$$F.S = H_I - H_p \quad (7)$$

بنابراین در حالت کلی عدد شاخص هادی در سطح تراز مورد نظر از رابطه (۸) محاسبه می‌شود:

$$F.S = H_A - H_p + B.S \quad (8)$$

پس از محاسبه این عدد، شاخص در محل نقطه مورد نظر تراز شده و با دوربین ترازیاب تار وسط را قرائت می‌کنیم شاخص باید به اندازه تفاضل این دو عدد و درجهت مناسب جابجا شود تا زمانی که تار وسط ترازیاب بر عدد $F.S$ منطبق گردد. به عنوان مثال چنانچه عدد شاخص هادی ($F.S$) برای سطح تراز یک پروژه در نقطه‌ای برابر 1240 میلی‌متر محاسبه شده و قرائت شاخص در این نقطه برابر 1300 میلی‌متر گردد به این معنی است که نقطه مورد نظر از نظر ارتفاعی به اندازه 60 میلی‌متر پایین‌تر از سطح پروژه قرار دارد و شاخص باید 60 میلی‌متر به سمت بالا منتقل شود تا قرائت روی آن برابر 1240 میلی‌متر گردد.

مثال ۸

پروژه‌ای ساختمانی در حال ساخت می‌باشد و در نزدیکی این پروژه بنج مارک A با ارتفاع $120/855$ متر قرار دارد. هدف پیاده‌کردن ارتفاع سطح پروژه‌ای با ارتفاع $121/403$ متر در نقاط B و C و D می‌باشد. چنانچه قرائت شاخص در نقاط A و B و C و D به ترتیب برابر 1852 و 1534 و 1768 و 1324 میلی‌متر باشد مطلوب است:

- الف) تعیین مقدار عدد شاخص هادی در نقاط B و C و D در سطح پروژه
ب) تعیین میزان و جهت جابجایی شاخص جهت علامت‌گذاری سطح پروژه در نقاط A و B و C

حل:

مطابق رابطه (۸) برای محاسبه عدد شاخص راهنمای داریم:

(الف)

$$F.S_{B,C,D} = H_A - H_p + B.S_A$$

$$F.S_{B,C,D} = 120,855 - 121,403 + 1,852 = 1,304$$

ب) تعیین میزان و جهت جابجایی:

علامت مثبت به معنی جهت جابجایی به سمت بالا و منفی به سمت پایین است.

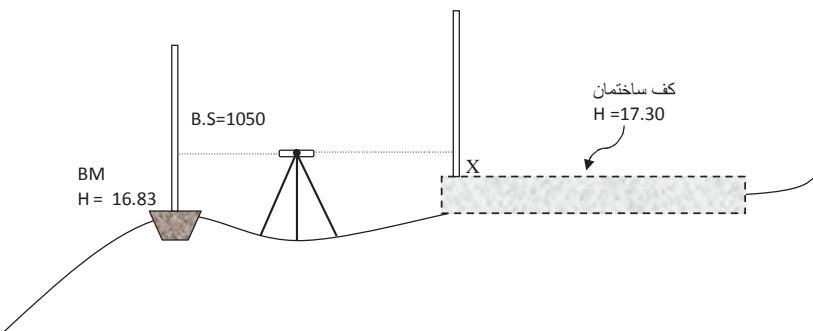
$$DH_B = 1534 - 1304 = +230 \text{ mm}$$

$$DH_C = 1768 - 1304 = +464 \text{ mm}$$

$$DH_D = 1324 - 1304 = +20 \text{ mm}$$

مطابق شکل زیر ارتفاع کف روی نقشه‌ای از یک ساختمان $17/30$ متر است برای پیاده کردن این نقطه از نزدیک ترین بنج‌مارک با ارتفاع $16/83$ چه عددی روی شاخص \times قرائت گردد تا تخته پروفیل مورد نیاز در آن ارتفاع نصب گردد.

پیاده‌سازی ارتفاع در سطوح تراز مختلف در محوطه کارگاه یا حیاط هنرستان

ارزشیابی شایستگی ترازیابی

شرح کار:

با استفاده از وسایل عملیات ترازیابی، اختلاف ارتفاع بین دو نقطه را به دست آورده و محاسبات مربوطه را انجام دهد.

استاندارد عملکرد:

انجام عملیات ترازیابی بین نقاط با استفاده از دوربین ترازیاب، سه پایه دوربین، شاخص (میر)، ترازنیشی و متر مطابق دستورالعمل انجام ترازیابی تدریجی درجه ۳ سازمان نقشه برداری (مجله شماره ۱۱۹)

شاخص‌ها:

اندازه گیری رفت و برگشت - بررسی خطاهای و تصحیح آن - حذف اشتباه - کنترل محاسبات و عملیات - انجام محاسبات با نرم‌افزار Excel - تایپ و چاپ گزارش - ارائه حضوری کار به هنرآموز در مدت زمان ۶ ساعت.

شرایط انجام کار و ابزار و تجهیزات:

شرایط: انجام عملیات ترازیابی در فضای طبیعی زمین به کمک دو کارگر - انجام محاسبات با نرم افزار در سایت رایانه.

ابزار و تجهیزات:

- دوربین ترازیاب - سه پایه دوربین - شاخص (میر) - ترازنیشی - متر
- وسایل محاسباتی شامل ماشین حساب علمی
- وسایل تحریر اداری - رایانه به همراه چاپگر.

معیار شایستگی:

ردیف	مرحله کار	حداقل نمره قبولی از ۳	نمره هنرجو
۱	انجام عملیات ترازیابی	۲	
۲	بررسی خطاهای و تصحیح آن	۲	
۳	انجام محاسبات با نرم افزار Excel	۲	
۴	ارائه گزارش	۲	
	شاخص‌های غیرفنی، ایمنی، بهداشت، توجهات زیست محیطی و نگرش: رعایت ایمنی و بهداشت محیط کار، لباس کار مناسب، کفش، کلاه، دستکش، دقیق اجراء، جمع آوری نخاله و ملات اضافی، مدیریت کیفیت، مسئولیت‌پذیری، تصمیم‌گیری، مدیریت مواد و تجهیزات، مدیریت زمان	۲	
	میانگین نمرات	*	

* حداقل میانگین نمرات هنرجو برای قبولی و کسب شایستگی، ۲ می‌باشد.

پودمان ۲

تعیین موقعیت

مقدمه ۴

زاویه در نقشه‌برداری زمینی پرسابقه‌ترین مشاهده برای تعیین موقعیت نقاط بوده و تاکنون تلاش‌های گسترده‌ای برای اندازه‌گیری دقیق آن صورت گرفته است. امروزه دوربین زاویه‌یاب یا همان تئودولیت ابزار متدالو و دقیق اندازه‌گیری زاویه است. اندازه‌گیری زاویه با دوربین زاویه‌یاب را در اصطلاح زاویه‌خوانی (زاویه‌یابی) می‌گویند. در نقشه‌برداری و علوم وابسته به آن زاویه توسط زاویه‌یاب در دو صفحه افقی و قائم برای تعیین موقعیت نقاط با دقت بالایی اندازه‌گیری می‌شود. در این فصل علاوه بر معرفی واحدهای اندازه‌گیری زاویه در نقشه‌برداری با ساختار دوربین زاویه‌یاب، اصول اندازه‌گیری زاویه افقی و قائم و همچنین اندازه‌گیری فاصله، اختلاف ارتفاع و تعیین مختصات نقاط به روش پیمایش با روش افزایش دقت اندازه‌گیری زاویه یاد می‌گیرید.

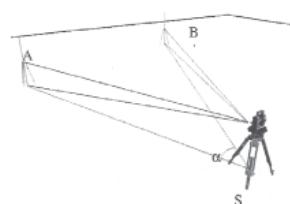
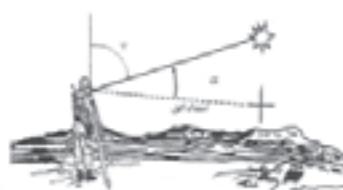
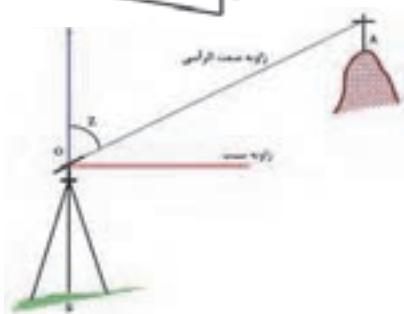
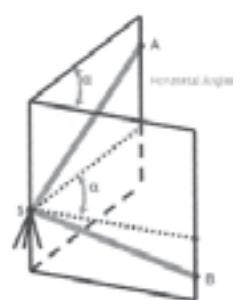
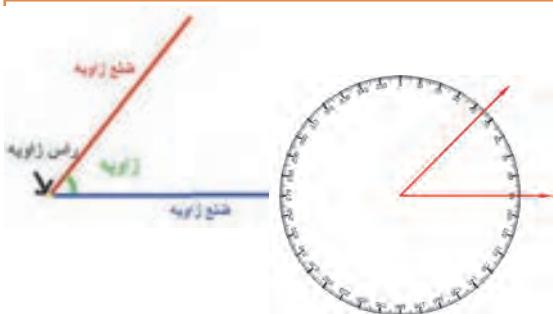
استاندارد عملکرد

انجام عملیات زاویه‌یابی، فاصله‌یابی و تعیین مختصات با استفاده از دوربین زاویه‌یاب، دوربین توتال استیشن، سه‌پایه دوربین، شاخص (میر)، منشور، زالن، ترازنیبی و متر مطابق دستورالعمل شماره ۱۱۹ سازمان نقشه‌برداری کشور

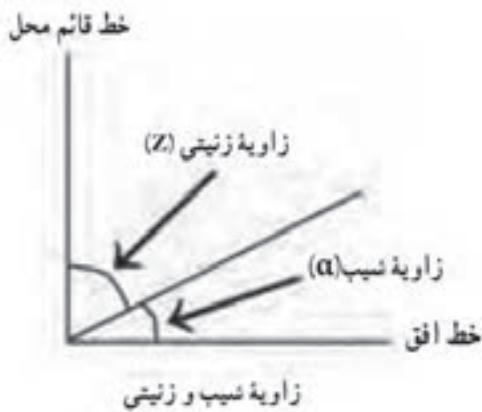
زاویه

یکی از مهم‌ترین کمیت‌هایی که در نقشه‌برداری اندازه‌گیری می‌شود، زاویه بین دو امتداد می‌باشد و عموماً توسط زاویه‌یاب اندازه‌گیری می‌شود.

زاویه بین دو ضلع ناحیه‌ای بین دو ضلع در یک صفحه می‌باشد به‌طوری‌که دو ضلع دارای یک نقطه مشترک به نام رأس یا گوشه می‌باشند.

در نقشه‌برداری از دو زاویه افقی و قائم استفاده می‌گردد. زاویه افقی عبارت است از زاویه‌ای که از تصویر افقی دو امتداد در صفحه افقی حاصل می‌شود و زاویه قائم عبارت است از زاویه‌ای که پس از تصویر یک امتداد در صفحه قائم با امتداد قائم محل حاصل می‌شود.

زاویه قائم به دو صورت شیب و زنیتی (سمت الرأسی) قابل تعریف می‌باشد. زاویه زنیتی زاویه‌ای است بین یک امتداد و امتداد قائم بر محل (سمت الرأس) و با حرف Z نمایش داده می‌شود. زاویه شیب، متمم زاویه زنیتی بوده و به عبارتی کوچک‌ترین زاویه یک امتداد با صفحه افق می‌باشد که با α نمایش داده می‌شود. به عبارتی با اندازه‌گیری هریک از زاویه‌های شیب و زنیتی، می‌توان زاویه دیگر را محاسبه یا کنترل کرد.

$$\alpha + Z = 90^\circ \text{ درجه}$$

زاویه شیب امتداد AB، ۱۰ درجه و زاویه زنیتی امتداد CD، ۹۶ درجه اندازه‌گیری شده است. اندازه زاویه زنیتی و شیب امتداد AB و CD را محاسبه کنید؟

مثال ۱

حل:

الف) با توجه به اینکه زاویه شیب و زنیتی متمم یکدیگر هستند و مجموع آنها برابر 90° درجه می‌باشد، بنابراین:

$$Z_{AB} = 90^\circ - \alpha_{AB} = 90^\circ - 10^\circ = 80^\circ$$

ب) همچنین به موارد گفته شده در قسمت الف زاویه شیب امتداد CD برابر است با

$$\alpha_{CD} = 90^\circ - Z_{CD} = 90^\circ - 96^\circ = -6^\circ$$

زاویه زنیتی نسبت به امتداد قائم سمت الرأسی تعریف می‌شود و مقدار آن بین 0° تا 180° درجه می‌باشد در حالی که زاویه شیب نسبت به صفحه افق تعریف می‌شود و مقدار آن بین -90° تا $+90^\circ$ درجه می‌باشد. علامت منفی زاویه شیب نشان‌دهنده سرازیری است که عموماً در عمل به جای استفاده علامت منفی از عبارت سرازیری استفاده می‌شود.

نکته

جدول زیر را کامل کنید.

فعالیت
کلاسی ۱

زاویه زنیتی	زاویه شیب
	۱۰ درجه
۱۲۰ درجه	
	-۸۰ درجه
۸۰ درجه	

واحدهای زاویه و اجزای آن

واحدهای متداول و پرکاربرد در نقشه‌برداری عبارت‌اند از: درجه و گراد که بطور خلاصه شرح داده می‌شود:

الف) درجه: هر گاه محیط دایره به 360° قسمت مساوی تقسیم شود زاویه مرکزی مقابل به هر جزء آن را یک درجه می‌گویند. چنانچه هر درجه را به 60° قسمت مساوی تقسیم کنیم زاویه مرکزی مقابل به هر جزء را یک دقیقه می‌گویند و به همین ترتیب اگر هر دقیقه را به 60° قسمت مساوی تقسیم کنیم زاویه مرکزی مقابل به هر جزء را یک ثانیه می‌گویند.

به عبارتی هر درجه 60° دقیقه و هر دقیقه 60° ثانیه می‌باشد. درجه پرکاربردترین واحد اندازه‌گیری زاویه می‌باشد که به آن سیستم شصت‌قسمتی می‌گویند.

درجه، دقیقه و ثانیه با علائم ${}^\circ$ ، $'$ و $''$ نمایش می‌دهند. برای مثال زاویه $40^\circ 12' 26''$ خوانده می‌شود چهل درجه و دوازده دقیقه و بیست و شش ثانیه.

نکته

گاهی زاویه را به صورت درجه اعشاری ذکر می‌کنند:

$$40^\circ 12' 26'' = 40 + \frac{12}{60} + \frac{26}{3600} = 40 / 20.72$$

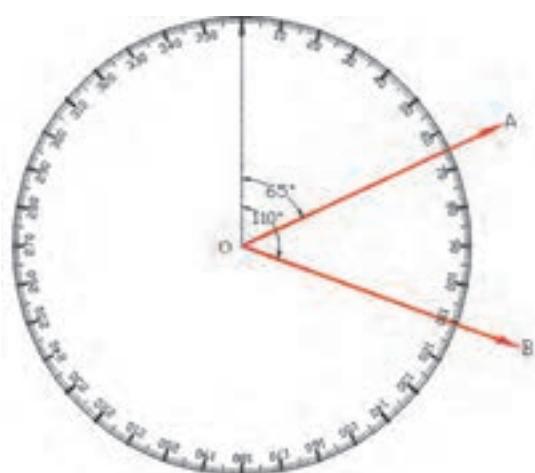
فعالیت
کلاسی ۲

شکل مقابل یک دایره به 360° قسمت تقسیم شده و اندازه‌گیری در جهت عقربه‌های ساعت روی آن درج گردیده است.

زاویه امتداد OA نسبت به امتداد صفر برابر 65° درجه و زاویه امتداد OB نسبت به امتداد صفر برابر 110° درجه می‌باشد.

زاویه امتداد OB نسبت به OA چند درجه است؟

ب) گراد: هر گاه محیط دایره به 400° قسمت مساوی تقسیم شود زاویه مرکزی مقابل به هر جزء آن را یک گراد می‌گویند. چنانچه هر گراد را به 100° قسمت مساوی تقسیم کنیم زاویه مرکزی مقابل به هر جزء را یک دقیقه گرادی می‌گویند و به همین ترتیب اگر هر دقیقه گرادی را به 100° قسمت مساوی تقسیم کنیم زاویه مرکزی مقابل به هر جزء را یک ثانیه گرادی می‌گویند.

به عبارتی هر گراد 100° دقیقه گرادی و هر دقیقه گرادی 100° ثانیه گرادی و هر گراد 10000° ثانیه گرادی می‌باشد. این سیستم واحد را صدق‌قسمتی می‌گویند.

تبديل واحدها

بین واحدهای زاویه رابطه زیر برقرار می‌باشد که از آن می‌توان برای تبدیل آنها به هم استفاده نمود.

$$\frac{D}{360} = \frac{G}{400}$$

که در این رابطه D و G به ترتیب مقدار عددی بر حسب درجه و گراد می‌باشد.

فعالیت
کلاسی ۳

زوایای زیر را محاسبه کنید:

- الف) ۲۶۵ گراد چند درجه است؟
 ب) " ۱۶۰°۳۹'۴۳" چند گراد است؟
 ج) اگر زاویه زنیتی یک امتداد ۱۳۵/۴۵۹۸ گراد باشد زاویه شیب این امتداد چند درجه است؟

دوربین زاویه‌یاب (تئودولیت)

زاویه‌یاب (تئودولیت) دوربینی است که در نقشه‌برداری برای اندازه‌گیری زاویه افقی و قائم به کار می‌رود. تفاوت اصلی زاویه‌یاب با ترازیاب در این است که زاویه‌یاب را می‌توان در یک صفحه عمودی حول یک محور افقی نیز چرخاند با این وسیله علاوه بر زاویه افقی، زاویه قائم را نیز می‌توان اندازه‌گیری کرد. زاویه‌یاب‌ها به صورت آنالوگ یا اپتیکی (دارای ساختار اپتیکی - مکانیکی) و رقومی یا دیجیتال (دارای ساختار اپتیکی - الکترونیکی) با دقت‌های مختلفی در حد دقیقه یا ثانیه و حتی ۰/۱ ثانیه مورد استفاده قرار می‌گیرد که در زاویه‌یاب‌های دیجیتال، مقدار زاویه بر روی یک صفحه نمایش قابل دیدن می‌باشد. در شکل زیر نمونه‌ای از دوربین آنالوگ و دیجیتال را مشاهده می‌کنید.

اجزای تشکیل دهنده زاویه یاب

تئودولیت از هفت قسمت عمده زیر تشکیل شده است:

- ۱- تلسکوپ: لوله‌ای است استوانه‌ای شکل به طول ۲۰-۲۵ سانتی‌متر که داخل آن عدسی چشمی و شیئی، عدسی میزان، صفحه رتیکول و پیچ فوکوس (تنظیم تصویر) قرار دارد.
- ۲- آلیداد: یک قطعه فلزی U شکل که حامل محور چرخش تلسکوپ است و تلسکوپ می‌تواند حول این محور دوران نماید ضمناً خود آلیداد می‌تواند حول محور قائم دستگاه دوران کند.
- ۳- لمب‌ها: دو صفحه شیشه‌ای مدرج هستند که یکی به طور افقی و دیگری به طور قائم قرار گرفته‌اند.
- ۴- ترازها: برای اینکه بتوانیم امتداد قائم که از مرکز تلسکوپ می‌گذرد را بر امتداد شاقولی منطبق کنیم علاوه بر تراز کروی بین دو شاخه آلیداد یک تراز استوانه‌ای نیز کار گذاشته شده است. در دوربین‌های جدید به جای تراز استوانه‌ای از وسیله‌ای به نام کمپانساتور در داخل دوربین استفاده می‌شود.
- ۵- صفحه تراپراک: صفحه‌ای است برای استقرار دوربین روی سه‌پایه و تنظیم تراز آن.
- ۶- پیچ‌های کنترل حرکت: برای این که حرکت تلسکوپ و آلیداد و لمب افقی قابل کنترل باشد از دو نوع پیچ، یکی نوع برای حرکت‌های کلی و نوع دیگر برای حرکت‌های جزیی استفاده می‌گردد.
- ۷- آینه: در کنار دستگاه آینه‌ای تعییه شده است که نور را برای مشاهده زوایا از روی لمب به داخل دستگاه هدایت می‌کند. در دوربین‌های جدید الکترونیکی برای مشاهده زاویه از آینه استفاده نمی‌شود بلکه زوایا بر روی صفحه نمایش قابل مشاهده می‌باشد.

در شکل زیر دیگر اجزای تشکیل دهنده دوربین تئودولیت آنالوگ و دیجیتال نمایش داده شده است:

استقرار دوربین زاویه‌یاب بر روی یک نقطه (سانتراژ)

برای استقرار دوربین زاویه‌یاب بر روی یک نقطه، مراحل زیر را انجام دهید:

۱- دوربین زاویه‌یاب را بر روی سه پایه قرار داده و توسط پیچ اتصال، آن را محکم به سه پایه ببندید.

۲- سه پایه را متناسب با قد خود به طور تقریبی در روی نقطه مورد نظر قرار دهید به نحوی که:

الف) سطح صفحه سه پایه که دوربین روی آن نصب است، تقریباً افقی باشد.

ب) دوربین زاویه‌یاب تقریباً در بالای نقطه مورد نظر قرار بگیرد.

ج) نوک پایه‌ها در روی زمین تقریباً یک مثلث متساوی‌الاضلاع تشکیل بدهد.

۳- پدال یکی از پایه‌ها را با پاششار دهید تا در زمین فرو رفته و محکم شود.

۴- در ادامه پایه دوم را با دست راست و پایه سوم را با دست چپ گرفته، و در حالی که نوک پای خود را در کنار

نقطه ایستگاهی قرار داده و از درون چشمی شاقول اپتیکی نگاه می‌کنیم، این دو پایه را طوری حرکت می‌دهیم

که مرکز تار رتیکول شاقول اپتیکی دقیقاً بر روی نقطه مورد نظر قرار بگیرد. سپس پدال دو پایه دیگر را در زمین

می‌شاریم تا سه پایه، کاملاً در زمین محکم شود. با این کار مرحله سانتراژ انجام می‌شود.

۵- با استفاده از پیچ‌های سه پایه، با بلند و کوتاه کردن پایه‌ها، تراز کروی را تنظیم کنید.

دقت کنید هنگام بلند و کوتاه کردن پایه‌ها، پای خود را بر روی پدال پایه قرار دهید تا از زمین کنده نشود.

۶- آلیداد را در جهت موازی دو تا از پیچ‌های ترابراک قرار داده، سپس دو پیچ مورد نظر را همزمان و در خلاف

جهت هم (به سمت داخل و یا خارج) بچرخانید تا تراز استوانه‌ای روی آلیداد تنظیم شود. سپس آلیداد را

درجه چرخانده تا یکی از شاخه‌های آن بر روی پیچ سوم ترابراک قرار گیرد. با چرخاندن این پیچ مجدداً تراز استوانه‌ای را تنظیم کنید.

توجه کنید در این مرحله نباید به پیچ‌های قبلی دست بزنید و تراز استوانه‌ای را فقط با پیچ سوم تنظیم کنید.

۷- پس از آن آلیداد را مجدداً در همان جهت قبلی ۹۰ درجه بچرخانید. اگر تراز استوانه‌ای از تنظیم خارج نشود

کار تراز دوربین تمام شده است و دوربین تراز است. در غیر این صورت باید دوباره مراحل ۵ تا ۷ را تکرار کنید.

چنانچه پس از چند بار تکرار این مراحل دوربین تراز نشد، نشان‌دهنده این مطلب است که تنظیم تراز آن به هم خورده و باید توسط افراد مجبوب تنظیم گردد.

۸- آخرین کاری که باید انجام دهید کنترل سانتراژ است. از چشمی شاغل اپتیکی نحوه سانتراژ دوربین را

کنترل نمایید. اگر که به میزان اندکی از روی نقطه مورد نظر خارج شده است، می‌توانید با شل کردن پیچ اتصال

دوربین به سه پایه و حرکت دادن دوربین روی سه پایه، آن را دقیقاً روی نقطه مورد نظر قرار دهید.

دقت کنید این کار را به آهستگی و با دقت انجام دهید، همچنین پیچ اتصال دوربین را به همان مقدار اول سفت

کنید تا دوربین از تراز خارج نشود.

اگر سانتراژ به میزان زیادی به هم خورده است باید مراحل استقرار را از اول انجام دهید.

اندازه گیری زاویه با زاویه‌یاب

اگرچه زاویه‌یاب ابزار پیچیده‌ای است ولی اندازه گیری زاویه افقی و قائم با این دستگاه بسیار آسان است.

در این قسمت ابتدا اصول زاویه‌یابی با زاویه‌یاب و سپس روش کوپل برای بالا بردن دقت اندازه گیری

تشریح می‌گردد.

اصول اندازه‌گیری زاویه افقی به روش ساده

لمب افقی زاویه‌یاب شبیه به یک نقاله از صفر تا 360° درجه یا 400 گراد که معمولاً در جهت حرکت عقربه‌های ساعت درجه‌بندی شده است. بنابراین اندازه‌گیری زاویه افقی بین دو امتداد متقاطع روی زمین مشابه اندازه‌گیری یک زاویه بین دو امتداد متقاطع توسط نقاله بر روی کاغذ می‌باشد. به طور کلی مراحل اندازه‌گیری زاویه افقی بین دو امتداد OA و OB (زاویه AOB) با زاویه‌یاب به صورت زیر می‌باشد:

دوربین باید بر روی نقطه O یعنی رأس زاویه دقیقاً تراز باشد، به نحوی که امتداد قائم که از مرکز تلسکوپ می‌گذرد بر امتداد شاغولی نقطه O منطبق باشد که به این مرحله سانترالر کردن دوربین زاویه‌یاب می‌گویند.

دوربین را در حالت دایره به چپ به سمت نقطه A نشانه‌روی می‌کنیم و عدد لمب افق را به عنوان قرائت اول مشاهده و یادداشت می‌کنیم (R_A). (حالت دایره به چپ دوربین حالتی است که لمب قائم دوربین در سمت چپ نقشه‌بردار و حالت دایره به راست دوربین حالتی است که لمب قائم دوربین در سمت راست نقشه‌بردار قرار گرفته باشد)

دوربین را در حالت دایره به چپ به سمت نقطه B نشانه‌روی می‌کنیم و عدد لمب افق را به عنوان قرائت دوم مشاهده و یادداشت می‌کنیم (R_B).

با تفاضل زاویه افقی قرائت دوم از اول زاویه بین دو امتداد محاسبه می‌گردد.

$$AOB = R_B - R_A$$

لازم به ذکر است بین دو امتداد OA و OB دو زاویه وجود دارد؛ یک زاویه AOB و دیگری زاویه BOA که مجموع این دو زاویه 360° درجه یا 400 گراد می‌باشد و مطابق با تعریف زاویه بین دو امتداد در جهت عقربه‌های ساعت از امتداد اول به امتداد دوم محاسبه می‌گردد.

چنانچه حین حرکت دوربین از نشانه‌روی به سمت نقطه A تارسیدن به نقطه B از درجه صفر دستگاه گذشته باشد در این صورت R_B بزرگ‌تر از R_A می‌گردد و تفاضل دو قرائت منفی می‌گردد که در این حالت جواب محاسبه شده را با 360° درجه یا 400 گراد جمع می‌کنیم تا زاویه مورد نظر مثبت شود.

نتیجه:

چنانچه $R_B > R_A$

$$AOB = R_B - R_A$$

چنانچه $R_B < R_A$

$$AOB = R_B - R_A + 360^\circ \quad (400 \text{ gr})$$

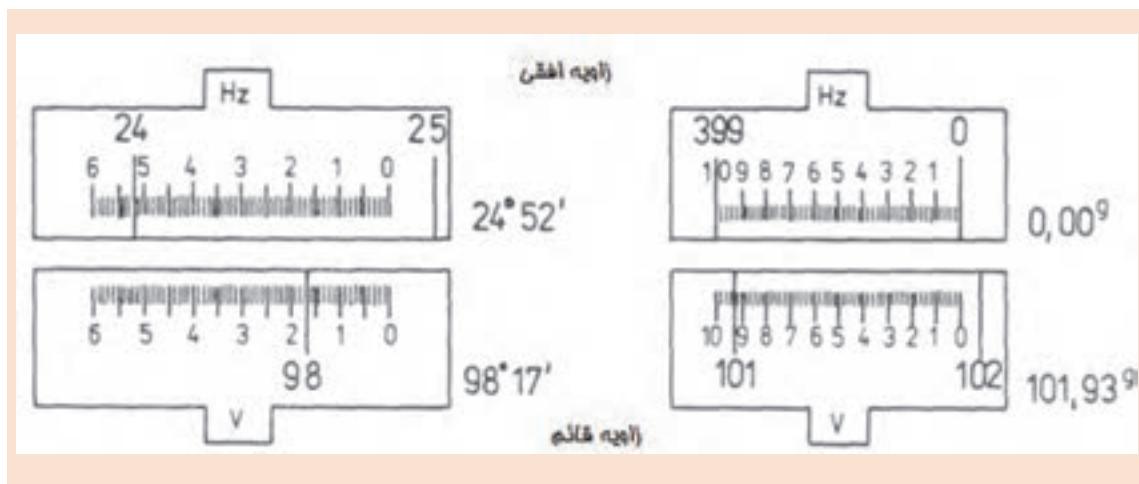

زاویه افقی $214/96$ گراد
زاویه قائم $94/06$ گراد

تصاویری که در ادامه می‌آید نمونه‌هایی از قرائت زوایای افقی و قائم می‌باشد که معمولاً در دوربین‌های زاویه‌یاب به ترتیب با H_Z و V نمایش داده می‌شوند

بیشتر
بدانیم

برای اندازه‌گیری دو زاویه AOB و MON به کمک دوربین زاویه‌یاب بر روی نقطه O سانتراز کرده و به سمت نقاط M,N,A,B نشانه‌روی گردیده است. اگر قرائت امتدادهای افقی مطابق با جدول زیر باشد زاویه‌ی MON چند درجه است؟

مثال ۲

زاویه	قرائت اول		قرائت دوم	
AOB	R_A	$40^{\circ}12'26''$	R_B	$68^{\circ}29'58''$
MON	R_M	$284^{\circ}33'02''$	R_N	$20^{\circ}15'10''$

حل:

$$R_B > R_A \text{ چون}$$

$$AOB = R_B - R_A$$

$$AOB = 68^{\circ}29'58'' - 40^{\circ}12'26'' = 28^{\circ}17'32''$$

$$R_N < R_M \text{ چون}$$

$$MON = R_N - R_M + 360^{\circ}$$

$$MON = 20^{\circ}15'10'' - 284^{\circ}33'02'' + 360^{\circ} = 95^{\circ}42'08''$$

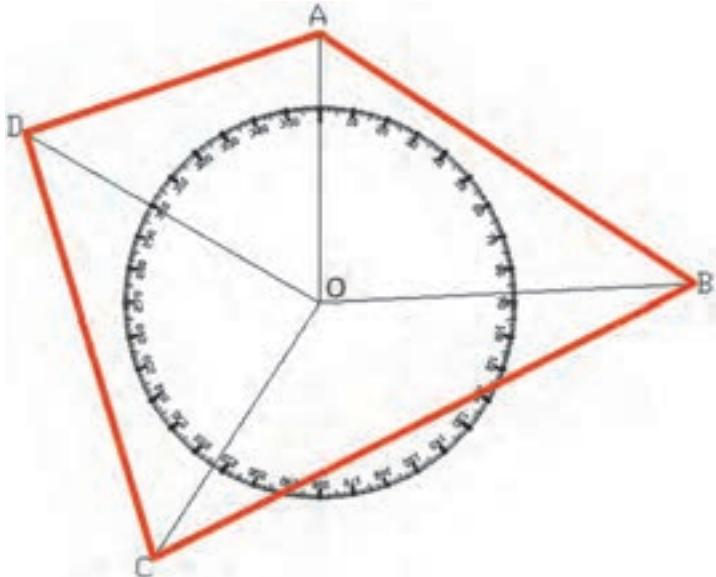
صفر صفر کردن لمب افقی دوربین تئودولیت

در نقشه‌برداری معمول است که لمب افقی را در موقع نشانه‌روی به امتداد اول صفر صفر کنند که این کار توسط قفل لمب افقی انجام می‌گیرد. (اصطلاحاً قرائت زاویه افقی بر روی امتداد OA صفر صفر می‌شود) در این صورت

$$AOB = R_B - R_A = R_B - 0 = R_B$$

در چندضلعی ABCD شکل زیر زوایای $\angle AOB$ و $\angle BOC$ و $\angle COD$ را به دست آورید.

زاویه‌یابی در نرم افزار Excel

همان‌طور که در درس دانش فنی پایه دهم خواندیم با نرم افزار Excel می‌توان محاسبات مختلف را انجام داد.

محاسبه زاویه در نرم افزار Excel

در نقشه‌برداری زوایای افقی و قائم اندازه‌گیری می‌شود و به خاطر دقت بیشتر و حذف خطاهای این زوایا به روش کوپل (در قسمت بعد توضیح داده خواهد شد)، اندازه‌گیری می‌گردد. در این قسمت جهت جلوگیری از خطای محاسباتی و سرعت در محاسبه زاویه افقی از نرم افزار Excel استفاده می‌کنیم. فرم‌های قرائت زاویه افقی به شکل‌های مختلفی می‌باشد و یکی از این فرم‌ها به شکل زیر است.

ایستگاه	قرائت امتداد اول	قرائت امتداد دوم	زاویه

وارد کردن اطلاعات:

برای محاسبه ابتدا باید فرم را در نرم افزار Excel ایجاد نموده و سپس قرائت‌ها را در ستون‌های مربوطه تایپ نماییم. در ادامه تفیریق قرائت دوم از قرائت اول زاویه را محاسبه می‌کنیم.

مثال ۳

به عنوان مثال از ایستگاه‌های O۱ و O۲ و O۳ به دو نقطه اول و دوم نشانه‌روی می‌کنیم و زاویه افقی این امتداد به شرح زیر می‌باشد:

ایستگاه	قرائت امتداد اول	قرائت امتداد دوم	زاویه
O۱	۲۵/۶۵۴۰	۶۵/۳۲۱۹	
O۲	۱۴۹/۶۵۸۶	۲۱۰/۸۷۵۴	
O۳	۳۲۹/۴۸۵۰	۳۵۴/۲۵۱۰	

پس از تهیه فرم محاسبه زاویه در نرم افزار Excel مطابق شکل زیر در ستون مربوط به زاویه، اختلاف دو قرائت را با مشخص نمودن آدرس خانه محاسبه می‌کنیم. با مشخص نمودن و نوشتن فرمول برای زاویه اول می‌توان برای زاویه‌های دیگر کپی نمود.

A	B	C	D
ایستگاه	قرائت امتداد اول	قرائت امتداد دوم	زاویه
O۱	۲۵,۶۵۴۰	۶۵,۳۲۱۹	=C2-B2
O۲	۱۴۹,۶۵۸۶	۲۱۰,۸۷۵۴	
O۳	۳۲۹,۴۸۵۰	۳۵۴,۲۵۱۰	

A	B	C	D
ایستگاه	قرائت امتداد اول	قرائت امتداد دوم	زاویه
O۱	۲۵,۶۵۴۰	۶۵,۳۲۱۹	۳۶,۶۶۷۹
O۲	۱۴۹,۶۵۸۶	۲۱۰,۸۷۵۴	۶۱,۲۱۶۸
O۳	۳۲۹,۴۸۵۰	۳۵۴,۲۵۱۰	=C2-B2

فعالیت
عملی ۱

سانتراز و قرائت زاویه با زاویه یاب

- ابتدا یک نقطه به عنوان ایستگاه در محوطه هنرستان مشخص کنید و دوربین زاویه یاب را بر روی آن سانتراز کنید.

- پس از استقرار دوربین بر روی نقطه‌ای مشخص در محوطه هنرستان، روی چند نقطه دلخواه و در فاصله‌های متفاوت از دوربین، ژالن را مستقر کنید. سپس به این امتدادها نشانه‌روی کرده و عدد لمب افقی را برای هر امتداد قرائت و یادداشت نمایید.

- گزارش کاملی با رعایت اصول گزارش‌نویسی از فعالیت انجام شده به صورت کتبی به هنرآموز خود ارائه کنید.
راهنمایی

- ۱- دوربین را در حالت دایره به چپ (مستقیم) قرار دهید.
- ۲- با استفاده از پیج تنظیم چشمی تلسکوپ (پیج فوکوس) تصویر و صفحه تارهای رتیکول را برای چشم خود واضح کنید و به نقطه مورد نظر، نشانه‌روی کنید. برای این کار پیج حرکت سریع آلیداد و تلسکوپ را باز کرده و دوربین را به سمت نقطه هدف بچرخانید و به محض دیدن ژالن از چشمی دوربین، پیج حرکت سریع آلیداد و تلسکوپ را بیندید.
- ۳- با استفاده از پیج حرکت کند، تار قائم رتیکول را دقیقاً روی ژالن مستقر در روی نقطه هدف قرار دهید. برای بالا بردن دقت نشانه‌روی و حذف خطای نشانه‌روی، سعی کنید به نوک ژالن نشانه‌روی نمایید.

اندازه‌گیری زاویه افقی با زاویه یاب

- سه نقطه رأس یک مثلث نامشخص را به اضلاع حداقل ۵۰ متر توسط میخ فلزی در محوطه هنرستان مشخص کنید. سپس با استفاده از زاویه یاب، زوایای رئوس این مثلث را اندازه‌گیری کرده و در یک جدول یادداشت نمایید.

- گزارشی با رعایت اصول گزارش‌نویسی به هنرآموز خود تحويل دهید.
راهنمایی

۱- دوربین را بر روی نقطه رأس اول از مثلث مستقر نمایید و بر دیگر رئوس، ژالنی را توسط سه پایه ژالن در حالت کاملاً قائم قرار دهید.

۲- دوربین را دایره به چپ کنید. (در حالت مستقیم قرار دهید)

۳- برای اندازه‌گیری زاویه این رأس ابتدا به ضلع سمت چپ زاویه (دست چپ خودتان) نشانه‌روی کرده و لمب افقی دوربین را قرائت و یادداشت نمایید.

۴- سپس به ضلع سمت راست نشانه‌روی کرده و برای آن نیز عدد لمب را قرائت و یادداشت کنید.

۵- برای محاسبه زاویه، کافی است قرائت سمت چپ را از قرائت سمت راست کم کنید تا زاویه این رأس محاسبه شود.

۶- مراحل ۱ الی ۵ را برای دیگر رئوس مثلث نیز انجام دهید.

۷- نتیجه را در قالب جدولی مطابق فرم زیر به هنرآموز خود تحويل دهید.

ایستگاه	نشانه‌روی	عدد لمب افقی	زاویه	کروکی

۸- با استفاده از نرم افزار Excel زوایای ۳ رأس مثلث را محاسبه کنید و چاپ آنرا به همراه گزارش تحويل هنرآموز دهید.

اندازه‌گیری زاویه افقی به روش کوپل

برای جلوگیری از اشتباه، کسب دقت بیشتر و کاهش و تعدیل خطاهای دستگاهی و انسانی، روش‌های مختلفی در اندازه‌گیری زاویه وجود دارد. یکی از این روش‌ها، روش قرائت کوپل (قراعت مضاعف) است.

در این روش علاوه بر کنترل صحت و درستی قرائت‌ها، خطاهایی مانند خطای کلیماسیون و خطای عدم مرکزیت لمب افقی به صورت عملی کاهش می‌یابد. برای اندازه‌گیری زاویه در این روش، زاویه در دو

حالت دایره به چپ و دایره به راست اندازه‌گیری می‌شود که به این روش قرائت کوپل می‌گویند.

در این روش برای اینکه دوربین از حالت دایره به چپ به حالت دایره به راست تغییر پیدا کند باید

تلسکوپ ۱۸۰ درجه چرخانده شود. طبیعی است برای آنکه چشمی تلسکوپ مقابل چشم نقشه‌بردار قرار

بگیرد باید آلیداد دوربین را ۱۸۰ درجه دوران داد. در نتیجه لمب دوربین از سمت چپ به سمت راست منتقل شده و دوربین حالت دایره به راست می‌شود.

عدد لمب افقی در حالت دایره به راست و دایره به چپ دوربین با هم 180° درجه (۲۰ گراد) اختلاف دارند. در این صورت اگر قرائت لمب افقی در حالت دایره به چپ L و در حالت دایره به راست R بنامیم، خواهیم داشت:

$$R = L \pm 180^\circ$$

ولی در عمل به خاطر وارد شدن خطاهای دستگاهی و در برخی موارد خطاهای انسانی در عملیات زاویه‌یابی رابطه فوق کمتر حالت واقعی پیدا می‌کند و بین این دو قرائت رابطه زیر برقرار است:

$$R = L \pm 180^\circ + e$$

که در آن e جمع جبری خطاهای اندازه‌گیری است.

بنابراین می‌توان هنگام زاویه‌یابی اعداد قرائت شده را در دو حالت دایره به راست و دایره به چپ با هم مقایسه کرده و از درستی آنها مطمئن شویم.

برای جلوگیری از اشتباه هنگام قرائت زاویه و یادداشت آن، از فرم مخصوص جدول قرائت زاویه به روش کوپل استفاده می‌شود.

در این روش ابتدا میانگین قرائت زاویه در دو حالت دایره به چپ و دایره به راست برای هر دو امتداد مطابق با رابطه زیر محاسبه می‌شود و سپس اختلاف دو میانگین به عنوان زاویه دو امتداد محاسبه می‌گردد.

$$\text{میانگین قرائت امتداد} = \frac{L + R - 180^\circ}{2} \quad (20 \text{ gr})$$

اگر $R < L$ باشد از علامت - در رابطه میانگین استفاده می‌شود.

اگر $R > L$ باشد به قرائت دایره به راست 360° یا 400 گراد اضافه می‌کنیم.

مثال ۴

برای اندازه‌گیری زاویه AOB بر روی نقطه O مستقر شده و امتدادهای A و B را در حالت دایره به چپ $L_A = 342/1200$ gr و $L_B = 26/8100$ gr در حالت دایره به راست $R_A = 142/1800$ gr و $R_B = 226/7100$ gr قرائت شده است. مطلوب است زاویه AOB محاسبه شود.

حل: برای جلوگیری از اشتباه و همچنین برای محاسبات از جدول کوپل زیر استفاده می‌شود:

ایستگاه	نقاط نشانه‌روی	قرائت دایره به چپ (L)	قرائت دایره به راست (R)	میانگین	زاویه	کروکی
O	A	$342/1212$	$142/1224 + 400$	$342/1218$	$84/6907$	
	B	$26/8132$	$226/8116$	$26/8125$		

$$\text{میانگین قرائت امتداد } OA = \frac{L + R \pm 200 \text{ gr}}{2} = \frac{342/1212 + 542/1224 - 200}{2} = 342/1218 \text{ gr}$$

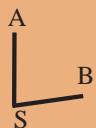
$$\text{میانگین قرائت امتداد } OB = \frac{L + R \pm 200 \text{ gr}}{2} = \frac{26/8132 + 226/8116 - 200}{2} = 26/8125 \text{ gr}$$

$$AOB = R_B - R_A + 400 \text{ gr} = 26/8125 - 342/1218 + 400 = 84/6907 \text{ gr}$$

برای اندازه‌گیری یک زاویه به روش کوپل قرائت‌های لازم مطابق جدول زیر داده شده است. مطلوب است محاسبه زاویه داده شده.

ایستگاه	نقاط نشانه‌روی	قرائت دایره به چپ (L)	قرائت دایره به راست (R)	میانگین	زاویه	کروکی
S	A	۰°۰'۰"	۱۸۰°۰'۱۴"			
	B	۷۲°۱۴'۲۶"	۲۵۲°۱۴'۱۱"			

محاسبه زاویه افقی به روش کوپل در نرم افزار Excel

در ادامه مباحث محاسبات زاویه در نرم افزار Excel، محاسبه زاویه افقی با توجه به فرمول‌ها و فرم‌های قرائت زاویه افقی کوپل ارائه می‌گردد. فرم‌های قرائت زاویه افقی کوپل به شکل‌های مختلفی می‌باشد و یکی از این فرم‌ها به شکل زیر است.

ایستگاه	نقاط نشانه‌روی	قرائت دایره به چپ (L)	قرائت دایره به راست (R)	میانگین	زاویه	کروکی

وارد کردن اطلاعات:

برای محاسبه ابتدا باید فرم را در نرم افزار Excel ایجاد نماییم، در فرم بالا برای خانه‌های نام ایستگاه و زاویه چند خانه را در هم ادغام کنیم (با دستور Merge&Center) سپس قرائت‌ها را در ستون‌های مربوطه تایپ می‌نماییم. و سپس با نوشتن فرمول با استفاده از آدرس خانه برای خانه اول نوشته و برای دیگر خانه‌های مشابه کپی می‌کنیم.

پس از درج قرائت‌ها باید توجه داشت مقدار دایره به راست باید حدود ۱۸۰ درجه یا ۲۰۰ گراد بیشتر از مقدار دایره به چپ باشد. در غیر این صورت باید ۳۶۰ درجه یا ۴۰۰ گراد به آن اضافه نماییم.

نکته

از ایستگاه O_1 , O_2 و O_3 مشاهدات کوپل مطابق با جدول زیر انجام گرفته است:

ایستگاه	نقاط نشانه روی	قرائت دایره به چپ (L)	قرائت دایره به راست (R)	میانگین	زاویه	کروکی
O_1	A	۲۵/۶۵۴۰	۲۲۵/۶۵۴۴			
	B	۶۵/۳۲۱۹	۲۶۵/۳۲۳۷			
O_2	C	۱۴۹/۶۵۸۶	۳۴۹/۶۵۸۸			
	D	۲۱۰/۸۷۵۴	۱۰/۸۷۵۶			
O_3	M	۳۲۹/۴۸۵۰	۱۲۹/۴۸۵۶			
	V	۳۵۴/۲۵۱۰	۱۵۴/۲۵۱۰			

در این جدول پس از تهیه جدول در نرم‌افزار Excel ابتدا برای یکسان‌سازی محاسبات ابتدا قرائت‌های دایره به راست امتدادهای D و M و V را که از مقدار دایره به چپ کمتر است با 40° گراد جمع می‌کنیم.

A1	B	C	D	E	F
ایستگاه	نقطه نشانه روی	قرائت دایره به چپ	قرائت دایره به راست	میانگین	زاویه
O_1	A	۲۵.۶۵۴	۲۲۵.۶۵۴۴		
	B	۶۵.۳۲۱۹	۲۶۵.۳۲۳۷		
O_2	C	۱۴۹.۶۵۸۶	۳۴۹.۶۵۸۸		
	D	۲۱۰.۸۷۵۴	۱۰.۸۷۵۶		
O_3	M	۳۲۹.۴۸۵۰	۱۲۹.۴۸۵۶		
	V	۳۵۴.۲۵۱۰	۱۵۴.۲۵۱۰		

$L + R = 180^{\circ}$ (20.0 gr) محاسبه ستون میانگین: میانگین قرائت‌های کوپل هر امتداد از رابطه محاسبه می‌شود. در جدول بالا چون واحد زوایا ۲۰۰ گراد استفاده 20° گراد استفاده می‌گردد. درخانه E^۳ می‌نویسیم $E_3 = \frac{C_2 + D_2 - 20}{2} = ۱۷۹.۷۰۰$ سپس آنرا برای خانه‌های ستون میانگین کپی می‌کنیم.

A1	B	C	D	E	F
ایستگاه	نقطه نشانه روی	قرائت دایره به چپ	قرائت دایره به راست	میانگین	زاویه
O_1	A	۲۵.۶۵۴	۲۲۵.۶۵۴۴	۲۵.۶۵۴	
	B	۶۵.۳۲۱۹	۲۶۵.۳۲۳۷	۶۵.۳۲۱۹	
O_2	C	۱۴۹.۶۵۸۶	۳۴۹.۶۵۸۸	۱۴۹.۶۵۸۶	
	D	۲۱۰.۸۷۵۴	۱۰.۸۷۵۶	۲۱۰.۸۷۵۴	
O_3	M	۳۲۹.۴۸۵۰	۱۲۹.۴۸۵۶	۳۲۹.۴۸۵۰	
	V	۳۵۴.۲۵۱۰	۱۵۴.۲۵۱۰	۳۵۴.۲۵۱۰	

محاسبه ستون زاویه:

در این ستون برای محاسبه زاویه باید میانگین امتداد دوم از میانگین امتداد اول کسر گردد پس در خانه E۲ می‌نویسیم $E3-E2$ و آنگاه آن را برای ستون‌های آن خانه کپی می‌کنیم:

	A	B	C	D	E	F
۱	ابستگاه	نقشه تثانیه روی	قرائت دایره به چپ	قرائت دایره به راست	میانگین	زاویه
۰۱	A	۴۵.۶۰۹	۲۲۰.۷۰۹	۲۵۷.۰۰۲	۳۹.۶۶۸۱	
	B	۵۰.۲۲۱۹	۲۵۰.۲۲۲۷	۵۰.۲۲۲۷		
۰۷	C	۱۳۹.۷۵۰۶	۲۲۹.۷۵۰۸	۱۳۹.۷۵۰۷	۵۱.۲۱۶۸	
	D	۲۱۰.۸۷۰۴	۲۱۰.۸۷۰۵	۲۱۰.۸۷۰۵		
۰۳	M	۳۲۹.۴۸۰	۳۲۹.۴۸۰۵	۳۲۹.۴۸۰۳	۷۶.۷۹۰۷	
	V	۷۰۹.۷۰۱	۷۰۹.۷۰۱	۷۰۹.۷۰۱		

نکته

در نرم افزار Excel چون به صورت پیش‌فرض شکل عددنویسی درجه، دقیقه، ثانیه را ندارد زوایایی را که با دوربین‌های درجه‌ای قرائت شده‌اند را ابتدا به درجه‌ای اعشاری تبدیل کرده و سپس محاسبات را انجام می‌دهیم. برای تبدیل مقدار دقیقه را به ۶۰ و مقدار ثانیه را به ۳۶۰۰ تقسیم می‌کنیم تا به درجه تبدیل شود و آنگاه با مقدار درجه جمع می‌نماییم. برای مثال اگر بخواهیم زاویه ۲۵ درجه ۳۶ دقیقه ۴۲ ثانیه را به اعشاری تبدیل کنیم، مانند شکل زیر عمل می‌کنیم:

SUM	A	B	C	D	E	F
	درجه	دقیقه	ثانیه	درجه اعشاری		
	25	36	42	=A2+B2/60+C2/3600		
	۱	درجه	دقیقه	ثانیه	درجه اعشاری	
	۲	25	36	42	25.61166667	
	۳					

اندازه‌گیری زوایای چند ضلعی بسته و بررسی خطاهای سرشکنی آن

یکی از مهم‌ترین کارهایی که در اجرای تمام پروژه‌های نقشه‌برداری قبل از شروع عملیات بسیار مورد توجه است، ایجاد نقاط در محیط کار و منطقه است. که با انجام مشاهدات و جمع‌آوری اطلاعات طول و زاویه مربوط به هر امتداد و بررسی خطای رخ داده در هر امتداد با استفاده از روش‌های سرشکنی، خطای موجود را سرشکن کنیم و مختصات صحیح مربوط به هر نقطه را به دست می‌آوریم. عملیات برداشت، محاسبه و سرشکنی خطای زاویه چندضلعی بسته را می‌توان به سه مرحله کلی زیر تقسیم‌بندی کرد:

الف) شناسایی

ب) مشاهدات (اندازه‌گیری‌ها)

ج) محاسبات

الف) شناسایی

در این مرحله با مراجعه مستقیم به محل نقشه‌برداری منطقه را شناسایی کرده و محل ایستگاه‌ها را انتخاب، علامت گذاری و مستحکم می‌کنیم و در نهایت از موقعیت نقاط موجود یک کروکی تهیه می‌نماییم. موقعیت ایستگاه‌ها بنا به هدفی که داریم انتخاب می‌شود به عنوان مثال چنانچه هدف برداشت و تهیه نقشه توپوگرافی باشد ایستگاه‌ها به گونه‌ای انتخاب می‌گردد که به حداقل جزئیات محدوده مورد نظر دید داشته باشد و چنانچه هدف عملیات راهسازی باشد نقاط به گونه‌ای انتخاب می‌گردد که اولاً خارج از محدوده عملیاتی باشد و بتوان از آنها اجزای مسیر (محور مستقیم و نقاط ابتداء، رأس و انتهای قوس) را با دقت بالا پیاده یا کنترل نماییم. اما در هر حال رعایت موارد زیر برای انتخاب ضروری است:

- از هر ایستگاه به ایستگاه قبلی و بعدی دید برقرار باشد.
- نقاط ایستگاه باید مستحکم و پایدار باشد بنابراین زمین‌های سست و نرم، زراعی و باتلاقی و کنار رودخانه‌ها جایی مناسب برای ایستگاه گذاری نمی‌باشد.
- نقاط ایستگاه باید از دور به خوبی دیده شوند.

ب) مشاهدات (اندازه‌گیری‌ها)

پس از ایجاد و استحکام نقاط ایستگاهی با توجه به کروکی زاویه افقی همه رأس‌ها برداشت می‌گردد. جهت بالا بردن دقت زاویه‌ها از زاویه‌یاب‌هایی با دقت ثانیه‌ای و در چند کوپل استفاده می‌شود و در جدول مشاهدات کوپل یادداشت می‌گردد.

ج) محاسبات

معمولًا تمام مشاهدات از جمله مشاهده زاویه در نقشه‌برداری با خطای همراه است که این خطای می‌تواند ناشی از خطای دستگاهی، خطای انسانی و خطای طبیعی باشد که با روش‌های خاصی همانند روش کوپل این خطای کاهش می‌یابد. در یک چندضلعی بسته با محاسبه مجموع زاویه رئوس، از مشاهدات و مقایسه آن با مجموع مقدار واقعی زاویه چندضلعی خطای زاویه چندضلعی محاسبه می‌گردد که به آن خطای بست زاویه‌ای می‌گویند:

$$\text{مجموع زاویه‌های داخلی یک } n \text{ ضلعی: } (n-2) \times 180^\circ$$

$$\text{خطای بست زاویه‌ای: } e_\alpha = \sum \alpha_i - [(n-2) \times 180^\circ]$$

در صورت قابل قبول بودن میزان خطای زاویه‌ای، برای به دست آوردن مقدار صحیح هر زاویه، کافی است خطای بست را بر تعداد زوایای موجود با علامت مخالف تقسیم کنیم و سپس این مقدار تصحیح را با مقدار هر زاویه جمع کنیم. تا خطای موجود به اندازه مساوی بر روی زاویه‌ها سرشکن گردد:

$$\text{مقدار تصحیح برای هر زاویه: } C = \frac{-e_\alpha}{n}$$

$$\text{زاویه تصحیح شده: } e'_\alpha = e_\alpha + C$$

جهت کنترل محاسبات مجموع زاویه‌های تصحیح شده باید با مجموع زاویه‌های داخلی n ضلعی برابر باشد.

مثال ۶

جهت محاسبه زاویه‌های یک سه‌ضلعی هر کدام از زاویه‌ها در یک کوپل مشاهده گردیده است با فرض قابل قبول بودن خطا میزان خطای بست زاویه‌ای، زاویه تصحیح شده هر یک از زاویه‌ها را محاسبه کنید.

ایستگاه	نقاط نشانه روی	قرائت دایره به چپ (L)	قرائت دایره به راست (R)	میانگین	زاویه	کروکی
A	B	۰/۰۰۰۰	۲۰۰/۰۰۱۸			
	C	۸۵/۳۲۱۴	۲۸۵/۳۲۳۶			
B	C	۰/۰۰۰۰	۱۹۹/۹۹۸۶			
	A	۵۴/۸۷۲۱	۲۵۴/۸۷۳۵			
C	A	۰/۰۰۰۰	۲۰۰/۰۰۳۹			
	B	۵۹/۸۰۸۶	۲۵۹/۸۱۰۶			

در ابتدا به کمک فرمول کوپل با توجه به قرائت‌های انجام شده زاویه هر یک از رؤوس چند ضلعی را محاسبه می‌کنیم:

ایستگاه	نقاط نشانه روی	قرائت دایره به چپ (L)	قرائت دایره به راست (R)	میانگین	زاویه	کروکی
A	B	۰/۰۰۰۰	۲۰۰/۰۰۱۸	۰/۰۰۰۹	۸۵/۳۲۱۶	
	C	۸۵/۳۲۱۴	۲۸۵/۳۲۳۶	۸۵/۳۲۲۵		
B	C	۰/۰۰۰۰	۱۹۹/۹۹۸۶	-۰/۰۰۰۷	۵۴/۸۷۳۵	
	A	۵۴/۸۷۲۱	۲۵۴/۸۷۳۵	۵۴/۸۷۲۸		
C	A	۰/۰۰۰۰	۲۰۰/۰۰۳۹	۰/۰۰۲۰	۵۹/۸۰۷۶	
	B	۵۹/۸۰۸۶	۲۵۹/۸۱۰۶	۵۹/۸۰۹۶		
مجموع زوایای داخلی سه‌ضلعی					۲۰۰/۰۰۲۷	

مجموع زوایای داخلی یک سه‌ضلعی با توجه به رابطه $e_{\alpha} = \sum \alpha_i - [(n-2) \times 200]$ gr برابر ۲۰۰ گراد و مجموع زوایای داخلی سه‌ضلعی ناشی از مشاهدات کوپل مطابق با جدول فوق ۲۰۰/۰۰۲۷ گراد بوده که با توجه به مقایسه این دو، خطای بست زاویه ۰/۰۰۲۷ گراد محاسبه می‌گردد.

$$e_{\alpha} = \sum \alpha_i - [(n-2) \times 200]$$

$$e_{\alpha} = 200/0027 - 200 = /00027 \text{ gr}$$

با فرض قابل قبول بودن مقدار خطا میزان تصحیح هر زاویه برابر ۰/۰۰۲۷ گراد می‌باشد.

$$C = \frac{-e_{\alpha}}{n} = \frac{-0/0027}{3} = -0/0009 \text{ gr}$$

جهت محاسبه زاویه سرشکن شده و تعدیل شده مقدار تصحیح را با هریک از زاویه‌ها جمع می‌کنیم:

ایستگاه	نقاط نشانه‌روی	قرائت دایره به چپ (L)	قرائت دایره به راست (R)	میانگین	زاویه	تصحیح	زاویه تصحیح شده
A	B	۰/۰۰۰۰	۲۰۰/۰۰۱۸	۰/۰۰۰۹	۸۵/۳۲۱۶	-۰/۰۰۰۹	۸۵/۳۲۰۷
	C	۸۵/۳۲۱۴	۲۸۵/۳۲۳۶	۸۵/۳۲۲۵			
B	C	۰/۰۰۰۰	۱۹۹/۹۹۸۶	-۰/۰۰۰۷	۵۴/۸۷۳۵	-۰/۰۰۰۹	۵۴/۸۷۲۶
	A	۵۴/۸۷۲۱	۲۵۴/۸۷۳۵	۵۴/۸۷۲۸			
C	A	۰/۰۰۰۰	۲۰۰/۰۰۳۹	۰/۰۰۲۰	۵۹/۸۰۷۶	-۰/۰۰۰۹	۵۹/۸۰۶۷
	B	۵۹/۸۰۸۶	۲۵۹/۸۱۰۶	۵۹/۸۰۹۶			
مجموع					۲۰۰/۰۰۲۷	-۰/۰۰۲۷	۲۰۰/۰۰۰۰

فعالیت
عملی ۳

- اندازه‌گیری زاویه افقی با زاویه یاب به روش کوپل
- زوایای افقی مثلث گفته شده در فعالیت قبل را، این بار با روش کوپل اندازه‌گیری کرده و نتایج را در یک جدول یادداشت نمایید. سپس نتایج حاصل را با جدول فعالیت عملی قبل مقایسه نمایید.
- محاسبات کوپل را با نرم افزار Excel تکمیل کنید.
- گزارش کاملی با رعایت اصول گزارش‌نویسی از فعالیت انجام شده به صورت کتبی به معلم خود ارائه کنید.

راهنمایی

- ۱- دوربین را بر روی نقطه رأس اول مثلث مستقر نمایید و بر دیگر رئوس، ژالن‌هایی را توسط سه پایه ژالن در حالت کاملاً قائم قرار دهید.
- ۲- دوربین را دایره به چپ کنید. (در حالت مستقیم قرار دهید)
- ۳- برای اندازه‌گیری زاویه این رأس، ابتدا به ضلع سمت چپ زاویه نشانه‌روی کرده و لمب افقی دوربین را قرائت و یادداشت نمایید.
- ۴- سپس به ضلع سمت راست نشانه‌روی کرده و برای آن نیز عدد لمب را قرائت و در فرم قرائت زاویه به روش کوپل مطابق جدول زیر یادداشت کنید.

ایستگاه	نقاط نشانه‌روی	قرائت دایره به چپ (L)	قرائت دایره به راست (R)	میانگین	زاویه	کروکی
A	B					
	C					
B	C					
	A					
C	A					
	B					

بررسی خطاها و سرشکنی خطای زاویه‌ای

- نتایج نهایی محاسبه زاویه مثلث فعالیت قبل را در جدول سرشکنی و خطای زاویه‌ای یادداشت کنید.
- خطای زاویه‌ای و میزان تصحیح هر زاویه و زاویه تصحیح شده را محاسبه کنید.
- گزارش کاملی با رعایت اصول گزارش‌نویسی از فعالیت انجام شده به صورت کتبی و با استفاده از نرم افزار Excel به معلم خود ارائه کنید.

اندازه‌گیری طول به کمک زاویه‌یاب

یکی از روش‌های اندازه‌گیری طول، روش مستقیم است که در این روش فاصله بین نقاط در روی زمین به طور مستقیم اندازه‌گیری می‌شود که یکی از متدائل ترین این روش‌ها استفاده از نوار اندازه‌گیری (متر) می‌باشد که به آن به اصطلاح مترکشی می‌گویند که با رعایت اصول آن و استفاده از روش تکرار می‌توان به صحت و دقت مناسبی در مترکشی رسید.

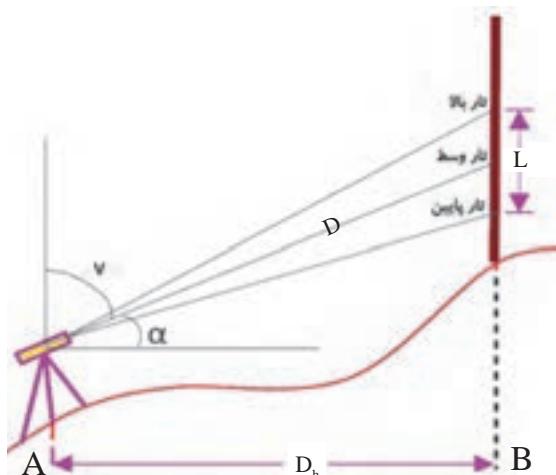
اصول مترکشی عبارت‌اند از:

- ۱- از سالم بودن و کامل بودن متر و تجهیزات جانبی اطمینان حاصل کنیم.
- ۲- متر باید بصورت افقی در بین دو نقطه کشیده شود.
- ۳- نقطه صفر متر متناسب با سلیقه و نظر کارخانه سازنده متفاوت است. دقت شود که صفر متر اشتباه در نظر گرفته نشود.
- ۴- بعضی از مترها مخصوصاً مترهای پارچه‌ای و پلاستیکی یک طرف بر حسب متر و سانتی‌متر و طرف دیگر بر حسب فوت و اینچ تقسیم‌بندی شده است. در هنگام اندازه‌گیری دقت شود که به جای متر اشتباه‌آفوت و اینچ اندازه‌گیری ولی متر ثبت نشود.
- ۵- در هنگام مترکشی، نوار اندازه‌گیری باید بدون پیچ خوردگی و کاملاً کشیده و بدون شینت (شکم‌دادن متر) باشد.
- ۶- در مترهای پارچه‌ای دقت شود متر بیش از اندازه کشیده نشود تا مقدار واقعی، دقیق نمایش داده شود.
- ۷- در هنگام قرائت متر و همچنین حین نوشتن آن، دقت شود اعداد، اشتباه قرائت و نوشته نشود.
- ۸- برای بالا بردن دقت لازم است اندازه‌گیری در یک رفت و برگشت انجام گیرد و سپس از آن میانگین گرفته شود.

- ۹- همیشه تعداد رقم اعشاری فاصله را به تناسب اندازه دقت در نظر بگیرید.
- ۱۰- عدد روی متر را از بالا به صورت کاملاً مستقیم بخوانید چون اگر به صورت کج و با زاویه به آن نگاه کنید، عددی غیر از مقدار واقعی را خواهید دید. (چند میلی‌متر کمتر یا بیشتر)
- ۱۱- برای یک دهن، از متری استفاده شود که طول آن از طول دهن بیشتر باشد.

گرچه اندازه‌گیری فاصله با متر با رعایت اصول مترکشی از دقت کافی برخوردار است ولی به علت وقت‌گیربودن و به این علت که برای تهیه نقشه‌های متوسط و کوچک مقیاس لزوم ندارد که همه طول‌ها با دقت خیلی زیاد اندازه‌گیری شوند، بنابراین روش‌های مختلفی ابداع شده که به کمک آنها می‌توان به‌طور غیرمستقیم فاصله بین نقاط را به مراتب سریعتر از مترکشی اندازه‌گیری کرد که یکی از این روش‌ها روش استادیمتری می‌باشد.

روش استادیمتری

در این روش به کمک زاویه‌یاب و شاخص فاصله به دست می‌آید. فرض کنید می‌خواهیم فاصله افقی بین دو نقطه A و B را اندازه‌گیری کنیم. همانند شکل زیر دوربین را در ایستگاه A سانتراژ و در نقطه B شاخص را به‌طور عمود قائم نگه میداریم و سپس به شاخص نشانه‌روی کرده و تار بالا و تار پایین رتیکول را قرائت می‌کنیم چنانچه زاویه شیب امتداد نشانه‌روی امتداد AB برابر α باشد با توجه به شکل خواهیم داشت:

اختلاف تار بالا و پایین: تارپایین-تاربالا $L =$

طول مایل AB: $D = K \times L \times \cos \alpha$

طول افقی AB: $D_h = (K \times L \times \cos \alpha) \times \cos \alpha = K \times L \times \cos^2 \alpha$

که عدد ثابت K معمولاً برای اکثر دوربین‌ها برابر 100° است که آن را ضریب استادیمتری می‌نامند. بنابراین داریم:

$$D_h = 100 \times L \times \cos^2 \alpha$$

در اندازه‌گیری فاصله چنانچه امتداد شاخص بر امتداد نشانه‌روی عمود باشد و به عبارتی امتداد خط دید و نشانه‌روی افقی باشد، در این صورت زاویه شیب برابر صفر است. (در ترازیاب‌ها این حالت به طور طبیعی وجود دارد) و در این صورت:

$$D_h = 100 \times L \times \cos^2 0^\circ = 100 \times L$$

نکته

در صورتی که دوربین زاویه‌یاب به جای نمایش زاویه شیب α زاویه زنیتی V را نمایش دهد فرمول طول افقی به صورت زیر خواهد بود:

$$D_h = 100 \times L \times \sin^2 V$$

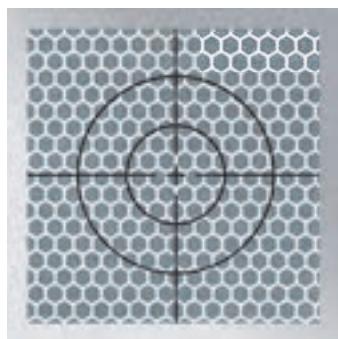
نکته

اندازه‌گیری فاصله به کمک فاصله‌یاب الکترونیکی

در روش اندازه‌گیری فاصله به صورت الکترونیکی دستگاه فاصله‌یاب به دو صورت مبتنی بر ۱- اندازه‌گیری زمان رفت و برگشت موج و ۲- اندازه‌گیری اختلاف فاز موج ارسالی و برگشته، فاصله بین دستگاه و نقطه مورد نظر را به دست می‌آورد.

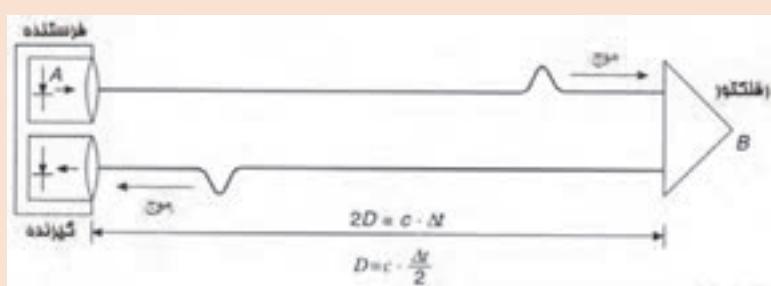
در این روش جهت محاسبه طول AB دستگاه طولیاب که قابلیت ارسال و دریافت موج را دارد بر روی نقطه A و وسیله منعکس کننده موج بر روی نقطه B مستقر می‌شود. منعکس کننده موج وسیله‌ای است متشکل از چند منشور چندوجهی که موج ارسالی را در همان مسیر دقیقاً به سمت فرستنده موج برمی‌گرداند و به آن منشور یا رفلکتور می‌گویند. در زیر نمونه‌هایی از منشورهای تکی، سه‌تایی برای فاصله‌های زیاد و صفحه‌ای برای کارهای ساختمانی مشاهده می‌کنید:

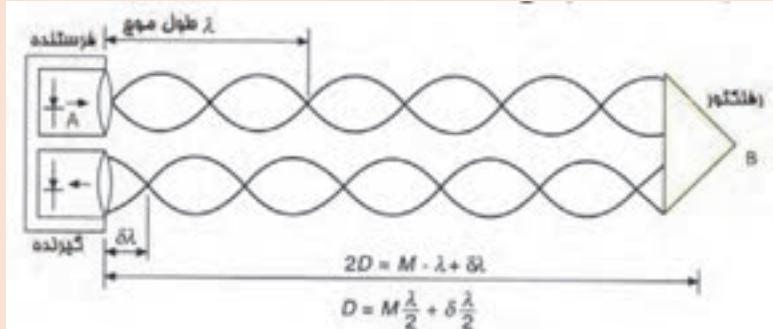
اخيراً، فاصله‌یاب‌های لیزری ساخته شده که نیازی به رفلکتور ندارد و امواج لیزر پس از برخورد به هدف منعکس می‌شود. این قابلیت در دوربین‌های توتال استیشن دسترسی به نقاط سخت و غیرممکن را امکان‌پذیر می‌سازد و مهم‌تر از همه اینکه نیروی انسانی اضافه برای برخی اندازه‌گیری‌ها مورد نیاز نیست.

در روش اندازه‌گیری الکترونیکی فاصله مبتنی بر زمان، موج مشخصی به سمت رفلکتور توسط فرستنده دستگاه ارسال شده و پس از برخورد موج به رفلکتور، موج ارسالی به سمت دستگاه برمی‌گردد و توسط گیرنده دستگاه دریافت می‌شود. در این حالت زمان رفت و برگشت اندازه‌گیری شده و با توجه به سرعت موج ارسالی فاصله محاسبه می‌شود. شکل زیر ساختار این نوع دستگاه‌ها را نشان می‌دهد.

بیشتر
بدانیم

روش اختلاف فاز، فاز موج ارسالی و فاز موج دریافتی حاصل توسط یک فازیاب داخل دستگاه طولیاب مقایسه می‌شوند. شکل زیر ساختار دستگاه‌های طولیاب مبتنی بر اختلاف فاز را جهت اندازه‌گیری فاصله نشان می‌دهد:

مطابق شکل فوق در روش مبتنی بر اختلاف فاز، توسط دستگاه، تعداد امواج کامل شمارش شده و اختلاف فاز نیز اندازه‌گیری می‌شود. در فرمول فوق، λ طول موج، M تعداد موج کامل و $\delta\lambda$ طول موج ناقص می‌باشد.

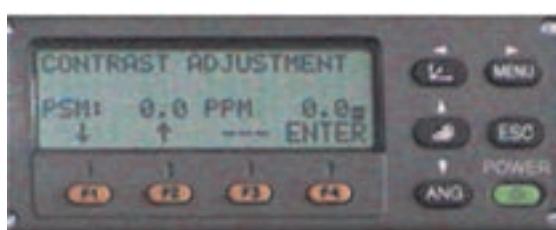
دقت اندازه‌گیری طول در طولیاب‌ها به صورت $m+n$ ppm بیان می‌شود که در آن m مقدار ثابت بر حسب میلی‌متر و n بیان کننده، میلی‌متر خطا در یک کیلومتر است. به عبارت دیگر اندازه‌گیری طول با این طولیاب دارای خطای ثابت m میلی‌متر بوده و در هر کیلومتر اندازه‌گیری فاصله، n میلی‌متر خطا وجود دارد.

به عنوان مثال اگر دقต اندازه‌گیری طول با یک طولیاب برابر $3+2$ ppm باشد. دقت اندازه‌گیری یک طول $4/5$ کیلومتری با این نوع طولیاب چند میلی‌متر است.

$$e = 3+2 \times 4/5 = 12 \text{ mm}$$

دوربین توتال استیشن

دوربین توتال استیشن ترکیبی از زاویه یاب الکترونیکی و طولیاب الکترونیکی به همراه برنامه‌های نرم‌افزاری جهت محاسبه طول افقی، مایل، اختلاف ارتفاع، مختصات و سایر امور کاربردی نقشه‌برداری می‌باشد. امروزه استفاده از این نوع دوربین‌ها برای انجام امور نقشه‌برداری زمینی گسترش زیادی یافته است. آسان بودن کار با این نوع دوربین‌ها و سرعت بالاتر نسبت به روش‌های سنتی و حافظه ذخیره‌سازی اطلاعات از مزایای دوربین‌های توتال استیشن می‌باشد. به طور کلی توتال استیشن مجموعه‌ای سخت‌افزاری و نرم‌افزاری است که مشاهدات زاویه افقی و قائم و فاصله را اندازه‌گیری و با پردازش آنها طول‌ها و مختصات نقاط مشاهده شده را محاسبه می‌نماید. معمولاً در صفحه اصلی و اولیه دوربین‌های

توتال استیشن زوایای افقی، قائم و طول‌های افقی، مایل به همراه اختلاف ارتفاع با کلید دکمه اندازه‌گیری نمایش داده می‌شود که نمونه‌ای از آن در تصویر رو به رو مشخص می‌باشد. (در پودمان سوم به طور مفصل دوربین توتال استیشن شرح داده می‌شود).

HR: 120°30'40"

HD[°] 65.432m

VD: 12.345m

MEAS MODE S/A P⁺

کلید جهت اندازه‌گیری طول می‌باشد که نتیجه اندازه‌گیری به صورت مقابل نمایش داده می‌شود که سطر اول مربوط به زاویه افقی، سطر دوم فاصله افقی و سطر سوم اختلاف ارتفاع می‌باشد.

برای بالا بردن دقیقیت اندازه‌گیری فاصله معمولاً طول‌ها را در چند نوبت و در حالت‌های دایره‌به‌چپ و دایره‌به‌راست و به صورت رفت و برگشت اندازه‌گیری می‌کنند و سپس از طول‌های اندازه‌گیری شده میانگین‌گیری می‌کنند.

نکته

مثال ۷

جهت محاسبه طول‌های یک سه‌ضلعی دوربین توتال استیشن را بر روی سه رأس مثلث سانترال کرده و طول‌ها را در حالت‌های دایره‌به‌چپ و دایره‌به‌راست اندازه‌گیری و در جدول ذیل یادداشت نموده‌ایم با توجه به مشاهدات زیر بهترین جواب مربوط به طول‌های سه‌ضلعی را محاسبه کنید و به کمک نرم‌افزار AutoCAD با مشخص بودن مختصات C و افقی بودن خط CB آن را ترسیم نمایید.

ایستگاه	نقاط نشانه روی	قرائت طول در حالت		کروکی
		دایره به چپ (L)	دایره به راست (R)	
A	B	124/242	124/238	 $C = (100, 100)$
	C	127/001	126/997	
B	C	131/609	131/594	 $C = (100, 100)$
	A	124/227	124/237	
C	A	127/998	127/012	 $C = (100, 100)$
	B	131/594	131/596	

حل: ابتدا از طول‌ها که به صورت دایره‌به‌چپ و دایره‌به‌راست اندازه‌گیری شده است میانگین‌گیری می‌کنیم:

ایستگاه	نقاط نشانه روی	قرائت طول در حالت		میانگین	کروکی
		دایره به چپ (L)	دایره به راست (R)		
A	B	124/242	124/238	124/240	 $C = (100, 100)$
	C	127/001	126/997	126/999	
B	C	131/609	131/594	131/602	 $C = (100, 100)$
	A	124/227	124/237	124/232	
C	A	127/998	127/012	127/005	 $C = (100, 100)$
	B	131/594	131/596	131/595	

سپس از طول‌هایی که به صورت رفت و برگشت محاسبه گردیده است به عنوان طول نهایی مجدداً میانگین گیری می‌کنیم:

طول	رفت	برگشت	میانگین
AB	۱۲۴/۲۴۰	۱۲۴/۲۳۲	۱۲۴/۲۳۶
BC	۱۳۱/۶۰۲	۱۳۱/۵۹۵	۱۳۱/۵۹۵
CA	۱۲۷/۰۰۵	۱۲۶/۹۹۹	۱۲۶/۹۹۹

البته در همان مرحله اول می‌توان از تمامی طول‌ها یک ضلع که به صورت رفت و برگشت و به صورت دایره‌به‌چپ و دایره‌به‌راست اندازه گیری شده است میانگین گیری نمود.

ترسیم در نرم‌افزار AutoCAD

با مشخص نمودن سه طول مثلث و معلوم بودن مختصات نقطه C و امتداد CB ترسیم مثلث در نرم‌افزار AutoCAD به شرح ذیل می‌باشد:

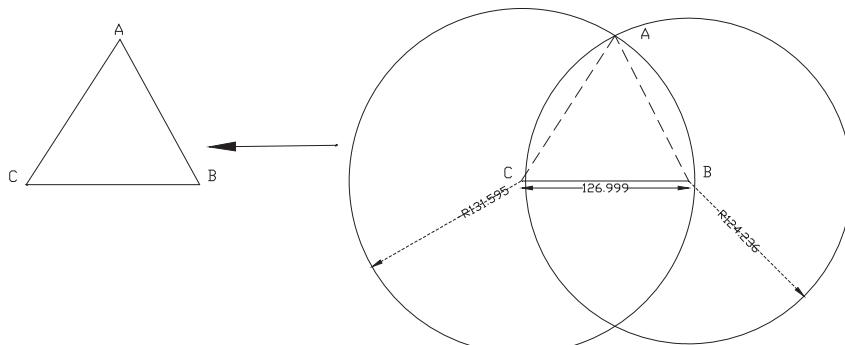
- ترسیم خط افقی با دستور Line و دکمه تابعی F8 به مختصات اولیه (۱۰۰, ۱۰۰) C و طول CB = ۱۲۶/۹۹۹ متر

Command: LINE

Specify first point: <Ortho on> (100,100)

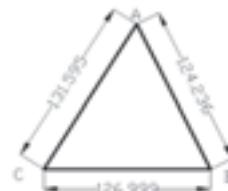
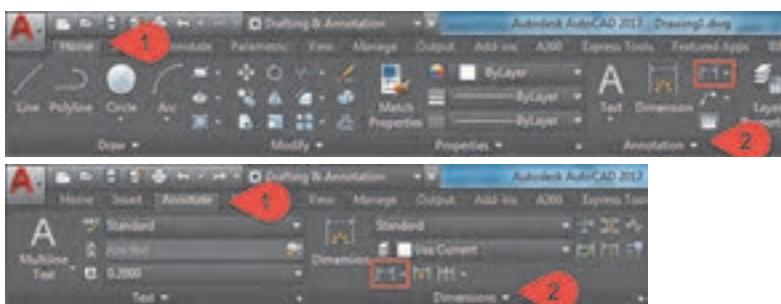
Specify next point or [Undo]: 126/999

- ترسیم دو دایره (با دستور Circle) به مرکز نقطه C و شعاع ۱۳۱/۵۹۵ متر و مرکز B و شعاع ABC: ۱۲۶/۹۹۹ متر و مشخص شدن محل تلاقی دو دایره به عنوان نقطه A و ترسیم سه‌ضلعی ABC

۳- جهت کنترل ترسیمات می‌توان از تب Home یا تب Annotation پنل Dimension گزینه کشوبی اندازه‌گذاری را باز کنید و گزینه Aligned به عنوان خط اندازه مورب را انتخاب کرد و با کلیک بر روی ابتدا و انتهای خط اندازه آن را روی نقشه مشخص کرد:

(جهت مشاهده مختصات نقاط می‌توان از دستور ID و کلیک بر روی نقطه مورد نظر مختصات نقاط را در خط فرمان مشاهده نمود همچنین با استفاده از دستور LIST و کلیک بر روی خطوط اطلاعات خط مانند مختصات ابتدا و انتهای، طول و ... مشخص می‌گردد)

نکته

پس از ترسیم نقاط و امتدادهای برداشتی در نرم‌افزار AutoCAD می‌توان زاویه بین امتدادها را به کمک آنچه در قسمت ۳ مثال قبل گفته شد و انتخاب گزینه Angular و کلیک بر روی دو امتداد مورد نظر مشخص نمود:

فعالیت
عملی ۵

فاصله یابی به روش استادیمتری

به کمک روش استادیمتری اصلاح مثلث فعالیت عملی گذشته را اندازه‌گیری نمایید. محاسبات لازم جهت محاسبه طول افقی در جدول استادیمتری به همراه محاسبات آن در نرم‌افزار Excel انجام دهید.

گزارش کاملی با رعایت اصول گزارش‌نویسی از فعالیت انجام شده به صورت کتبی به معلم خود ارائه کنید.
راهنمایی

۱- ابتدا تئودولیت را در روی نقطه اول مستقر نمایید. سپس شاخصی را به طور کاملاً قائم در نقطه انتهای فاصله قرار دهید.

۲- پس از نشانه روی به شاخص مورد نظر، تصویر دوربین را توسط پیج فوکوس کاملاً واضح کرده همچنین تصویر تارهای رتیکول را برای چشم خود تنظیم و واضح کنید.

۳- اکنون پیج حرکت تند دوربین و آلیداد را قفل کرده و اعداد تار بالا و پایین روی شاخص را قرائت و یادداشت نمایید.

۴- زاویه شبی و یا سمت الرأسی را هم در این حالت مشاهده و یادداشت نمایید. برای این کار از معلم خود کمک بگیرید.

۵- این بار دوربین را به نقطه آخر منتقل کرده و مراحل قبل را تکرار کنید.

۶- با این کار عملیات به پایان می‌رسد، فاصله افقی مورد نظر را برای دو حالت رفت و برگشت محاسبه نموده و از آن میانگین بگیرید.

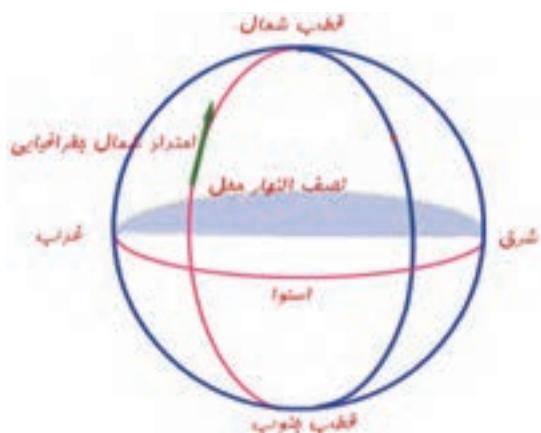
فاصله‌یابی با استفاده از دوربین توتال استیشن

- فاصله‌یابی افقی گفته شده در فعالیت قبل را با استفاده از یک توتال استیشن با راهنمایی هنرآموز از دو طرف اندازه‌گیری کرده و نتایج را در جدولی یادداشت نموده و سپس آنها را با هم مقایسه کنید.
- گزارش کاملی با رعایت اصول گزارش‌نویسی از فعالیت انجام شده به صورت کتبی به معلم خود ارائه کنید.

امتدادهای مبنا در نقشه‌برداری

به منظور توجیه نقشه در منطقه و یا برای مشخص نمودن موقعیت یک امتداد هنگام نقشه‌برداری در منطقه لازم است که زاویه امتدادهای زمینی را با یک امتداد مبنا (Reference line) به دست آورد. از امتدادهایی که در نقشه‌برداری به عنوان امتداد مبنا یا مقایسه در نظر گرفته می‌شوند، می‌توان نصف‌النهار جغرافیایی محل، امتداد نصف‌النهار مغناطیسی و امتداد شمال شبکه یا محور Y‌ها در صفحه نقشه نام برد.

در نقشه‌برداری امتداد مبنا، معمولاً به صورت یکی از سه حالت زیر می‌تواند تعریف شود:

الف- شمال جغرافیایی: اگر از محل استقرار دوربین، خطی به قطب شمال وصل شود، این امتداد، امتداد شمال جغرافیایی نامیده می‌شود.

به عبارت دیگر امتداد نصف‌النهار محل استقرار دوربین به سمت قطب شمال، جهت شمال جغرافیایی نامیده می‌شود. شمال جغرافیایی، شمال واقعی نیز نامیده شده و آن را با TN(True North) نشان می‌دهند. با تعریف امتداد شمال جغرافیایی می‌توان سایر جهت‌های جغرافیایی مانند شرق، غرب و جنوب را نیز تعریف نمود. شکل رو به رو شمال جغرافیایی و جهت‌های جغرافیایی را نشان می‌دهد.

ب) شمال مغناطیسی: با توجه به میدان مغناطیسی زمین - ناشی از حرکت دورانی زمین - و ساختار قطب نما - که مانند یک آهن ربا عمل می‌کند و قطب‌های همنام هم‌دیگر را جذب می‌نمایند - که تمایل به قرارگیری در جهت میدان مغناطیسی زمین دارد. جهتی را که عقربه قطب‌نما نشان می‌دهد، امتداد شمال مغناطیسی نامیده می‌شود و آن را با MN(MagneticNorth) نشان می‌دهند.

شکل رو به رو یک قطب‌نما را نشان می‌دهد. در قطب‌نماهای نقشه‌برداری فلش N جهت شمال و فلش S جهت جنوب را نشان می‌دهد.

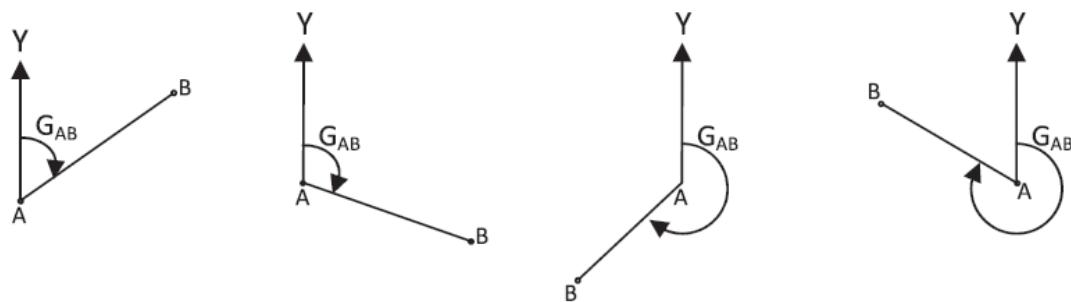
در نقشه برداری ژیزمان امتداد اول معمولاً با استفاده از جهت قطب‌نما مشخص می‌گردد.

ج) شمال شبکه: جهت مثبت محور Y ها در نقشه را اصطلاحاً **شمال شبکه** می‌نامند و با (GN(GridNorth) نشان می‌دهند.

شمال مغناطیسی و شمال جغرافیایی بر هم منطبق نبوده و با هم اختلاف دارند، این اختلاف زاویه انحراف مغناطیسی نامیده می‌شود. معمولاً شمال شبکه را منطبق بر شمال مغناطیسی و مقدار اولیه آن را به کمک قطب‌نما مشاهده می‌نمایند.

ژیزمان

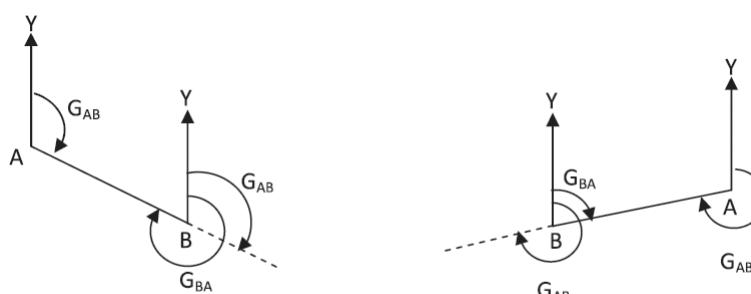
برای تعیین جهت یک امتداد در روی زمین باید زاویه این امتداد و یک امتداد مبنا را اندازه‌گیری کرد. چنانچه امتداد مبنا را شمال شبکه در نظر گرفته و زاویه بین شمال شبکه و امتداد زمینی را در جهت عقربه‌های ساعت اندازه‌گیری کنیم، به زاویه حاصل ژیزمان می‌گویند. بنابراین: ژیزمان عبارت است از زاویه‌ای افقی از شمال شبکه با هر امتداد در جهت عقربه‌های ساعت که با G نمایش داده می‌شود. و مقدار آن بین صفر تا 360° درجه می‌باشد.

ژیزمان امتداد AB در چهار وضعیت

در صورتی که ژیزمان امتداد AB معلوم باشد و خواسته شود ژیزمان امتداد BA محاسبه شود، اصطلاحاً ژیزمان امتداد BA را ژیزمان معکوس امتداد AB می‌نامند. ژیزمان معکوس یک امتداد با ژیزمان آن 180° درجه یا 200° گراد اختلاف دارد. اگر ژیزمان یک امتداد کوچک‌تر از 180° درجه باشد، ژیزمان

معکوس آن با 180° درجه جمع می‌شود و در صورتی که ژیزمان یک امتداد بزرگ‌تر از 180° باشد، ژیزمان معکوس آن از 180° درجه کم می‌شود.

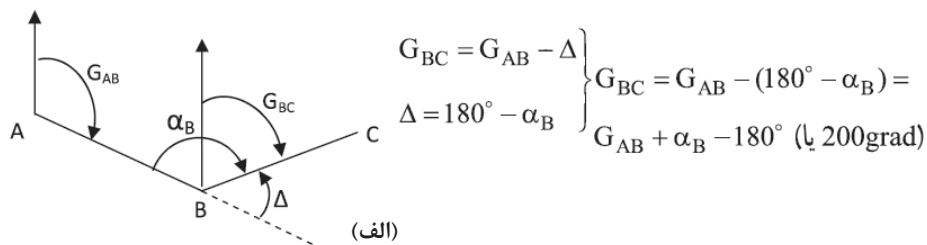
$$G_{BA} = G_{AB} + 180^\circ$$

$$G_{BA} = G_{AB} - 180^\circ$$

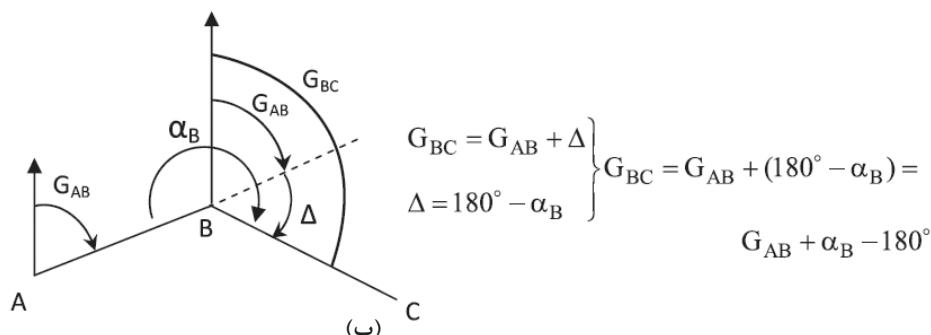
ژیزمان و ژیزمان معکوس امتداد AB

انتقال ژیزمان

دو امتداد AB و BC را مطابق شکل الف در نظر بگیرید در صورتی که ژیزمان امتداد AB و همچنین زاویه رأس B یعنی α_B معلوم باشد ژیزمان امتداد BC به راحتی محاسبه می‌گردد. همان‌طور که در شکل مشاهده می‌کنید امتداد AB که با خط چین مشخص شده است از نقطه B به اندازه زاویه انحراف Δ در خلاف عقربه‌های ساعت از جهت خود منحرف شده است تا به امتداد BC تبدیل شود بنابراین کافی است زاویه انحراف Δ را از ژیزمان امتداد AB کم کنیم تا ژیزمان امتداد BC به دست آید. زاویه انحراف Δ به راحتی از روی زاویه رأس B قابل محاسبه است به عبارتی می‌توان نوشت:

حال به شکل ب دقت کنید در این حالت امتداد AB که با خط چین مشخص شده است در نقطه B به اندازه زاویه Δ در جهت عقربه‌های ساعت از جهت اولیه خود منحرف شده است تا امتداد BC حاصل شود. پس در این حالت کافی است که زاویه Δ را با ژیزمان امتداد AB جمع کنیم تا ژیزمان BC به دست آید. بنابراین داریم:

همان‌طور که دیدید در هر حالت به سادگی می‌توان ژیزمان امتداد BC را از امتداد معلوم AB به دست آورد. کافی است زاویه رأس B مشاهده و زاویه انحراف Δ به همراه جهت انحراف مشخص گردد.

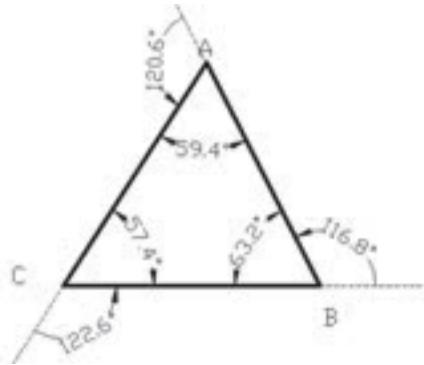
اگر ژیزمان امتدادی بیشتر از 360° درجه یا 400° گراد محاسبه گردید، مقدار 360° درجه یا 400° از ژیزمان کسر می‌گردد و همچنین اگر ژیزمان امتدادی منفی محاسبه گردید، عدد 360° درجه یا 400° گراد به ژیزمان اضافه می‌گردد تا همیشه مقدار ژیزمان بین عدد 0° تا 360° درجه یا 400° گراد قرار گیرد.

نکته

مثال ۸

در مثال قبل اگر ژیzman امتداد CB برابر 90 درجه باشد ژیzman امتدادهای AC و BA چند درجه است؟

حل: ابتدا با توجه به کروکی میزان زاویه انحراف به

همراه جهت آنها مشخص می‌نماییم:

زاویه انحراف B خلاف عقربه ساعت:

$$\Delta_B = 180^\circ - \alpha B = 180^\circ - 63/2^\circ = 116/8^\circ$$

زاویه انحراف A خلاف عقربه ساعت:

$$\Delta_A = 180^\circ - \alpha A = 180^\circ - 59/3^\circ = 120/6^\circ$$

زاویه انحراف C خلاف عقربه ساعت:

$$\Delta_C = 180^\circ - \alpha C = 180^\circ - 57/4^\circ = 122/6^\circ$$

پس از محاسبه زاویه انحراف با معلوم بودن ژیzman امتداد اولیه ژیzman دیگر امتدادها از روابط ذکر شده محاسبه می‌گردد:

$$G_{CB} = 90^\circ$$

$$G_{BA} = G_{CB} - \Delta_B = 90^\circ - 116/8^\circ = -26/8^\circ + 360^\circ = 333/2^\circ$$

$$G_{AC} = G_{BA} - \Delta_A = 333/2^\circ - 120/6^\circ = 212/6^\circ$$

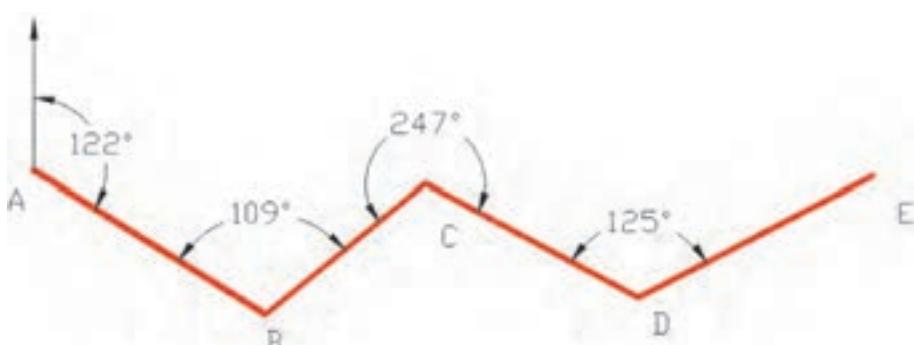
جهت کنترل عملیات محاسبات می‌توان به کمک زاویه C و ژیzman امتداد AC ، ژیzman اولیه CB را محاسبه کرده و با مقدار اولیه آن مقایسه نمود:

$$G_{CB} = G_{AC} - \Delta_C = 212/6^\circ - 122/6^\circ = 90^\circ$$

انتقال ژیzman در نرم‌افزار Excel

محاسبات انتقال ژیzman به کمک برداشت زاویه شامل مراحل زیر می‌باشد که با ذکر مثال موارد شرح داده می‌شود.

با توجه به شکل زیر، محاسبات انتقال ژیzman را در نرم‌افزار Excel و طی چند مرحله انجام می‌دهیم.

مثال ۹

ا. استگاه	ب. زاویه	ج. زاویه انحراف	د. زیزمان	ک. کروکی
A			۱۲۲	
B	۱۰۹			
C	۲۲۷			
D	۱۰۵			
D				

۱- در ابتدا می‌بایستی به کمک جدول کوپل که قبلاً توضیح داده شد زاویه هریک از رأس‌ها را محاسبه کرد و بر روی کروکی و جدول مربوطه یادداشت نمود و موارد را در فرم نرم‌افزار Excel وارد کرد.

ا. استگاه	ب. زاویه	ج. زاویه انحراف	د. زیزمان	ک. کروکی
A			۱۲۲	
B	۱۰۹	۷۱		
C	۲۲۷	۳۷		
D	۱۰۵	۶۵		
D				

۲- در خانه C۴ زاویه انحراف زاویه B را می‌نویسیم:

$$=180-B4$$

سپس آن را برای خانه‌های ستون زاویه انحراف کپی می‌کنیم.

ا. استگاه	ب. زاویه	ج. زاویه انحراف	د. زیزمان	ک. کروکی
A			۱۲۲	
B	۱۰۹	۷۱	۵۱	
C	۲۲۷	۳۷	۱۱۸	
D	۱۰۵	۶۵	۶۷	
D				

۳- در خانه D۵ با استفاده از زیزمان امتداد قبل می‌نویسیم:

$$=D3-C4$$

سپس آن را برای خانه‌های ستون زیزمان کپی می‌کنیم.

انتقال ژیزمان

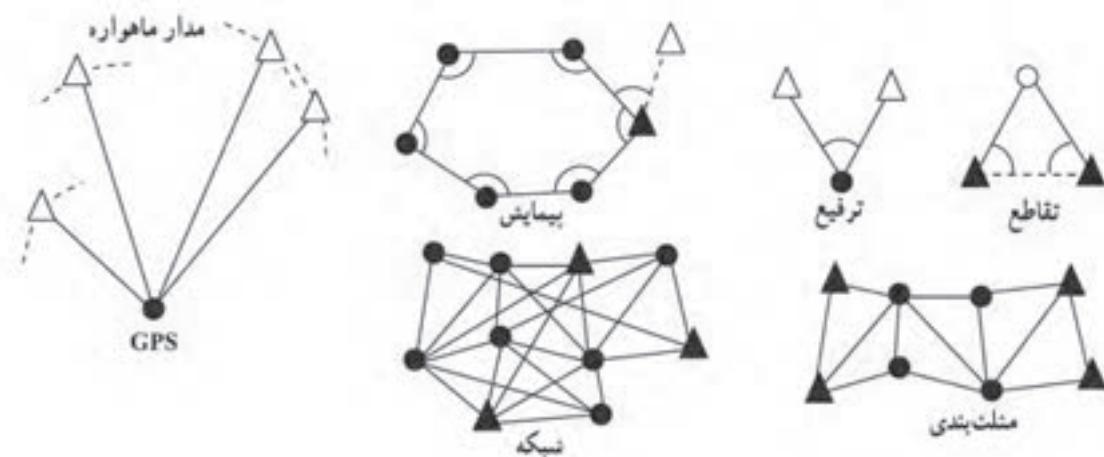
- در محوطه هنرستان چهار نقطه که تشکیل یک چهارضلعی باز را می‌دهند به گونه‌ای انتخاب کنید که از هر نقطه، نقطهٔ قبل و بعد آن قابل دید باشد.
- آزمود مغناطیسی امتداد اول را به کمک قطب نما اندازه‌گیری نموده و آن را به عنوان ژیزمان امتداد اول در نظر بگیرید.
- با اندازه‌گیری زاویه بین امتدادها به روش کوپل ژیزمان سه امتداد دیگر را محاسبه کنید.
- محاسبات انتقال ژیزمان را با نرم افزار Excel نیز محاسبه کنید و نتایج کار را به همراه گزارش عملیات تحويل هنرآموز دهید.

روش‌های تعیین مختصات ایستگاهی

برای تهیه نقشه از یک منطقه، نیاز است تعدادی نقطه کنترل زمینی (ایستگاه) در آن منطقه ایجاد کرد تا بتوان به کمک آنها عوارض موردنیاز را از زمین برداشت و به نقشه انتقال داد. ایستگاه‌ها با توجه به اهمیت و لزوم ماندگاری، معمولاً در قالب سازه‌های مصنوعی و با عالیم مشخصی روی زمین طبق استاندارد ساخته و ثبت می‌شوند. از این نقاط کنترل برای استقرار و توجیه دستگاه‌های نقشه‌برداری استفاده می‌شود.

مختصات نقاط کنترل باید چند برابر دقیق‌تر از خطای مجاز نقشه موردنظر تهیه شود، زیرا برداشت جزئیات روی زمین ممکن است به آنها بوده و از روی این نقاط انجام می‌گیرد. چنانچه دقیق‌تر از مورد تعیین مختصات نقاط کنترل به عمل نماید کلیه مشاهدات برداشتی، خطدار بوده و نقشه حاصله از صحت کافی برخوردار نخواهد بود.

روش‌های مختلفی برای تعیین مختصات ایستگاه‌ها وجود دارد. تقاطع، ترفیع، پیمایش، مثلث‌بندی، شبکه و GPS از جمله این روش‌ها می‌باشد.

منظور از دوایر و مثلث‌های توپر و توخالی در شکل بالا (روش‌های تعیین موقعیت ایستگاهی) چیست؟

نقیر

تقاطع: در این روش روی نقاط معلوم قرار گرفته و به نقطه مجھول نشانه روی می‌کنیم. هنگامی که مختصات نقاط را نتوان به دلیل بُعد مسافت یا دسترس ناپذیر بودنشان (مانند نقطه بالای گنبد) با روش‌های معمول تعیین کرد از روش تقاطع استفاده می‌شود.

ترفیع: در این روش عکس عمل تقاطع، ایستگاه گذاری روی نقطه مجھول انجام شده و به نقاط معلوم نشانه روی و مختصات نقطه مجھول تعیین می‌نماییم. کاربرد این روش موقعی است که هویت نقاط مختصات دار منطقه از بین رفته و برای یافتن مختصات ایستگاه‌های منطقه، از مشاهدات تعدادی از نقاط معلوم دور از دسترس استفاده می‌کنیم.

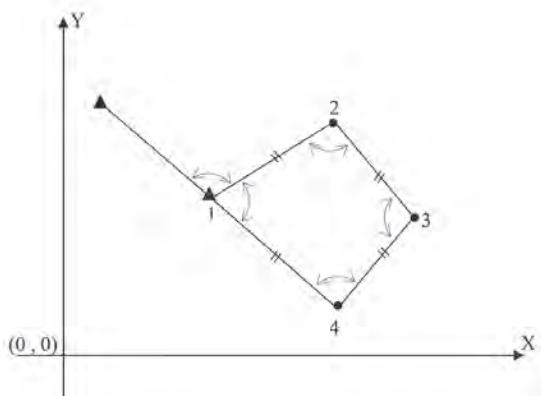
مثلث‌بندی: نقاط کنترل مجموعاً تعدادی مثلث متصل به هم تشکیل داده که با اندازه‌گیری طول یک یا دو ضلع از این مجموعه مثلث و نیز اندازه‌گیری همه زوایا می‌توان مختصات رأس مثلث‌ها را تعیین کرد. کاربرد این روش در مناطق خیلی وسیع می‌باشد.

شبکه: در صورتی که برای انجام مشاهدات طول و زاویه مانند روش مثلث‌بندی، تشکیل مثلث‌های متصل به هم الزامی نباشد و بتوان طول و زاویه بین نقاط مشاهده نمود، به آن روش شبکه می‌گویند. معمولاً در پروژه‌های حساس مانند تعیین موقعیت و جابجایی سنجی پل‌ها و سدها که به پروژه‌های میکروزئودزی معروف است از این روش استفاده می‌شود.

تعیین موقعیت ماهواره‌ای GPS: سیستم GPS یک سیستم تعیین موقعیت جهانی بر مبنای فناوری ماهواره‌ای است. هر چند تعیین موقعیت با GPS بسیار فراگیر شده اما اصول عملکرد آن بسیار پیچیده بوده و متخصصان علمی نظریکترونیک، مکانیک مداری، هوافضا، هواشناسی، زمین‌شناسی، فیزیک، ریاضیات و نرم‌افزار در طراحی، ساخت و توسعه آن مشارکت داشته‌اند. GPS دارای کاربردهای متنوعی می‌باشد اساساً GPS هر جایی قابل استفاده است مگر در نقاطی که امکان وصول امواج ماهواره در آنها نباشد. این فناوری روز به روز گسترش می‌یابد.

پیمایش: معمول ترین و متدائل ترین روش در تعیین مختصات نقاط نقشه‌برداری، پیمایش می‌باشد. چنانچه تعدادی نقطه روی زمین ایجاد کرده و توسط خطوط فرضی این نقاط را به ترتیب به هم وصل کنیم، در این حالت یک چندضلعی روی زمین ایجاد می‌شود. حال اگر با استفاده از روش‌های دقیق نقشه‌برداری اضلاع این چندضلعی و همچنین همه زوایای رئوس آن اندازه‌گیری شود به این عمل پیمایش می‌گویند.

در واقع پیمایش یکی از روش‌های تعیین مختصات دو بعدی نقاط می‌باشد که در آن با استفاده از نقاط معلوم و انجام مشاهدات زمینی بین نقاط مجھول اندازه‌گیری طول و زاویه و در نهایت انجام یکسری محاسبات می‌توان مختصات نقاط مجھول را در سیستم مختصات نقاط معلوم به دست آورد. در پیمایش برای اینکه بتوان ابتدا سیستم مختصات دو بعدی مورد نظر را مشخص نمود به حداقل دو نقطه با مختصات معلوم یا یک نقطه با مختصات معلوم و یک امتداد معلوم در آن سیستم مختصات نیاز می‌باشد.

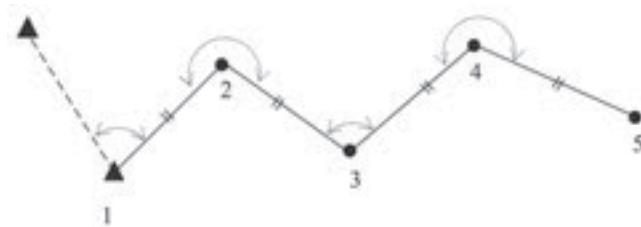
با این معلومات می‌توان مبدأ سیستم و جهت محورهای آن را مشخص کرد. البته در موقعی این سیستم مختصات را می‌توان کاملاً فلزی اختیار کرد یعنی مختصات نقطه اول و همچنین زمان اول را فرضی در نظر گرفت.

مختصات نقاطی که با مثلث مشخص شده‌اند معلوم است و نقاط ۲ تا ۴ نقاط مجهول‌اند که به روش پیمایش، مختصات آنها در این سیستم مختصات مشخص می‌شود.

أنواع پیمایش

پیمایش معمولاً به دو حالت باز و بسته تقسیم‌بندی می‌شود:

پیمایش باز: اگر پیمایش از یک نقطه با مختصات معلوم و یا مفروض شروع و به نقطه با مختصات مجهول نامعلوم پایان یابد به آن پیمایش باز می‌گویند.

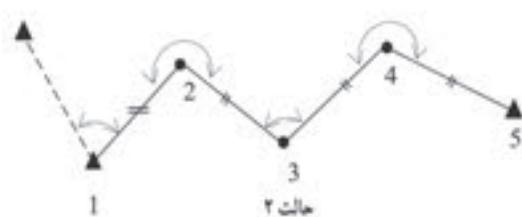
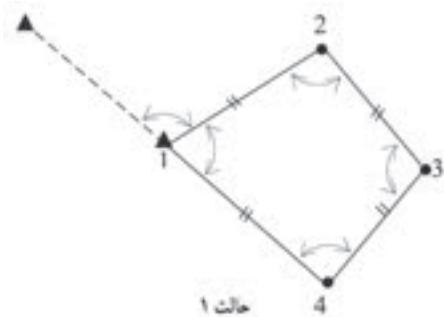
به دلیل نبودن رابطه ریاضی از قبل معلومی بین اجزای پیمایش باز، کنترل درستی اندازه‌گیری‌ها بدون تکرار اندازه‌گیری‌ها امکان‌پذیر نیست بنابراین از آن در کارهایی که نیاز به دقت بالایی دارند استفاده نمی‌شود.

پیمایش بسته: در دو حالت زیر پیمایش را بسته می‌گویند:

پیمایش از یک نقطه با مختصات معلوم مفروض شروع شود و به همان نقطه ختم گردد. به چند ضلعی بسته که در این حالت ایجاد می‌شود پلیگون می‌گویند.

پیمایش از یک نقطه با مختصات معلوم شروع شود و به نقطه دیگری با مختصات معلوم برسد. به این حالت پیمایش اتصالی می‌گویند.

از پیمایش بسته پلیگون معمولاً در مناطقی که طول و عرض منطقه تقریباً مساوی است استفاده می‌شود.

بیشتر
بدانیم

أنواع خطوط في التخطيط

يمكن تقسيم الخطوط إلى مجموعتين principales:

خطوط مترادفة (lines of reference)

خطوط ملائمة (convenience lines)

خطوط ملائمة (convenience lines)

كما يلي:

مراحل التخطيط

الخطوات المتبعة في التخطيط:

(الف) دراسة

(ب) اندازه‌گیری و مشاهدات

(ج) محاسبات

(الف) دراسة

في هذه المرحلة، يتم دراسة الموقع والمتطلبات المطلوبة من التخطيط، وإعداد خطة العمل.

في هذه المرحلة، يتم إنشاء المواقع المقترنة ببيانات المسح، وإعداد الخطة التفصيلية للخطوات.

في هذه المرحلة، يتم تحديد المواقع المقترنة ببيانات المسح، وإعداد الخطة التفصيلية للخطوات.

في هذه المرحلة، يتم تحديد المواقع المقترنة ببيانات المسح، وإعداد الخطة التفصيلية للخطوات.

في هذه المرحلة، يتم تحديد المواقع المقترنة ببيانات المسح، وإعداد الخطة التفصيلية للخطوات.

في هذه المرحلة، يتم تحديد المواقع المقترنة ببيانات المسح، وإعداد الخطة التفصيلية للخطوات.

نکته

في هذه المرحلة، يتم تحديد المواقع المقترنة ببيانات المسح، وإعداد الخطة التفصيلية للخطوات.

با راهنمایی هنرآموز خود، عملیات شناسایی برای تهیه نقشه هنرستان را انجام داده و محل ایستگاههای پیمایش را روی زمین مشخص نمایید.

در ادامه گزارش کاملی با رعایت اصول گزارش‌نویسی از فعالیت انجام شده به صورت کتبی همراه با ترسیم کروکی به هنرآموز تحویل دهید.

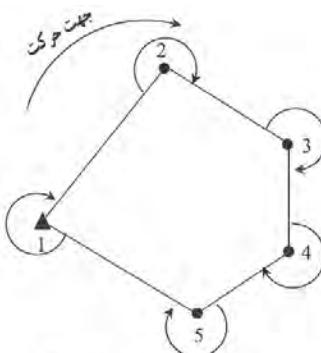
ب) اندازه‌گیری‌ها و مشاهدات پیمایش

پس از ایجاد و استحکام نقاط پیمایش گروه نقشه‌بردار به محل مراجعه کرده و با توجه به کروکی و نام نقاط، طول افقی همه اضلاع و همچنین زاویه افقی همه رأس‌های پیمایش مورد نظر را اندازه‌گیری کرده و در فرم‌های موجود ثبت می‌کنند. همچنین لازم است که ژیزان یکی از امتدادهای پیمایش که معمولاً اول می‌باشد نیز اندازه‌گیری شود.

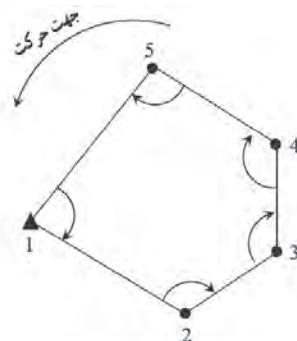
طول‌ها با استفاده از یک طولیاب و به صورت رفت‌وبرگشت و زوایا هم به وسیله یک زاویه‌یاب ثانیه‌ای و در چند کوپل معمولاً در دو کوپل اندازه‌گیری می‌شوند. در صورت استفاده از توتال استیشن اندازه‌گیری زاویه‌ها و طول‌ها به طور همزمان انجام می‌شود. (برداشت طول باید در دو حالت دایره‌به‌چپ و راست صورت پذیرد). در کارهای دقیق مثل نقشه‌برداری تونل و مترو برای محاسبه آزمودت امتداد اول از وسیله‌ای به نام ژیروسکوپ استفاده می‌شود، اما در کارهای معمولی و زمین‌های محدود می‌توان آزمودت مغناطیسی امتداد اول را با ژیزان آن یکی در نظر گرفته و با استفاده از قطب‌نما اندازه‌گیری کرد. زاویه‌هایی که در پیمایش اندازه‌گیری می‌شوند معمولاً زاویه‌به‌راست هستند. زاویه‌به‌راست در محاسبات پیمایش همواره مثبت در نظر گرفته می‌شود. منظور از زاویه‌به‌راست زاویه‌ای است که یک امتداد نسبت به امتداد قبل و در جهت حرکت عقربه‌های ساعت می‌سازد.

بنابراین برای آن که امتداد قبل مشخص باشد باید هنگام مشاهدات زاویه یک جهت برای حرکت و پیمایش روی ایستگاه‌ها در نظر گرفته شود.

فرض کنید پیمایش به صورت یک چندضلعی بسته باشد چنانچه جهت حرکت پیمایش در جهت عقربه‌های ساعت انتخاب شود زاویه‌به‌راست زاویه خارجی چندضلعی بسته خواهد بود و در حالتی که جهت حرکت در خلاف عقربه‌های ساعت انتخاب شود در این حالت زاویه‌به‌راست زوایای داخلی چندضلعی بسته خواهد بود:

جهت پیمایش جهت عقربه‌های ساعت و زاویه به‌راست در این حالت زاویه خارجی است

جهت پیمایش خلاف جهت عقربه‌های ساعت و زاویه به‌راست در این حالت زاویه داخلی است

نکته

هنگام محاسبه ژیزمان اصلاح پیمایش و انتقال ژیزمان، زاویه به راست رئوس همواره مشبّت در نظر گرفته می‌شود.

فعالیت
عملی ۹

با استفاده از اطلاعات فعالیت کارگاهی قبل، اندازه‌گیری و مشاهدات لازم پیمایش را انجام دهید.

تذکر ۱: طول‌ها را در مرحله اندازه‌گیری نمایید.

تذکر ۲: زوایا را دو کوپل برداشت کنید.

تذکر ۳: آزمیوت امتداد اول را با قطب‌نما اندازه‌گیری نمایید.

ج) محاسبات پیمایش

برای شروع محاسبات لازم است مختصات ایستگاه اول پیمایش و همچنین ژیزمان امتداد اول معلوم (یا مختصات دو ایستگاه اول) باشد.

محاسبات پیمایش باز

در این پیمایش همان‌طور که گفته شد هیچ کنترلی برای صحت و دقیقیت پیمایش وجود ندارد و فقط با استفاده از وسایل دقیق‌تر و تکرار اندازه‌گیری‌ها می‌توان درجه اطمینان را بالا برد. محاسبه مختصات در پیمایش باز را می‌توان در قالب مراحل زیر خلاصه کرد:

گام ۱- تشکیل جدول و وارد کردن مشاهدات (برای راحتی کار و جلوگیری از اشتباه در محاسبات):

ایستگاه	زاویه	طول	ژیزمان	تغییرات طولی	تغییرات عرضی	مختصات
S	A	L	G	Δx	Δy	

گام ۲- محاسبه ژیزمان امتدادها (که توضیح داده شد)

گام ۳- محاسبه Δx , Δy همه اصلاح:

از ضرب طول در سینوس ژیزمان، $x \Delta$ و از ضرب طول در کسینوس ژیزمان، $y \Delta$ محاسبه می‌شود.

$$\Delta x = L \times \sin G$$

$$\Delta y = L \times \cos G$$

گام ۴- محاسبه مختصات نقاط ایستگاهی:

$$X_n = X_{n-1} + \Delta x$$

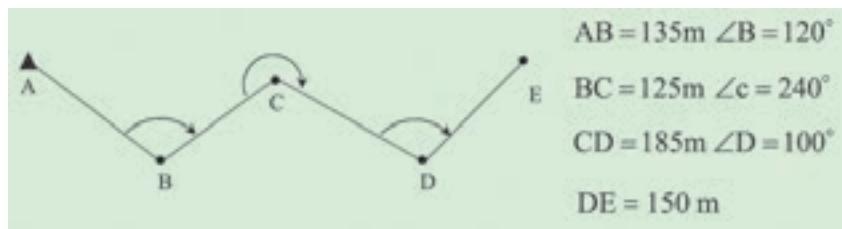
$$Y_n = Y_{n-1} + \Delta y$$

اکنون در قالب یک مثال مراحل محاسبه پیمایش باز به‌طور کامل شرح داده می‌شود.

مثال ۱۰

مطابق شکل به منظور ایجاد تعدادی نقطه کنترل، یک پیمایش باز انجام شده است. مختصات نقطه A برابر ($X=1000, Y=2000$) و $G_{AB}=140^\circ$ درجه می‌باشد. مطلوب است محاسبه مختصات نقاط مجھول در این پیمایش.

گام ۱- برای راحتی کار و جلوگیری از اشتباه در محاسبات، ابتدا معلومات مسئله را در جدولی مطابق زیر وارد می‌کنیم:

ایستگاه	زاویه	طول	ژیzman	تغییرات طولی	مختصات		
					تغییرات عرضی	X	Y
S	A	L	G	Δx	Δy		
A		135	140			1000	2000
B	120	125					
C	240	185					
D	100	150					
E							

گام ۲- پس از محاسبه زاویه انحراف با معلوم بودن ژیzman امتداد اولیه، ژیzman دیگر امتدادها را مطابق آنچه در مبحث انتقال ژیzman آورده شد، محاسبه و در جدول ثبت می‌کنیم.

$$G_{BC} = G_{AB} - \Delta = 140^\circ - 60^\circ = 80^\circ$$

$$G_{CD} = G_{BC} + \Delta = 80^\circ + 60^\circ = 140^\circ$$

$$G_{DE} = G_{CD} - \Delta = 140^\circ - 80^\circ = 60^\circ$$

ایستگاه	زاویه	طول	ژیzman	تغییرات طولی	مختصات		
					تغییرات عرضی	X	Y
S	A	L	G	Δx	Δy		
A		135	140			1000	2000
B	120	125	80				
C	240	185	140				
D	100	150	60				
E							

گام ۳ - محاسبه Δx , Δy همه اضلاع:

$$\Delta x = L \times \sin G$$

$$\Delta x_{AB} = L_{AB} \times \sin G_{AB} = 135 \times \sin 140^\circ = 86/776 \text{ m}$$

$$\Delta x_{BC} = L_{BC} \times \sin G_{BC} = 125 \times \sin 80^\circ = 123/101 \text{ m}$$

$$\Delta x_{CD} = L_{CD} \times \sin G_{CD} = 185 \times \sin 140^\circ = 118/916 \text{ m}$$

$$\Delta x_{DE} = L_{DE} \times \sin G_{DE} = 150 \times \sin 60^\circ = 129/904 \text{ m}$$

$$\Delta y = L \times \cos G$$

$$\Delta y_{AB} = L_{AB} \times \cos G_{AB} = 135 \times \cos 140^\circ = -103/416 \text{ m}$$

$$\Delta y_{BC} = L_{BC} \times \cos G_{BC} = 125 \times \cos 80^\circ = 21/706 \text{ m}$$

$$\Delta y_{CD} = L_{CD} \times \cos G_{CD} = 185 \times \cos 140^\circ = -141/718 \text{ m}$$

$$\Delta y_{DE} = L_{DE} \times \cos G_{DE} = 150 \times \cos 60^\circ = 75/000 \text{ m}$$

ایستگاه	زاویه	طول	زیمان	تغییرات طولی	تغییرات عرضی	مختصات	
S	A	L	G	Δx	Δy	X	Y
A		135	140	86/776	-103/416	1000	2000
B	120	125	80	123/101	21/706		
C	240	185	140	118/916	-141/718		
D	100	150	60	129/904	75/000		
E							

گام ۴ - محاسبه مختصات نقاط ایستگاهی و درج در جدول:

$$X_n = X_{n-1} + \Delta x$$

$$X_B = X_A + \Delta x_{AB} = 1000 + 86/776 = 1086/776 \text{ m}$$

$$X_C = X_B + \Delta x_{BC} = 1086/776 + 123/101 = 1209/877 \text{ m}$$

$$X_D = X_C + \Delta x_{CD} = 1209/877 + 118/916 = 1328/793 \text{ m}$$

$$X_E = X_D + \Delta x_{DE} = 1328/793 + 129/904 = 1458/897 \text{ m}$$

$$Y_n = Y_{n-1} + \Delta y$$

$$Y_B = Y_A + \Delta y_{AB} = 2000 + (-103/416) = 1896/584 \text{ m}$$

$$Y_C = Y_B + \Delta y_{BC} = 1896/584 + 21/706 = 1918/290 \text{ m}$$

$$Y_D = Y_C + \Delta y_{CD} = 1918/290 + (-141/718) = 1776/572 \text{ m}$$

$$Y_E = Y_D + \Delta y_{DE} = 1776/572 + 75/000 = 1851/572 \text{ m}$$

ایستگاه	زاویه	طول	ژیزان	تغییرات طولی	تغییرات عرضی	مختصات	
S	A	L	G	Δx	Δy	X	Y
		۱۳۵	۱۴۰	۸۶/۷۷۶	-۱۰۳/۴۱۶	۱۰۰۰	۲۰۰۰
B	۱۲۰	۱۲۵	۸۰	۱۲۳/۱۰۱	۲۱/۷۰۶	۱۰۸۶/۷۷۶	۱۸۹۶/۵۸۴
C	۲۴۰	۱۸۵	۱۴۰	۱۱۸/۹۱۶	-۱۴۱/۷۱۸	۱۲۰۹/۸۷۷	۱۹۱۸/۲۹۰
D	۱۰۰	۱۵۰	۶۰	۱۲۹/۹۰۴	۷۵/۰۰۰	۱۳۲۸/۷۹۳	۱۷۷۶/۵۷۲
E						۱۴۵۸/۶۹۷	۱۸۵۱/۵۷۲

با استفاده از اطلاعات فعالیت کارگاهی قبل، محاسبات پیمایش را به صورت دفتری (دفتر و ماشین حساب) انجام دهید.

فعالیت
عملی ۱۰

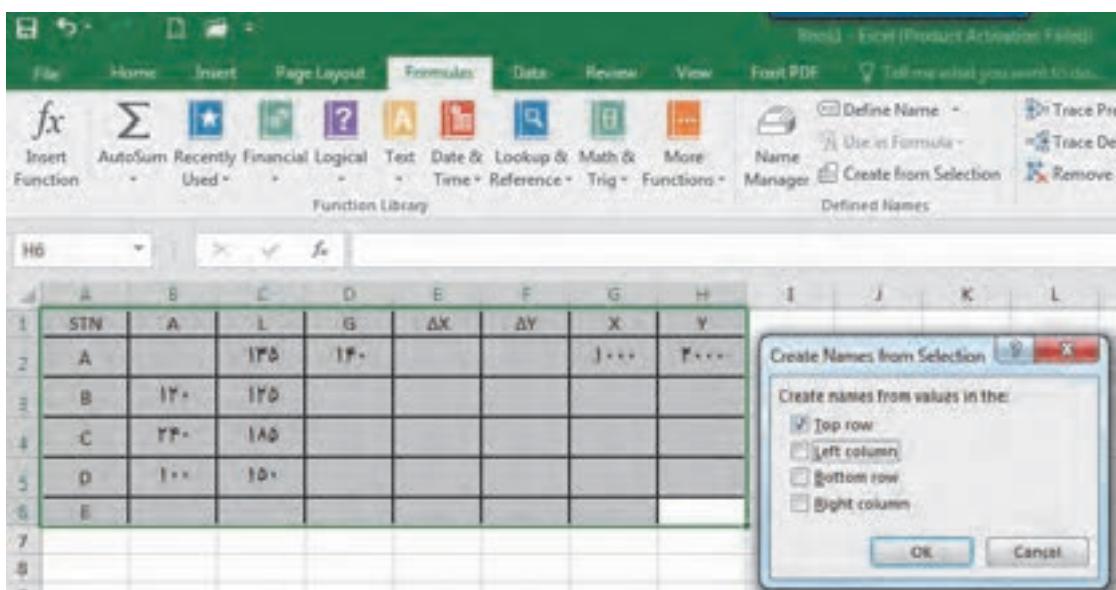
محاسبات پیمایش باز با نرم افزار Excel

برای انجام پیمایش باز در این نرم افزار، ابتدا جدول پیمایش را مطابق روش دفتری تشکیل داده و اطلاعات (مثال قبل) را وارد می‌کنیم.

STN	A	L	G	Δx	Δy	X	Y
A		۱۳۵	۱۴۰			۱۰۰۰	۲۰۰۰
B	۱۲۰	۱۲۵	۸۰	۱۲۳/۱۰۱	۲۱/۷۰۶	۱۰۸۶/۷۷۶	۱۸۹۶/۵۸۴
C	۲۴۰	۱۸۵	۱۴۰	۱۱۸/۹۱۶	-۱۴۱/۷۱۸	۱۲۰۹/۸۷۷	۱۹۱۸/۲۹۰
D	۱۰۰	۱۵۰	۶۰	۱۲۹/۹۰۴	۷۵/۰۰۰	۱۳۲۸/۷۹۳	۱۷۷۶/۵۷۲
E						۱۴۵۸/۶۹۷	۱۸۵۱/۵۷۲

برای استفاده مناسب‌تر از قابلیت‌های نرم‌افزار، در فرمول یک خانه، از متغیرهای خانه‌های همان ردیف استفاده شود می‌توان فرمول را به جای نوشتن نشانی خانه، به صورت پارامتری با پارامترهای عنوان ستون نوشت. برای این کار ابتدا باید قسمتی از جدول را که می‌خواهیم با نام عنوان ستون مشخص شود، انتخاب گردد. سپس از روبان Formulas گزینه Create from selection را انتخاب و دکمه Top row را انتخاب و دکمه Ok زده می‌شود.

سپس در گام بعد ژیزمان امتدادها را مطابق روش دفتری محاسبه می‌کنیم.

STN	A	L	G	ΔX	ΔY	X	Y
A		۱۲۵	۱۷۰			۱۴۰	۱۷۰
B	۱۲۰	۱۲۵					
C	۱۷۰	۱۸۰					
D	۱۰۰	۱۵۰					
E							

در مرحله بعد ستون‌های Δy ، Δx محاسبه می‌شوند.

در محاسبه با ماشین حساب باید به واحد زاویه که درجه‌ای یا گرادی است، توجه کرد و حالت ماشین حساب را روی آن تنظیم نمود. ولی در نرم افزار Excel زوایا بر حسب رادیان محاسبه می‌شود و باید زوایا تبدیل به رادیان شوند و همان‌طور که می‌دانید برای تبدیل درجه به رادیان، آنرا در $\frac{\pi}{180}$ و برای تبدیل گراد به رادیان، آنرا در $\frac{\pi}{20}$ ضرب می‌کنیم. در نرم افزار Excel عدد π به صورت تابع $\text{PI}()$ تعریف می‌شود.

$$\Delta x = L * \sin(A * \text{PI}() / 180)$$

$$\Delta y = L * \cos(A * \text{PI}() / 180)$$

STN	A	L	G	ΔX	ΔY	X	Y
A	120	120	120	=L*SIN(G*PI()/180)			
B	120	120	120				
C	120	120	120				
D	120	120	120				
E							

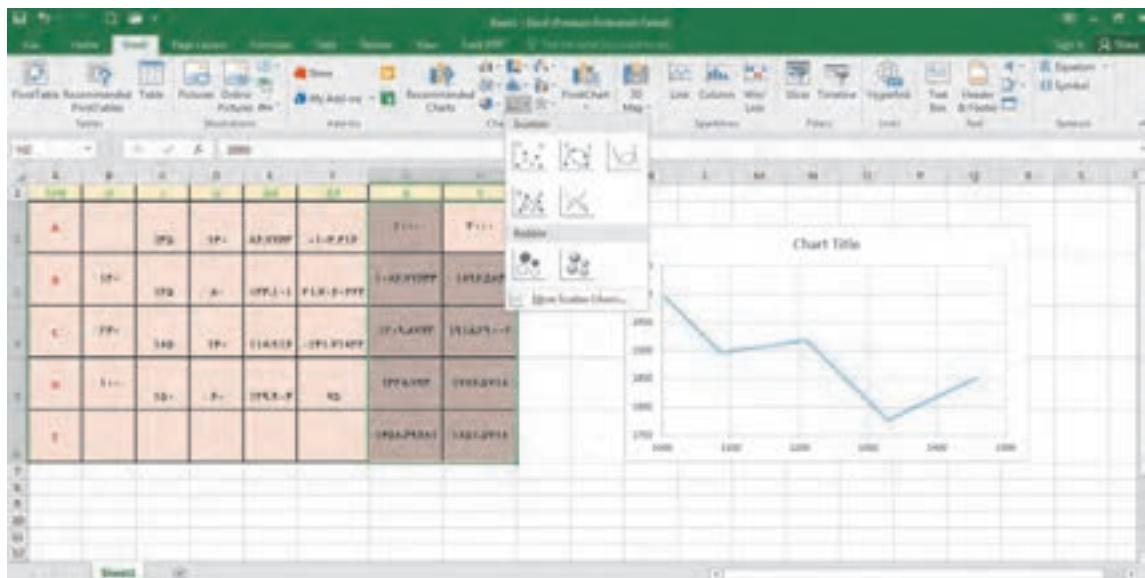
فرمول را در سایر خانه‌های ستون مربوطه کپی می‌کنیم.
در انتهای X و Y از رابطه $Y_n = Y_{n-1} + \Delta y$ و $X_n = X_{n-1} + \Delta x$ محاسبه می‌شوند.

STN	A	L	G	ΔX	ΔY	X	Y
A	120	120	120	86.77633	103.416	120	120
B	120	120	120	123.101	21.70602	=G2+E2	
C	120	120	120	118.9157	-141.718		
D	120	120	120	129.9638	75		
E							

پس از حل جدول پیمایش، برای چاپ آن خط‌کشی و رنگ‌آمیزی مناسب را انجام می‌دهیم.

	A	B	C	D	E	F	G	H
1	ستم	ا	ب	ج	د	ه	ک	ل
2	ا		125	120	125,000	-125,000	125	120
3	ب	120	120	120	125,000	-125,000	125,000	120,000
4	ج	120	120	120	125,000	-125,000	125,000	120,000
5	د	120	120	120	125,000	-125,000	125,000	120,000
6	ه						125,000	120,000

شکل پیمایش، پس از انتخاب مختصات، از روبان Insert، پنل chart قابل مشاهده است.

با استفاده از اطلاعات فعالیت کارگاهی قبل، محاسبات پیمایش را با نرم‌افزار Excel انجام دهید.

فعالیت
عملی ۱۱

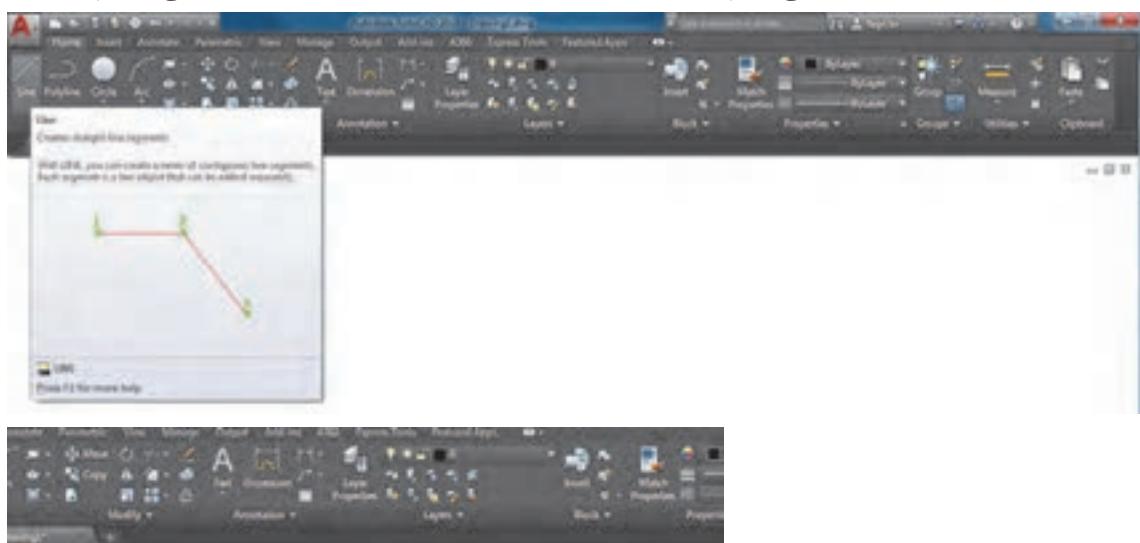

ترسیم نقشه پیمایش در نرم افزار AutoCAD

همان طور که در درس نقشه کشی فنی رایانه‌ای پایه دهم خواندید، با داشتن مختصات نقاطه در اتوکد قابل ترسیم است. در نرم افزار اتوکد می‌توان مختصات را به دو روش مطلق و نسبی وارد نمود. اگر مبدأ مختصات ثابت باشد آن را مطلق و چنانچه مبدأ مختصات نقطه قبلی در نظر گرفته شود آن را نسبی می‌نامند. اگر در ابتدای وارد کردن مختصات علامت @ (اتساین) افزوده شود مختصات وارد شده نسبی و چنانچه بدون علامت @ باشد مطلق خواهد بود. مختصات اولین نقطه، مثلاً برای ترسیم پاره خط مطلق است.

چنانچه تنظیمات Dynamic Input به صورت پیش‌فرض تنظیم شده باشد، برای مختصات نسبی نیازی به استفاده از علامت @ نیست اما برای مختصات مطلق باید از علامت # (نامبر‌ساین) استفاده کرد. اگر Dynamic Input غیرفعال باشد و یا روی مطلق تنظیم شده باشد، برای مختصات مطلق نیازی به استفاده از علامت # نیست اما برای مختصات نسبی باید از علامت @ استفاده کرد.

با توجه به مطلق بودن مختصات در پیمایش، Dynamic Input را غیرفعال می‌کنیم و از روبان Home، پنل روی دستور line کلیک می‌کنیم. بعد از اجرای دستور مختصات نقاط را وارد و اینتر می‌نماییم.

با استفاده از اطلاعات فعالیت کارگاهی قبل، پیمایش را با نرم افزار AutoCAD ترسیم کنید.

فعالیت
عملی ۱۲

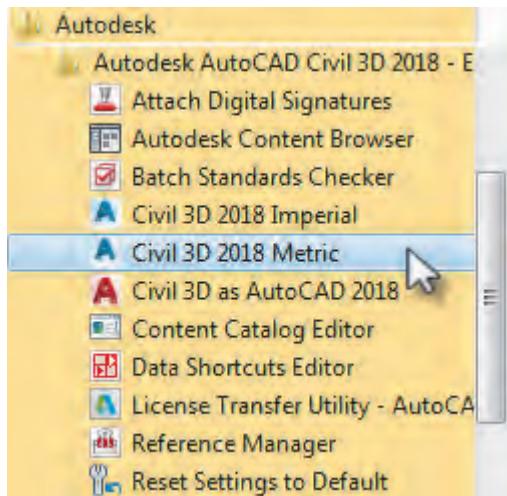

آشنایی با نرم‌افزار AutoCAD Civil 3D

بی‌تردید نرم‌افزار AutoCAD یکی از معروف‌ترین و قوی‌ترین نرم‌افزارهای طراحی و نقشه‌کشی است، زیرا دارای امکانات وسیع طراحی و ویرایشی می‌باشد. به همین جهت نقشه‌بردارانی که از نرم‌افزارهای مختلف برای محاسبه و ترسیم نقشه‌های خود بهره می‌گیرند، ترسیم نهایی نقشة خود را به این نرم‌افزار منتقل کرده و پس از اعمال تغییرات و ویرایش‌های مطلوب از آن پلاس تهیه می‌نمایند. امروزه نرم‌افزار Civil 3D که از محیط AutoCAD بهره می‌گیرد بیشترین مخاطب را در بین نقشه‌برداران دارند.

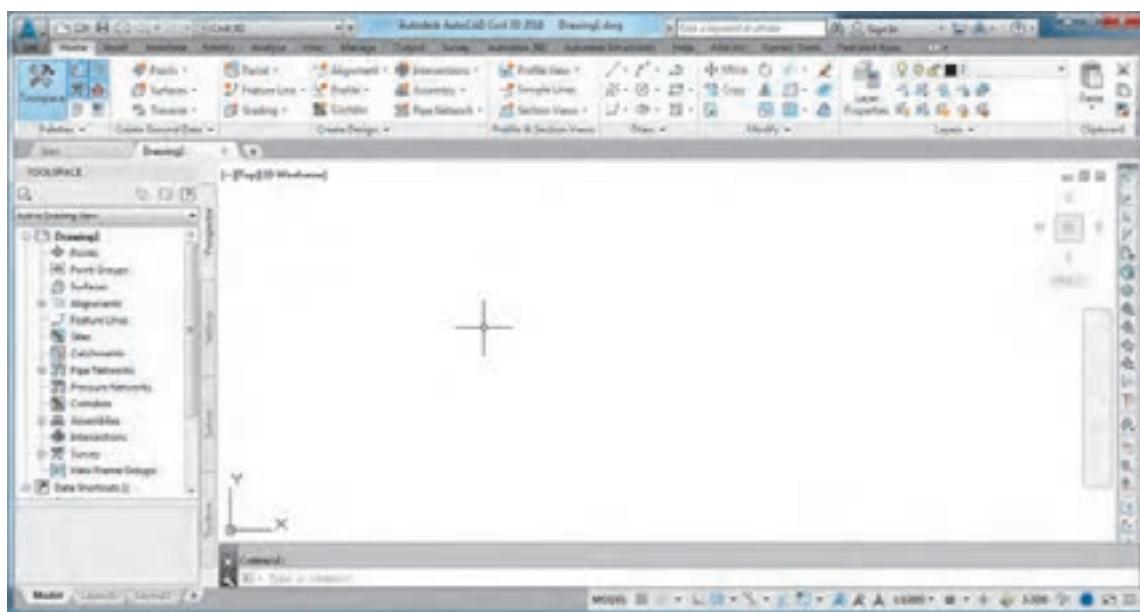
نصب نرم‌افزار AutoCAD Civil 3D

پس از تهیه لوح فشرده (DVD) نرم‌افزار با توجه به راهنمای ارائه شده آن ابتدا نصب و سپس فعال نمایید.

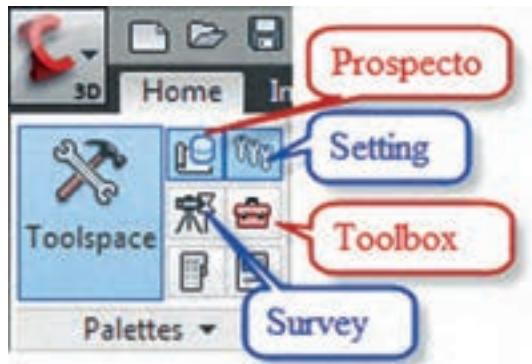

برای ورود به نرم‌افزار AutoCAD Civil 3D از مسیر شکل روبرو وارد شوید. دو گزینه Imperial و Metric وجود دارد. در Imperial تنظیمات واحدها غیر متریک است، مانند اینچ و فوت. در Metric تنظیمات واحدها متریک است، مانند متر و سانتی‌متر.

در ایران از واحدهای متریک استفاده می‌شود. تفاوت محیط کاری این نرم‌افزار با نرم‌افزار در منوها و روابع‌های آن است هرچند که از امکانات آن نرم‌افزار نیز استفاده می‌کند.

تنظیمات اولیه در نرم افزار AutoCAD Civil 3D

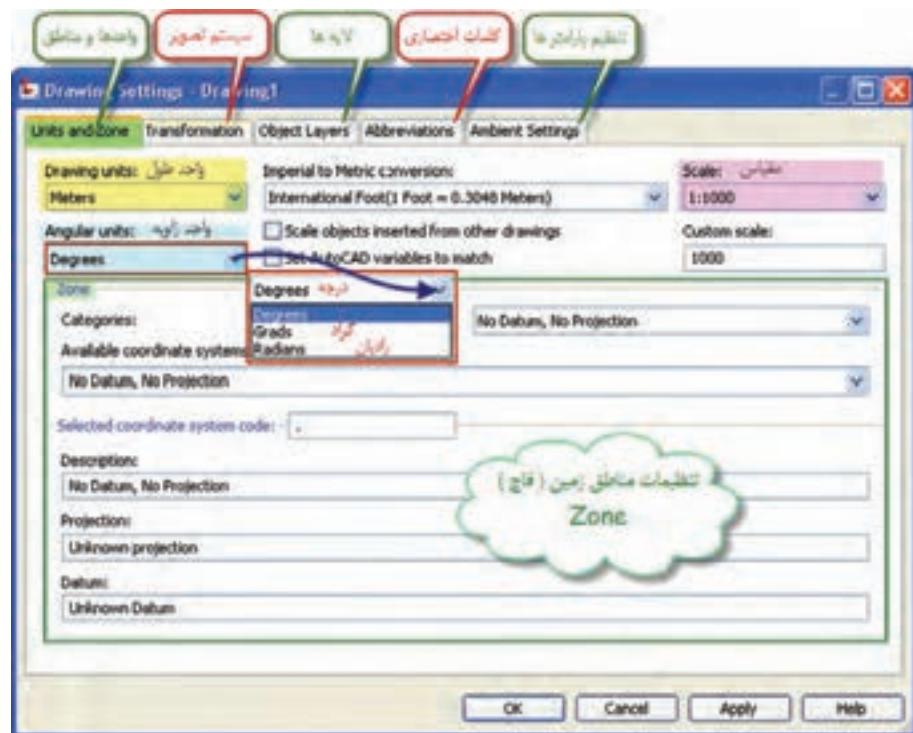

این پنجره شامل چهار سربرگ با نام‌های Prospector برای ایجاد و ویرایش فعالیت‌های نقشه‌برداری و Settings برای تنظیمات اجرای پروژه و Survey برای اجرا و محاسبات نقشه‌برداری و Toolbox برای تهیه گزارش از فعالیت‌های انجام شده می‌باشد.

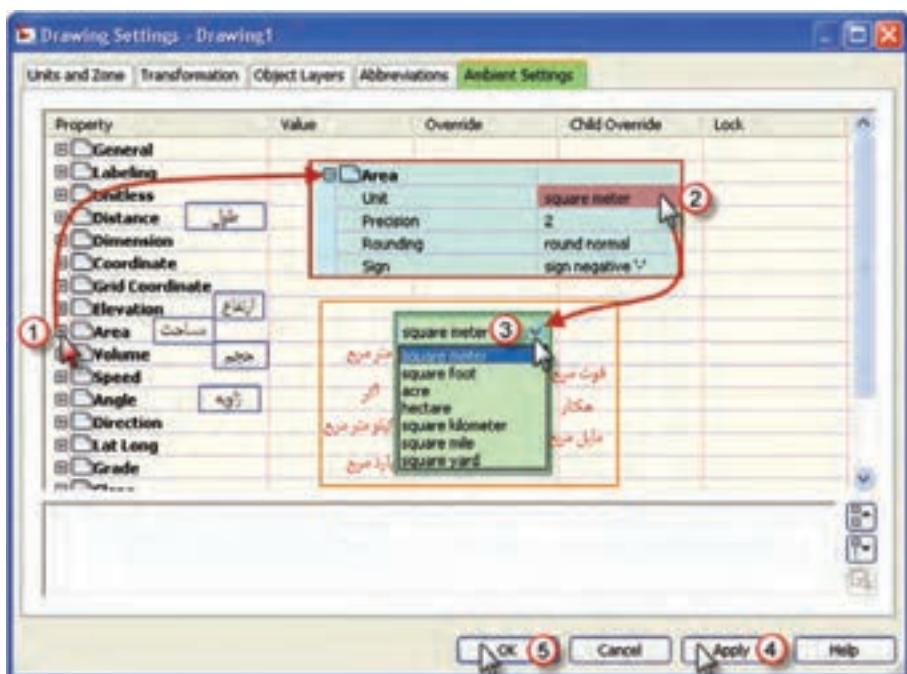
با کلیک روی آیکن هر سربرگ می‌توان سربرگ آنرا در پنجره Toolspace ایجاد و یا حذف کرد. برای تنظیمات اولیه ابتدا از سربرگ Drawing1 پنجره Toolspace روی قسمت Toolspace راست‌کلیک کرده سپس گزینه Edit Drawing Settings را انتخاب می‌نماییم تا پنجره تنظیمات باز شود.

پنجره تنظیمات دارای پنج سربرگ است در صفحه تنظیم واحدها و مناطق Unit and Zone مطابق شکل واحدهای طول و زاویه و نیز مقیاس را تنظیم کرده و در قسمت مناطق (قاج‌های زمین) چون برای نقشه‌برداری مناطق محدود با مختصات محلی می‌خواهیم استفاده نماییم بدون انتخاب قاج، مانند شکل صفحه بعد تنظیم می‌نماییم.

نقشه‌برداری ساختمان / پودمان ۲ / تعیین موقعیت

برای تنظیم دیگر واحدها و پارامترها در صفحه تنظیم پارامترها مانند شکل، برای مثال تنظیم واحد مساحت اقدام می‌نماییم.

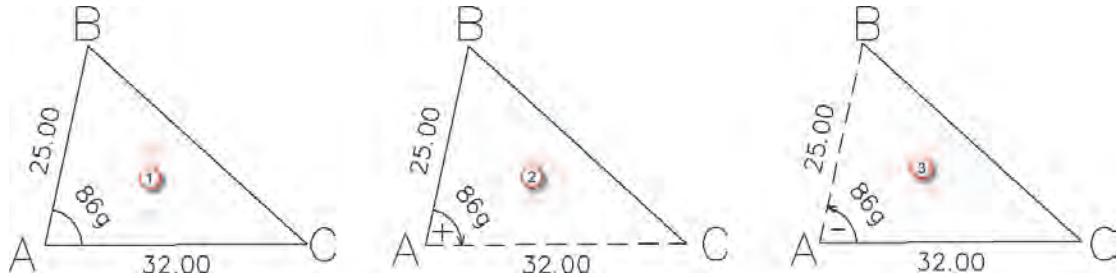

ترسیمات ساده در نرم افزار AutoCAD Civil 3D

- ترسیم مثلث با معلوم بودن دو ضلع و زاویه بین:
مطابق مثال زیر عمل می کنیم.

دوضلع و زاویه مثلثی ۲۵ و ۳۲ متر و ۸۶ گراد است، آنرا ترسیم نمایید.

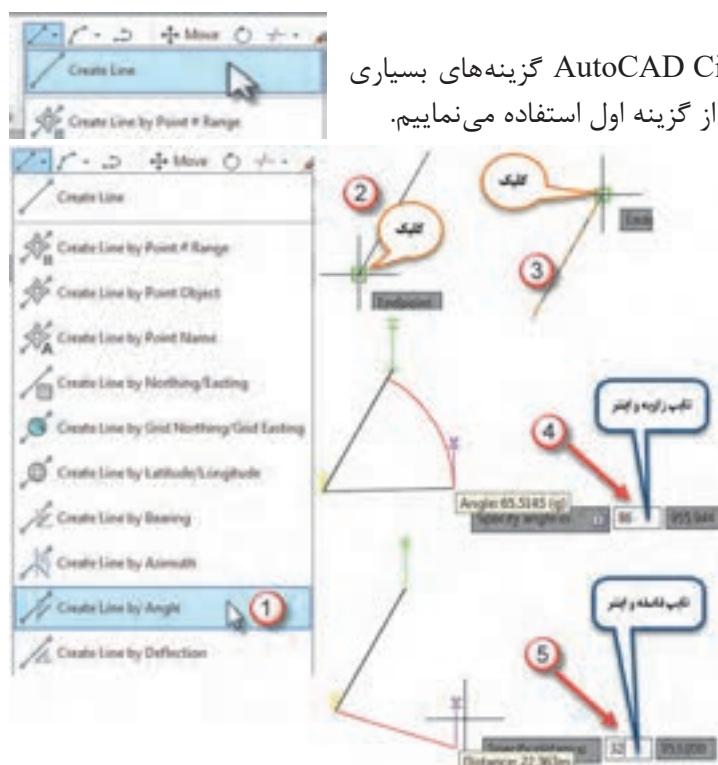
مثال ۱۱

برای ترسیم شکل (۱) به دو روش می توان اقدام کرد. یکی اینکه ابتدا ضلع AB را ترسیم نمود سپس زاویه A را معرفی کرد و بعد ضلع AC را ترسیم کنیم مانند شکل (۲) که در این صورت چرخش نسبت به AB در جهت عقربه های ساعت است و آن زاویه چرخش را مثبت در نظر می گیریم. ولی اگر ابتدا ضلع AC را ترسیم کردیم چرخش AB نسبت به آن به اندازه ۸۶ گراد خلاف جهت ساعت است و باید زاویه منفی در نظر گرفته شود.

برای ترسیم شکل ابتدا مانند ترسیم در نرم افزار AutoCAD از یک نقطه دلخواه پاره خط AB را به طول ۲۵ متر ترسیم می نماییم.

برای ترسیم خط در نرم افزار AutoCAD Civil 3D گزینه های بسیاری وجود دارد، که برای ترسیم اولین خط از گزینه اول استفاده می نماییم.

برای ترسیم ضلع دوم از آیکن خط Create line by Angle گزینه تعیین ترسیم خط به کمک زاویه را انتخاب سپس روی نقاط A و بعد کلیک کرده ابتدا مقدار زاویه (۸۶ گراد) را می نویسیم و اینتر می نماییم و پس از آن مقدار طول ضلع AC را نوشته و آن را نیز اینتر می کنیم. زاویه ترسیم می شود و در انتهای رسم خط ساده نقاط B و C را به هم وصل می نماییم.

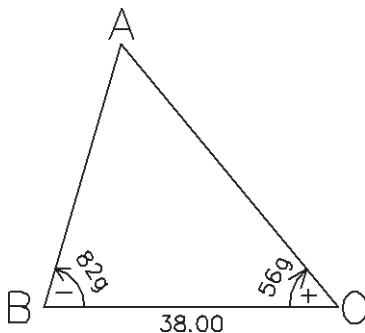
- در صورتی که ابتدا ضلع AC را ترسیم کرده باشیم مقدار زاویه را با علامت منفی وارد می کنیم.

مثال ۱۲

۲- ترسیم مثلث با معلوم بودن دو زاویه و ضلع بین:
مطابق مثال زیر عمل می‌کنیم.

دو زاویه و ضلع بین مثلثی 82° و 56° گراد و 38 متر است، آنرا ترسیم نمایید.

ابتدا چون واحد زوایا گراد است در تنظیمات اولیه واحد زاویه را گراد انتخاب کنید.

ابتدا پاره خط BC را به طول 38 متر ترسیم می‌کنیم. سپس برای ترسیم امتداد BC به کمک گزینه Create line by Angle از آیکن Line ابتدا روی B بعد روی C کلیک کرده و زاویه منهای 82° گراد را تایپ کرده اینتر نموده و بعد یک طول دلخواه نیز تایپ و اینتر می‌کنیم.

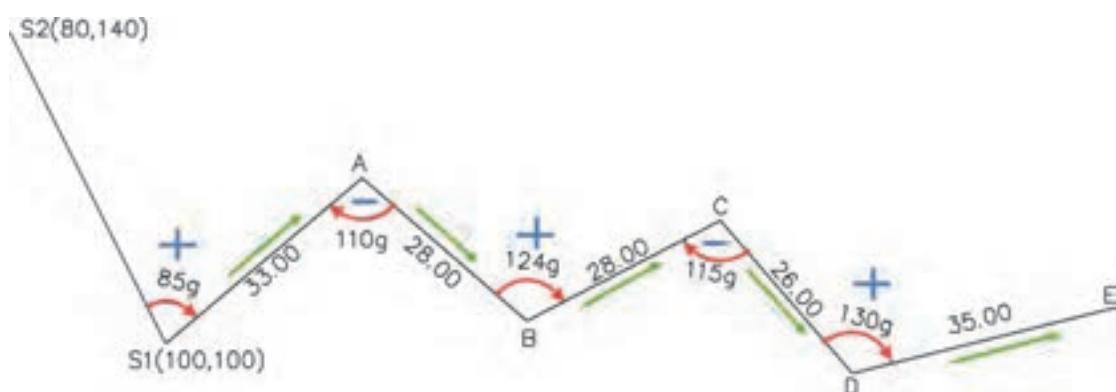
مجدداً گزینه Create line by Angle را انتخاب کرده ابتدا روی C بعد روی B کلیک کرده و زاویه 56° گراد و یک طول دلخواه به آن معرفی کرده و اینتر می‌نماییم. اگر دو امتداد BA و BC یکدیگر را قطع کرده بودند با Trim اضافی آنرا حذف می‌کنیم و اگر یکدیگر را قطع نکرده باشند با Extend آنها را به هم می‌رسانیم.

۳- ترسیم پیمایش:
برای ترسیم پیمایش مطابق مثال زیر عمل می‌کنیم.

مثال ۱۳

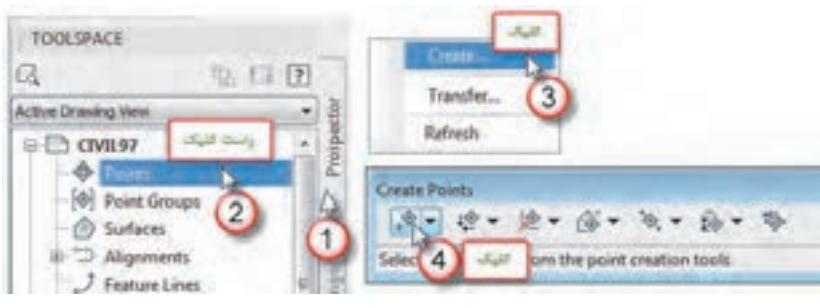

پیمایش شکل زیر را ترسیم نمایید.

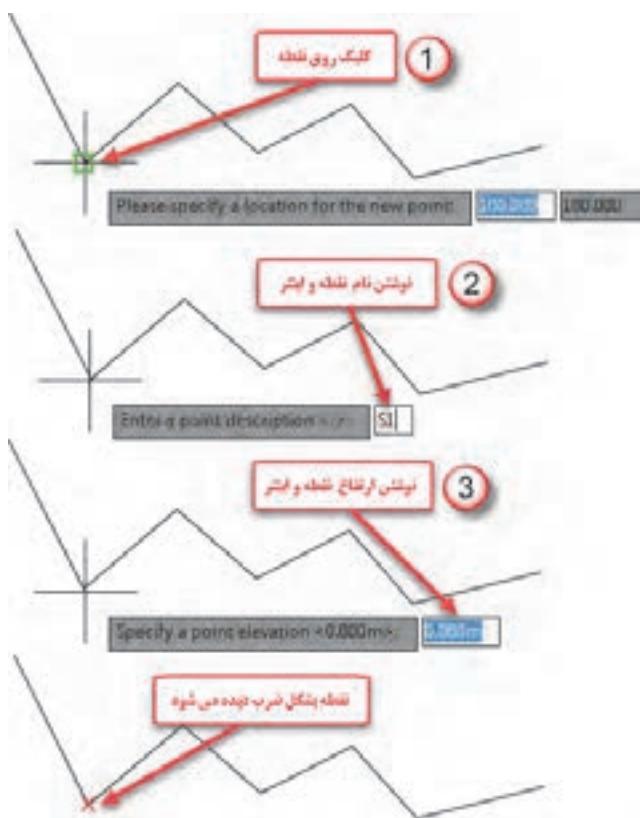
برای ترسیم پیمایش مهم‌ترین نکته تشخیص مثبت یا منفی بودن زوایا می‌باشد، در یک روش تشخیص، زوایا را در جهت عقربه‌های ساعت علامت می‌زنیم اگر جهت زاویه هم جهت پیمایش باشد آنرا مثبت و در غیراین صورت منفی در نظر می‌گیریم، مانند شکل زوایای S1، B، C و D که هم‌جهت پیمایش‌اند مثبت، و زوایای A و C که خلاف جهت پیمایش می‌باشند منفی، در نظر گرفته می‌شوند.

در این ترسیم، ابتدا مانند آنچه که در AutoCAD آموخته‌ایم پاره خط S1 به S2 را با توجه به مختصات دو نقطه ترسیم می‌نماییم، آنگاه مانند مثال‌های قبل، گزینه Create line by Angle از آیکن Line را انتخاب کرده و ابتدا روی S1 و بعد روی S2 کلیک کرده سپس به ترتیب و متوالی ابتدا زاویه (با در نظر گرفتن علامت آنها) و سپس طول ضلع را تایپ کرده و اینتر می‌نماییم.

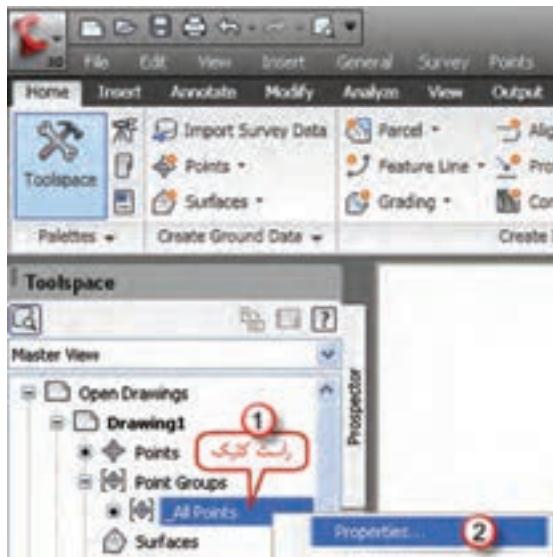

استخراج نقاط پیمایش:

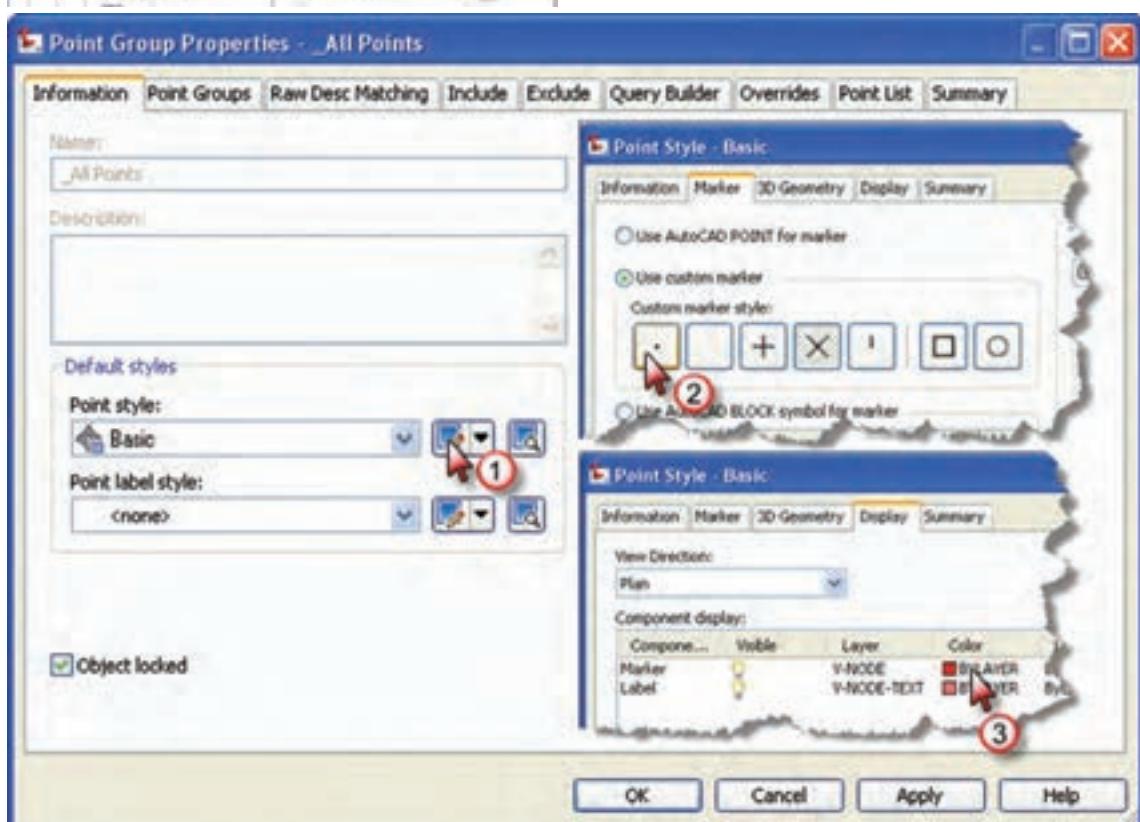
برای استخراج نقاط پیمایش مطابق شکل زیر، Toolspace از پنجره Prospector سربرگ Point راست کلیک کرده و گزینه Create Points را کلیک کرده و در پنجره ایجاد شده (Create Points) اولین آیکن آنرا انتخاب می‌نماییم. سپس روی نقاط پیمایش به ترتیب کلیک کرده ابتدا کد یا توضیحات نقطه را می‌پرسد که می‌توان نام نقطه و ارتفاع نقطه را وارد کرد و اینتر نمود و پس از آن ارتفاع نقطه پرسیده می‌شود که در صورت وجود، آنرا وارد کرده و اینتر می‌نماییم. (چنانچه نیاز به وارد کرده کد و ارتفاع نباشد می‌توان با دوبار اینتر از آن عبور کرد)

تنظیمات نقاط در نرم‌افزار AutoCAD Civil 3D

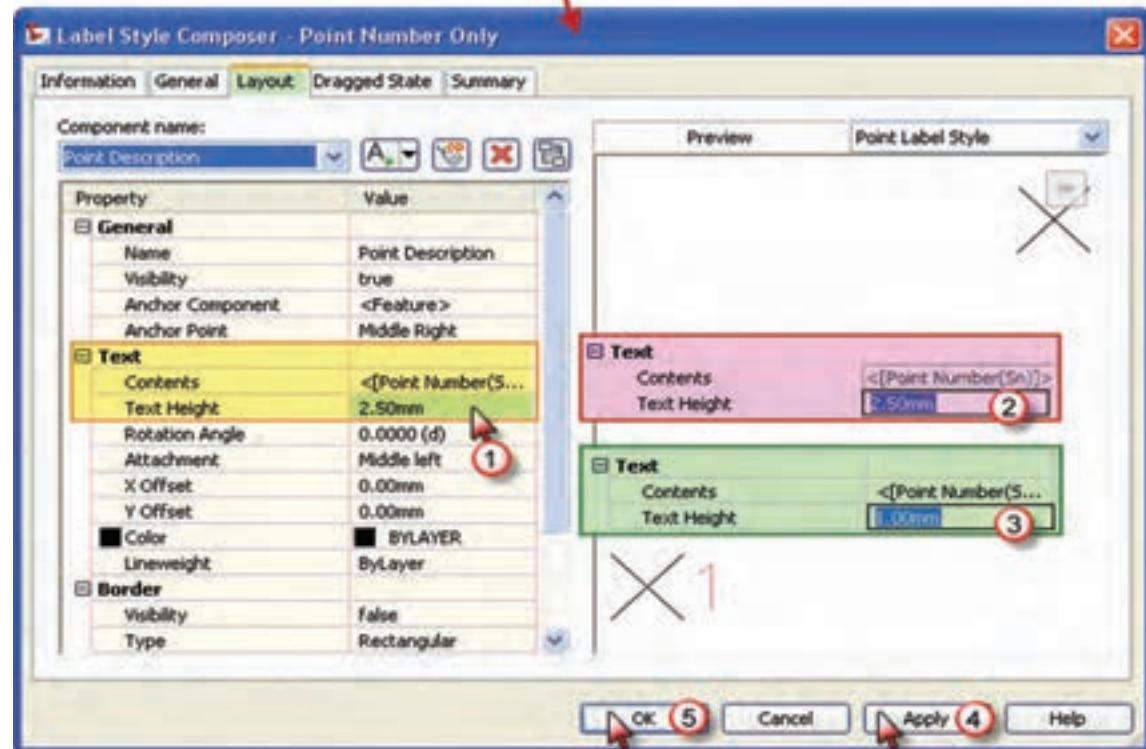
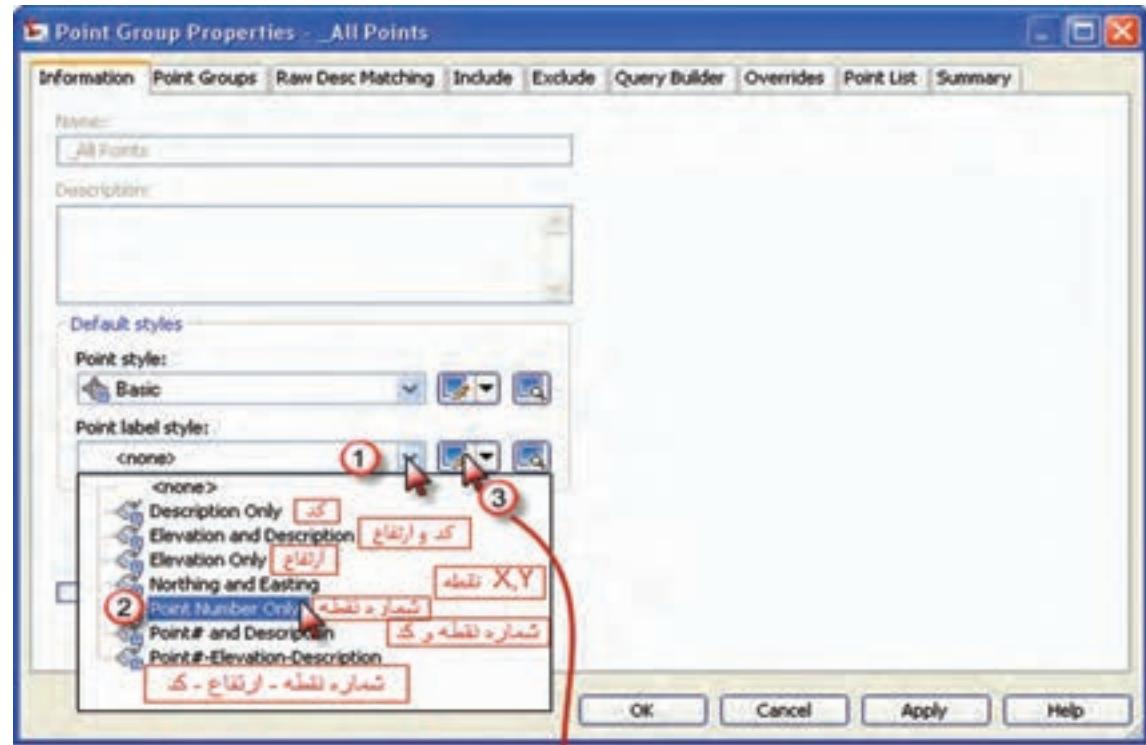

پس از ورود نقاط، تنظیمات نقاط را باید انجام داد. برای این کار مطابق شکل روی گزینه All Points را در سربرگ Prospector راست‌کلیک کرده و گزینه Properties را انتخاب می‌نماییم. پنجره زیر باز می‌شود. مطابق شکل در قسمت style Point کلیک کرده تا پنجره آن باز شود در این پنجره در صفحه Marker شکل نمایش نقطه را انتخاب می‌نماییم و در صفحه Display رنگ آنرا انتخاب کرده و دکمه‌های Apply و ok را کلیک می‌کنیم.

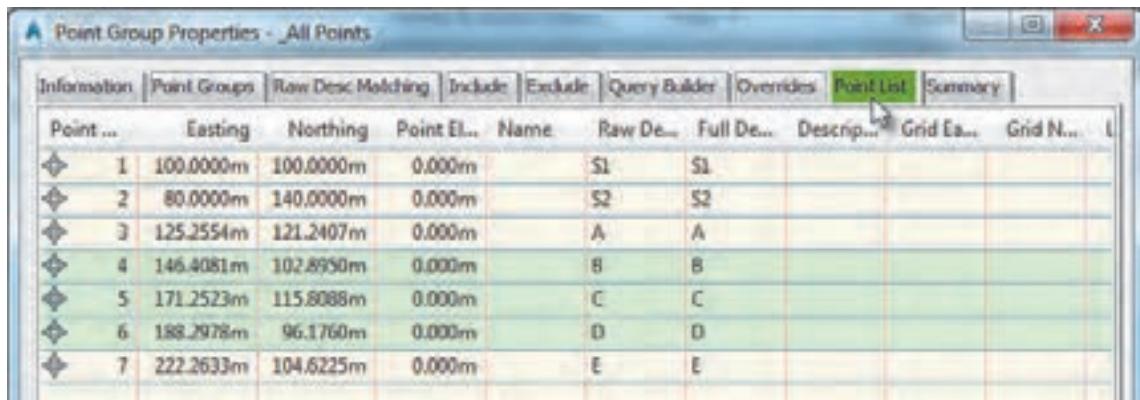

سپس قسمت شکل برچسب (نوشته) نقطه Point label style را مانند شکل صفحه بعد تنظیم می‌نماییم. از آنجا که برای ترسیم نقشه فقط فقط به شماره نقطه نیاز است گزینه شماره نقطه را انتخاب می‌نماییم. در پنجره بعدی دیگر تنظیمات از جمله ارتفاع نوشتة تنظیم می‌گردد.

پس از انجام تنظیمات، دکمه‌های Apply و ok را کلیک می‌کنیم تا تغییرات انجام شده مشاهده گردد.

برای مشاهده مختصات نقاط می‌توان سربرگ Point List را انتخاب کرد.

The screenshot shows a software interface titled 'Point Group Properties - All Points'. The 'Point List' tab is highlighted in green. Below it is a table with columns: Point ..., Easting, Northing, Point El., Name, Raw De..., Full De..., Descrip..., Grid Ea..., Grid N..., and L... . There are seven rows of data, each with a small diamond icon and a number from 1 to 7. The data is as follows:

Point ...	Easting	Northing	Point El..	Name	Raw De...	Full De...	Descrip...	Grid Ea...	Grid N...	L...
1	100.0000m	100.0000m	0.000m	S1	S1					
2	80.0000m	140.0000m	0.000m	S2	S2					
3	125.2554m	121.2407m	0.000m	A	A					
4	146.4081m	102.8950m	0.000m	B	B					
5	171.2523m	115.8088m	0.000m	C	C					
6	188.2978m	96.1760m	0.000m	D	D					
7	222.2633m	104.6225m	0.000m	E	E					

ارزشیابی شایستگی تعیین موقعیت

شرح کار:

با استفاده از وسایل عملیات زاویه‌یابی و فاصله‌یابی، زاویه و فاصله افقی بین نقاط را اندازه‌گیری نموده و مختصات نقاط ایستگاهی را محاسبه و تعیین نماید.

استاندارد عملکرد:

انجام عملیات زاویه‌یابی، فاصله‌یابی و تعیین مختصات با استفاده از دوربین زاویه‌یاب، دوربین توتال استیشن، سه پایه دوربین، شاخص (میر)، منشور، ژالن، ترازنیشی و متر مطابق دستورالعمل شماره ۱۱۹ سازمان نقشه‌برداری کشور

شاخص‌ها:

اندازه‌گیری رفت و برگشت - دقیق زاویه و طول مطابق استاندارد - بررسی خطاهای خطا و تصحیح آن - حذف اشتباه - کنترل محاسبات و عملیات - انجام محاسبات با نرم‌افزار Excel - ترسیم با نرم‌افزارهای AutoCAD و AutoCAD CIVIL3D - تایپ و چاپ گزارش - ارائه حضوری کار به هنرآموز در مدت زمان ۶ ساعت.

شرایط انجام کار و ابزار و تجهیزات:

شرایط: انجام عملیات زاویه‌یابی، فاصله‌یابی و تعیین مختصات ایستگاهی در فضای طبیعی زمین به کمک دو کارگر - انجام محاسبات و ترسیم با نرم‌افزار در سایت رایانه.

ابزار و تجهیزات:

- دوربین توتال استیشن - دوربین زاویه‌یاب - سه پایه دوربین - شاخص (میر) - منشور - ژالن - ترازنیشی - متر
- وسایل محاسباتی شامل ماشین حساب علمی
- وسایل تحریر اداری - رایانه به همراه چاپگر.

معیار شایستگی:

ردیف	مرحله کار	حداقل نمره قبولی از ۳	نمره هنرجو
۱	شناسایی و ثبت ایستگاهها	۲	
۲	انجام عملیات زاویه‌یابی و بررسی خطاهای خطا و کنترل و تصحیح آن	۲	
۳	انجام عملیات فاصله‌یابی و بررسی خطاهای خطا و کنترل و تصحیح آن	۲	
۴	انجام محاسبات پیمایش	۲	
۵	انجام محاسبات پیمایش با نرم‌افزار Excel و ترسیم پیمایش در AutoCAD CIVIL3D و AutoCAD	۲	
۶	ارائه گزارش	۲	
	شاخص‌های غیرفنی، ایمنی، بهداشت، توجهات زیست محیطی و نگرش؛ رعایت ایمنی و بهداشت محیط کار، لباس کار مناسب، کفش، کلاه، دستکش، دقیق اجراء، جمع‌آوری نخاله و ملات اضافی، مدیریت کیفیت، مسئولیت‌پذیری، تصمیم‌گیری، مدیریت مواد و تجهیزات، مدیریت زمان	۲	
	میانگین نمرات	*	

* حداقل میانگین نمرات هنرجو برای قبولی و کسب شایستگی، ۲ می‌باشد.

پودمان ۳

برداشت

مقدمه ۴

معمولًاً عملیات نقشه‌برداری شامل دو مرحله برداشت (اندازه‌گیری و محاسبه) و ارائه نتایج کار (ترسیم و نقشه) است. در مرحله اندازه‌گیری، از وسایل و دستگاه‌ها (نظیر توتال استیشن‌ها، تئودولیت‌ها، جی‌پی‌اس و ...) و نیز روش‌های مختلفی استفاده می‌شود تا داده‌های لازم برای مرحله دوم به دست آید. نتایج کار به صورت‌های آنالوگ (نقشه، مقاطع طولی و عرضی و ...) یا رقومی (مانند جدول‌ها، مدل‌های رقمنی زمین) ارائه می‌گردد.

پس از ایجاد شبکه نقاط کنترل (پیمایش) و تعیین موقعیت ایستگاه‌ها، می‌توان روی آنها ایستگاه‌گذاری نموده و با اتکابه این نقاط برداشت عوارض و جزئیات را آغاز نمود. سپس با انجام محاسبه و ترسیم، نقشه آماده می‌شود.

استاندارد عملکرد

انجام عملیات برداشت عوارض مطابق دستورالعمل تهیه نقشه‌های ۱:۵۰۰، ۱:۱۰۰۰ و ۱:۲۰۰۰ سازمان نقشه‌برداری کشور به روش مستقیم زمینی با استفاده از دوربین توتال استیشن، دوربین زاویه‌یاب، سه پایه دوربین، منشور، ژالن، تراز نسبی، شاخص (میر) و متر

کلیات

از آنجا که در برداشت جزئیات، با حجم زیادی از نقاط برداشتی مواجه هستیم، به کارگیری روش‌های خیلی دقیق برای اندازه‌گیری مناسب نیست چون باعث کندی کار و بالا رفتن هزینه عملیات زمینی می‌شود.

از نظر کلی روش‌های زمینی که برای برداشت نقاط به کار بده می‌شود در سه گروه اندازه‌گیری فقط طول، اندازه فقط زاویه و اندازه‌گیری طول و زاویه خلاصه می‌شود ولی متداول ترین روش برداشت، روش طول و زاویه است چون که از روش اندازه‌گیری فقط طول در زمین‌های کم‌وسعت می‌توان استفاده کرد و روش اندازه‌گیری فقط زاویه به علت کندی کار و هزینه زیاد فقط در موارد ضروری نظیر اندازه‌گیری نقاط بسیار مرتفع و یا غیرقابل دسترس کاربرد پیدا می‌کند.

برداشت

در گذشته با روش‌ها و وسایل بسیار ساده و در مدت زمان زیاد، نقشه‌هایی با دقت کم تهیه می‌کردند. ولی امروزه در نتیجه پیشرفت علم الکترونیک و پیدایش سیستم‌های نوری و قطعات الکترونیکی و به بازار آمدن وسایل اندازه‌گیری مدرن روش‌های جدیدی به کار گرفته می‌شود.

در نقشه‌برداری زمینی عملیات اصلی تعیین موقعیت در روی زمین انجام می‌شود، این عملیات شامل تهیه مقدمات کار و شناسایی منطقه و سپس اندازه‌گیری‌های لازم برای تعیین موقعیت دقیق نقاط است. به این بخش از عملیات، برداشت می‌گویند که می‌توان آن را به صورت زیر تعریف کرد: برداشت یک قطعه زمین، یعنی ضبط و ثبت تمام اندازه‌های خطی و زاویه‌ای که برای تعیین موقعیت دقیق عوارض آن قطعه زمین لازم است.

أنواع عوارض در تهیه نقشه

در نقشه‌برداری عوارض به دو دسته کلی عوارض مسطحاتی (پلانیمتری) و عوارض (آلتیمتری) تقسیم‌بندی می‌شوند.

عارض مسطحاتی عوارضی هستند که معمولاً هم سطح زمین بوده و هم می‌توان حدود آنها را در روی نقشه مشخص کرد. برای برداشت این عوارض کافی است موقعیت مسطحاتی آنها برداشت شود. ولی عوارض ارتفاعی معمولاً محل تغییر شیب‌ها و شکستگی‌های زمین بوده و ارتفاع آنها برای بازسازی شکل توپوگرافی یا نامهواری‌های طبیعی سطح زمین اهمیت دارد. هنگام برداشت این عوارض علاوه بر موقعیت مسطحاتی باید ارتفاع آنها را نیز برداشت نمود.

فعالیت
کلاسی ۱

کدامیک از عوارض زیر مسطحاتی و کدام ارتفاعی می‌باشد؟

خط الرأس	آب رو
درخت	نوک قله
چاه آب	خط القعر
	ترانشه

فعالیت
کلاسی ۲

با کمک هنرآموز خود در مورد عوارض زیر در کلاس بحث و گفتگو کنید.

آب رو
ترانشه
خط الرأس
خط القعر

بیشتر
بدانیم

عارض مسطحاتی و ارتفاعی زمین را می‌توان به عوارض نقطه‌ای مانند تک درخت یا نقطه ارتفاعی، عوارض خطی مانند جوی آب یا ترانشه و عوارض سطحی مانند محدوده املاک یا باعچه تقسیم‌بندی نمود (البته در تعیین عوارض نقطه‌ای و سطحی مقیاس اهمیت دارد). همچنین عوارض مسطحاتی و ارتفاعی زمین را می‌توان به عوارض طبیعی مانند درخت، رودخانه یا حد مرتع و عوارض مصنوعی مانند باجه تلفن، جاده یا استخر تقسیم‌بندی نمود.

أصول برداشت

بسته به هدف از تهیه نقشه و سفارش دهنده آن، نوع و تعریف عوارض برداشتی و جزئیات مورد نیاز آنها متفاوت می‌باشد اما نقشه‌برداران به صورت پیش‌فرض عوارض را مبنای استانداردهای موجود شناسایی و انتخاب کرده و بسته به مقیاس نقشه تراکم و جزئیات مورد نیاز آنها را برداشت می‌کنند. فهرست این عوارض در استاندارد برای نقشه‌های شهری و غیرشهری متفاوت بوده و معمولاً در دسته‌بندی‌های مشخص ارائه شده‌اند البته اگر عوارض خاصی مورد نظر سفارش دهنده تهیه عوارض باشد که در استاندارد موجود نباشد این عوارض نیز با تعریف مشخص شناسایی و برداشت می‌گردد که به آنها اصطلاحاً عوارض غنی‌سازی نقشه می‌گویند.

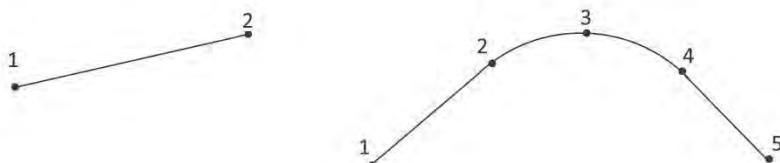
در ادامه ابتدا اصول کلی برداشت عوارض مسطحاتی و ارتفاعی و استانداردهای مربوطه تشریح شده و سپس مراحل کار در برداشت عوارض بیان می‌گردد.

برداشت عوارض مسطحاتی:

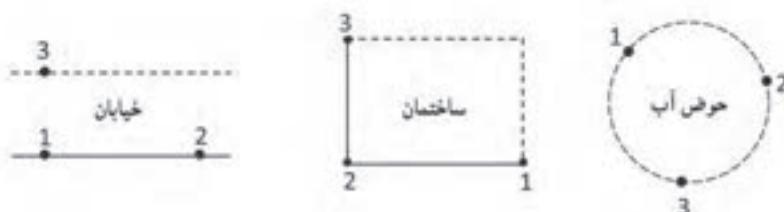
از آنجا که معمولاً مرز عوارض مسطحاتی روی زمین مشخص است می‌توان با انتخاب تعداد مشخصی نقطه در روی این مرزها این عوارض را برداشت کرد. به طور کلی این عوارض به سه دسته عوارض نقطه‌ای، خطی و سطحی تقسیم می‌شوند:

الف) عوارض نقطه‌ای: ساده‌ترین عوارض مسطحاتی از لحظه برداشت عوارض نقطه‌ای می‌باشد. تیرهای برق، درخت‌ها، چاه‌ها و ... از نوع عوارض نقطه‌ای هستند. هنگام برداشت این عوارض آنها را یک نقطه در نظر می‌گیریم زیرا تصویر قائم این نقاط بر روی نقشه یک نقطه است.

ب) عوارض خطی: خطوط انتقال نیرو، جاده، خیابان و ... از این نوع هستند. برداشت این عوارض به سادگی عوارض نقطه‌ای نمی‌باشد. در برداشت این نوع عوارض در صورتی که عارضه به صورت یک خط مستقیم باشد برداشت دو نقطه از آن کافی است ولی در حالتی که عارضه مورد نظر به شکل منحنی باشد باید حداقل سه نقطه از آن را برداشت نمود.

ج) عوارض سطحی: تصویر عوارض سطحی مانند ساختمان‌ها، خیابان‌ها و میدان‌ها بر روی صفحه افقی نقشه عکس اشکال هندسی هستند که به راحتی با معلوم‌بودن موقعیت تعداد محدودی نقطه از محدوده آنها قابل ترسیم هستند، به عنوان مثال محدوده یک ساختمان یا خیابان که به ترتیب با یک مستطیل و یا دو خط موازی نشان داده می‌شود با معلوم‌بودن سه نقطه مطابق شکل قابل ترسیم است. همچنین یک دایره با برداشت سه نقطه فوقی محیط آن قابل ترسیم است.

چنانچه از سه نقطه فوقی یک نقطه نیز قابل برداشت نباشد با اندازه‌گیری فاصله معلوم‌بودن موقعیت دو نقطه، عارضه قابل ترسیم است.

بنابراین هنگام برداشت عوارض سطحی از این قبیل کافی است که طبق استاندارد به تعداد مورد نیاز از نقاط را برداشت کنیم.

برداشت عوارض ارتفاعی

شناسایی و برداشت این عوارض معمولاً از عوارض مسطحاتی دشوارتر بوده و به تجربه بیشتری نیاز دارد زیرا همان طور که گفته شد مرز این عوارض در روی زمین کاملاً مشخص نبوده و نقاط آن هم نسبت به هم حالت خاصی ندارند ولی با رعایت یکسری اصول و همچنین کسب تجربه می‌توان این عوارض را به سادگی عوارض مسطحاتی برداشت نمود. مثلاً نقاط برداشتی علاوه بر اینکه در تغییر شیب‌های ناگهانی و خط الرأس‌ها و خط القعرها انتخاب می‌شوند باید به فاصله مشخص در اطراف هر ایستگاه در نظر گرفته شوند.

نحوه تقسیم‌بندی ناهمواری مناطق مختلف از سطح زمین

ردیف	نوع منطقه	حداکثر شیب منطقه
۱	دشت	کمتر از ۳ درصد
۲	تپه ماهور	بیش از ۳ تا ۷ درصد
۳	کوهستان	بیش از ۷ تا ۲۰ درصد
۴	کوهستان سخت	بیش از ۲۰ تا ۶۰ درصد
۵	کوهستان خیلی سخت	بیش از ۶۰ درصد

استاندارد کیفیت برداشت عوارض

کیفیت برداشت عوارض مسطحاتی و ارتفاعی باید طبق استاندارد دارای تراکم و دقیق باشد تا بتوان به نقشه قابل قبولی دست پیدا کرد. تراکم و دقیق برداشت عوارض مسطحاتی به مقیاس نقشه بستگی دارد. هرچه نقشه مقیاس بزرگتری داشته باشد به برداشت دقیق‌تر و با جزئیات بالاتری نیاز است. استاندارد در برداشت عوارض مسطحاتی نیازی به برداشت جزئیات کمتر از ۵/۰ میلی‌متر در مقیاس نقشه نمی‌باشد. همچنین خطای برداشت نقاط به طور متوسط در هر ۰/۲ میلی‌متر در مقیاس نقشه باشد و باید از ۵/۰ میلی‌متر در مقیاس نقشه بیشتر باشد.

برای مثال در تهیه نقشه ۱:۲۰۰۰ خطای متوسط برداشت عوارض مسطحاتی مورد نظر باید در حد ۴۰ سانتی‌متر بوده و جزئیات هندسی در حد یک متر را برداشت نمود. همچنین تراکم و برداشت عوارض ارتفاعی علاوه بر نقشه به فاصله منحنی میزان درخواست بستگی دارد.

هرچه فاصله منحنی میزان درخواستی کمتر باشد به دقیق و تراکم بالاترین نقاط ارتفاعی نیاز است. استاندارد نقاط ارتفاعی باید تراکم این کمتر از ۲ سانتی‌متر در مقیاس نقشه داشته باشند. برای مثال در تهیه نقشه ۱:۲۰۰۰ با منحنی میزان یک متر فاصله نقاط ارتفاعی باید از ۴۰ متر روی زمین کمتر باشد و علاوه بر آن نقاط تغییر شیب و شکست زمین نیز با خطای متوسط ۳۰ سانتی‌متر برداشت شود.

مراحل کلی برداشت عوارض

برداشت در حالت کلی شامل هشت مرحله است:

- ۱- شناسایی منطقه
- ۲- طراحی نقاط ایستگاهی
- ۳- ساختمان نقاط ایستگاهی
- ۴- تعیین موقعیت ایستگاهها
- ۵- تهیه کروکی و گویا سازی
- ۶- برداشت جزئیات عوارض
- ۷- ترسیم اولیه و شناسایی مشکلات برداشت
- ۸- کنترل و تکمیل زمینی

۱- شناسایی منطقه: برای برداشت یک منطقه از زمین لازم است که آن منطقه مورد شناسایی قرار گرفته و حد کار روی زمین و یک نقشه کوچک مقیاس موجود تعیین گردد.

۲- طراحی نقاط ایستگاهی: با توجه به دقیق برداشت مورد نظر و قابلیت دید عوارض فاصله متوسط ایستگاهها از هم تعیین شده و بر مبنای آن محل ایستگاه‌های اصلی روی زمین مشخص می‌شود. البته ممکن است در هنگام عملیات زمینی نیز تعدادی ایستگاه کمکی به آنها اضافه گردد.

۳- ساختمان نقاط ایستگاهی: در صورتی که ماندگاری نقاط ایستگاهی برای کارفرما اهمیت داشته باشد طبق استاندارد تعدادی از این نقاط به صورت ایستگاه‌های مستحکم و پایدار روی سازه بتنی بنا می‌شود. بسته به ماندگاری و حفظ دقت موقعیت این نقاط ابعاد ایستگاه و میزان مصالح مصرفی متفاوت است.

۴- تعیین موقعیت ایستگاه‌ها: در این مرحله موقعیت مسطحاتی و ارتفاعی ایستگاه‌ها اندازه‌گیری می‌شود. برای تعیین موقعیت مسطحاتی معمولاً روش پیمایش یا GPS و برای تعیین موقعیت ارتفاعی از روش ترازیابی استفاده می‌شود.
مراحل ۱ تا ۴ مربوط به پودمان قبل می‌باشد.

۵- تهیه کروکی و گویا سازی: در قبل و حین عملیات برداشت جزئیات یکی از افراد از گروه نقشه‌برداری تحت عنوان میرچین بر اساس مقیاس نقشه مورد نظر و بر طبق دستورالعمل نوع و تراکم عوارض مورد نیاز را در منطقه تعیین نموده و نقاط مورد نظر را بر روی یک کروکی از منطقه ترسیم می‌کنند و میرچین یا افراد نگهدارنده شاخص‌ها، رفلکتورهای نقشه‌برداری را به نقاط مورد نظر هدایت نموده و پس از اندازه‌گیری مختصات هر نقطه توسط دوربین نقشه‌برداری در کنار آن نقطه روی کروکی شماره و یا کد نقطه را یادداشت می‌کنند. در همین مرحله بهتر است نام عوارض مهم مانند نام خیابان‌ها نیز بر روی کروکی یادداشت شود تا بعداً به منظور گویا سازی نقشه مورد استفاده قرار گیرد.

در تعیین کروکی چند نکته اهمیت اساسی دارد:

- نیازی به ترسیم دقیق موقعیت هندسی نقاط در روی کروکی نمی‌باشد اما وضعیت نسبی نقاط باید درست باشد مثلاً نقاط گوشه حوض درون نقاط حیاط باشد نقاط یک عارضه خطی با ترتیب درست به هم وصل شده باشد و عوارض بسته نیز در کروکی به صورت چندضلعی بسته ترسیم شوند.
- گاهی اوقات تراکم عوارض در یک منطقه کوچک به حدی است که کروکی شلوغ و ناخوانا می‌شود در این حالات بهتر است محل کروکی را با یک کد مشخص کرده و در محل دیگری جزئیات گروهی را ترسیم و کد مربوطه را بالای آن ذکر کنیم.
- گاهی جهت حرکت آب در رودخانه و نهر یا یک طرفه یا دوطرفه بودن جاده و جهت آن نیز باید در کروکی ترسیم شود.
- برای گویاسازی می‌توان از نقشه‌های موجود استفاده کرده و در صورت نیاز از افراد محلی درخصوص نام عوارض مهم پرسش نمود.
- بهتر است برای خوانایی بیشتر ترسیم کروکی با خودکار چهار رنگ انجام شود.

۶- برداشت جزئیات:

برداشت جزئیات در روش‌های زمینی در حالت کلی شامل چهار مرحله است:

- (الف) استقرار دستگاه روی نقطه با مختصات معلوم
 - (ب) توجیه دستگاه به یک امتداد معلوم و یا یک نقطه با مختصات معلوم
 - (ج) نشانه روی به نقاط مورد نظر و اندازه گیری و ثبت مشاهدات لازم برای تعیین موقعیت این نقاط قبیل طول، زاویه افقی و زاویه قائم
 - (د) ثبت محل تقریبی و شماره و یا کد نقاط در روی کروکی
- انتخاب نقاط عوارض در عملیات برداشت جزئیات اهمیت اساسی دارد برای مثال یک عارضه مانند تیر برق را در نظر بگیرید اینکه چه نقاطی از این عارضه باید برداشت شود بستگی به مقیاس مورد نظر برای تهیه نقشه دارد مثلاً برای تهیه نقشه ۱:۲۰۰۰ تنها یک نقطه از آن در میانه‌های تیر کافی است. عارضه نقطه‌ای اما در تهیه نقشه ۱:۵۰۰ باید گوشه آن برداشت شود. عارضه سطحی همان‌طور که ذکر شد انتخاب این نقطه وظیفه میرچین بوده که بر اساس دستورالعمل تهیه نقشه با مقیاس مورد نظر تعداد و تراکم نقاط برای عوارض انتخابی را تعیین و در روی زمین مشخص می‌کند.

از این رو همه افراد گروه نقشه‌برداری عامل دوربین و افراد نگهدارنده شاخص‌ها باید زیر نظر میرچین این کار کنند در واقع کیفیت و سرعت تهیه نقشه در مرحله اول بستگی به تجربه و عملکرد میرچین دارد. از آنجا که میرچین عموماً همراه با افراد نگهدارنده شاخص‌ها حرکت می‌کند این افراد با دستور وی روی نقاط مورد نظر قرار گرفته و به نقاط دیگر تغییر محل می‌دهند اما عامل دوربین باید با انجام علائم دستی یا از طریق بی‌سیم با میرچین هماهنگ بوده و نقاط برداشتی و شماره یا کد آنها را چک نماید تا شماره نقاط در کودکی و دوربین مشابه باشد.

۷- ترسیم اولیه و شناسایی مشکلات برداشت: بعد از عملیات زمینی در انتهای هر روز بایستی میرچین به همراه فرد کارتوگراف (نقشه‌کش) مشاهدات نقشه‌برداری را در رایانه تخلیه نموده و وضعیت نقاط را با کروکی بررسی نموده و در صورت امکان، نقاط را با توجه به شماره و کد آنها به هم وصل نموده و نمادهای مربوطه را در لایه مورد نظر ترسیم اولیه نمایند. این امر اهمیت زیادی در اجرا و پیشبرد درست عملیات زمینی در روز بعد داشته و در صورت بروز مشکل با توجه به حضور ذهن افراد به سرعت و در محل آن را رفع می‌نمایند. اگر بلافضله ترسیم اولیه انجام نشود و ترسیم کل مشاهدات و کروکی‌های پروژه یکجا به زمان و مکان دیگر موكول شود معمولاً مشکلات زیادی در این ترسیم رخ خواهد داد زیرا به علت فاصله زمانی بین عملیات برداشت و ترسیم افراد معمولاً حضور ذهن نداشته و موجب ابهام در کروکی و ترسیم نقشه می‌شود. همچنین اگر عملیات برداشت با مشکلاتی همراه بوده باشد و یا بعضی نقاط برداشت شده باشند علاوه بر کاهش کیفیت ترسیم نقشه و بروز اشتباهات ممکن است نیاز به حضور در محل پیدا شود که هزینه و زمان انجام کار را به شدت افزایش خواهد داد. علاوه بر این اکیداً توصیه می‌شود که در هنگام ترسیم نقشه، شخص تهیه‌کننده کروکی حضور داشته باشد تا موارد ابهام را به درستی و به سرعت رفع نمایند.

از اشتباهات معمول هنگام برداشت می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- صفر صفر دوربین روی نقطه اشتباه یا با شماره ایستگاه اشتباه انجام شده باشد که منجر به دوران اشتباه کلیه نقاط برداشتی حول ایستگاه نقشه‌برداری می‌شود.
- ارتفاع دوربین اندازه گیری نشده باشد یا به درستی ثبت نشده باشد که منجر به جابجایی اشتباه ارتفاعی کلیه نقاط برداشتی می‌شود.
- شماره ایستگاه به درستی معرفی و ثبت نشده باشد که منجر به جابجایی اشتباه مسطحاتی و ارتفاعی کل منطقه می‌شود.

۸- کنترل و تکمیل زمینی: بعد از ترسیم کل منطقه، برای اطمینان از نقشه تهیه شده و بهبود کیفیت آن حتی در صورت عدم مشاهده هرگونه مشکلی توصیه می‌شود به منطقه مراجعه نموده و به طور مستقیم نقشه را با عوارض منطقه مقایسه کرد تا در صورت وجود هر نوع ناسازگاری تغییرات یا جاافتادگی با انجام اندازه گیری‌های لازم نقشه را کنترل و تکمیل زمینی نمود. در این مرحله معمولاً به دوربین نقشه‌برداری نیازی نبوده و با روش‌های ساده مساحی مانند مترکشی می‌توان مشاهدات مورد نیاز را با دقت کافی به انجام رسانید.

روش‌های برداشت عوارض

روش‌های زمینی مختلفی برای برداشت مختصات سه بعدی عوارض وجود دارد که با توجه به دقت مورد نیاز و وسعت منطقه و همچنین وسایل موجود انتخاب می‌شوند.

در این رابطه می‌توان روش‌های ساده برداشت مساحی و تاکنومتری (اندازه گیری سریع) به وسیله زاویه‌یاب‌ها و برداشت اتوماتیک به وسیله سیستم‌های پیشرفته‌تر از قبیل توتال استیشن، GPS و لیزر اسکنر زمینی و روش‌های ترکیبی را نام برد.

در درس ساختمان‌سازی پایه دهم با روش‌های ساده برداشت آشنا شدید. در این قسمت به شرح بقیه روش‌ها می‌پردازیم.

برداشت به روش تاکئومتری

ریشه لغوی تاکئومتری یونانی و به معنی اندازه‌گیری سریع می‌باشد و در اصطلاح به روشی که در آن به طور همزمان موقعیت مسطحاتی و ارتفاعی نقاط برداشت می‌شود تاکئومتری گویند به عبارتی در این روش موقعیت سه‌بعدی نقاط را همزمان برداشت می‌کنیم.

برای برداشت جزئیات به روش تاکئومتری مراحل زیر به ترتیب انجام می‌شود:

- (الف) استقرار دستگاه بر روی نقطه ایستگاهی و ثبت این نقطه به عنوان نقطه استقرار در فرم برداشت
- (ب) صفر صفر دستگاه به نقطه قرائت عقب و ثبت این نقطه به عنوان نقطه قرائت عقب در فرم برداشت که بهتر است به صورت کوپل انجام شود.
- (ج) استقرار شاخص بر روی عوارض مختلف با توجه به کروکی و انجام اندازه‌گیری‌های لازم برای برداشت نقاط

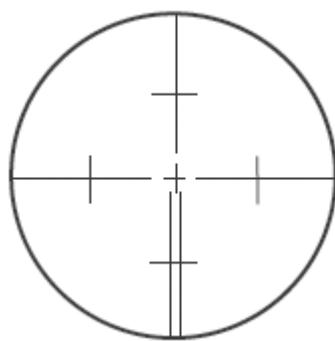
از آنجا که تعداد نقاط برداشتی زیاد است معمولاً از جداول و فرم‌های استاندارد استفاده می‌شود. در زیر نمونه‌ای از آن را می‌بینید.

برگ قرائت‌های تاکئومتری									
نام ایستگاه :	نوع و شماره دستگاه :	ارتفاع دستگاه :	کروکی و ملاحظات :	نام ایستگاه :	نوع و شماره دستگاه :	ارتفاع دستگاه :	کروکی و ملاحظات :	نام ایستگاه :	نوع و شماره دستگاه :
نقطه	تارهای استادیمتری			زاویه افقی	زاویه قائم	فاصله افقی	اختلاف ارتفاع	ارتفاع	کروکی و ملاحظات
	تار بالا	تار وسط	تار بین						

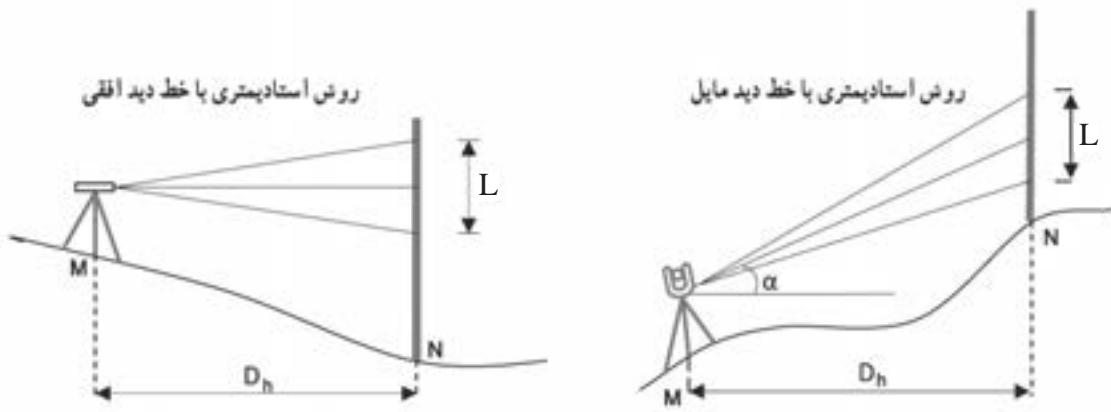
محاسبه فاصله افقی و اختلاف ارتفاع در روش تاکئومتری

این روش به کمک زاویه‌یاب و شاخص انجام می‌شود و اصول مورد استفاده در آن اصول استادیمتری است.

اصول استادیمتری: در روی صفحه رتیکول (صفحه تارهای موبی) دوربین‌های نقشه‌برداری دو خط به موازات خط افقی دایره رتیکول و به فاصله مساوی از آن به نام خطوط استادیا و یا تارهای استادیا حک نموده‌اند. به کمک این خطوط می‌توان فاصله افقی یا اختلاف ارتفاع بین دو نقطه را تعیین کرد.

در مناطق هموار خط دید افقی است لذا می‌توان از ترازیاب استفاده کرد ولی در مناطق شیب‌دار و کوهستانی به اجبار از دوربین زاویه‌یاب استفاده می‌شود.

برای اندازه‌گیری، دوربین را روی ایستگاه مستقر کرده و با قراردادن یک شاخص قائم در نقطه مورد نظر، پس از نشانه‌روی اعداد منطبق بر تار بالا و پایین و وسط استادیا قرائت و یادداشت می‌شود. همچنین زاویه قائم خط قراولروی نیز برداشت می‌شود. دقت روش استادیمتری زیاد نیست (حدود ۱:۵۰۰) اما استفاده از آن سریع و آسان است.

در این روش پس از قرائت تعداد تار بالا و سطح پایین روی شاخص و همچنین زاویه شیب و امتداد مورد نظر می‌توان فاصله افقی D_h و اختلاف ارتفاع ΔH نقطه مورد نظر از ایستگاه استقرار زاویه‌یاب را از رابطه زیر به دست آورد.

$$D_h = 100 \cdot L \cdot \cos^\circ \alpha = 100 \cdot S \cdot \sin^\circ V$$

$$\Delta H = 100 \cdot L \cdot \cos \alpha \cdot \sin \alpha + h_i - T$$

که در آن L همان فاصله تارهای بالا و پایین استادیا، عدد ۱۰۰ ثابت استادیمتری و α زاویه شیب خط قراولروی و V زاویه زنیتی خط قراولروی می‌باشد.

همچنین h_i ارتفاع دوربین از سطح زمین و T عدد تار وسط است که روی شاخص قرائت شده است. در عمل معمولاً تار وسط رتیکول روی عدد ارتفاع دستگاه قرار داده می‌شود بنابراین در این حالت مقدار h_i و T با هم ساده شده و رابطه اختلاف ارتفاع به شکل ساده زیر تبدیل می‌شود.

$$\Delta H = 100 \cdot L \cdot \cos \alpha \cdot \sin \alpha = 50 \cdot \sin(2\alpha)$$

مثال ۱

نقشه‌برداری ساختمان / پودمان ۳ / برداشت

برای محاسبه فاصله افقی و اختلاف ارتفاع بین ایستگاه استقرار و نقطه، مشاهدات بدین ترتیب می‌باشد:
تار بالا ۱۶۴۰، تار وسط ۱۵۵۰، ارتفاع دستگاه ۱۶۰ سانتی‌متر، زاویه افقی ۱۴۲ درجه و زاویه قائم ۸۴°.
فاصله افقی و اختلاف ارتفاع بین ایستگاه استقرار و نقطه مورد نظر را محاسبه نمایید.
حل: قرائت تار پایین به دلیل محدودیت انجام نشده، اما از آنجا که تار وسط میانگین تار بالا و پایین است، بنابراین:

$$\text{تار پایین} + \text{تار بالا} = \frac{\text{تار وسط}}{2}$$

$$1640 + 1550 = \frac{1640}{2}$$

تار پایین برابر است با ۱۴۶۰، زاویه قائم هم از نوع زنیتی می‌باشد پس

$$D_h = 100 \cdot L \cdot \sin^r V = 100 \cdot (1640 - 1460) \cdot \sin^r(84^\circ 15') = 17819 / 322 \text{ mm} = 17 / 819 \text{ m}$$

$$\Delta H = 100 \cdot L \cdot \cos V \cdot \sin V + h_i - T = 100 \cdot (1640 - 1460) \cdot \cos(84^\circ 15') \cdot \sin(84^\circ 15') + 1600 - 1550$$

$$\Delta H = 1844 / 311 \text{ mm} = 1 / 844 \text{ m}$$

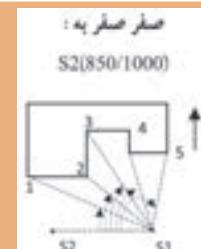
فعالیت
کلاسی ۱

در جدول زیر کروکی و مشاهدات تاکئومتری مربوط به برداشت قسمتی از یک ساختمان وارد شده است. مطلوب است محاسبه فاصله افقی و اختلاف ارتفاع برای این نقاط و تکمیل این جدول.

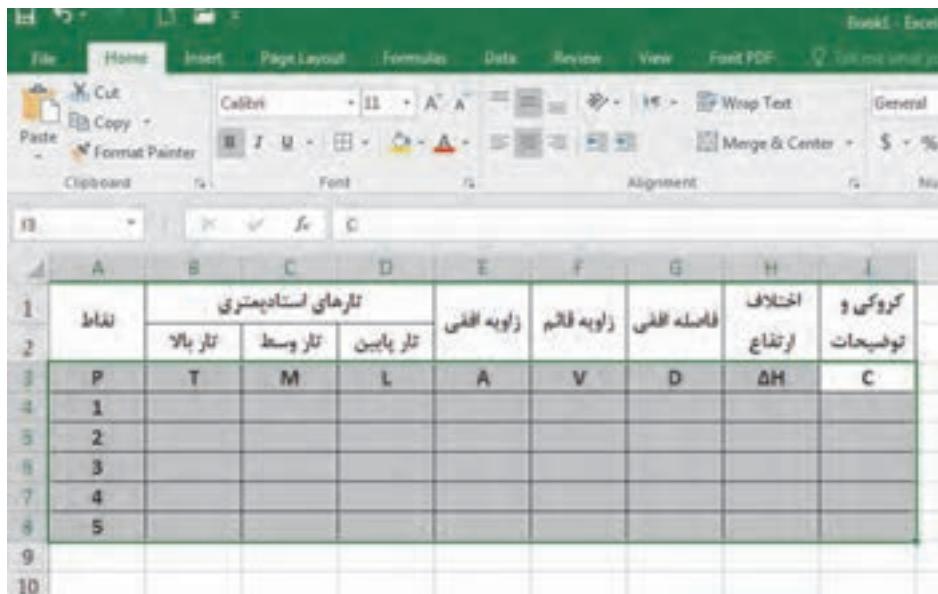
نمون برگ قرائت تاکئومتری

نام و مختصات ایستگاه:		ارتفاع دستگاه: ۱۵۰ سانتی‌متر		عامل دوربین:		عامل کروکی:		نوع و شماره دوربین:		تاریخ:	
نقاط	تارهای استادیمتری		زاویه افقی (گراد)	زاویه قائم (گراد)	فاصله افقی	اختلاف ارتفاع					نوعیسنده:
P	تار بالا	تار وسط	تار پایین								
۱	۱۶۳۰	۱۵۰۰	۱۳۷۰	۳۰/۸۱	۹۶/۲۹						
۲	۱۵۶۲	۱۵۰۰	۱۴۳۵	۷۴/۶۸	۱۰۹/۴۶						
۳	۱۶۵۵	۱۵۰۰	۱۳۴۵	۷۸/۶۶	۱۰۳/۶۶						
۴	۱۷۱۵	۱۵۰۰	۱۴۸۵	۷۸/۲۹	۱۰۰/۰۰						
۵	۱۷۴۰	۱۵۰۰	۱۴۶۰	۱۴۱/۲۲	۱۰۰/۰۰						

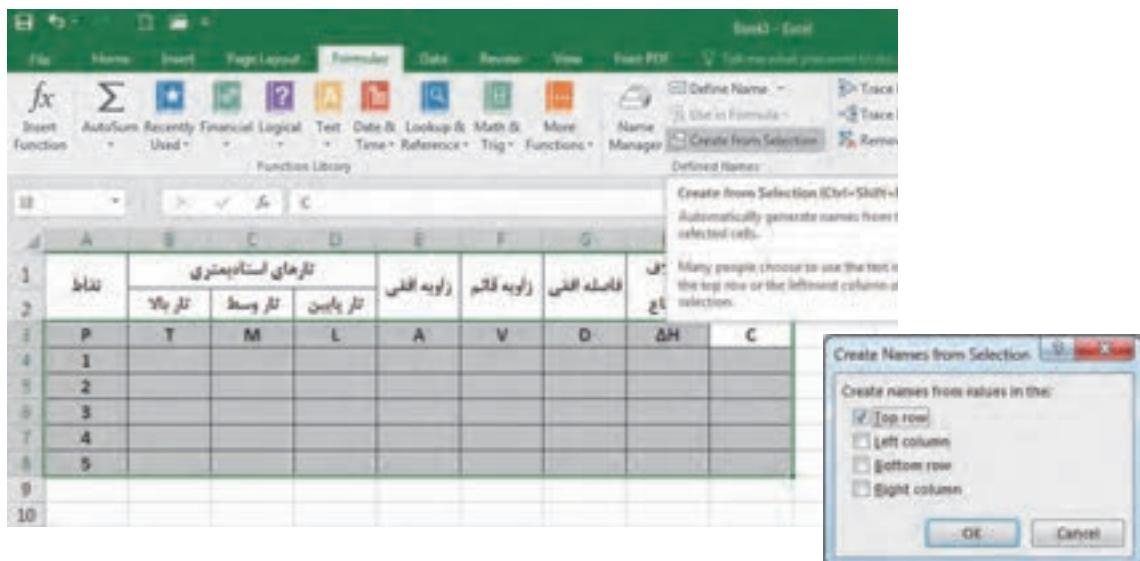
تاكئومتری در نرم افزار Excel

برای استفاده مناسب‌تر از قابلیت‌های نرم افزار، در نرم افزار Excel چنانچه در فرمول یک خانه، از متغیرهای خانه‌های همان ردیف استفاده شود می‌توان فرمول را به جای نوشتن نشانی خانه، به صورت پارامتری با پارامترهای عنوان ستون نوشت. مثلاً برای نوشتن نشانی خانه‌های شماره نقطه از P زاویه قائم از V استفاده نمود. برای این کار ابتدا باید قسمتی از جدول را که می‌خواهیم با نام عنوان ستون مشخص شود، انتخاب گردد. سپس از روبان Formulas گزینه Create from selection را کلیک می‌کنیم آن‌گاه در پنجره ایجاد شده قسمت Top row را انتخاب و دکمه Ok را زده می‌شود.

نقطه	تارهای استادیمتری			زاویه افقی	زاویه قائم	فاصله افقی	اختلاف ارتفاع	کروکی و توضیحات
P	T	M	L	A	V	D	ΔH	C
1								
2								
3								
4								
5								

سپس

The screenshot shows the 'Create from Selection' dialog box in the 'Formulas' tab of the ribbon. The 'Top row' checkbox is checked, and the 'OK' button is highlighted. The main Excel window shows the same table as the previous screenshot, with the first row selected.

محاسبه جدول تاکئومتری در نرم افزار Excel

الف- محاسبه ستون فاصله افقی (D_h):

می‌دانیم فاصله افقی از رابطه $D_h = 100 \cdot L \cdot \sin V$ برای زوایای زنیتی و α برای زوایای شیب محاسبه می‌شود. در محاسبه با ماشین حساب باید به واحد زاویه که درجه‌ای یا گرادی است، توجه کرد و حالت ماشین حساب را روی آن تنظیم نمود. ولی در نرم افزار Excel زوایا بر حسب رادیان محاسبه می‌شود و باید زاویه‌ها تبدیل به رادیان شوند و همان‌طور که می‌دانیم برای تبدیل درجه به رادیان، آن را در $\frac{\pi}{180}$ ضرب می‌کنیم. در نرم افزار Excel عدد π به صورت تابع PI() تعریف می‌شود.

همچنین پاسخ رابطه بر حسب واحد قرائت‌های شاخص یعنی میلی‌متر به دست می‌آید و برای تبدیل به متر کردن آن کل عبارت بر 1000 تقسیم می‌شود. می‌توان برای راحتی از ابتدا در فرمول تبدیل به متر را لحاظ کرد. مثلاً

$$= (100 * (T - L) * (\sin(V * \text{PI}()) / 200))^2 / 1000$$

ب- محاسبه ستون اختلاف ارتفاع (ΔH):

اختلاف ارتفاع از رابطه $\Delta H = 100 \cdot L \cdot \sin V + h_i - T$ به دست می‌آید. این رابطه را می‌توان به صورت زیر تایپ کرد که به جای باید عدد ارتفاع دستگاه بر حسب میلی‌متر وارد گردد.
 $= (100 * (T - L) * \sin(V * \text{PI}()) / 200) * \cos((V * \text{PI}()) / 200) + Hi - M / 1000$

نکته

- در صورتی که با تئودلیت زاویه شیب را اندازه‌گیری کرده باشیم، فقط در محاسبه فاصله افقی به جای تابع سینوس از تابع کسینوس استفاده می‌شود.
- در صورتی که تئودلیت درجه‌ای باشد در تبدیل آن به رادیان، فقط اعداد 200 به 180 تبدیل می‌گردند.

فعالیت
عملی ۱

جدول فعالیت کارگاهی قبل را در نرم افزار Excel وارد نموده و محاسبات لازم را انجام دهید. سپس پاسخ‌ها را با پاسخ فعالیت کارگاهی قبل مقایسه، بحث و گفتگو نمایید.

ترسیم نقشه با استفاده از اطلاعات جدول تاکئومتری روی کاغذ

پس از برداشت نقاط و انجام محاسبات لازم، نوبت به ترسیم نقشه می‌رسد. برای ترسیم نقشه ابتدا نقاط پیمایش را روی کاغذ نقشه ترسیم کرده و سپس با استفاده از آنها و جدول نتایج حاصل از تاکئومتری، موقعیت سایر نقاط برداشتی را با توجه به مقیاس نقشه نسبت به نقاط ایستگاهی و صفرصفر روی کاغذ نقشه پیدا کرده و مطابق کروکی به هم وصل می‌کنیم تا نقشه ترسیم گردد.

وسایل مورد نیاز: نقاله ۳۶۰ درجه‌ای (۴۰° گرادی)، خط کش مداد اتوه و پاک کن.

مراحل ترسیم: ابتدا ایستگاه و امتداد صفرصفر را روی کاغذ نقشه با توجه به کروکی ترسیم می‌کنیم، سپس نقاله را با توجه به اطلاعات توضیحات جدول تاکئومتری یعنی نام ایستگاه و نام نقطه صفرصفر طوری روی نقشه قرار می‌دهیم که مرکز نقاله روی نقطه استقرار دوربین و صفر نقاله روی نقطه‌ای که دوربین به آن صفرصفر شده قرار گیرد. با توجه به اطلاعات جدول تاکئومتری در ستون‌های فاصله افقی و زاویه افقی ابتدا صفر خط کش یا اشل را روی مرکز نقاله یعنی ایستگاه استقرار قرار می‌دهیم به طوری که امتداد خط کش روی زاویه افقی قرائت شده برای نقطه اول قرار گیرد، در این حالت فاصله افقی را که به مقیاس نقشه تبدیل نموده‌ایم در امتداد خط کش علامت می‌زنیم، با این کار موقعیت نقطه اول برداشتی روی کاغذ مشخص می‌شود و برای سایر نقاط این عمل را تکرار می‌کنیم تا محل آنها روی کاغذ مشخص شود حال با کمک کروکی، نقاط را به یکدیگر وصل می‌کنیم تا نقشه ترسیم گردد.

نکته

از آنجا که در هر ایستگاه، تعداد زیادی نقطه برداشت می‌شود، بهتر است پس از پیاده‌کردن تعداد محدودی نقطه، بلا فاصله خطوط مربوط به آنها را از روی کروکی ترسیم نمایید زیرا اگر همه نقاط را ابتدا پیاده نموده و سپس ترسیم کنید، امکان اشتباه و تداخل نقاط در یکدیگر بسیار زیاد خواهد بود و موجب اتلاف وقت می‌گردد.

فعالیت
عملی ۲

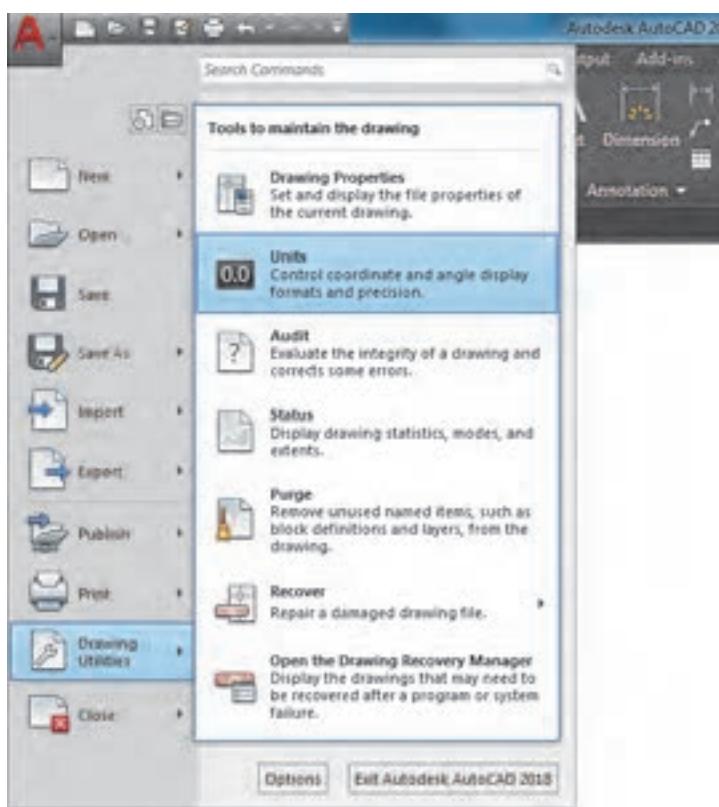

با استفاده از اطلاعات و پاسخ‌های جدول فعالیت عملی ۱ و همچنین کروکی عملیات، نقشه را ترسیم نمایید.

ترسیم نقشه با استفاده از اطلاعات جدول تاکئومتری با نرم‌افزار AutoCAD

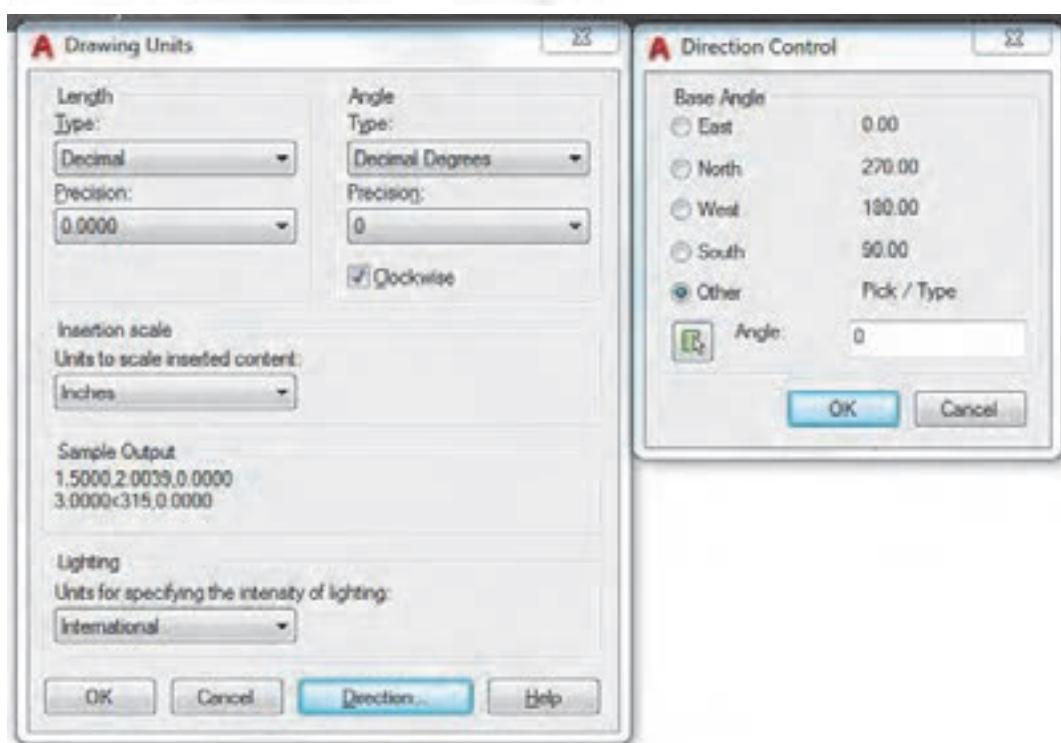
در کتاب نقشه‌کشی فنی رایانه‌ای سال دهم با روش‌های ترسیم پاره خط و نقطه در نرم افزار اتوکد آشنا شدید. از طول و زاویه افقی جدول تاکئومتری می‌توان به صورت قطبی نقشه را ترسیم کرد. در نرم‌افزار AutoCAD به طور پیش‌فرض زوایا بر حسب درجه و در معرفی مختصات قطبی مطابق دایره مثلثاتی در ریاضی عمل می‌شود یعنی جهت مثبت محور X ها قطب در نظر گرفته می‌شود و افزایش زاویه در خلاف جهت عقربه‌های ساعت می‌باشد.

از آنجا که در نقشه‌برداری جهت شمال یعنی جهت مثبت محور Z ها در نظر گرفته شده و افزایش زاویه در جهت عقربه‌های ساعت می‌باشد (آزمیش یا زیمان امتداد) می‌توان تنظیمات لازم را به صورت زیر انجام داد.

مطابق شکل گزینه units را انتخاب کرده تا پنجره گشوده شود یا در خط فرمان دستور un یا units را تایپ و اینتر نمایید.

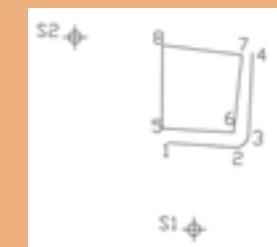
سپس می‌توان واحدهای دلخواه (فاصله و زاویه) را انتخاب نموده و برای پروژه‌های نقشه‌برداری که جهت قرائت زاویه عموماً ساعتگرد است گزینه Clockwise را تیک می‌زنیم. با کلیک روی قسمت Direction جهت صفر زاویه را تنظیم کرد. حتی اگر جهت صفر (مبنای) غیر از محورها باشد، می‌توان پس از ترسیم آن امتداد (جهت صفر) با گزینه آن را معرفی کرد.

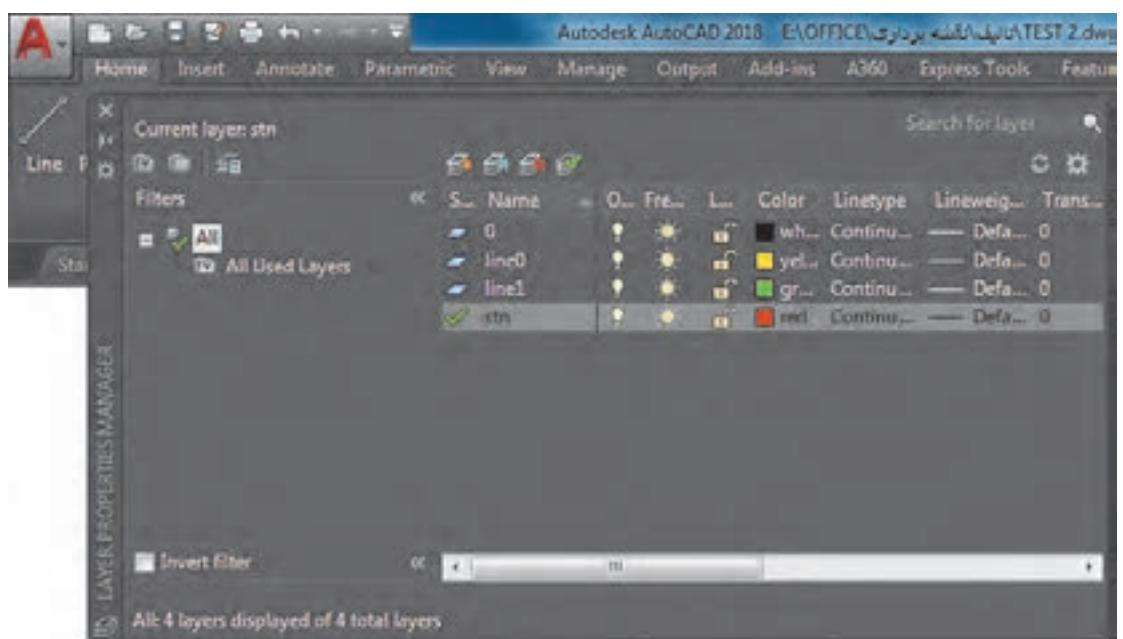
نقشه حاصل از جدول تاکئومتری زیر را در نرم افزار AutoCAD رسم کنید. (ایستگاه استقرار S_۱ و ایستگاه توجیه (صفر صفر) S_۲ می باشد).

نقاط	زاویه افقی (درجه)	فاصله افقی (متر)	کروکی و توضیحات
۱	۱۵	۳۸	
۲	۵۶	۳۸	
۳	۶۱	۴۶/۵	
۴	۵۰	۷۷/۵	
۵	۱۴	۴۴	
۶	۵۴	۴۳/۵	
۷	۴۷	۷۵/۵	
۸	۲۲	۷۸	

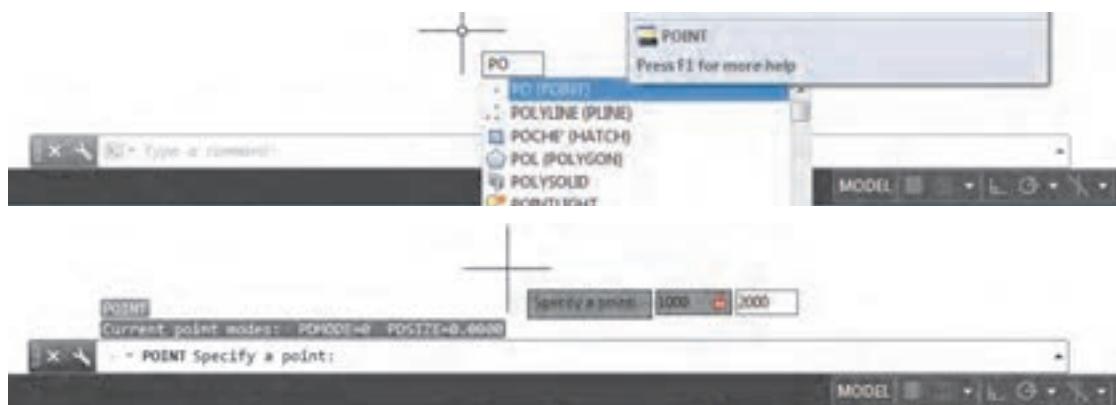

S_۱ (۱۰۰۰, ۲۰۰۰)
S_۲ (۹۵۰/۵۰۱, ۲۰۸۰/۲۴۱)

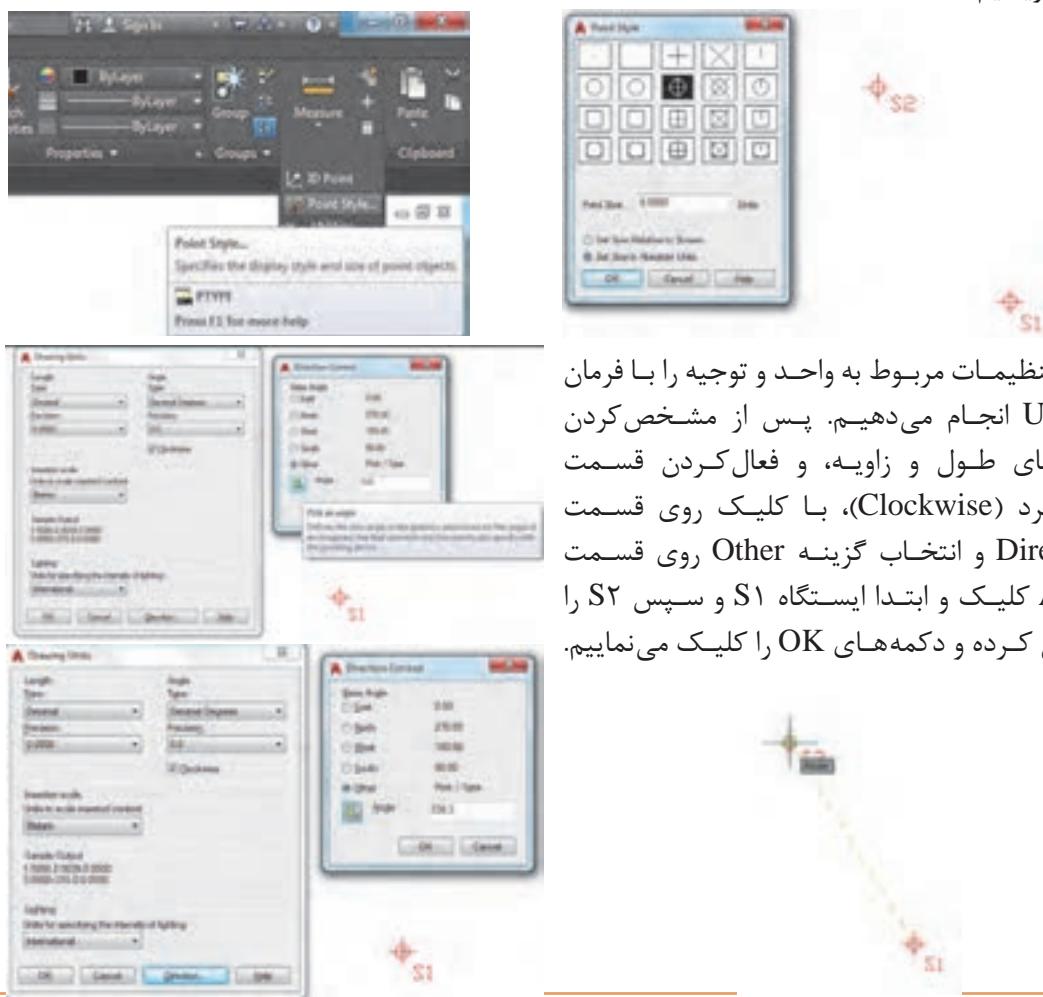
توضیح روش کار: نرم افزار AutoCAD را اجرا و فایلی را ذخیره می کنیم. بهتر است هر ترسیم در لایه مخصوص به خود انجام شود. مثلاً ایستگاهها در لایه stn با رنگ شماره ۱، خطوط ترسیم موقت به صورت خط چین در لایه Line با رنگ ۲، خطوط اصلی پروژه با رنگ ۳ در لایه ۱ line ترسیم می کنیم. دستور layer با مخفف la برای مدیریت لایه ها می باشد.

با دستور POINT نقاط ایستگاهی را ترسیم می‌کنیم.

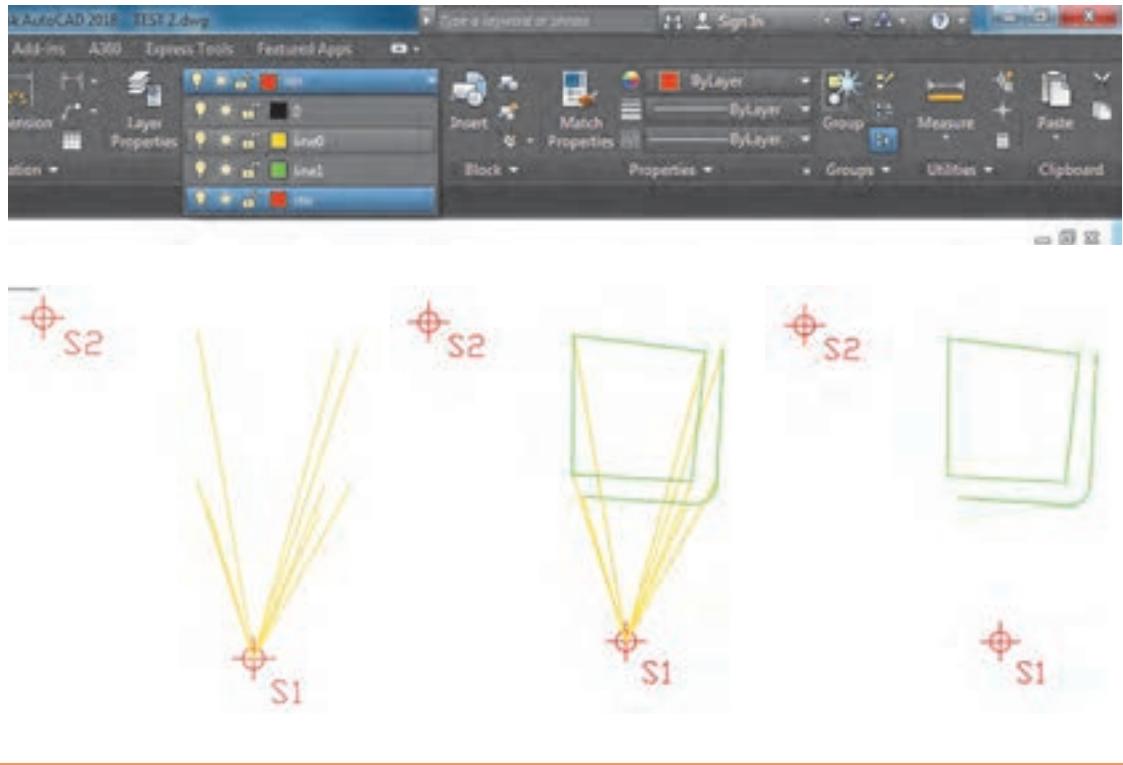

با وارد کردن مختصات، هر دو نقطه ترسیم می‌گردند. برای تغییر شکل و اندازه نقاط ایستگاهی از پانل Utilities در روبان Home، گزینه Point Style را کلیک می‌کنیم. سپس با دستور text نام ایستگاه را می‌نویسیم.

حال تنظیمات مربوط به واحد و توجیه را با فرمان UNITS انجام می‌دهیم. پس از مشخص کردن واحدهای طول و زاویه، و فعل کردن قسمت ساعتگرد (Clockwise)، با کلیک روی قسمت Direction و انتخاب گزینه Other روی قسمت Angle کلیک و ابتدا ایستگاه S1 و سپس S2 را معرفی کرده و دکمه‌های OK را کلیک می‌نماییم.

پس از تنظیمات لایه \circ line را جاری، دستور پاره خط line (با مخفف L) را اجرا و روی نقطه S1 کلیک و مختصات نسبی قطبی نقاط را وارد می‌کنیم. مثلًا $< 38 @ 15$. سپس لایه 1 line را جاری و طبق کروکی نقشه را ترسیم می‌کنیم. در انتهای این line را خاموش نموده تا نقشه مشاهده گردد.

با استفاده از اطلاعات و پاسخ‌های جدول فعالیت کارگاهی ۱ و همچنین کروکی عملیات، نقشه را در نرمافزار AutoCAD ترسیم و با پاسخ فعالیت کارگاهی ۳ مقایسه نمایید.

فعالیت
عملی ۳

با دوربین تئودولیت، در محوطه هنرستان، روی ایستگاهی مستقر و به سمت ایستگاه دیگر توجیه نمایید. سپس نقشه منطقه‌ای که هنرآموز تعیین می‌کند، را برداشت، محاسبه و ترسیم نمایید.
تذکر ۱:

فعالیت
عملی ۴

ایستگاه استقرار و توجیه را هنرآموز مشخص می‌کند.
تذکر ۲: محاسبه با ماشین حساب و نرمافزار Excel جداگانه و ترسیم نیز هم در دفتر گزارش و هم در نرمافزار AutoCAD انجام گردد.

ترسیم نقشه با استفاده از اطلاعات جدول تاکئومتری با نرم افزار Civil3D

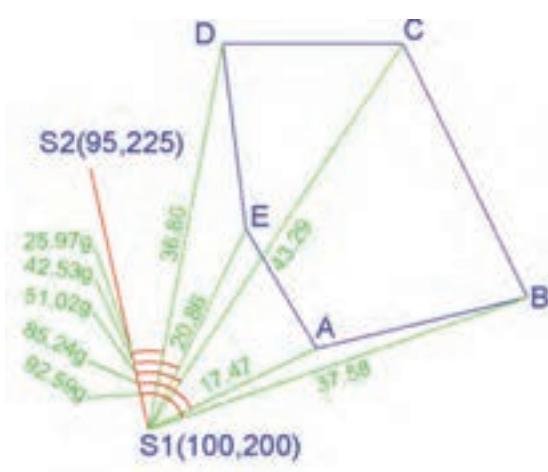

در کتاب نقشه‌کشی فنی رایانه‌ای سال دهم با روش‌های ترسیم پاره خط و نقطه در نرم افزار AutoCAD آشنا شدیم. از آنجا که ترسیم در Civil3D بسیار ساده‌تر از AutoCAD می‌باشد، ترسیم اطلاعات برداشتی را در این نرم افزار انجام می‌دهیم.

برای ترسیم اطلاعات برداشت شده در Civil3D به دو روش می‌توان اقدام نمود: یکی روش دستی با در

اختیار داشتن زاویه افقی و طول افقی نسبت به یک امتداد، و دیگری انتقال مختصات نقاط به نرم افزار و سپس ترسیم با توجه به کروکی آنها.

اگر دوربین روی یک نقطه نقشه‌برداری مستقر و به ایستگاه دیگر صفر صفر شده باشد و فاصله و زاویه افقی نقاط را برداشت کرده باشیم، با توجه به مثال زیر می‌توان آنرا ترسیم نمود.

در شکل مقابل دوربین روی ایستگاه S1 مستقر و به ایستگاه S2 صفر صفر شده است و زاویه و فاصله افقی رئوس پنج ضلعی ABCDE را قرائت کرده‌ایم، آنرا در Civil3D ترسیم نمایید.

روش کار:

۱- در تنظیمات اولیه واحد زاویه را گراد انتخاب کنید.

۲- از آیکن Line گزینه اول Create Line با معرفی مختصات S1 و S2 امتداد بین دو ایستگاه را ترسیم نمایید.

۳- از آیکن Line by Side گزینه اول Create Line by Side را انتخاب و سپس روی امتداد Shot S1S2 از

وسط به سمت S1 کلیک نموده و ابتدا زاویه امتداد A یعنی $85/24$ را وارد و اینتر و بعد فاصله نقطه A یعنی $17/47$ و اینتر نمایید. مجدداً مانند امتداد A برای دیگر نقاط به ترتیب ابتدا زاویه و سپس طول را وارد کرده و اینتر نمایید. مشاهده خواهید نمود که از نقطه دوم به بعد چند ضلعی ترسیم می‌شود.

مثال ۳

با استفاده از اطلاعات و پاسخ‌های جدول فعالیت کارگاهی ۱ و همچنین کروکی عملیات، نقشه را در نرم افزار Civil3D ترسیم و با پاسخ فعالیت کارگاهی ۳ مقایسه نمایید.

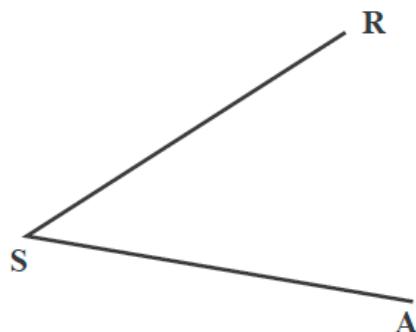
فعالیت
عملی ۵

عملیات زمینی تهیه نقشه از یک منطقه با زاویه یاب

تهیه نقشه از یک منطقه کوچک و محدود به کمک زاویه یاب

در این روش موقعیت هر منطقه روی زمین به وسیله یک زاویه و یک طول مشخص می‌گردد مثلاً اگر نقطه A را در نظر بگیریم و در نزدیکی آن روی نقطه S ایستگاه گذاری کنیم کافی است زاویه امتداد SA را با یک امتداد مشخص مثلاً SR اندازه‌گیری کرده، سپس طول SA را به دست آوریم. با این روش می‌توان برای تهیه پلان یک منطقه با زاویه یاب دستورالعمل زیر را به کار برد.

الف: منطقه مورد نظر را شناسایی کرده و یک کروکی از موقعیت نقاط و عوارض آن تهیه می‌کنیم.
ب: با انجام یک عملیات پیمایش در منطقه، چند نقطه کنترل ایستگاهی ایجاد می‌نماییم. (که موضوع فصل قبل است)

ج: پس از ایجاد این نقاط و با توجه به مقیاس نقشه، برداشت را از یکی از نقاط ایستگاهی شروع و اطلاعات برداشتی را در یک جدول استاندارد تاکئومتری یادداشت می‌کنیم.

بهتر است که از منطقه اطراف هر ایستگاه که قرار است برداشت شود، یک کروکی در مقیاس بزرگ‌تر تهیه گردد، به طوری که تمام عوارض و جزئیات در آن ترسیم شده باشد. اگر پیش از برداشت، گوشه‌های عوارض شماره‌گذاری شود، ممکن است هنگام عملیات نقطه‌ای جا بماند و در این صورت شماره برداشت‌های بعدی اشتباه می‌شود. بنابراین بهترین حالت این است که هنگام عملیات برداشت، همزمان نقطه در کروکی شماره‌گذاری شود.

تهیه کروکی و برداشت عوارض با توجه به مقیاس خواسته شده توسط کارفرما صورت می‌گیرد. مثلاً در نقشه‌های ۱/۲۰۰ شهری که عمولاً برای گازکشی تهیه می‌شوند باید تمام عوارض کوچک تا حد ۴ سانتی متر برداشت شود. اما برای نقشه‌های ۱/۲۰۰۰ با توجه به مقیاس عمالاً عوارض زیر ۴۰ سانتی متر قابل مشاهده و ترسیم در نقشه نیستند بنابراین برداشت آنها ضرورتی نداشته و اگر این کار انجام شود باعث اتلاف وقت و هزینه خواهد شد.

برای برداشت پس از استقرار زاویه یاب روی نقطه کنترل ایستگاهی، شماره نقطه استقرار و ایستگاه صفر را به همراه مختصات آنها در فرم یاداشت شود. همچنین ارتفاع دستگاه را با متر قرائت کرده و در فرم برداشت در محل مربوطه یادداشت می‌نماییم. سپس برداشت نقاط عوارض شروع می‌گردد.
د: برای راحتی محاسبات می‌توان ابتدا تار وسط زاویه یاب را روی عدد ارتفاع دستگاه قرار داد. سپس برای هر نقطه باید اعداد تارهای بالا و پایین و همچنین زاویه افقی و زاویه زنتی (یا شیب) را مشاهده و یادداشت گردد.

فعالیت عملی ۵

با راهنمایی هنرآموز خود، نقشه تمام یا قسمتی از هنرستان را به روش تاکئومتری برداشت، محاسبه و ترسیم نمایید.

تذکر ۱: ایستگاه استقرار و توجیه را هنرآموز مشخص می‌کند.

تذکر ۲: محاسبه با ماشین حساب و نرم افزار Excel جداگانه و ترسیم نیز هم در دفتر گزارش و هم در نرم افزار AutoCAD انجام گردد.

تذکر ۳: گزارش کاملی با رعایت اصول گزارش نویسی از فعالیت انجام شده به صورت کتبی به هنرآموز تحويل دهید.

برداشت اتوماتیک با توتال استیشن

توتال استیشن از یک تئودولیت الکترونیکی و یک دستگاه اندازه گیری فاصله که به صورت یکپارچه طوری ساخته شده که قسمت اپتیکی و فاصله یاب آن هم محور باشند.

مهمنترین مزیت توتال استیشن نسبت به زاویه یاب‌ها این است که این دستگاه علاوه بر اندازه گیری زاویه افقی و قائم قادر به اندازه گیری فاصله و همچنین محاسبه و ذخیره اتوماتیک مختصات نقاط برداشتی می‌باشد که با اتصال این دستگاه به کامپیوتر به راحتی می‌توان اطلاعات ذخیره شده را به کامپیوتر منتقل کرد.

فعالیت کلاسی ۲

با راهنمایی هنرآموز خود، نام قسمت‌های مختلف توتال استیشن که در شکل روبرو شماره‌گذاری شده است را نوشه و در مورد آن توضیح دهید.

عملیات زمینی نقشه از یک منطقه با توتال استیشن

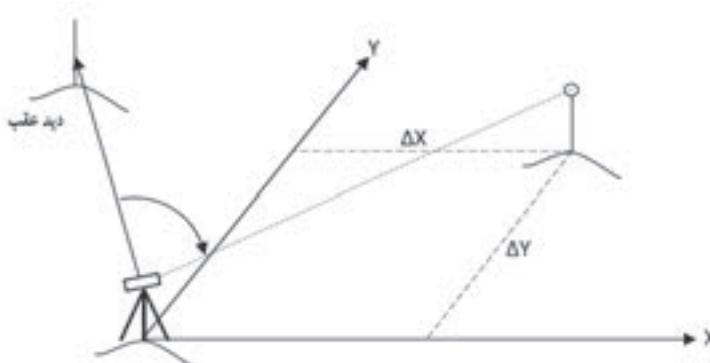
در توتال استیشن‌ها توابع و برنامه‌هایی برای انجام تعدادی از کارهای متداول نقشه‌برداری قرار داده شده است از جمله برنامه برداشت که کاربرد فراوانی در بین برنامه‌های توتال استیشن دارد و از آن می‌توان در برداشت مختصاتی و یا قطبی نقاط استفاده کرد.
مراحل برداشت با توتال استیشن به قرار زیر است:

۱- استقرار دستگاه: در این مرحله دستگاه را روی یک نقطه ایستگاهی مستقر می‌کنیم. استقرار دستگاه توتال استیشن کامل‌شده دستگاه زاویه‌یاب است با این تفاوت که توتال استیشن‌ها عموماً دارای کمپانساتور بوده که تراز دقیق را به طور اتوماتیک انجام داده و آنرا حفظ می‌کنند.

۲- توجیه دستگاه: توجیه در واقع معرفی یک سیستم مختصات به دستگاه می‌باشد این سیستم مختصات در واقع همان سیستم مختصاتی است که مختصات نقاط استقرار و توجیه در آن معلوم است بنابراین با انجام این عمل مختصات نقاط برداشتی هم در این سیستم مختصات محاسبه شده و به دست می‌آیند. در توتال استیشن توجیه عموماً به دو صورت قابل اجرا است.

(الف) توجیه قطبی: در این روش بعد از معرفی مختصات ایستگاه استقرار به توتال، به یکی از نقاط ایستگاهی نشانه‌روی کرده و ژیزمان این امتداد معلوم را به دستگاه معرفی می‌کنیم.
(ب) توجیه مختصاتی: در توجیه به روش مختصاتی بعد از معرفی مختصات ایستگاه استقرار و نشانه‌روی به یکی از نقاط ایستگاهی مختصات این نقطه را به دستگاه معرفی می‌کنیم.

۳- برداشت جزئیات: پس از استقرار و توجیه دستگاه برای برداشت کافی است به رفلکتور مستقر در نقاط نشانه‌روی کرده و با فشار دکمه برداشت در توتال استیشن نقاط مورد نظر را برداشت کرد. در توتال استیشن‌های با قابلیت Reflectorless نیازی به رفلکتور نبوده و می‌توان عوارض مورد نظر را مستقیماً با لیزر نشانه‌روی و برداشت نمود. توتال استیشن‌های مدرن تر امکان مشاهده هندسه نقاط برداشتی را به طور همزمان میسر می‌سازند که نیاز به ترسیم کروکی مرتفع شده و به علاوه کیفیت نقشه برداشتی از لحاظ سازگاری و کامل بودن نقاط بہبود می‌یابد.

برداشت با توتال استیشن

در این روش موقعیت هر منطقه روی زمین را می‌توان با مختصات مشخص کرد. مانند برداشت با زاویه یاب ابتدا باید منطقه مورد نظر را شناسایی کرده و یک کروکی از موقعیت نقاط و عوارض آن تهیه کنیم. سپس با انجام یک عملیات پیمایش در منطقه، چند نقطه کنترل ایستگاهی ایجاد می‌نماییم. پس از ایجاد این نقاط و با توجه به مقیاس نقشه، دوربین را بر روی یکی از نقاط مستقر کرده و آنرا توجیه می‌کنیم. منظور از توجیه کردن انجام عملیات سانتراژ و تراز کردن دوربین دوربین و دادن مختصات ایستگاه استقرار و ایستگاه نشانه روی یا معرفی ژیزمان ورودی به دستگاه توتال استیشن می‌باشد که شرح داده می‌شود.

سپس به ایستگاه بعدی نشانه روی کرده و آنرا برداشت می‌نماییم. حال دوربین آماده برداشت می‌باشد، مطابق کروکی شروع به برداشت می‌کنیم.

دقت شود هنگام برداشت، عوارض را از یک طرف شروع کرده و به ترتیب و دنبال هم آنها را برداشت نماییم. در غیر این صورت چنانچه به صورت پراکنده اقدام به برداشت نماییم ممکن است یک سری از عوارض جا مانده و برداشت نشوند.

با راهنمایی هنرآموز خود، دوربین توتال استیشن را مورد بررسی قرار داده و آنرا سانتراژ نمایید.

در ادامه نقشه تمام یا قسمتی از هنرستان را با این دوربین برداشت، محاسبه و ترسیم نمایید.

تذکر ۱: ایستگاه استقرار و توجیه را هنرآموز مشخص می‌کند.

تذکر ۲: گزارش کاملی با رعایت اصول گزارش نویسی از فعالیت انجام شده به صورت کتبی به هنرآموز تحويل دهید.

فعالیت
عملی ۶

انتقال مختصات قائم‌الزاویه‌ای نقاط به نرم‌افزار Civil3D و ترسیمات ساده

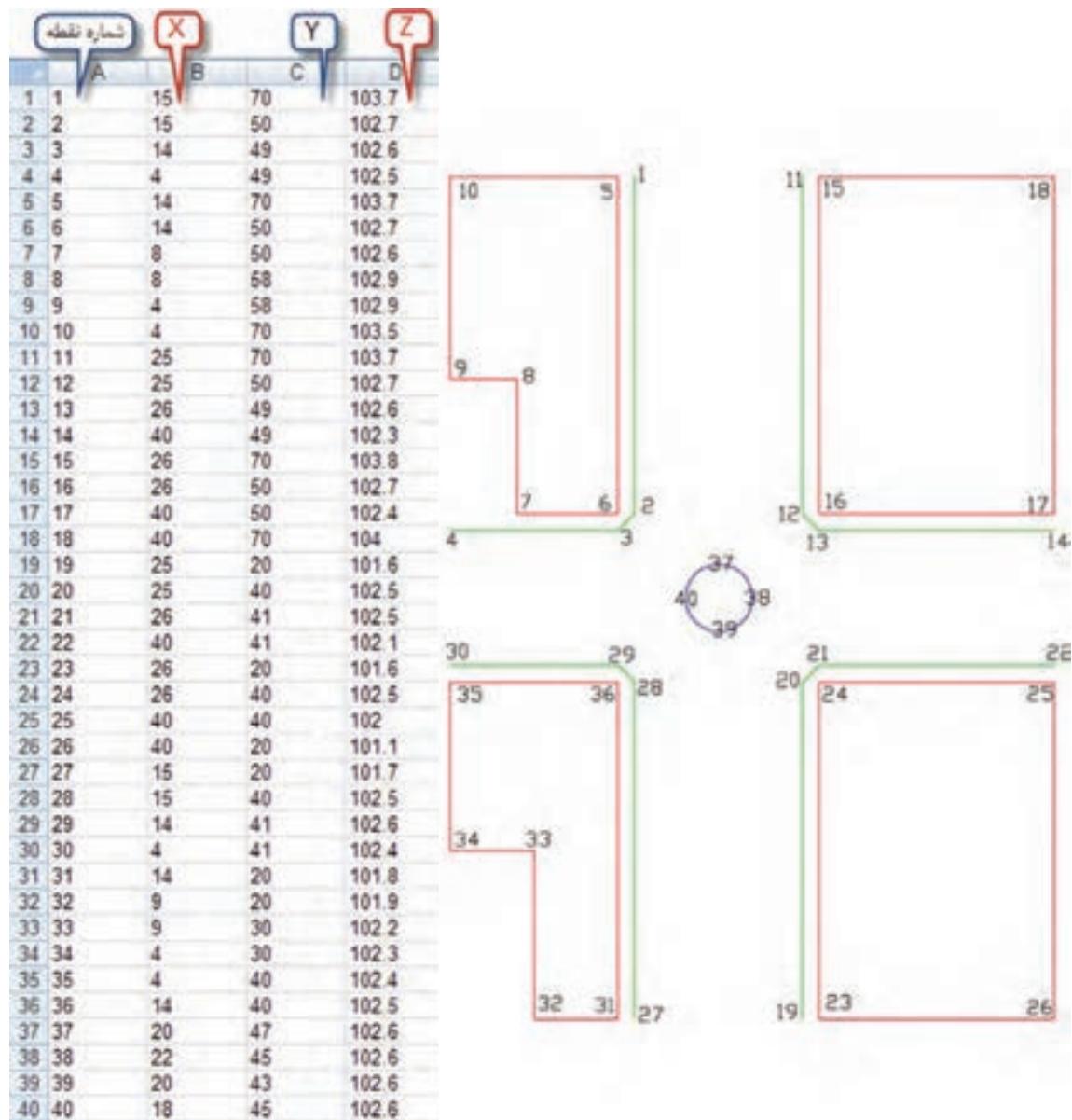
مختصات قائم‌الزاویه‌ای نقاط را می‌توان برای ترسیمات ساده و حتی پیشرفت‌هه نظیر ترسیم نقشه توپوگرافی و مسیریابی به نرم‌افزار Civil3D انتقال داد.

نقاط را به شکل‌های (Format) مختلفی می‌توان به این نرم‌افزار وارد نمود. یکی از این شکل‌ها به نام Space delimited (Space delimited) می‌باشد. (P) شماره نقطه، E مقدار نقطه، N مقدار y نقطه و Z مقدار ارتفاع نقطه و Space delimited یعنی با فاصله این پارامترها از یکدیگر جدا شوند) و شکل دیگری که معمولاً پس از تخلیه اطلاعات دستگاه‌های توتال استیشن وجود دارد شکل (comma delimited) (comma) که بین پارامترها کاما (,) نوشته می‌شود. برای مثال اگر نقطه شماره ۱۰۲ دارای X=۴۵ و Y=۶۰ و Z=۲۰ و کد BM باشد در شکل space و comma به صورت زیر نوشته می‌شود.

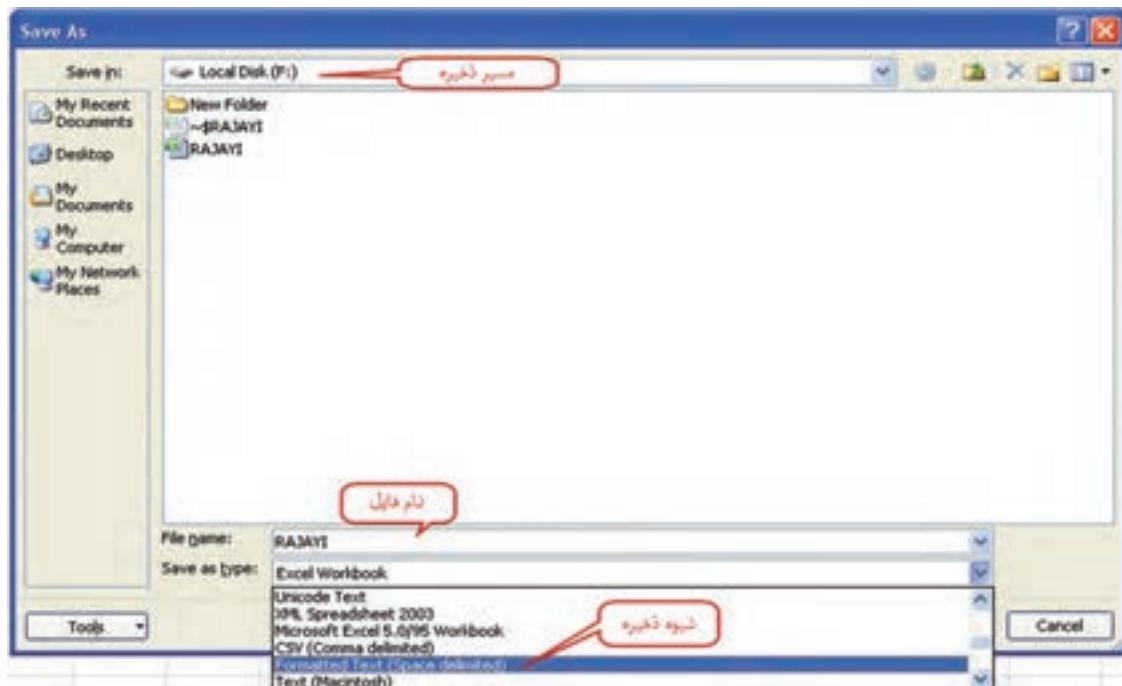
a) ۱۰۲ ۴۵ ۶۰ ۲۰ BM b) ۱۰۲ ۴۵ ۶۰ ۲۰ BM

با توجه به آشنایی هنرجویان به نرم‌افزار Excel در صورتی که محاسباتی مانند ترازیابی، پیمایش و تاکثومتری را در این نرم‌افزار انجام داده‌اند، مختصات محاسبه شده را می‌توان به صورت زیر به نرم‌افزار Civil3D وارد نمود.

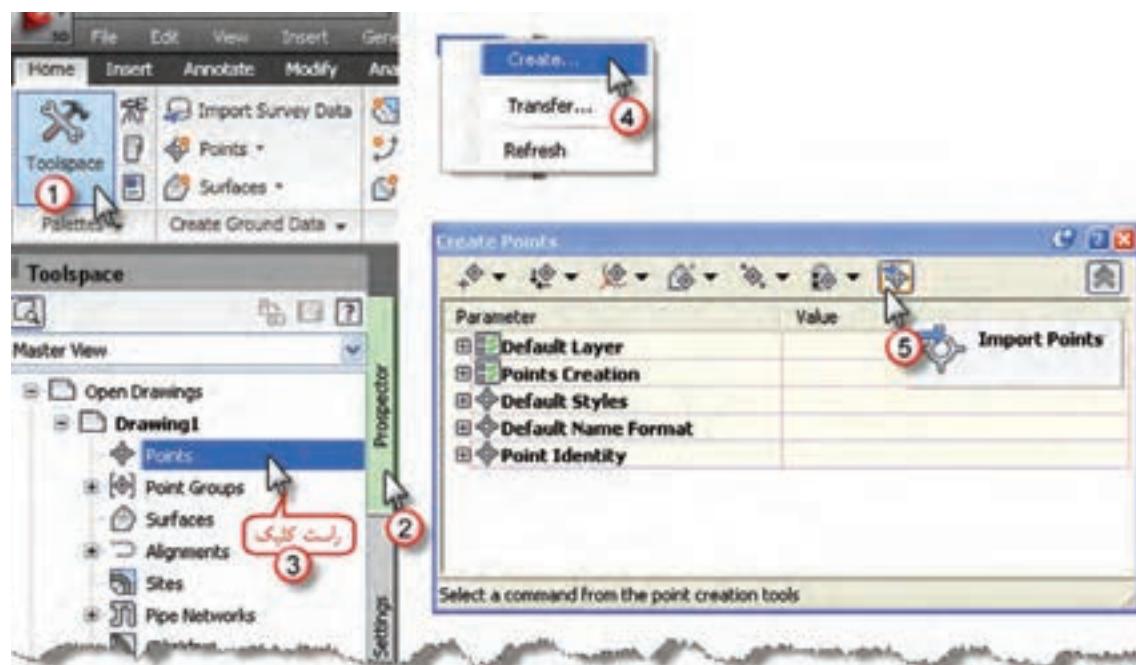
کروکی شکل صفحه بعد و مختصات نقاط آنرا در نرم‌افزار Excel در نظر بگیرید.

مختصات را در نرم افزار Excel در چهار سطون مانند شکل نوشته سپس آنها را چپ چین کرده و فاصله سطون ها را طوری تنظیم می کنیم که در هر سطر بین نوشته های خانه ها فاصله وجود داشته باشد. (اگر مختصات از توتال استیشن هم تخلیه شده باشد، همین کار را انجام می دهیم) سپس به روش زیر ذخیره می نماییم: ابتدا از طریق دکمه Office گزینه Save As را انتخاب کرده و مانند شکل، مسیر ذخیره سازی و نام فایل را نوشته و در قسمت Save As type گزینه Space delimited (Text Formatted) انتخاب کرده و در پایان دکمه Save را کلیک می نماییم. در مقابل پنجره بعدی ایجاد شده دکمه Yes را زده و در نرم افزار Excel را ببندید و در مقابل سوال بعدی No را انتخاب کنید.

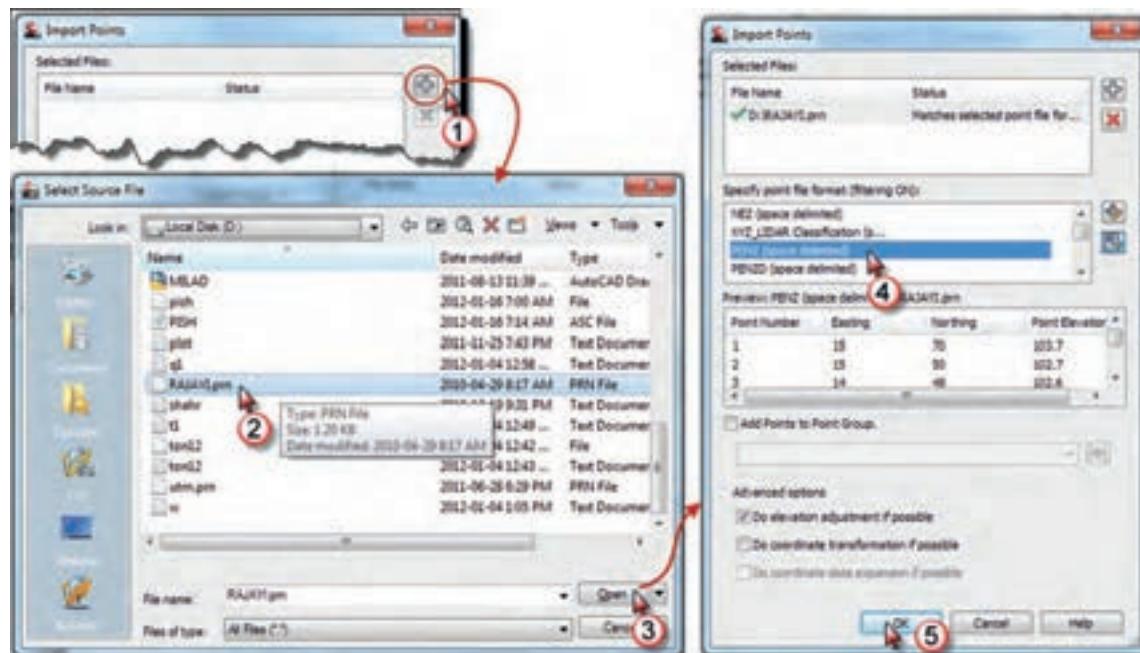
اکنون فایل بالا که با پسوند prn ذخیره شده است را می‌توان به نرم‌افزار Civil3D وارد کرد. برای ورود این نقاط به نرم‌افزار Civil3D چند روش وجود دارد از جمله: از سر برگ Prospector پنجره Import Points روی گزینه Point راست کلیک کرده و از پنجره ایجاد شده دکمه ورود نقاط Toolspace را انتخاب می‌کنیم.

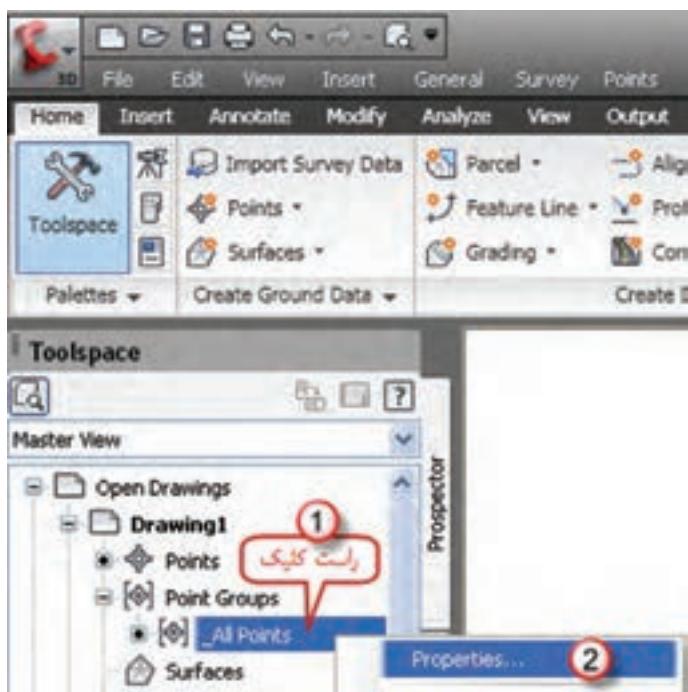
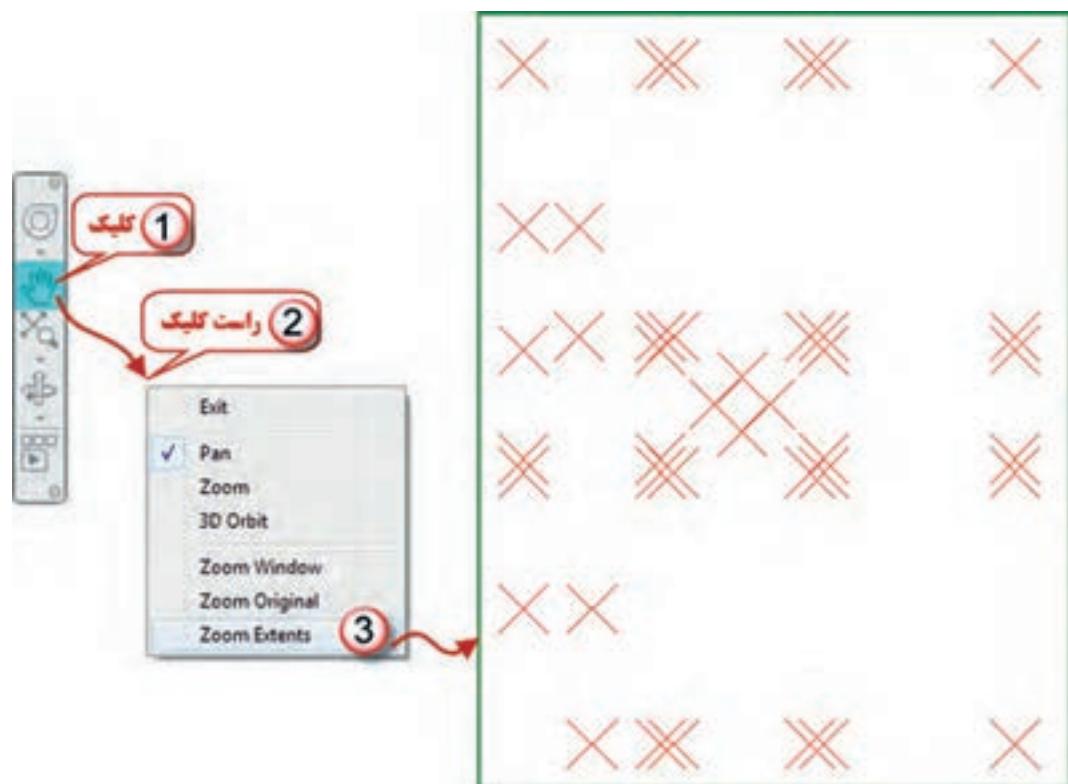
می‌توان این عمل را از طریق انتخاب آیکن Points از روبان Home و کلیک روی گزینه Tools انجام داد.

از پنجره ایجاد شده ابتدا دکمه + را کلیک کرده تا پنجره انتخاب فایل باز شود، در این پنجره، مسیر و نام فایل را انتخاب و دکمه Open را کلیک می‌نماییم در پنجره ایجاد شده قسمت Specified point file را انتخاب کرده کد PENZ Space delimited format گزینه را زده تا نقاط به نرمافزار منتقل گردند.

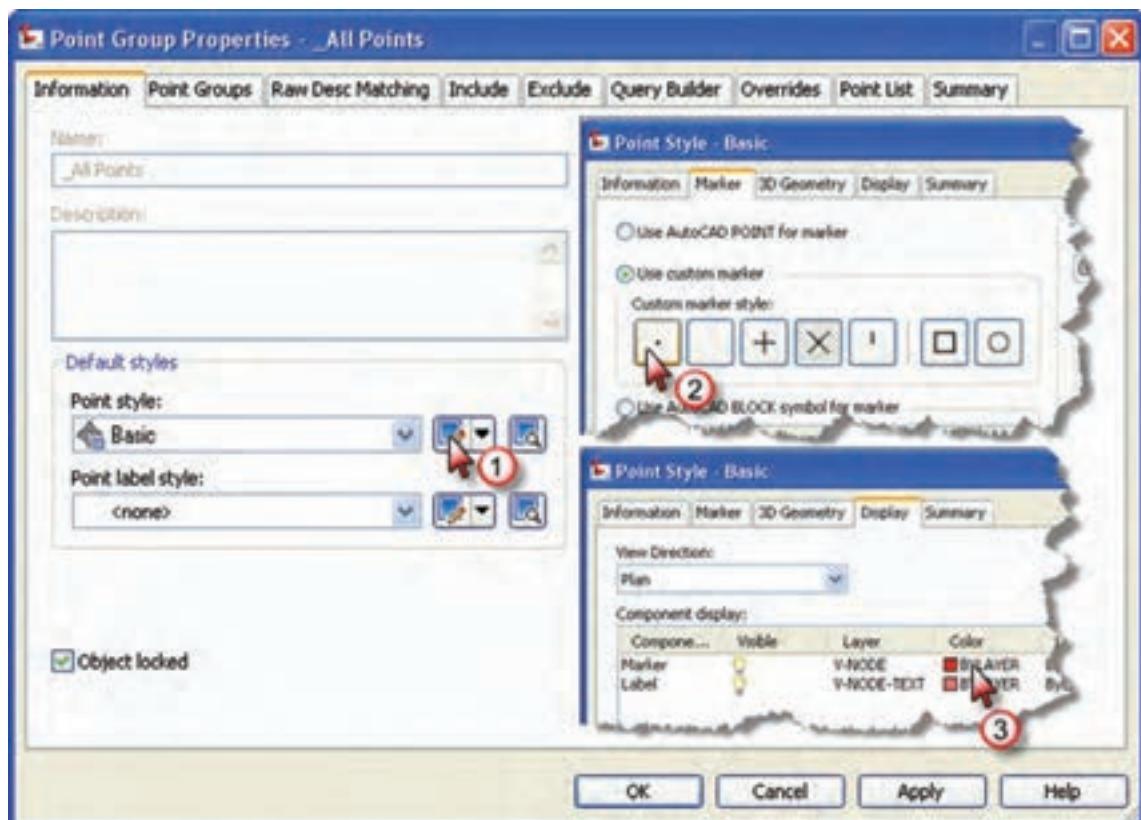

پس از ورود نقاط ممکن است آنها را در صفحه ترسیم مشاهده ننمایید، دکمه Pan را انتخاب و در قسمت ترسیم راست کلیک کرده و گزینه Zoom Extents را کلیک نمایید.

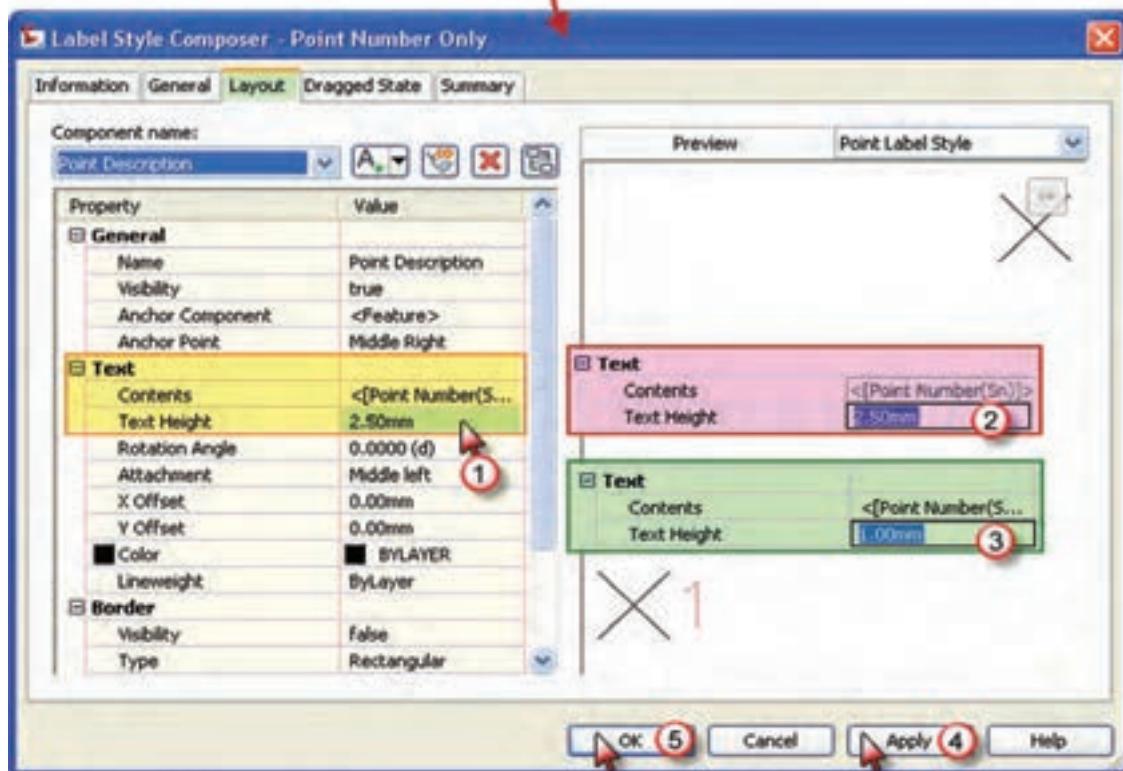
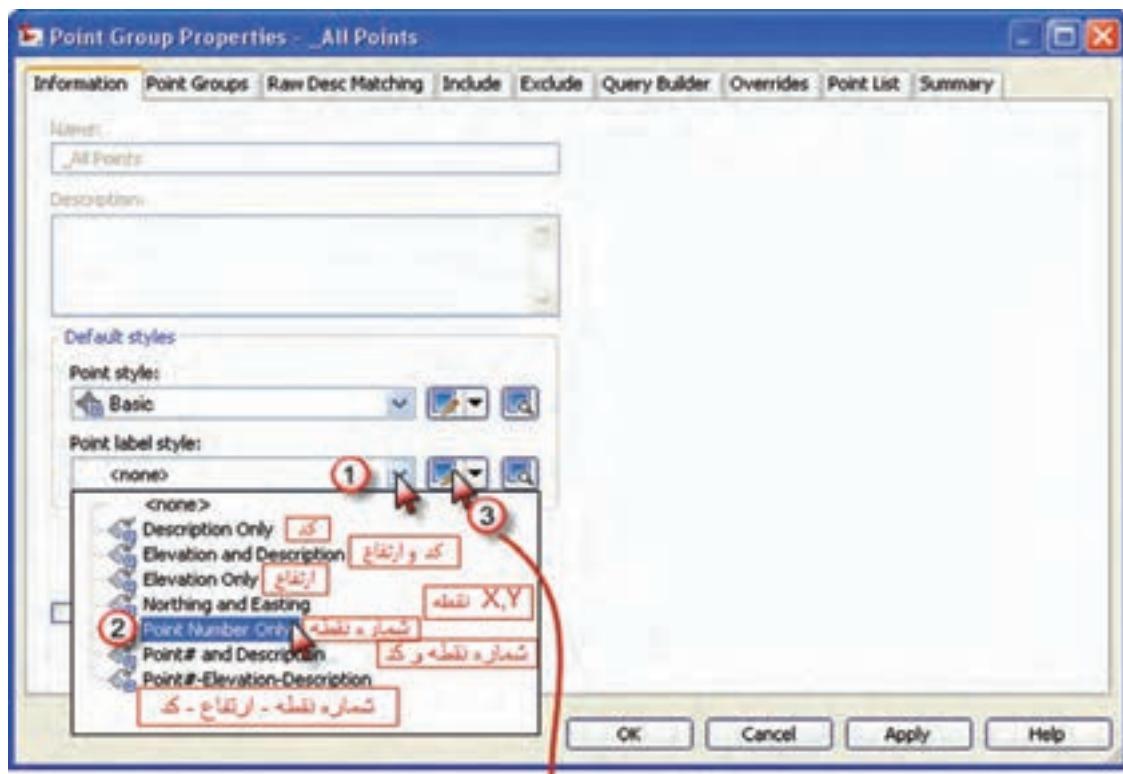
پس از ورود نقاط، تنظیمات نقاط را باید انجام داد. برای این کار مطابق شکل روی گزینه All Points از سربرگ Prospector راست‌کلیک کرده و گزینه Properties را انتخاب می‌نماییم.

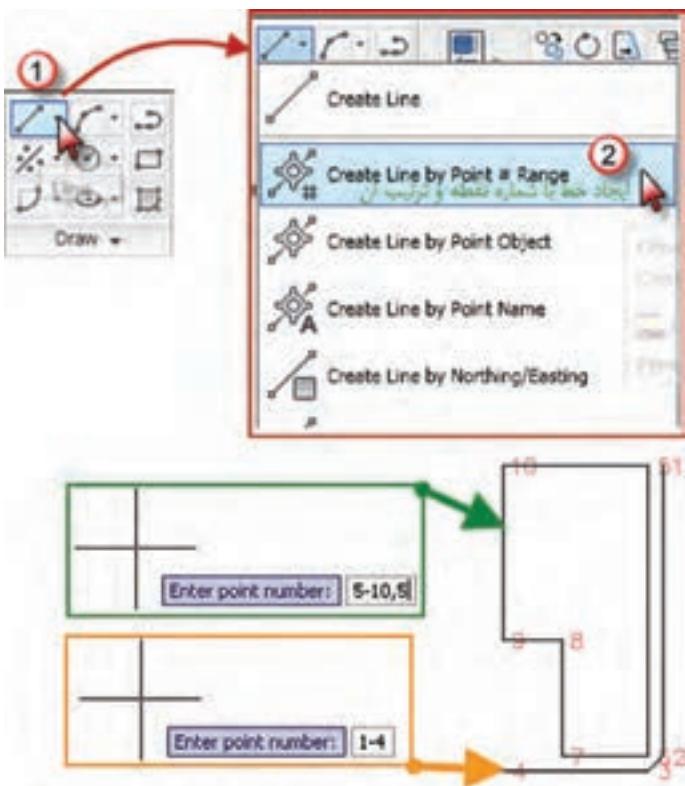
پنجره زیر باز می شود. مطابق شکل در قسمت Point Style کلیک کرده تا پنجره آن باز شود در این پنجره در صفحه Marker شکل نمایش نقطه را انتخاب می نماییم و در صفحه Display رنگ آنرا انتخاب کرده و دکمه های ok و Apply را کلیک می کنیم.

سپس قسمت شکل برچسب (نوشته) نقطه Point label style را مانند شکل صفحه بعد تنظیم می نماییم. از آنجا که برای ترسیم نقشه فقط به شماره نقطه نیاز است گزینه شماره نقطه را انتخاب می نماییم. در پنجره بعدی دیگر تنظیمات از جمله ارتفاع نوشته تنظیم می گردد. پس از انجام تنظیمات، دکمه های Apply و ok را کلیک می کنیم تا تغییرات انجام شده مشاهده گردد.

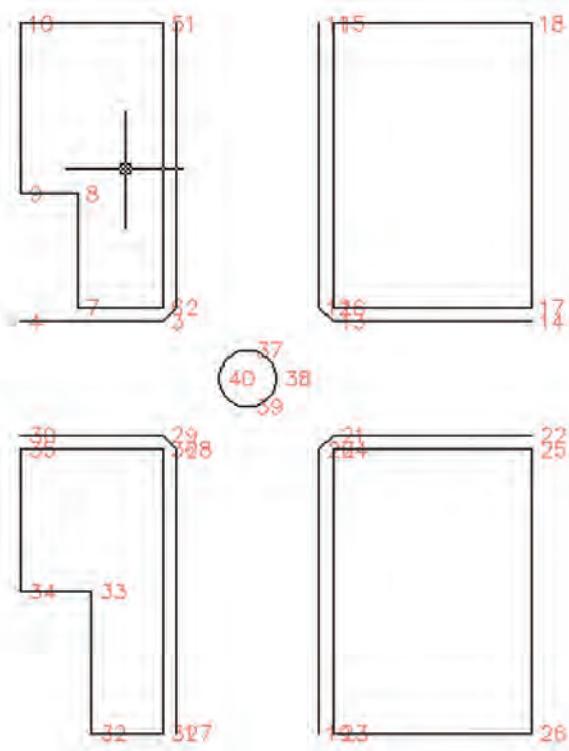
نقشه برداری ساختمان / پودمان ۳ / برداشت

برای ترسیم از آموخته های فصل قبلی با کمی تفاوت بهره می گیریم.

برای ترسیم خط، از آنجا که مطابق کروکی برخی از خطوط باید به ترتیب پشت سرهم به یکدیگر وصل شوند، آیکن خط (Line) را از رویان Home کلیک کرده و گزینه ایجاد خط با شماره نقطه و ترتیب آنرا انتخاب می نماییم، سپس برای ترسیم خط از نقطه ۱ به ترتیب تا نقطه ۴ می نویسیم ۱-۴ و اینتر می نماییم و برای ترسیم خطوط، به ترتیب از نقطه ۵ تا ۱۰ و سپس به ۵ می نویسیم ۵-۱۰,۵ و اینتر.

به همین ترتیب دیگر خطوط را به یکدیگر وصل کرده و دایره را نیز با استفاده از روش ترسیم دایره با سه نقطه، همانگونه که در نرم افزار AutoCAD توضیح داده شد، رسم شود.

برداشت با GPS

امروزه به کارگیری GPS در امور نقشه‌برداری کاربردهای زیادی پیدا نموده است. یکی از متداول‌ترین این کاربردها تعیین موقعیت ایستگاه‌های نقشه‌برداری است که به صورت اندازه‌گیری در موقعیت ثابت در یک فاصله زمانی مشخص انجام می‌شود و به آن حالت استاتیک گویند.

امروزه توتال استیشن‌هایی به نام TPS با قابلیت نصب GPS روی آنها به بازار آمده‌اند که هر نقطه دلخواه را می‌توان به عنوان ایستگاه نقشه‌برداری با آنها به سرعت تعیین مختصات نمود. در کاربردهای ناوبری اندازه‌گیری به صورت پویا یا کینماتیک انجام می‌شود. در این حالت آتن GPS روی متحرک نصب شده و در حین حرکت و به صورت آنی تعیین موقعیت لحظه‌ای می‌نماید. امروزه به کارگیری روش‌های Real Time Kinematic (RTK) یا کینماتیک GPS در عملیات برداشت جزئیات در حال توسعه می‌باشد. برای این منظور آتن GPS روی شاخص نصب شده و نقشه‌بردار شاخص را در حد چند ثانیه تا حداً کش چند دقیقه روی نقطه مورد نظر قرار داده و دکمه ثبت مختصات را می‌زند. مختصات نقطه بلافضله ذخیره شده و در صفحه نمایشگر نمایش می‌یابد. به این ترتیب عملیات نقشه‌برداری توسط یک نفر همزمان انجام می‌گیرد.

نکته اساسی در اندازه‌گیری مختصات ایستگاهی یا برداشت جزئیات با GPS این است که برای دستیابی به دقت‌های مورد نیاز در نقشه‌برداری، مشاهدات GPS باید به طور همزمان با مشاهدات یک ایستگاه ثابت دیگر در منطقه در شمال چند کیلومتر به انجام برسد.

بنابراین در نقشه‌برداری نیاز به دو گیرنده GPS داریم که یکی به عنوان گیرنده ثابت روی نقطه معلوم قرار می‌گیرد به نام Master و دیگری به عنوان گیرنده متحرک مورد استفاده در عملیات نقشه‌برداری روی توتال استیشن یا شاخص نصب می‌گردد به نام Remote. معمولاً روی گیرنده متحرک چراغی وجود دارد که سه وضعیت قرمز زرد و سبز دارد در وضعیت قرمز گیرنده هنوز توجیه نشده و امکان تعیین موقعیت با آن وجود ندارد. در این حالت ممکن است تعداد ماهواره‌ها کافی نباشد یا خطاهای محیطی روی سیگنال‌های GPS بسیار زیاد باشد یا اینکه ارتباط گیرنده با ایستگاه مرجع قطع شده باشد. معمولاً برای خروج از این وضعیت باید گیرنده را در موقعیت معلوم قبلی قرار داد و مشاهده را تکرار نمود. در وضعیت زرد، گیرنده موقعیت نقطه را به دست آورده اما هنوز به دقت کافی نرسیده است و نیاز به حضور در محل و ثبت مشاهدات بیشتر دارد. در وضعیت سبز گیرنده موقعیت نقطه را با دقت کافی به دست آورده و آماده برای حرکت به سمت نقطه بعدی است.

برداشت با لیزر اسکنر زمینی

یکی از تجهیزات نوینی که در یک دهه اخیر در نقشه‌برداری زمینی مطرح و به کار گرفته شده است دستگاه‌های لیزر اسکنر زمینی می‌باشد. کاربرد لیزر اسکنرهای زمینی در برداشت اشیاء و بناهای میراث فرهنگی، برداشت سازه‌های بزرگ مانند تونل و سد، برداشت سایت‌های با عوارض متراکم و پیچیده مانند سایت‌های پالایشگاه نفت و گاز و انجام عملیات توپوگرافی به خصوص در مناطق صعب‌العبور کوهستانی است البته امروز نوع خاصی از لیزراسکن‌ها، لیزراسکنرهای زمینی برده کوتاه با دقیقیت اندازه‌گیری بسیار بالا در حد چند ده میکرومتر نیز معرفی شده‌اند که کاربردهای صنعتی و پژوهشی دارند.

برداشت با پهپاد

واژه پهپاد مخفف پرنده هدایت پذیر از دور است که برای هواپیماهای بدون سرنشین تعریف شده است. امروزه پهپادها به بحث داغ حوزه فتاوری تبدیل شده و شرکت‌های مختلفی در حال کار بر روی این ابزار تکنولوژی هستند. با توجه به کاربردهای مفید پهپادها در رفع نیازهای مختلف بشر، روز به روز بر اهمیت این تکنولوژی افزوده می‌شود.

از جمله کاربردهای این پرنده، نقشه‌برداری، ماکت‌سازی از آثار تاریخی و فرهنگی و ایجاد مدل سه‌بعدی می‌باشد.

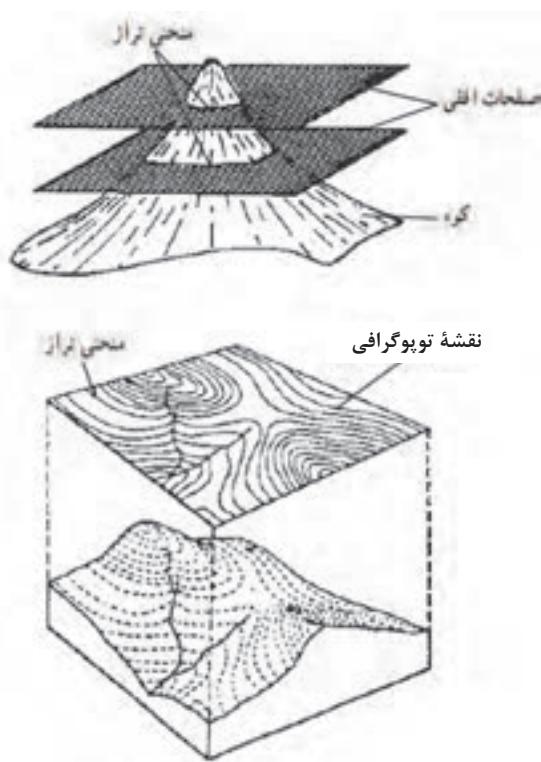
برداشت نقشه‌های توپوگرافی

هنگام تهیه نقشه از یک منطقه چنانچه غیر از عوارض سطحی، مانند ساختمان، جاده، میدان و غیره، پستی و بلندی نیز در آن منطقه وجود داشته باشد از این نوع نقشه‌برداری استفاده می‌کنند. همراه تعیین موقعیت مسطحاتی نقاط (یعنی X و Y ، موقعیت ارتفاعی هم تعیین می‌شود. (Z نقطه به دست می‌آید) به نقشه‌هایی که علاوه بر شکل و موقعیت عوارض مسطحاتی زمین، وضعیت ارتفاعی آن را نیز (که معمولاً به صورت منحنی میزان و نقاط ارتفاعی) نمایش می‌دهند نقشه‌های توپوگرافی می‌گویند.

این نوع نقشه‌ها کاربردهای فراوانی دارد از جمله بر روی این نقشه‌ها در هر جهتی می‌توان شبیب زمین را تعیین کرد و حجم خاک و دیگر مصالح ساختمانی را در اجرای ساختمان‌ها و راهسازی و تسطیح اراضی برآورد نمود.

در اکثر پروژه‌های عمرانی، نقشه‌های مسطحاتی به تنهایی پاسخگوی نیاز آنها نمی‌باشند و به نقشه‌های توپوگرافی نیاز است. مطالعات منابع طبیعی جغرافیایی مطالعات اولیه طرح‌های عمرانی برنامه‌ریزی‌ها و آمایش منطقه‌ای و ملی و ... همه نیاز به نقشه‌های توپوگرافی دارند.

هر گاه تعدادی نقطه با ارتفاع یکسان در روی زمین را به‌هم وصل کنند، خطوط کم و بیش منحنی شکل به دست می‌آید که آن خطوط را منحنی میزان می‌نامند. معمولاً این کار برای نقاط دارای ارتفاع عدد صحیح انجام می‌گیرد. این منحنی‌ها شکل زمین را از نظر بر جستگی و فرورفتگی مجسم می‌سازند.

عملیات زمینی تهیه نقشه توپوگرافی به روش برداشت نقاط نامنظم

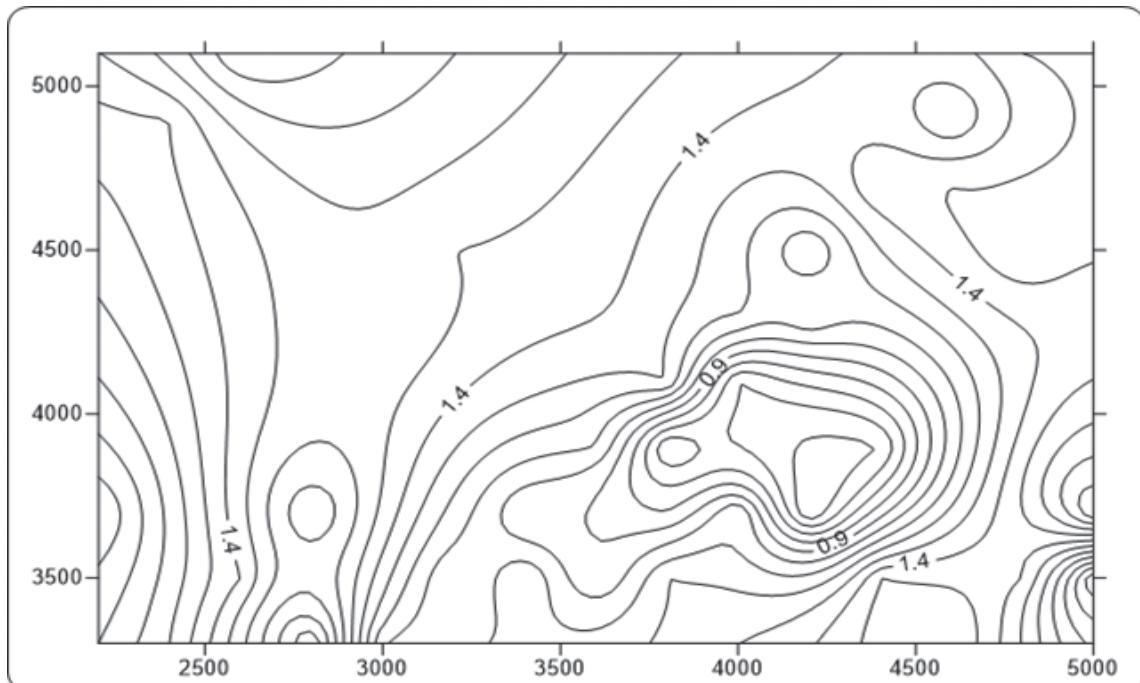
یکی از روش‌های تهیه نقشه‌های توپوگرافی، برداشت نقاط به صورت نامنظم است. در این روش همزمان با عملیات برداشت سه‌بعدی عوارض مسطحاتی، نقاطی اضافه برای نمایش توپوگرافی زمین برداشت می‌شود. سپس از طریق کلیه نقاط سه‌بعدی منحنی میزان‌ها محاسبه و ترسیم می‌شود.

دقت ارتفاعی نقشه‌های توپوگرافی بستگی به محل تراکم و دقต ارتفاعی نقاط در عملیات برداشت دارد. از سوی دیگر هرچه مقیاس نقشه بزرگ‌تر باشد نیاز به منحنی میزان‌های با ارتفاع دقیق‌تر و با فواصل ارتفاعی کمتر است از این‌رو در برداشت نقاط برای تهیه نقشه توپوگرافی قواعد زیر را رعایت می‌نمایند:

- برداشت نقاط در محل شکستگی‌های ارتفاعی مانند نوک قله و کف دره
- برداشت نقاط در بالا میانه و پایین شیب‌ها
- برداشت نقاط و تعیین مسیر شکستگی‌ها مانند ترانشه، خط‌القعرها مانند محور آبریز و خط‌الرأس‌ها
- مانند تیغ رشته کوه
- تراکم نقاط برداشتی حداقل ۲ سانتی‌متر در مقیاس نقشه

عملیات زمینی تهیه نقشه توپوگرافی مانند روش‌های برداشت عوارض (مساحی، تاکئومتری، برداشت اتوماتیک به وسیله سیستم‌های پیشرفته‌تر از قبیل توtal استیشن، GPS و لیزراسکنر زمینی، پهپاد و روش‌های ترکیبی) است که توضیح داده شد. به نحوی که برای هر نقطه سه مؤلفه طولی (X)، عرضی (Y) و ارتفاعی (Z) به دست آید تا بتوان نقشه توپوگرافی را ترسیم کرد.

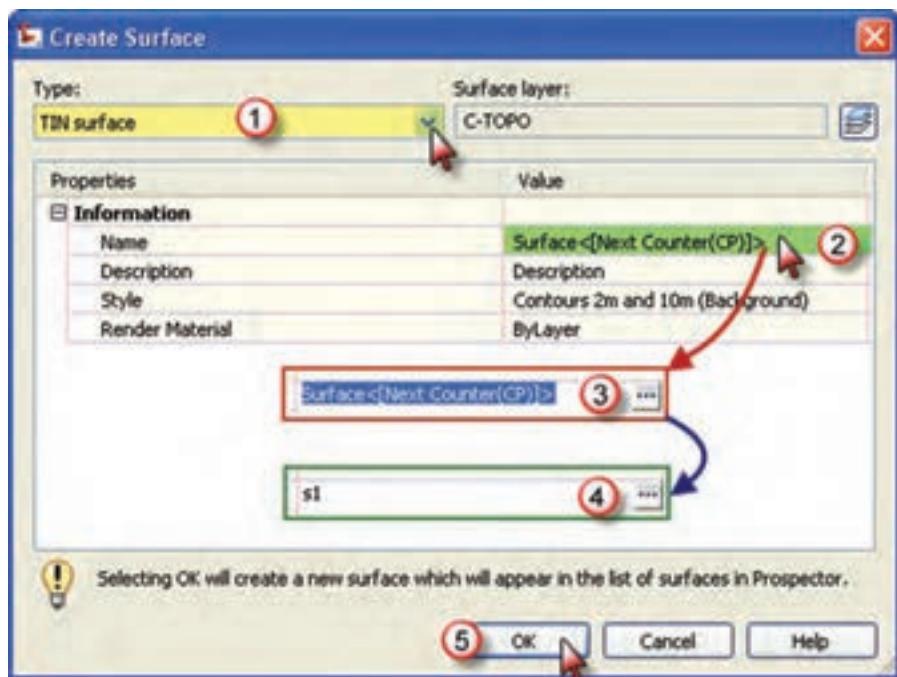
ترسیم منحنی میزان نقشه‌های توپوگرافی در نرم‌افزار Civil3D

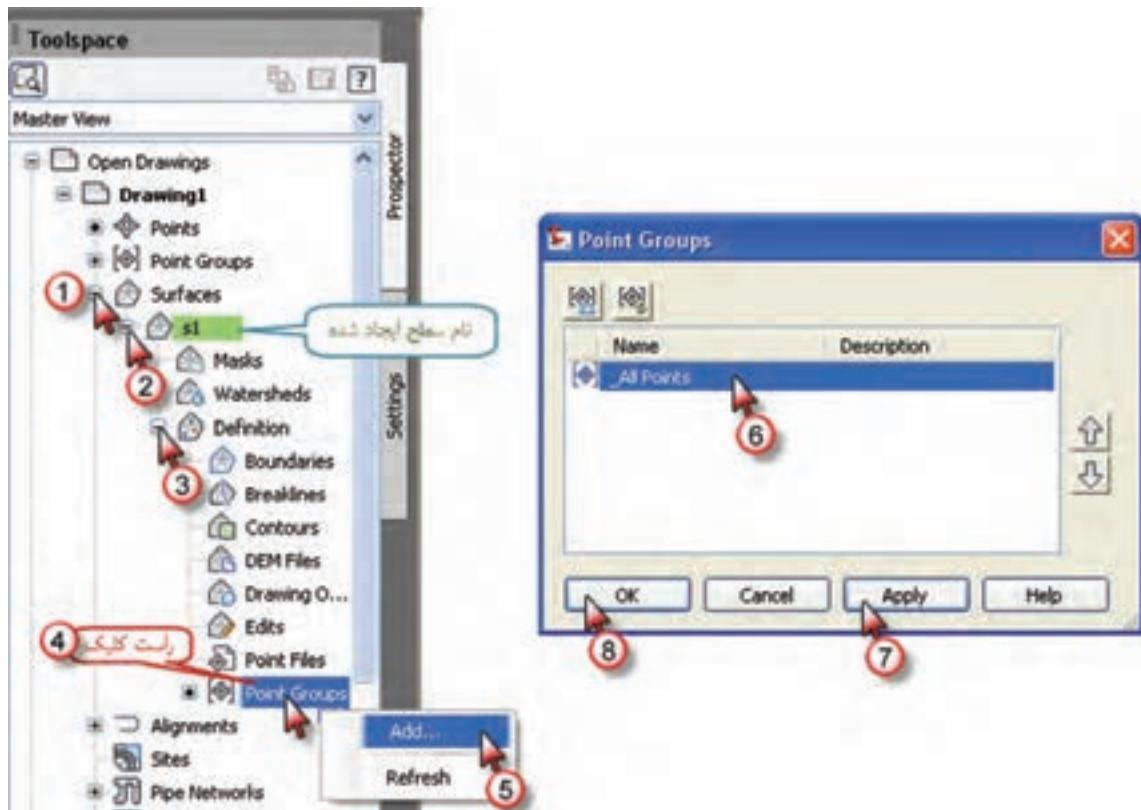
ابتدا نقاط برداشتی از هر روش (ترازیابی، تاکئومتری، توتال استیشن یا ...) را به صورت مختصات در نرم‌افزار Excel وارد نموده و از آن فایل prn تهیه کرده و سپس به نرم‌افزار Civil3D منتقل می‌نماییم. برای ترسیم منحنی تراز به یکی از سه روش زیر ابتدا سطح منحنی تراز را ایجاد می‌کنیم.

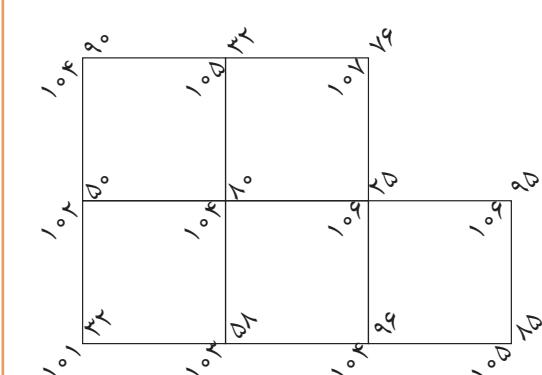
پس از انتخاب یکی از روش‌ها پنجره زیر باز می‌شود. در این پنجره در قسمت Type گزینه TINsurface را انتخاب کرده سپس با کلیک روی قسمت نام سطح، نامی برای آن تایپ کرده و دکمه Ok را می‌زنیم.

در مرحله بعد از پنجره Toolspace مانند شکل، از مسیر Toolspace – S1- Definition – Point Groups گروه نقاط را اضافه کرده تا منحنی‌ها ترسیم شوند.

ابعاد شبکه روبه‌رو ۵۰ متری می‌باشد. مختصات نقاط آنرا تنظیم و سپس به نرم‌افزار Civil3D منتقال داده و منحنی‌های آنرا ترسیم نمایید. مختصات نقطه شروع را دلخواه در نظر بگیرید.

نقشه توپوگرافی بخشی از هنرستان یا منطقه‌ای نزدیک هنرستان را با توتال استیشن برداشت نموده و در نرم افزار Excel مختصات را وارد و به نرم افزار Civil3D منتقل و نقشه مسطحاتی و توپوگرافی را تهیه نمایید.

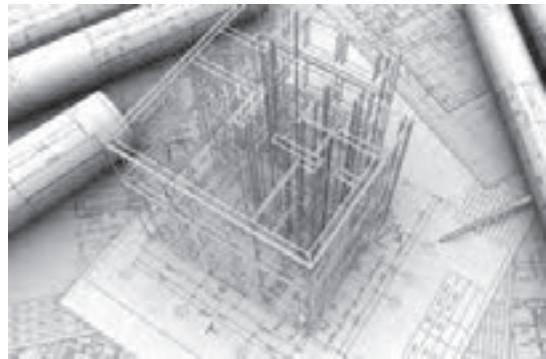
فعالیت
کلاسی ۳

فعالیت
عملی ۷

تهیه نقشه ازبیلت

نقشه‌های ازبیلت که معادل فارسی آن چون ساخت است به نقشه‌های سازه‌ای گفته می‌شود که از وضعیت موجود و اجرا شده سازه برداشت می‌شود و عموماً با نقشه‌های اجرایی متفاوت است. غالباً کارفرما (بسته به اهمیت و بزرگی) در انتهای هر فاز از پیمانکار درخواست نقشه‌های ازبیلت را می‌کند تا برای اجرای مراحل بعد مورد استفاده قرار دهد. مثلاً در انتهای اجرای فونداسیون، نقشه‌های ازبیلت

آن تهیه شده تا از مقدار واقعی فاصله محور ستون‌ها برای اجرای اسکلت استفاده شود. یا بعد از اجرای اسکلت، ازبیلت تهیه می‌شود تا برای اجرای تأسیسات و غیره ابعاد اجرا شده بازشوها و غیره مورد استفاده قرار گیرد.

نقشه‌های ازبیلت به دو علت تهیه می‌گردد:

۱- خطای حین اجرا: به عنوان مثال در پروژه‌ای پس از برداشت نقشه‌های ازبیلت فونداسیون مشخص شد در یکی از آکس‌ها محور ستون به اندازه دو سانتی‌متر از موقعیت اصلی خود جایه‌جا اجرا شده است. بنابراین برای تهیه نقشه‌های مراحل بعد از نقشه‌های ازبیلت فونداسیون استفاده شده تا تغییر فوق لحاظ گردد.

۲- تغییرات اعمال شده قبل و حین اجرا بر روی نقشه‌های اجرایی با تأیید کارفرما: به عنوان مثال در اجرای یک خط انتقال آب در داخل شهر، قبل از اجرا متوجه وجود تأسیسات دیگر در تراز خط اجرایی (طبق نقشه‌ها) شدیم و به همین خاطر باید ارتفاع خط تغییر کند و این کار باعث تغییر نقشه‌ها می‌گردد و برای همین نقشه چون ساخت تهیه می‌گردد تا ارتفاع واقعی خط لوله برای نگهداری و تعمیرات معلوم باشد.

نقشه‌های چون ساخت فاز مهمی را ارائه می‌دهد به این دلیل که شامل اطلاعات بروز شده مدارک در سایت می‌باشد که جهت مدیریت پیش راه اندازی، عملیات، نگهداری و تعمیرات ضروری است. تهیه مدارک چون ساخت توسط بخش مهندسی نقشه‌برداری، صورت می‌گیرد.

از فضای داخلی کارگاه ساختمان هنرستان، نقشه ازبیلت تهیه نمایید و با ارائه گزارش و ترسیم به هنرآموز ارائه دهید.

فعالیت
عملی ۸

ارزشیابی شایستگی برداشت

شرح کار:

با استفاده از وسایل عملیات برداشت عوارض، نقشه قسمتی از زمین را تهیه و ترسیم نماید.

استاندارد عملکرد:

انجام عملیات برداشت عوارض مطابق دستورالعمل تهیه نقشه‌های ۱:۵۰۰ ، ۱:۱۰۰۰ ، ۱:۲۰۰۰ سازمان نقشه‌برداری کشور (مجله شماره ۱۱۹) به روش مستقیم زمینی با استفاده از دوربین توقال استیشن، دوربین زاویه‌یاب، سه پایه دوربین، منشور، ژالن، تراز نبشی، شاخص (میر) و متر

شاخص‌ها:

- دقیق زاویه و طول مطابق استاندارد - بررسی خطاهای - کنترل محاسبات و عملیات - انجام محاسبات با نرم‌افزار ترسیم با نرم‌افزارهای AutoCAD و Civil3d - تایپ و چاپ گزارش - ارائه حضوری کار به هنرآموز - زمان ۶ ساعت.

شرایط انجام کار و ابزار و تجهیزات:

- شرایط: انجام عملیات زاویه‌یابی، فاصله‌یابی و تعیین مختصات ایستگاهی در فضای طبیعی زمین به کمک دو کارگر -
- انجام محاسبات و ترسیم با نرم‌افزار در سایت رایانه.

ابزار و تجهیزات:

- دوربین توقال استیشن - دوربین زاویه‌یاب - سه پایه دوربین - شاخص (میر) - منشور - ژالن - تراز نبشی - متر
- وسایل محاسباتی شامل ماشین حساب علمی
- وسایل تحریر اداری - رایانه به همراه چاپگر.

معیار شایستگی:

ردیف	مرحله کار	حداقل نمره قبولی از ۳	نمره هنرجو
۱	تهیه کروکی	۲	
۲	انجام عملیات برداشت	۲	
۳	انجام محاسبات با نرم افزار Excel	۲	
۴	ترسیم نقشه با نرم افزار AutoCAD و Civil3d	۲	
۵	کنترل نقشه تهیه شده	۲	
۶	ارائه گزارش	۲	
شایستگی‌های غیرفنی، ایمنی، بهداشت، توجهات زیست محیطی و نگرش: رعایت ایمنی و بهداشت محیط کار، لباس کار مناسب، کفش، کلاه، دستکش، دقیق اجرا، جمع آوری نخله و ملات اضافی، مدیریت کیفیت، مسئولیت‌بذری، تصمیم‌گیری، مدیریت مواد و تجهیزات، مدیریت زمان			
میانگین نمرات			
* حداقل میانگین نمرات هنرجو برای قبولی و کسب شایستگی، ۲ می‌باشد.			

پودمان ۴

پیاده کردن و کنترل طرح

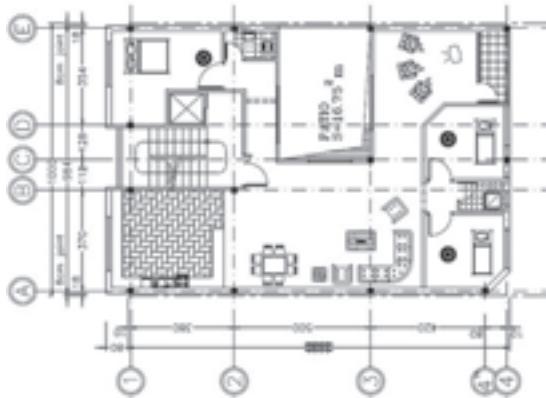
مقدمه

طرح‌های مهندسی و عمرانی به واسطه دقت و یا وسعت کار به نقشه‌برداری احتیاج دارند. بدون عملیات نقشه‌برداری نمی‌توان طرح‌ها را به درستی روی زمین پیاده کرد و یا از میزان صحت عملیات اجرایی آنها مطمئن شد. دامنه کاربرد نقشه‌برداری در اجرای طرح‌ها و کنترل سازه‌های عمرانی بسیار وسیع است. از نصب علائم راهنمایی گرفته تا پیاده‌سازی ساختمان کارخانجات بزرگ، پل، تونل، سد، فرودگاه، شهرسازی، محوطه‌سازی فضاهای پیاده‌کردن بستر زمین از نظر آبیاری و کشاورزی، همه زمینه‌هایی از کاربرد نقشه‌برداری را تشکیل می‌دهند. باید به مطالب بالا نقشه‌برداری صنعتی را نیز اضافه نمود که در پیاده‌کردن و نصب ماشین آلات بزرگ صنعتی و خط تولید صنایعی مثل کشتی سازی و هواپیماسازی به کار می‌رود.

استاندارد عملکرد

انجام عملیات پیاده‌کردن و کنترل طرح با استفاده از دوربین زاویه‌یاب، دوربین توتال استیشن، سه‌پایه دوربین، شاخص، منشور، ژالن، تراز نبشی و متر مطابق دستورالعمل شماره ۱۱۹ سازمان نقشه‌برداری کشور

اهمیت پیاده‌کردن صحیح طرح

بخش اعظم فعالیت مهندسان در شاخه‌های مختلف مهندسی شامل طراحی، محاسبه و اجرای پروژه‌های مختلف عمرانی است. مراحل سه‌گانه طراحی، محاسبه و اجرا در پروژه‌های عمرانی نیازمند نقشه‌برداری هستند. چرا که اولاً نقشه یا پلانی که از یک منطقه از زمین تهیه می‌شود علاوه بر شناساندن زمین به جهت مرکز و متراکم بودن نقاط عوارض منطقه در آن به طراح

این امکان را می‌دهد که با تسلط کافی و پس از کسب اطلاعات لازم وضعیت طرح خود را بررسی نماید و نهایتاً آن را رائیه نماید. ثانیاً به دنبال آماده‌شدن طرح پلان‌های فنی و اجرایی مربوطه تهیه و پس از

انجام محاسبات، کنترل و تعیین حجم عملیات و برآورد هزینه‌های طرح، اجرا می‌شود.

قدم اول اجرا، انتقال پلان‌های مذکور از روی کاغذ بر سطح زمین قبل از عملیات عمرانی است که اصطلاحاً به این مرحله پیاده‌کردن طرح می‌گویند.

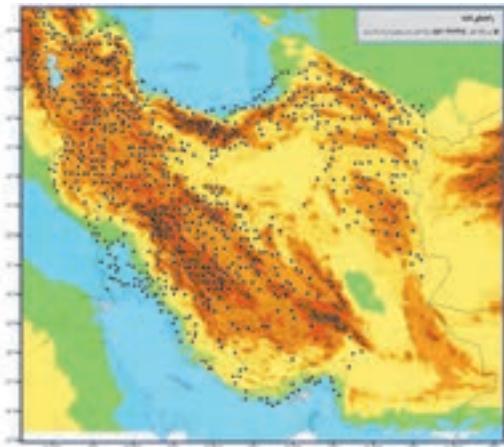
به انتقال نقاط و خطوط یک طرح از روی نقشه به روی زمین با حفظ تناسب و شکل و موقعیت آن پیاده‌کردن گفته می‌شود.

پلان‌های اجرایی که باید قبل از شروع عملیات عمرانی بر روی زمین پیاده شوند همیشه پلان‌های ساده‌ای نیستند. گاه در پلان‌ها پیچیدگی‌های بسیاری هست که پیاده‌کردن آن مستلزم توجه دقیق به روش‌های کار در نقشه‌برداری و مهارت در استفاده از وسایل و دستگاه‌هast.

با توجه به مطالب گفته شده اهمیت نقشه‌برداری در پیاده‌کردن صحیح یک طرح چه از نظر موقعیت مسطحه‌ای و چه از نظر موقعیت ارتفاعی حائز اهمیت می‌باشد.

اصول کلی پیاده‌کردن پلان‌های ساختمانی

طراحی و ایجاد شبکه نقاط کنترل اصلی و فرعی (مسطحاتی و ارتفاعی) در سیستم مختصات کشوری از امور بنیادی به منظور تهیه و پیاده‌کردن دقیق، سریع و مطمئن نقشه‌ها است که در اغلب کشورها از جمله در ایران در حال اجرا است.

در صورت عدم وجود شبکه نقاط کنترل کشوری موقع تهیه نقشه، یک شبکه نقشه‌برداری محلی ایجاد می‌شود که در صورت موجود بودن نقاط آن، موقع پیاده‌کردن نقشه نیز قابل استفاده است. برای تعیین محل پروژه‌های عمرانی و طرح‌ها از نظر مسطحاتی با حداقل یک امتداد مبنا در منطقه کار شروع می‌شود. اگر موقع تهیه نقشه علائم و نشانه‌هایی در زمین نصب و موقعیت این علائم و نشانه‌ها روی نقشه هم مشخص شده باشد مانند ایستگاه‌های نقشه‌برداری، از آنها استفاده می‌شود، در غیر این صورت با توجه به عوارض اطراف منطقه مورد نظر، ابتدا یک امتداد را به عنوان مبنا در نظر می‌گیریم مثلاً برای ساختمان‌ها این امتداد مبنا می‌تواند مرز ساختمان یا لبه جاده‌ای که در نزدیکی ساختمان واقع است باشد و یا برای یک منطقه صنعتی ممکن است این امتداد را امتداد حصار یا نرده اطراف آن در نظر بگیریم.

سپس اندازه طول‌ها و زوایا را که برای پیاده‌کردن قسمت‌های مختلف طرح لازم داریم تعیین کرده، و با توجه به دقیقیت کار و وسائل مورد استفاده، آنها را بر روی زمین پیاده می‌کنیم.

کنترل ارتفاع عوارض اطراف طرح‌های عمرانی مانند خیابان‌ها، شیب مجاری آب و فاضلاب و یا قائم‌بودن ستون‌ها و ساختمان‌ها، شیب زمین‌های کشاورزی مزارع و غیره نیز از ضروریاتی است که در اجرای پروژه‌های عمرانی مطرح می‌گردد. به طور کلی ارتفاع بخش‌های فوق به وسیله مهندسان طراح روی نقشه‌های اجرایی قید می‌شود و نحوه انتقال کنترل ارتفاعی آنها با عملیات ترازیابی انجام می‌گردد. در قطعه زمین‌های کوچک هنگامی که دقت زیاد مورد نظر نیست با وسائل ساده مساحتی که در سال دهم هنرستان به آنها اشاره شد نیز می‌توان عملیات پیاده‌کردن نقشه را انجام داد، اما زمانی که منطقه مورد عمل بزرگ است و یا دقت زیاد لازم است استفاده از دستگاه‌های زاویه‌یاب و توtal استیشن اجتناب‌ناپذیر می‌باشد.

ذکر این نکته نیز ضروری است که کلیه اعمال پیاده‌کردن باید مرحله به مرحله کنترل شود زیرا رفع اشتباہاتی که بعد از شروع ساختمان‌سازی متوجه آنها می‌شویم بسیار گران و پرهزینه تمام می‌شود.

پاکسازی و تسطیح زمین

قبل از پیاده‌کردن نقشه باید عملیات تسطیح و پاکسازی محل ساختمان را انجام دهیم. این عملیات شامل تخریب بنای‌های موجود وغیرقابل استفاده، ریشه‌کنی بوته‌ها و درختان، تمیز کردن نخاله‌ها و سنگ و کلوخ است. تخریب ساختمان‌ها کاری تخصصی است و باید توسط افرادی که در این کار مهارت دارند

انجام شود. ریشه‌کنی درختان را می‌توان توسط ابزارهای دستی یا مکانیکی انجام داد. بریدن درختان بزرگ را باید به افراد ماهر و اگذار کرد. محل ساختمان باید کاملاً از چمن و دیگر نباتات پاکسازی شود. این عمل در واقع برای پاکسازی خاک صورت می‌گیرد.

چون ممکن است حدود ۱۵ الی ۳۰ سانتی‌متر از خاک سطحی شامل گیاهان زنده و نباتات باشد

در نتیجه خاک سطحی سست شده و به آسانی فشرده می‌شود که این خاک برای ساختمان‌سازی مناسب نیست. پس این خاک باید با ماشین آلات خاکبرداری یا با وسائل دستی ساده مانند بیل و فرغون برداشته و به محل مناسبی حمل شود. در ضمن چنانچه سطح زمین ناصاف باشد باید با گریدر و یا با وسائل دستی تسطیح و خاک‌های اضافی به محل دیگری برده شود.

پیاده‌کردن نقشه و هدف آن

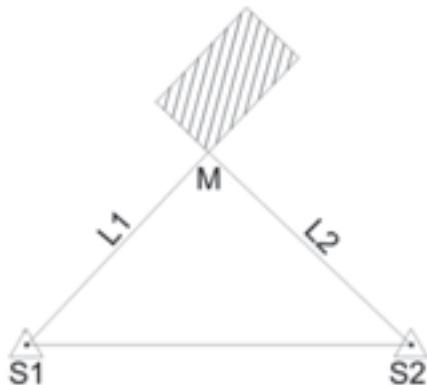
پس از این که مراحل مطالعه و طراحی هر طرح ساختمانی به پایان رسید و نقشه آن آماده شد، باید برای شروع عملیات ساختمانی، موقعیت و محل دقیق آن روی زمین مشخص شود. منظور از پیاده‌کردن نقشه، مشخص کردن گوشه‌ها و محورها و اضلاع طرح بر روی زمین است که به وسیله مترکشی یا دوربین‌های نقشه‌برداری تعیین، میخ‌کوبی و سپس رنگریزی می‌شود. به بیان دیگر، پیاده‌کردن نقشه بر روی زمین مرحله‌ای بین طرح و شروع عملیات ساختمانی است.

نکته بسیار مهم این که عمل پیاده‌کردن نقشه باید کنترل شود یعنی پس از میخ‌کوبی گوشه‌ها و تعیین محورها و قبل از رنگریزی باید با اندازه‌گیری مجدد اضلاع و زوایا، از درستی آنها مطمئن شد. در غیراین صورت باید نسبت به اصلاح آنها اقدام شود. در مورد اهمیت کنترل و پیاده‌کردن نقشه باید متذکر شد که اگر محل ساختمان یا ارتفاع کف آن، درست

مشخص نشده باشد، زمان و هزینه‌های انجام شده عملیات ساختمانی، به هدر رفته و خسارات سنگین در بر خواهد داشت، در صورتی که با صرف وقت کم برای کنترل عملیات پیاده‌کردن، که کاری بسیار ساده است می‌توان از زیان‌های مادی و اتلاف وقت جلوگیری کرد. پیاده‌کردن نقشه یک ساختمان با ابزار ساده مانند متر و ابزار دقیق مانند تتودلیت‌ها و توتال استیشن‌ها امکان‌پذیر است.

پیاده‌کردن با وسایل ساده مساحی

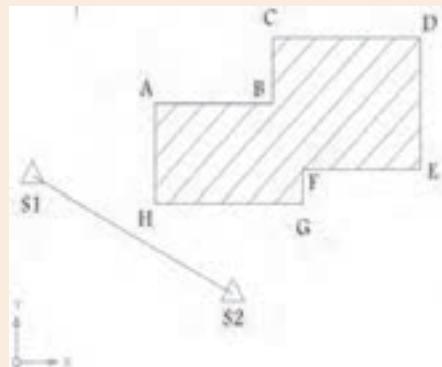

چنانچه برای پیاده‌کردن یک طرح به دقت زیاد نیاز نباشد و همچنین ابعاد طرح، بزرگ نباشد می‌توان برای پیاده‌کردن آن، از وسایل ساده مساحی از قبیل متر و گونیای مساحی استفاده نمود. در این قسمت به دو روش متدائل پیاده‌کردن طرح با وسایل ساده مساحی که سال دهم آموختید اشاره می‌شود.

روش اول - تقاطع دو طول: در این روش با استفاده از اندازه‌گیری دو طول از دو نقطه مبدا، می‌توان نقطه مجھول M که محل تقاطع این دو طول بر روی زمین است را یافت. روش کار را سال دهم آموختید.

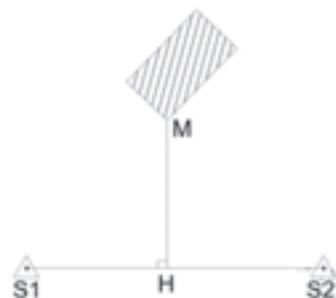

پیاده کردن پلان یک ساختمان روی زمین به روش تقاطع دو طول
 نقشه زیر را در حیاط هنرستان به روش تقاطع دو طول پیاده کنید. روند نمای فعالیت را ترسیم کرده و با رعایت اصول گزارش نویسی، گزارش کاملی از فعالیت پیاده کردن طرح به روش تقاطع دو طول را در سایت رایانه تایپ و آن را چاپ نموده و به همراه پیوستها به هنرآموز خود تحويل دهید.

	مسافت افقی	مسافت عمودی
S1	4.70	6.29
S2	8.45	5.87
A	9.17	7.83
B	13.81	9.99
C	13.16	7.36
D	9.17	4.39
E	9.2	3.59
F	4.24	3.78
G		
H		

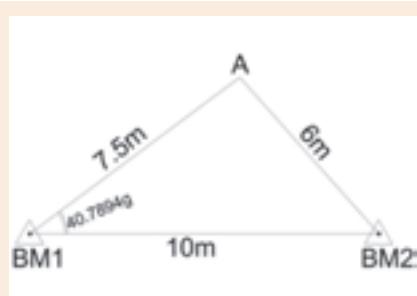
عملیات پیاده کردن، دقیقاً بر عکس تهیه نقشه (برداشت) است. به همین دلیل می‌توانید مراحل آن را به کمک هم‌گروهی‌ها و هم‌کلاسی‌های خود و با راهنمایی هنرآموز به دست آورید و عملیات آن را اجرا کنید. می‌توانید از کتاب ساختمان‌سازی پایه دهم نیز کمک بگیرید.

روش دوم - اخراج عمود (Offset): در این روش مطابق شکل روبه‌رو به وسیله گونیا از نقطه M بر روی نقشه عمودی بر امتداد معلوم S1S2 رسم می‌کنیم تا نقطه H (پای عمود) مشخص شود. روش انجام این کار را نیز سال دهم آموختید.

پیاده کردن طرح به روش مشاهداتی

در این روش کاربر برای هر نقطه از طرح، مشاهدات طول، امتداد، زاویه و یا اختلاف ارتفاع را نسبت به یک یا چند نقطه با امتداد مبنا را به صورت محاسباتی از روی نقشه استخراج می‌نماید. این مشاهدات ساختگی توسط وسائل ساده نقشه‌برداری مانند متر، شیب‌سنج، گونیا و نظایر آن یا توسط وسائل پیشرفته‌تر مانند زاویه‌یاب و ترازیاب روی زمین ایجاد می‌شود. به این ترتیب مثلاً از تقاطع دو طول یا دو زاویه از دو ایستگاه معلوم، موقعیت مسطحاتی نقطه طرح، قابل پیاده‌سازی می‌باشد.

پیاده کردن طرح سر زمین با تئودولیت و متر
 با توجه به شکل زیر دو نقطه به فاصله ۱۰ متر از یکدیگر را انتخاب کرده و به کمک تئودولیت و متر نقطه A را پیاده‌سازی کنید.

راهنمایی:

به طور مثال و مطابق شکل بالا، برای شروع کار، دوربین زاویه یاپ را ببروی نقطه BM1 مستقر نموده و در حالت دایره به چپ به نقطه BM2 صفر صفر نمایید.

سپس پیج حرکت سریع آلیداد را باز کرده و دوربین را بچرخانید تا عدد زاویه رأس ۱ BM1 را مشاهده کنید. برای بستن دقیق این زاویه به دوربین از پیج حرکت کند آلیداد استفاده کنید.

حالا که امتداد نقطه A مشخص شده است، کافی است که فاصله مورد نظر را در این امتداد پیاده کرده و محل نقطه A را میخ کوبی نمایید. برای این کار ژالن را در فاصله تقریبی نقطه A در امتداد مورد نظر هدایت کرده و با استفاده از متر در این امتداد محل دقیق نقطه A را مشخص و میخ کوبی نمایید.

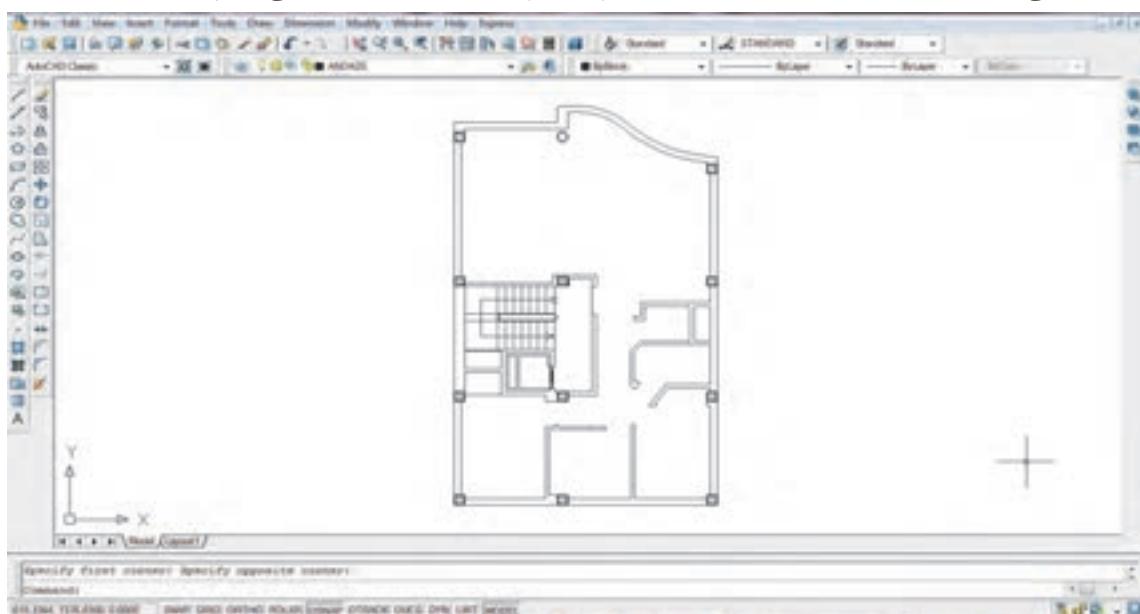
برای بالابردن دقیق کار بهتر است که نقطه A را یک بار دیگر از ایستگاه BM1 پیاده کنید. در این حالت دو میخ برای نقطه A پیاده شده که فاصله آنها از هم باید بسیار کم (در حد ۲-۳ سانتی متر) باشد در این حالت بهترین مکان برای A نقطه وسط این دو میخ می‌باشد.

پیاده‌کردن طرح به روش مختصات

در این روش مختصات نقاط تشکیل‌دهنده طرح از روی نقشه طراحی شده استخراج شده و سپس این مختصات به دستگاه توtal استیشن انتقال داده می‌شود. پس از استقرار دستگاه و توجیه آن در منطقه مورد نظر با فراخوانی مختصات‌های معلوم تک‌تک نقاط طرح به وسیله توtal استیشن به روی زمین منتقل می‌شود.

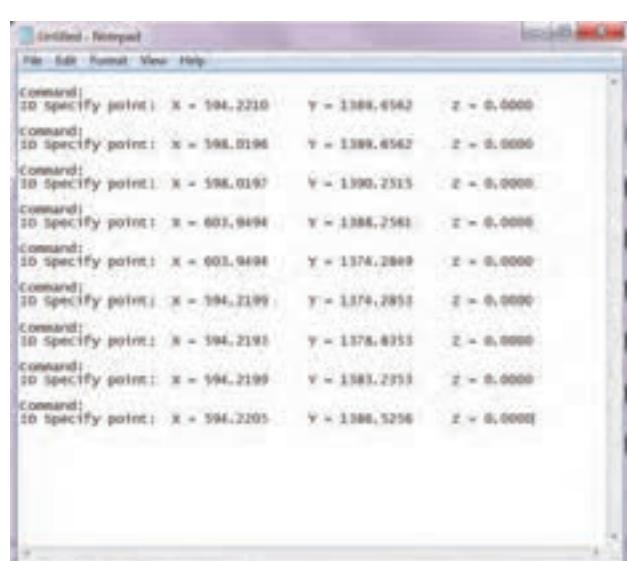
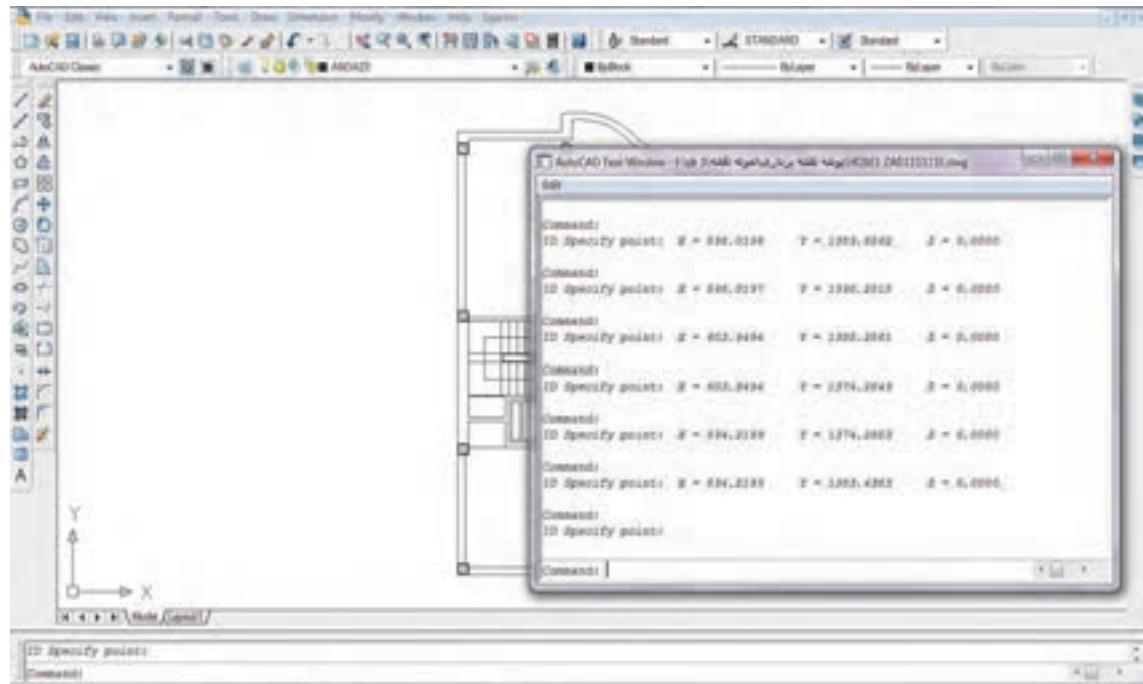
نحوه پیاده‌کردن نقاط به وسیله دوربین توtal استیشن

ابتدا طرحی را که قرار است بر روی زمین پیاده کنیم در نرم‌افزار AutoCAD باز می‌کنیم.

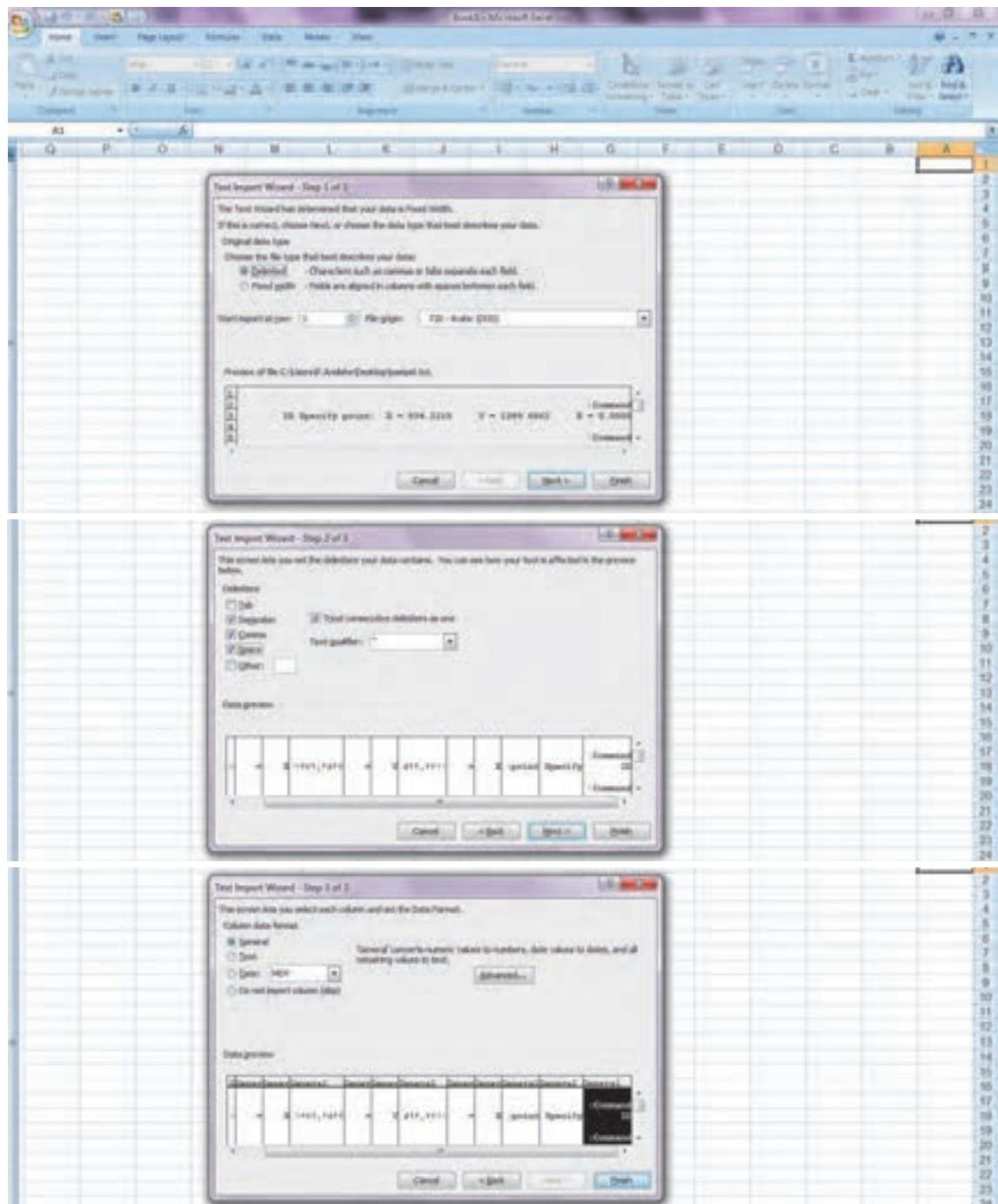
سپس با استفاده از دستور ID نقاطی را که می‌خواهیم بر روی زمین پیاده کنیم یکی انتخاب کرده و اینتر می‌زنیم. دستور ID در نرم‌افزار AutoCAD اتوکد به منظور مشخص نمودن مختصات هر نقطه در فضای ترسیم اتوکد می‌باشد.

پس از اینکه تمام نقاط مورد نظر طرح انتخاب شد، با زدن دکمه F2 لیست مختصات نقاط انتخابی را می‌گیریم.

با زدن دستور COPY از پنجره باز شده در نرم‌افزار AutoCAD، که لیست مختصات نقاط انتخابی می‌باشد کپی گرفته و آنرا در نرم‌افزار AutoCAD کپی می‌کنیم. سپس برنامه را در یک پوشه با نام دلخواه ذخیره می‌نماییم.

پنجره Notepad را بسته و نرم‌افزار Excel را باز می‌کنیم. در قسمت Open با رفتن به آدرسی که فایل Notepad را ذخیره کرده بودیم، آن را در نرم‌افزار Excel باز می‌کنیم. مطابق مراحل زیر که در تصویر نشان داده شده فایل Notepad ذخیره شده را با فرمت X, Y و Z در نرم‌افزار Excel مرتب می‌کنیم.

حال به غیر از اعداد سایر سلول‌ها را پاک کرده و یک ستون برای شماره اعداد ایجاد می‌کنیم، به این ترتیب یک فایل شامل شماره نقطه، X و Y و Z نقطه خواهیم داشت. این فایل را با پسوند Excel در یک مسیر مشخص ذخیره می‌کنیم.

با استفاده از فرمان کپی، کلیه اعداد را در داخل Excel انتخاب کرده و سپس برنامه تخلیه دوربین مورد نظر را باز می‌کنیم.

دوربین را بهوسیله کابل رابط به رایانه متصل کرده و نرم‌افزار آن را باز می‌کنیم، در پنجره تخلیه دوربین، منوی Coordinate Data را باز کرده و مختصات نقاط کپی شده را Paste می‌کنیم. سپس مختصات نقاط کپی شده را ذخیره می‌کنیم.

به این ترتیب کلیه مختصات نقاط مورد نظر که از نرم‌افزار AutoCAD انتخاب شده بود، وارد حافظه دستگاه می‌شود و می‌توانیم آن را بهوسیله منو پیاده‌کردن دوربین، روی زمین پیاده‌سازی کنیم.

پیاده‌کردن طرح بهوسیله دوربین توتال استیشن

نقشه پلان داده شده در فعالیت کارگاهی ۱ را در نرم‌افزار AutoCAD ترسیم کرده و پس از استخراج مختصات نقاط گوشه‌های طرح، آنها را وارد دوربین توتال استیشن کنید. سپس با استقرار بر روی ایستگاه‌هایی که از قبل در محوطه هنرستان میخ‌کوبی کرده بودید، طرح را بر روی زمین پیاده کنید.

راهنمایی ۱ - دوربین توتال استیشن (مدل ۱)

برای پیاده‌کردن نقاط یک طرح بعد از استقرار دوربین توتال استیشن بر روی ایستگاه مورد نظر، از طریق صفحه کلید وارد برنامه مورد نظر برای پیاده‌کردن می‌شوید. برای این منظور مراحل زیر را دنبال کنید:

- ۱- کلید MENU از صفحه کلید را فشار دهید، سپس کلید [F2] LAYOUT را انتخاب کنید.
- ۲- صفحه اول از دو صفحه مشاهده می‌شود. چنانچه فایل مختصات نقاط طرح در حافظه دوربین توتال استیشن موجود است با استفاده از کلید [F2] LIST آن را انتخاب نمایید در غیر این صورت با انتخاب کلید [F1] INPUT یک فایل جدید وارد کنید.
- ۳- به کمک صفحه کلید و از مسیر زیر ایستگاه استقرار را معرفی کنید.

Menu>[F1]>TYPE FILE NAME>[F4]>[F1]

۴- به کمک صفحه کلید و از مسیر زیر نقطه را توجیه کنید.

Menu>[F1]>TYPE FILE NAME>[F4]>[F2]

۵- پس از توجیه دستگاه با دادن مختصات نقاط طرح، دوربین توتال استیشن زاویه و طول مورد نظر را محاسبه کرده و زاویه مورد نظر را در صفحه نمایش نشان می‌دهد. با چرخاندن دوربین توتال استیشن زاویه مورد نظر را دقیق صفر کنید در این حالت امتداد مورد نظر مشخص شده است حال منشور را در این امتداد هدایت کرده و کلید DIST را فشار دهید؛ دوربین توتال استیشن طول منشور را محاسبه کرده و با مقایسه آن با طول مورد نظر اختلاف آن را نشان می‌دهد. با عقب و جلو بردن منشور و تکرار اندازه‌گیری طول، محل دقیق نقطه به دست می‌آید.

راهنمایی ۲ - دوربین توتال استیشن (مدل ۲)

در دوربین توتال استیشن مدل دوم با انجام مراحل زیر می‌توان نقطه یا نقاط مورد نظر را پیاده‌سازی کنید:

- ۱- از صفحه اصلی یا Main Menu گزینه Program را انتخاب می‌کنیم.
- ۲- عملیات مربوط به تنظیم ایستگاه و توجیه سیستم را با استفاده از گزینه Station Setup و در ادامه به همان صورت که در فعالیت ۱ توضیح داده شد، انجام گردد.
- ۳- پس از انجام مراحل تعریف و توجیه و بازگشت به صفحه Programs گزینه Stakeout را فعال می‌کنیم.
- ۴- در این صفحه چنانچه مراحل تعریف پوشیده، تعریف ایستگاه و توجیه دستگاه انجام شده باشد، علامت [...] در سمت چپ گزینه‌های F1 و F2 به نمایش درآمده است که در این صورت ادامه مراحل با استفاده از کلید START میسر است.
- ۵- پس از فشار کلید START یا شروع، چهار صفحه در اختیار کاربر قرار می‌گیرد که با استفاده از این صفحات، به سه روش می‌توان یک نقطه را پیاده کرد که برای انتخاب هر روش می‌توان از کلید تغییر صفحه (Page) استفاده کرد.
- ۶- سه روش عبارت‌اند از: روش قطبی (طول و زاویه)، روش کارتزین (مختصاتی)، روش ارتوگونال
- ۷- حال با ورود نقطه مورد نظر می‌توانیم موقعیت این نقطه را با قرائت و کنترل قرائت‌ها پیدا کنیم.

پیاده کردن امتداد شیبدار با دوربین نقشه برداری

کنترل ارتفاع عوارض اطراف ساختمان مانند خیابان، پیاده رو و غیره و همچنین سطح کفها، پله‌ها، سقف و شیب مجاری آب، فاصلاب و ... از ضروریاتی است که در اجرای بروزهای ساختمانی مطرح می‌گردد. به طور کلی ارتفاع بخش‌های فوق به وسیله مهندسان طراح روی پلان‌های اجرایی قید می‌شود و نحوه انتقال کنترل ارتفاعی آنها با عملیات نقشه برداری انجام می‌گیرد. این ارتفاعات با توجه به یک سطح مبنای ارتفاعی که در منطقه در نظر گرفته می‌شود، تعیین می‌گردد.

نکته مهم در این خصوص آن است که تعیین ارتفاعات به وسیله طراح بر اساس ارتفاع سطح مشخصی انجام می‌شود که این ارتفاع نظیر خط بر به وسیله شهرداری و هماهنگی با ارتفاعات دیگر مناطق و ساختمان‌های اطراف مشخص می‌گردد و در اینجا نیز عوامل اجرایی موظف به پیاده کردن صحیح ارتفاعات هستند.

بسته به نوع دقت و وسیله اندازه‌گیری که در اختیار داریم، می‌توانیم به یکی از روش‌های زیر امتدادهای شیبدار را بر روی زمین پیاده کنیم.

الف- پیاده کردن امتداد شیبدار با دوربین ترازیاب

در طرحها و بروزهای ساختمانی خط تراز و سطوح افقی، از ابتدای کارت مراحل پایانی آن در مقاطع مختلف بنا مورد نیاز می‌باشد. مثلاً برای ساختن یک ساختمان در صورتی که زمین دارای شیب یا پستی و بلندی باشد ابتدا باید آن را تسطیح نمود که در این مرحله با داشتن یک کد ارتفاعی معین به کمک یک دوربین ترازیاب و یک عدد میر می‌توانیم دوربین را در محل مناسبی مستقر کرده و میر را ابتدا روی ارتفاع مورد نظر مثلاً خیابان یا هر عارضه مبنای دیگر قرارداده، تار و سط را قرائت و یادداشت می‌کنیم. اکنون میر را در نقاط مختلف زمین مستقر کرده و اختلاف ارتفاع نقاط را به دست می‌آوریم و بر اساس این ارقام میزان خاکبرداری و خاکریزی هر نقطه معین می‌شود. پس از تسطیح زمین برای پیاده کردن پلان و گودبرداری فونداسیون، ریختن بتون مگر، افقی کردن شنازهای، کنترل ارتفاع آنها و همچنین نصب صفحات زیر ستون‌ها (بیس پلیت) و هم‌سطح کردن آنها از ترازیابی استفاده می‌کنیم.

فعالیت
عملی ۴

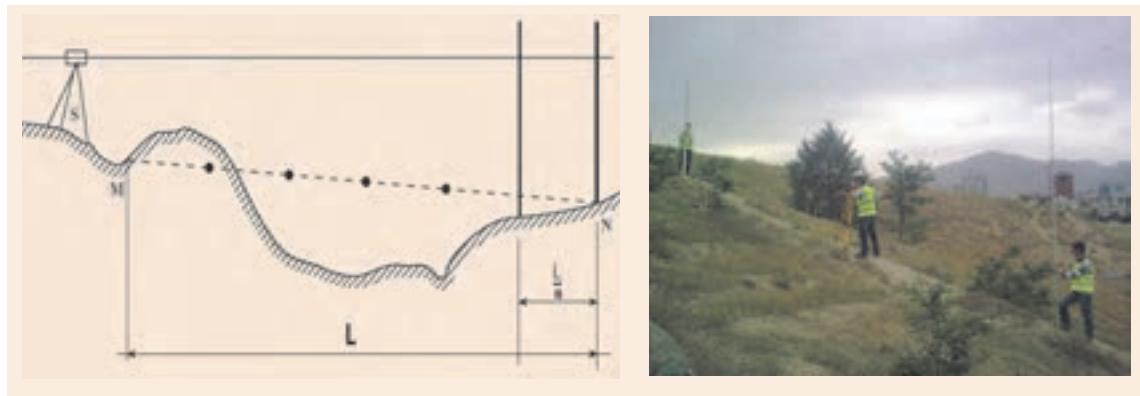

پیاده کردن یک امتداد با شیب معین بر روی زمین با ترازیاب

یک امتداد شیبدار در نظر بگیرید که روی آن خطی با ارتفاع‌های معلوم نسبت به یک سطح مبنای فاصله‌های ۵ متر از یکدیگر طراحی گردیده است. دوربین ترازیاب را خارج از این امتداد شیبدار مستقر کرده و ارتفاع‌های نوشته شده روی نقشه را بر روی زمین پیاده کنید.

راهنمایی:

فرض کنید MN به طول L متر و شیب $P\%$ را در زمینی که حالت طبیعی آن بر روی شکل نشان داده شده است پیاده کنید. ابتدا این طول L را به چند قسمت مساوی تقسیم کرده (مثلاً n قسمت) و مقدار اختلاف ارتفاع دو نقطه متواالی روی MN که فواصل آنها L/n متر است را به دست می‌آوریم. سپس با مستقر کردن ترازیاب در نقطه‌ای مانند S و قراردادن شاخص بر روی دو نقطه مذکور با اختلاف ارتفاع معلوم، ارتفاع خاکریزی یا خاکبرداری و شیب طراحی شده در هر نقطه مشخص می‌شود.

ب- پیاده کردن امتداد شیبدار با دوربین زاویه یاب (تئودولیت)

فعالیت
عملی ۵

پیاده کردن یک امتداد با شیب معین بر روی زمین با زاویه یاب

یک امتداد شیبدار در نظر بگیرید که روی آن خطی با ارتفاع های معلوم نسبت به یک سطح مبنای طراحی گردیده است. با استفاده از دوربین زاویه یاب، شیب طراحی شده را روی زمین میخ کوبی کنید.

راهنمایی: مطابق شکل زیر می توان امتداد مورد نظر را با زاویه یاب روی زمین پیاده نمود. به این ترتیب که با کوییدن میخ و قرار دادن شاخص بر روی میخ ها، اگر بر روی شاخص همه جا عدد V را قرائت کنیم امتداد نوک میخ ها شیب موردنظر را مشخص می سازد. با قرار دادن عدد لمح قائم روی زاویه شیب، عدد V به دست می آید.

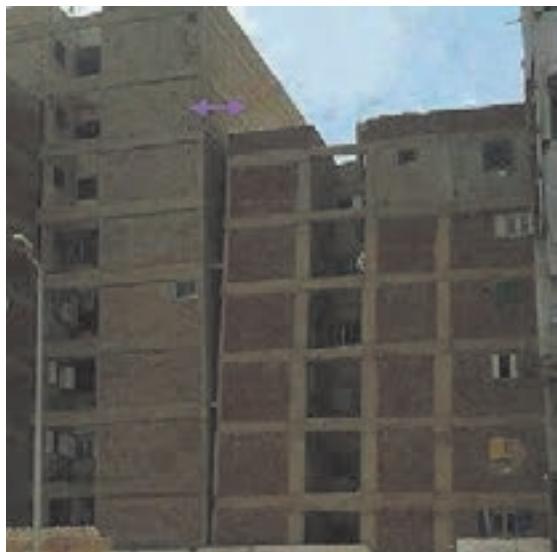

کنترل امتداد شاقولی با دوربین نقشه‌برداری

اولین مبحث ساده و در عین حال بسیار مهم در اجرای سازه، شاقول بودن اجزای عمودی سازه است چرا که عدم تحقق این امر سبب کج شدن و در نهایت خرابی ظاهری عناصر سازه مانند درب‌ها و پنجره‌ها و یا افزایش مصالح مصرفی در کف ساختمان‌ها و به صرفه نبودن سازه از نظر کیفیت ظاهری و اقتصادی خواهد شد.

با توجه به اهمیت این موضوع می‌توان آن را در غالب سه سوال مطرح کرد:

- ۱- اگر یک ستون ناشاقول باشد چه مشکلی برای سازه پیش خواهد آمد؟

یکی از فرضیات طراحی سازه‌ها به این صورت است که رفتار سازه به صورت خطی است و وقتی یک ستون ناشاقول هست این ستون از حالت خطی خارج و به غیر خطی تبدیل می‌شود. همچنین در محل اتصال ستون به ستون و وصله ستون‌ها به یکدیگر، بیشترین احتمال ایجاد ناشاقولی وجود دارد که در محل اتصال لنگر مضاعفی ایجاد می‌شود که اگر از لنگر مقاوم داخلی ستون بیشتر باشد می‌تواند باعث ایجاد ناپایداری و کمانش در ستون شود.

به طور کلی می‌توان گفت ناشاقولی باعث افزایش خطر ناپایداری ناگهانی در سازه می‌شود.

- ۲- حداقل میزان ناشاقولی مجاز ستون‌ها طبق آیین‌نامه چقدر می‌باشد؟

مطابق مبحث دهم - بند ۱۰-۶-۴-۷: حداقل میزان ناشاقولی ستون‌ها تا طبقه بیستم به ازای هر طبقه مساوی $1/500$ ارتفاع و حداقل 25 میلی‌متر به سمت نما و 50 میلی‌متر به سمت داخل ساختمان می‌باشد. به عنوان مثال اگر ساختمان یک طبقه‌ای به ارتفاع 3 متر داشته باشیم حداقل میزان ناشاقولی مجاز آن 6 میلی‌متر یعنی به ازای هر متر فقط 2 میلی‌متر خواهد بود.

- ۳- چه روش‌هایی برای اندازه‌گیری میزان ناشاقولی و شاقول بودن ستون‌ها وجود دارد؟

با توجه به حساسیت کار و نوع دستگاه‌هایی که در اختیار داریم روش‌های مختلفی را می‌توان برای تعیین میزان ناشاقولی و شاقول کردن دقیق ستون‌ها در ساختمان‌ها به کار بیندیم. از روش‌های ساده مساحی که با شمشه و شاقول انجام می‌گیرد تا استفاده از دوربین‌های زاویه‌یاب و دوربین‌های توتال استیشن.

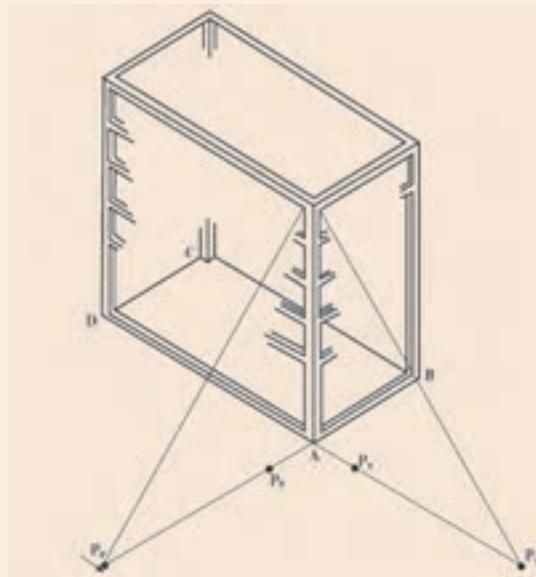
کنترل قائم بودن امتداد ستون‌ها با دستگاه زاویه‌یاب

یکی از ساختمان‌های موجود در هنرستان یا ساختمانی در حال ساخت در نزدیک هنرستان خود را در نظر بگیرید. با استفاده از دوربین زاویه‌یاب، ستون‌های آن را کنترل کرده و در صورت شاقول نبودن، میزان ناشاقولی آن را به دست آورید. گزارش عملیات را با ذکر جزئیات یادداشت کنید.

راهنمایی:

به منظور کنترل قائم‌بودن ستون‌ها به کمک زاویه‌یاب، روش زیر قابل اجرا می‌باشد. همزمان با پیاده‌کردن قالب اصلی کار یعنی چهارضلعی ABCD روی زمین، نقاطی نظیر P₁ و P₂ و P₃ و P₄ را در روی زمین مشخص می‌کنیم.

نقاط مذکور باید طوری روی زمین انتخاب شوند که از تلاقی امتداد میان آنها یک زاویه قائمه ایجاد شود. به همین جهت بهتر است در چهارگوشة قالب اصلی، چهار میخ چوبی با رعایت شرط فوق به زمین کوبیده شود. سپس زاویه‌یاب را در حالت دایره‌به‌چپ روی نقطه دورتر مانند P₁ مستقر نموده و به نقطه نزدیک‌تر مانند P₂ نشانه‌روی می‌کنیم. دوربین را به

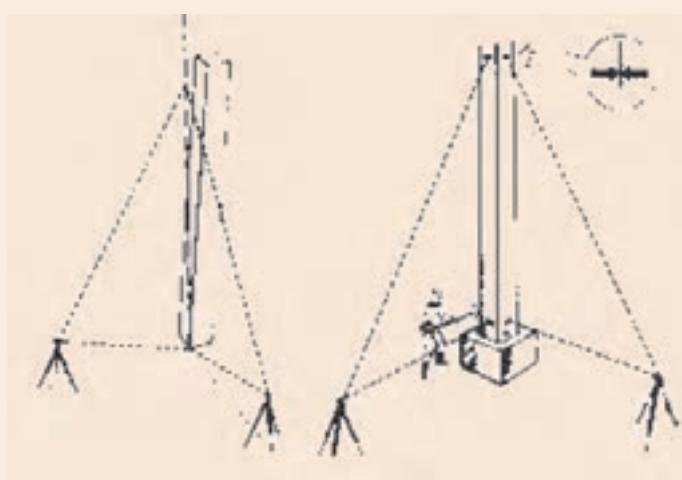

اندازه لازم یعنی متناسب با ارتفاع ساختمان بالا برده و محل تلاقی تارهای افقی و قائم آن را روی بدنه ستونی که قائم‌بودن آن مورد نظر است، نشانه‌گذاری می‌کنیم.

سپس زاویه‌یاب را به حالت دایره‌به‌راس است بر می‌گردانیم و عیناً عملیات گفته شده را تکرار می‌کنیم. بدیهی است اگر زاویه‌یاب کاملاً تنظیم شده باشد و دقیق کار کند هر دو نشانه باید روی هم قرار بگیرند. در غیر این صورت میانگین نشانه‌های مذبور را به عنوان موقعیت نهایی می‌پذیریم و کار را به ترتیب زیر ادامه می‌دهیم: زاویه‌یاب را در نقطه P₃ مستقر نموده و با نشانه‌روی به P₄ کلیه عملیاتی را که از نقطه P₁ انجام داده‌ایم

تکرار می‌کنیم و محل نشانه دوم را روی همان ستون مشخص می‌سازیم. در این حالت اختلاف میان نشانه‌های اول و دوم (میانگین‌ها) مقدار انحراف ستون مذبور را نسبت به راستای قائم مشخص می‌کند.

عین این عملیات را در چهارگوشه ساختمان و برای هر ستون جداگانه انجام می‌دهیم و میزان انحراف کلیه ستون‌ها را به همین ترتیب کنترل می‌کنیم.

کنترل قائم بودن امتداد ستون ها با دوربین توتال استیشن

مانند فعالیت قبل، یکی از ساختمان های موجود در هنرستان یا ساختمانی در حال ساخت در نزدیک هنرستان خود را در نظر بگیرید. این بار با استفاده از دوربین توتال استیشن، ستون های آن را کنترل کرده و در صورت شاقول نبودن، میزان ناشاقولی آن را به دست آورید. گزارش عملیات را با ذکر جزئیات یادداشت کنید.

راهنمایی: کنترل شاقولی ستون

- ۱- ابتدا دوربین را در راستای قطر ستون که قابل مشاهده باشد قرار می دهیم.
- ۲- برای کنترل یک ستون باید ستون را در دو جهت راستای افقی دوربین با ستون و راستای عمودی دوربین با ستون در پایین ترین تراز و بالاترین تراز ستون کنترل نمود.
- ۳- حال با استفاده از دوربین توتال استیشن لیزر دار و فقط با استفاده از قرائت طول افق می توان شاقولی بودن راستای افقی را کنترل نمود. برای این منظور اختلاف قرائت طول افق در پایین ترین تراز و بالاترین تراز ستون باید صفر گردد.
- ۴- حال برای کنترل راستای عمودی دوربین با ستون تار قائم رتیکول را در پایین ترین تراز گوشه ستون قرار داده و با قفل لمب افق تلسکوپ دوربین زاویه افق را صفر می کنیم و سپس با حرکت تلسکوپ دوربین در راستای قائم به سمت بالاترین تراز ستون حرکت می کنیم. در این حالت باید تار رتیکول قائم با گوشه بالاترین تراز ستون منطبق باشد.

تعیین کد ارتفاعی

فعالیت
عملی ۸

تراز کردن صفحه ستون‌ها

با راهنمایی هنرآموز خود، چند صفحه ستون یا بیس‌پلیت را در حیاط هنرستان با استفاده از دوربین توتال استیشن در ارتفاع معینی از کف حیاط تراز نمایید. می‌توانید برای هم‌تراز کردن صفحه‌ها در زیر آنها از کاشی یا شن و ماسه استفاده کنید.

ارزشیابی شایستگی پیاده کردن و کنترل طرح

شرح کار:

با استفاده از وسایل نقشهبرداری، نقاطی را مطابق نقشه پیاده کرده و کنترل نماید.

استاندارد عملکرد:

انجام عملیات پیاده کردن و کنترل طرح با استفاده از دوربین زاویه یاب، دوربین توتال استیشن، سه پایه دوربین، شاخص، منشور، ژالن، تراز نبشی و متر مطابق دستورالعمل شماره ۱۱۹ سازمان نقشهبرداری کشور
شاخص‌ها:

اندازه‌گیری رفت و برگشت - دقیق زاویه و طول مطابق استاندارد - بررسی خطاهای و تصحیح آن - حذف اشتباه - کنترال محاسبات و عملیات - انجام محاسبات با نرم‌افزار Excel - ترسیم با نرم‌افزارهای AutoCAD و AutoCAD - تایپ و چاپ گزارش - ارائه حضوری کار به هنرآموز در مدت زمان ۶ ساعت.

شرایط انجام کار و ابزار و تجهیزات:

شرایط: انجام عملیات پیاده کردن و کنترل طرح در فضای طبیعی زمین به کمک دو کارگر - انجام محاسبات و ترسیم با نرم‌افزار در سایت رایانه.

ابزار و تجهیزات:

- دوربین توتال استیشن - دوربین زاویه یاب - سه پایه دوربین - شاخص (میر) - منشور - ژالن - تراز نبشی - متر
- وسایل محاسباتی شامل ماشین حساب علمی
- وسایل تحریر اداری - رایانه به همراه چاپگر.

معیار شایستگی:

ردیف	مرحله کار	حداقل نمره قبولی از ۳	نمره هنرجو
۱	استخراج و بررسی نقاط از نقشه	۲	
۲	انجام عملیات پیاده کردن و کنترل طرح	۲	
۳	کنترل نقاط و طرح پیاده شده	۲	
۴	ارائه گزارش	۲	
	شاخص‌های غیرفنی، ایمنی، بهداشت، توجهات زیست محیطی و نگرش: رعایت ایمنی و بهداشت محیط کار، لباس کار مناسب، کفش، کلاه، دستکش، دقیق اجراء، جمع آوری نخاله و ملات اضافی، مدیریت کیفیت، مسئولیت‌پذیری، تصمیم‌گیری، مدیریت مواد و تجهیزات، مدیریت زمان	۲	
	میانگین نمرات	*	

* حداقل میانگین نمرات هنرجو برای قبولی و کسب شایستگی، ۲ می‌باشد.

پودمان ۵

شاخه‌های نقشه‌برداری

مقدمه ۴

هدف اصلی نقشه‌برداری تعیین موقعیت نسبی نقاط می‌باشد. نقشه‌برداری یکی از شاخه‌های ژئوماتیک می‌باشد که مربوط به علم تعیین مختصات، تهیه نقشه و تحلیل داده‌های مکانی است و مربوط به فعالیت‌هایی است که منجر به تعیین یا تخمین مختصات نقطه یا نقاطی از سطح زمین یا درون زمین یا زیر سطح آب‌ها می‌شود.

بر حسب شرایط فیزیکی محیط کار و مجموعه روش‌ها و ابزارهای به کار رفته در تهیه نقشه، و یا بر حسب اوضاع طبیعی و موضوعات مختلف، رشته نقشه‌برداری به شاخه‌های مختلف تقسیم‌بندی می‌کنند که در این پودمان به چند مورد آن اشاره می‌کنیم.

استاندارد عملکرد

انجام عملیات مختلف نقشه‌برداری از شاخه‌های مختلف مطابق دستورالعمل شماره ۱۱۹ سازمان نقشه‌برداری کشور به روش مستقیم زمینی با استفاده از دوربین توتال استیشن، دوربین زاویه یاپ، سه‌پایه دوربین، منشور، ژالن، تراز نبشی، شاخص (میر)، متر لیزری، گیرنده GPS دستی، استرئوسکوپ، عکس هوایی و عینک آنگلیف.

نقشه‌برداری مسیر Route Surveying

به روش‌های مختلف طراحی و پیاده‌کردن مسیرهای جاده‌ای مختلف مانند آزادراه (Freeway)، بزرگراه (High Way)، انواع راه‌های آسفالت، راه‌آهن، خطوط انتقال نیرو، خطوط لوله آب و گاز و نفت و بهطور کلی هر نقشه‌برداری که در طول یک خط اجرا می‌شود، می‌پردازد.

در این شاخه از نقشه‌برداری پس از انجام مطالعات مورد نیاز و جمع‌آوری اطلاعات، طراحی مسیر و سپس پیاده‌سازی آن انجام می‌پذیرد. به‌طور کلی مراحل اساسی طراحی یک مسیر به ترتیب زیر می‌باشد:

۱- مطالعات اولیه و طرح مقدماتی مسیر

۲- تهییه نقشه توپوگرافی بزرگ مقیاس

۳- طرح نهایی مسیر

۴- پیدا کردن مسیر

۵- تهییه نیم‌رخ طولی از مسیر و انتخاب خط پروژه

۶- تهییه نیم‌رخ‌های عرضی و تعیین خط پروژه عرضی

۷- محاسبه حجم عملیات خاکبرداری و خاکریزی

۸- برآورد هزینه احداث راه

۹- تجهیز کارگاه و اجرای عملیات راه‌سازی.

بیشتر
بدانیم

آزادراه شماره ۲ ایران

آزادراهی که هم‌اکنون در قسمتی تهران را به شهر تبریز و در قسمت دیگر مشهد را به باعچه متصل می‌کند. در طرح توسعه آینده این آزادراه در جهت شرقی - غربی از شهر مشهد شروع و پس از اتصال به تهران تا تبریز ادامه و در انتهای به مرز کشور ترکیه منتهی می‌شود. این آزادراه را می‌توان یکی از مهم‌ترین خطوط ترانزیت کشور ایران در آینده دانست.

بیشتر
بدانیم

ولین جاده‌های سنگ‌فرش

ولین جاده‌های سنگ‌فرش در میان رودان یا عراق کنونی در حدود ۲۲۰۰ سال قبل از میلاد ساخته شد. دوهزار سال بعد، رومی‌ها جاده‌های مناسب و مستقیمی در تمام اروپا و آفریقای شمالی ساختند. آنها به این جاده‌ها نیاز داشتند تا سربازانشان بتوانند به سرعت در پهنهٔ امپراتوری روم جابه‌جا شوند. جاده‌های رومی با سنگ، فرش شده بودند و به سمت پهلویشان شیب داشتند تا آب باران در جاده باقی نماند. در دوران اسلامی دیوان بردید یکی از سازمان‌های اداری جهت نگهداری و امور مربوط به راه‌ها بوده است. این سازمان وظیفه ارتباط میان مراکز حکومت و ولایات و تسريع در گزارش اخبار و رویدادهای مهم سیاسی، ارسال نامه‌ها و پیام‌ها، حمل و نقل کالاهای دولتی و گاه خصوصی، به مقصد رسانیدن مأموران و ابلاغ فرمان‌های حکومتی و نگهداری از راه‌ها را بر عهده داشته است.

نقشه‌برداری زیرزمینی Under Ground Surveying

نقشه‌برداری زیرزمینی، شاخه‌ای از رشته مهندسی نقشه‌برداری است که شامل طراحی انواع تونل‌ها (تونل راه‌های بین‌شهری، تونل‌های راه‌آهن‌های بین‌شهری، تونل‌های راه‌آهن‌های شهری (مترو)، تونل‌های معادن، تونل‌های سدسازی و نیروگاه‌ها، تونل‌های طبیعی (غارها و قنات‌ها و تونل‌های انتقال نیرو)، عملیات اجرا و هدایت حفاری و بالاخره برداشت فضاهای موجود طبیعی و مصنوعی زیرزمین به منظور تهیه نقشه از آنها با توجه به شرایط خاص نقشه‌برداری در زیرزمین می‌باشد.

نقشه‌برداری زیرزمینی به سه بخش تقسیم می‌گردد:

- ۱- طراحی مسیر حفاری که قبل از شروع پروژه انجام می‌شود.
- ۲- اجرای عملیات حفاری که هدایت مسیر تونل و عملیات نقشه‌برداری را بر عهده دارد.
- ۳- نقشه‌برداری از زیرزمین به جهت بهره‌برداری از معادن زیرزمینی

پروژه‌های زیرزمینی به دو دسته تقسیم می‌شوند:

- ۱- پروژه‌های معدنی: به پروژه‌هایی گفته می‌شود که هدف از حفاری تونل دسترسی به لایه معدنی و استخراج از آن باشد.
- ۲- پروژه‌های غیرمعدنی: به پروژه‌هایی مانند مترو، حفاری کanal انتقال آب، کanal فاضلاب و غیره پروژه‌های غیر معدنی گفته می‌شود.

نقشه‌برداری زیرزمینی با نقشه‌برداری زمینی (سطحی) تفاوت‌هایی دارد که عبارت‌اند از:

- به علت عدم وجود نور کافی در معادن و تونل‌ها تجهیزات مورد نیاز با نقشه‌برداری سطحی متفاوت است.
- به علت مناسب نبودن محیط کار، روش اجرای عملیات با نقشه‌برداری سطحی متفاوت است.
- دقیق‌تر عملیات به علت اجرای طرح‌های بعدی باید بالاتر باشد.
- سرعت عملیات به علت حفاری کمتر از نقشه‌برداری سطحی می‌باشد.

بیشتر
بدانیم

ماشین حفر تونل

دستگاه‌های T.B.M یا Tunnel Boring Machine کی از مهم‌ترین ماشین آلات حفر تونل می‌باشد که قادرند تونل را به صورت تمام مقطع حفر کنند. مواد حفر شده به وسیله سیستم ویژه از جلوی جبهه کار جمع‌آوری شده و به داخل نوار نقاله‌ای که از داخل دستگاه می‌گذرد به انتهای ماشین هدایت می‌شود. در اکثر این دستگاه‌ها قابلیت بتون انود کردن دیواره تونل نیز وجود دارد. تکامل و گسترش این دستگاه‌ها سبب شده است که آهنگ پیشروی تونل‌ها در حد قابل توجهی افزایش یابد. امروزه در سنگ‌های نسبتاً سخت نیز برای حفر تونل از این ماشین‌ها استفاده می‌کنند.

لحظه رسیدن دستگاه T.B.M خط ۲ مترو مشهد به ایستگاه ۴ (چهارراه گاز)

تحقیق
کنید

در مورد دستگاه T.B.M و کاربردهای آن و همچنین خصوصیات و طریقه کار آن تحقیقی را انجام داده و به کلاس ارائه دهید.

به چه دلیل حفاری تونل‌های با طول زیاد از دو طرف تونل و همزمان صورت می‌پذیرد؟

تفکر
کنید

لحظه رسیدن دو تیم حفاری انگلستان و فرانسه به یکدیگر در حفاری تونل مانش

نقشه‌برداری آب‌نگاری یا هیدروگرافی Hydrographic Surveying

یکی دیگر از شاخه‌های نقشه‌برداری که پیرامون تهیه نقشه و داده‌های مکانی از ژرفای آب‌ها بحث می‌کند آب‌نگاری یا هیدروگرافی نام دارد. علم اندازه‌گیری و ترسیم پارامترهایی برای توصیف دقیق طبیعت و شکل بستر کف آب‌ها نسبت به موقعیت جغرافیایی عوارض زمین و دیگر حرکت‌های آب را هیدروگرافی می‌گویند. به طور ویژه تمامی دریاچه‌های طبیعی و سدها و همچنین رودخانه‌ها در حیطه تخصصی دانش آب‌نگاری است. به طور کلی آب‌نگاری اندازه‌گیری و توصیف آب‌ها و مشخصات فیزیکی آنها و نواحی اطراف آب‌ها خصوصاً آب‌های قابل دریانوردی را شامل می‌شود. اندازه‌گیری‌های مورد نظر در عملیات آب‌نگاری شامل اندازه‌گیری عمق، جزر و مد، جریان، جنس بستر، موقعیت عوارض مختلف جغرافیایی در عمق و سطح دریا و آب‌ها می‌باشد.

در آب‌نگاری هدف تعیین مختصات نقاط (x,y,z) از طریق عمق یابی تعیین می‌گردد. به این ترتیب که فاصله قائم نقاط تا سطح آب اندازه‌گیری شده و با معلوم بودن ارتفاع سطح آب ارتفاع نقاط کف نیز پیدا می‌شود. معمولاً در روی زمین با استقرار دستگاه در نقاطی ثابت که قصد تعیین موقعیت آنها را داریم و اندازه‌گیری کمیت‌های طولی زاویه‌ای x,y,z نقاط محاسبه می‌شود، اما چنین نقاط ثابتی را در سطح آب نمی‌توان در نظر گرفت، چون معمولاً به منظور عمق یابی از قایق استفاده می‌شود، در حالی که در داخل قایق این امکان وجود ندارد. از این نظر نقاط ثابتی به عنوان نقاط کنترل در ساحل انتخاب می‌شود و با استفاده از روش‌ها و وسایل مختلف نقاط داخل قایق نسبت به این نقاط تعیین موقعیت می‌گردد.

آب‌نگاری به وسیله دستگاه‌های عمق یاب صورت می‌پذیرد که انواع آن به صورت زیر می‌باشد:

- ۱- دستگاه‌های عمق یاب تک پرتوی که به دقتی بهتر از دسی‌متر در آب‌های کم عمق دست یافته‌اند.
- ۲- فناوری عمق یابی چندپرتوی که در حال توسعه سریع بوده و امکانات بالفعل فراوانی را برای بررسی کامل و دقیق بستر در اختیار قرار می‌دهد.
- ۳- عمق یابی به صورت لیزر هوایی فناوری جدیدی است که در نقشه‌برداری از آب‌های کم عمق و زلال بسیار سودمند است.

سازمان بین‌المللی آبنگاری The International Hydrographic Organization (IHO) یک سازمان بین‌المللی بین‌دولتی است که در سال ۱۹۲۱ تأسیس شده و جایگاه مشورتی در سازمان ملل دارد. این سازمان نقش مهمی در تعیین حدود دریاها و تسهیلات نقشهبرداری دریایی و تعیین حد و مرزهای دریایی دارد. فعالیتهای آبنگاری در سطح بین‌المللی توسط سازمان جهانی آبنگاری IHO هماهنگ می‌گردد. این سازمان فنی که نقش مشاوره‌ای برای کشورهای عضو دارد مقر آن در شهر مونت‌کارلو کشور موناکو قرار دارد. این سازمان در جهت پیشرفت اینمنی و کارایی دریانوردی و بهره‌برداری پایدار و حفاظت از محیط زیست دریایی فعالیت می‌نماید. مأموریت این سازمان ایجاد محیطی جهانی که در آن کشورها داده‌های کافی آبنگاری و خدمات لازم برای حداکثر بهره‌برداری ممکن را ارائه نمایند می‌باشد.

نقشهبرداری میکروژئودزی Micro-Geodesy

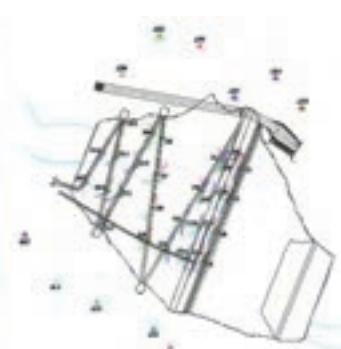
حصول اطمینان از ثبات، پایداری و اینمنی سازه‌های بزرگ مهندسی نظیر سدها، برج‌ها، پل‌ها، نیروگاه‌های اتمی و ... در حین ساخت و حتی پس از آن امری لازم و ضروری می‌باشد. با توجه به این‌که، جایجایی‌های پوسته زمین، ناشی از بارگذاری سازه بر روی محدوده اطراف آن و عوامل متعدد محیطی دیگر، روی عملکرد سازه تأثیر بهسزایی دارند، مطالعه تغییر شکل آنها به صورت دوره‌ای، به منظور کنترل پایداری سازه بسیار حائز اهمیت بوده و با هدف پیشگیری از خسارات احتمالی مالی جانی انجام می‌گیرد.

به منظور بررسی روند تغییر شکل سازه‌های بزرگ، به صورت دوره‌ای دو روش وجود دارد، روش‌های ژئوتکنیکی متکی بر ابزار دقیق و روش‌های ژئودتیکی که میکروژئودزی نامیده می‌شود. در روش ابزار دقیق از آنجا که تجهیزات روی سازه نصب می‌شوند، صرفاً رفتار بخشی از سازه را نسبت به کل سازه و اغلب نسبت به قسمتی دیگر از سازه نشان می‌دهند ولی چیزی درباره حرکت سازه نسبت به محیط اطراف آن که تحت تأثیر نیروهای وارد نیست (یا کمتر تحت تأثیر است) را نشان نمی‌دهند ولی در عین حال دقت این ابزار بالا می‌باشد. در روش‌های ژئودتیکی (میکروژئودزی) از آنجاکه رفتار سازه را نسبت به محیط اطراف آن بررسی می‌کنند، قابل اطمینان‌تر می‌باشند. کما اینکه روش‌ها و ابزار نوین امکان اندازه‌گیری با دقت بالا را فراهم ساخته است. رفتارسنجی میکروژئودزی مبتنی بر طراحی و آنالیز اولیه شبکه‌های میکروژئودزی در خارج و روی سازه، ساخت نقاط، انجام و پردازش مشاهدات، سرشکنی و محاسبه جایجایی‌ها و آنالیز نتایج می‌باشد.

معمولًا هنگام مرمت، احیا و بازسازی یک بنا و یا اجرای یک طرح جدید پس از ساخت بنا و یا تغییر در طراحی حین اجرای یک بنا و یا تهیه نقشه ازبیلت ستون‌ها و دیوارهای حاصل به منظور چگونگی بررسی وضعیت سازه از نظر

نشست و یا پیچش و انتخاب روش‌های مناسب تقویت سازه نیاز به خدمات نقشهبرداری به شدت احساس می‌شود. قدم اولیه در تمام این پروژه‌ها تهیه نقشه وضعیت موجود (ازبیلت) است.

شبکه میکروژئودزی روی بدنه سد

در زمان وقوع حادثه ساختمان پلاسکو، چند تیم نقشه‌برداری برای بررسی محاسبه میزان لرزش و نشت سازه‌های مجاور این ساختمان در نقاط مختلفی از محل حادثه مستقر شدند. با توجه به اینکه از طریق نقشه‌برداری میکروژئودزی می‌توان حرکات خفیف سازه را بررسی نمود، اگر سازه یا سازه‌های مجاور طی عملیات امداد و نجات و خروج آوار در حد چند میلی‌متر هم به طرفین انعطاف داشته باشند، این موضوع سریعاً به مسئولان مربوطه جهت انجام اقدامات لازم اطلاع رسانی می‌شود.

نقشه‌برداری ثبتی یا کاداستر Cadastral Surveying

ریشه کاداستر کلمه یونانی کاتاستیکن (Katastichon) به معنی دفتر یادداشت می‌باشد. با بالا رفتن ارزش زمین‌های شهری و غیرشهری، اهمیت نقشه‌برداری بیشتر نمود پیدا کرد، به‌طوریکه در حال حاضر ارزش بالای زمین‌ها در شهرهای بزرگ باعث شده است در تهیه حدود املاک دقیق‌تر و با این دقت بالا لازمه‌اش تهیه نقشه‌های دقیق با مشخصات حقوقی آن می‌باشد.

کاداستر مجموعه دفاتر و اسنادی است که دلالت بر مساحت اراضی مزروعی و غیر مزروعی و ابنيه و املاک و نقشه و حدود ترسیمی آنها در مناطق مختلف کشور می‌کند.

در ایران در حدود سال ۱۳۱۰ سازمانی به نام ثبت املاک و اسناد زیر نظر دستگاه قضایی به منظور سروسامان بخشیدن به وضعیت مالکیت‌های غیر منقول تأسیس گردید و به تدریج با تشکیل صدها اداره در مناطق مختلف کشور کار خود را آغاز نمود. از جمله مشکلات موجود در زمینه مالکیت اموال غیرمنقول در کشورهایی نظیر ایران، عدم تعیین موقعیت دقیق این نوع اموال (اعم از زمین‌های مزروعی و مسکونی و ساختمان و بعدها آپارتمان‌ها) بوده است. شاید یکی از دلایل و انگیزه‌هایی که باعث شده ثبت املاک در اکثر کشورها به صورت تشکیلاتی تحت نظر یکی از بخش‌های دستگاه قضایی پایه‌ریزی شود آن است که حجم بالای دعاوی را در دادگستری‌ها مسائل مربوط به مالکیت و عوارض ناشی از آن تشکیل می‌دهد.

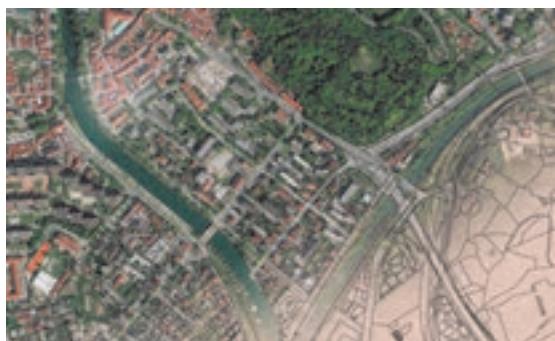
اهداف نقشه‌برداری کاداستر

نقشه‌برداری کاداستر اهداف مختلفی را شامل می‌شود که می‌توان موارد زیر را از آن جمله برشمرد:

- تثبیت مالکیت اراضی
- مدیریت و نظارت بر بازار زمین و نقل و انتقالات املاک
- مدیریت و استفاده بهینه از زمین
- کاهش مناقشات مربوط به زمین و بالطبع کاهش حجم دعاوی ملکی
- مدیریت مؤثر سرمایه‌گذاری‌های هنگفتی که در زمینه تعاملات انسان و زمین به عمل می‌آیند
- وصول عادلانه مالیات املاک

- استفاده از استاد مالکیت به عنوان وثیقه در اخذ منابع مالی برای مقاصد مختلف اقتصادی و تجاری
- بهره‌گیری از اطلاعات کاداستر در امور دفاعی و امنیتی و مدیریت بحران و حوادث غیرمتربقه
- مدیریت بهینه کشاورزی و منابع طبیعی کشور
- حفاظت از محیط زیست
- استفاده از مدارک و اطلاعات کاداستر در ارائه نقشه‌های بزرگ مقیاس و سایر اطلاعات مکانی به سازمان‌ها و ارگان‌ها
- ...

برای انجام کاداستر از سیستم‌ها و تکنیک‌هایی چون GPS، فتوگرامتری و سنجش از دور (تبديل تصاویر ماهواره‌ای و عکس‌های هوایی به نقشه)، نقشه‌برداری زمینی و غیره استفاده می‌شود.

عملیات تهیه نقشه‌های ثبتی به بخش‌های زیر تقسیم‌بندی می‌شوند:

- تهیه نقشه از تمام یا قسمتی از شهرها

- تهیه نقشه از روستاهای

- تهیه نقشه از زمین‌ها و املاک در شهرها و روستاهای

- تهیه نقشه از مزارع و مراتع

مراحل اجرایی کاداستر

الف- تهیه نقشه وضع موجود املاک از طریق نقشه‌برداری زمینی یا فتوگرامتری از طریق:

- نقشه‌های ۱:۵۰۰۰ تهیه شده در بخش فتوگرامتری کاداستر

- نقشه‌های ۱:۵۰۰۰ تهیه شده از طریق نقشه‌برداری زمینی کاداستر

- نقشه‌های ۱:۲۰۰۰ تهیه شده توسط سازمان‌های تولید‌کننده نقشه

- نقشه‌های بزرگ مقیاس تهیه شده توسط سایر سازمان‌ها و مؤسسه‌های

ب- پلاک‌گذاری ثبتی بر روی قطعات دارای سند مالکیت روی نقشه‌های وضع موجود املاک مورد اشاره در بند الف

ج- استخراج اطلاعات جامع املاک از دفاتر املاک و ورود آنها به رایانه و نیز اسکن صفحات دفاتر املاک و ایجاد بانک اطلاعات املاک

د- ادغام اطلاعات هندسی و توصیفی املاک و در نتیجه ایجاد نقشه کاداستر

ه- ورود شیت نقشه‌های کاداستر بعنوان مبنا در یک بانک اطلاعاتی یکپارچه

و- پیاده‌سازی سیستم کاداستر در واحدهای ثبتی جهت استفاده و بهروزرسانی اطلاعات

برخی اصطلاحات ثبتی

عرصه: به تمامی یک قطعه زمین گفته شود.

اعیان: اموال غیرمنقول موجود در آن زمین را می‌گویند، مانند خانه، چاه، قنات، درختان و غیره.

حدود اربعه: ابعاد چهار جهت جغرافیایی ملک (شمال، شرق، جنوب، غرب)

تفکیک املاک: در صورتی که ملکی به قطعاتی کوچک‌تر تقسیم گردد، به این عمل تفکیک گفته می‌شود.

بلوک: مجموعه‌ای از ساختمان‌ها و قطعات مختلف مسکونی یا غیرمسکونی که اطراف آن از راه، فضای عمومی یا اراضی بازی تشکیل شده است.

قطعه زمین: زمین دارای حدود مشخص و سند مالکیت رسمی.

افراز: جدا نمودن سهم مشاع شرکا از یکدیگر، به عبارت دیگر تقسیم مال غیرمنقول مشاع بین شرکا به نسبت سهم آنها.

مال مشاع: مالی که چند نفر مالک آن باشند بدون آن که سهم هر کدام از آنها به تفکیک مشخص باشد.

جزء جزء مال مشاع در تملک مالکین آن است و نمی‌توان سهم اختصاصی هر کدام را مشخص کرد.

مال غیرمنقول: مال غیرمنقول در مقابل مال منقول قرار دارد و منظور از آن مالی است که قابل جایه جایی نبوده یا در صورت جایه جایی خسارت زیادی ببیند. زمین و ساختمان از جمله مهم‌ترین اموال غیر منقول‌اند.

مال منقول: عبارت از مالی است که برخلاف مال غیرمنقول، قابل جایه جایی است و این جایه جایی خسارتی به آن وارد نمی‌کند.

بیشتر
بدانیم

طرح کاداستر شهری کشور

این طرح با شکل کنونی با تصویب نمایندگان مجلس شورای اسلامی و در زیر مجموعه سازمان ثبت اسناد و املاک کشور تأسیس شد. مقدمات طرح کاداستر و مطالعات اجرایی و تعیین خطوط کلی در مورد جذب و تربیت نیروی انسانی متخصص، تهیه ابزارها و تجهیزات مورد نیاز کاداستر، هزینه‌های مربوطه و برنامه زمان‌بندی آن برای اجرای عملیات کاداستر شهری مورد بررسی قرار گرفت و مقرر گردید طرح کاداستر شهری در ایران در یک دوره بیست و پنج ساله شامل پنج دوره پنجساله اجرا گردد. طرح کاداستر عملی از سال ۱۳۷۴ وارد مرحله اجرایی شد و به تدریج فعالیت خود را به استان‌های مختلف کشور تعمیم داد، به‌طوری که در سال‌های اخیر عملیات اجرایی کاداستر به شکل قابل ملاحظه‌ای در کلیه استان‌های کشور در حال انجام می‌باشد. در این راستا فعالیت‌های اساسی برای حصول به هدفهای دراز مدت کاداستر کشور بر دو محور بنیادی: ۱- تهیه نقشه‌های کاداستر و جمع‌آوری اطلاعات هندسی و مالکیتی ۲- مکانیزه نمودن اطلاعات املاک و اسناد موجود قرار گرفته است.

فعالیت
علمی ۱

تهیه نقشه عرصه و اعیان

به کمک هنرآموز خود یکی از ساختمان‌های هنرستان را همراه با محوطه حیاط هنرستان برداشت کنید.

راهنمایی: مراحل برداشت نقشه عرصه و اعیان

۱- کروکی محل مورد نظر را با توجه به شمال ترسیم کنید.

۲- دو ایستگاه با توجه به نکات گفته شده در پودمان سوم انتخاب کنید.

- ۳- با استقرار دوربین بر روی هر کدام از ایستگاه‌ها، عملیات برداشت را به یکی از روش‌های ذکر شده در پودمان سوم انجام دهید.
- ۴- دوربین را تخلیه کرده یا مختصات نقاط را به صورت دستی وارد رایانه کنید.
- ۵- مطابق کروکی، نقشه را در نرم‌افزار AutoCAD ترسیم کنید.
- ۶- با زدن هاشور و تعیین رنگ خطوط، عرصه و اعیان را مشخص کنید.

عکس هوایی زیر دو بلوک شامل چندین قطعه را نشان می‌دهد، کروکی این دو بلوک را تهیه و دور عرصه هر قطعه را با رنگ قرمز خط کشیده و اعیانی آن را هاشور بزنید.

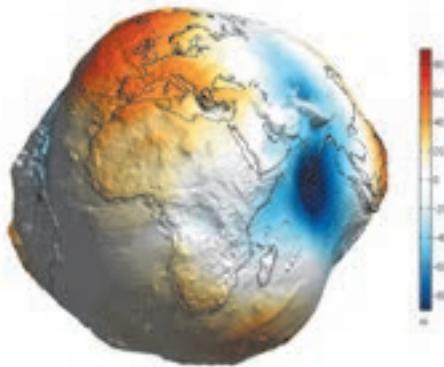
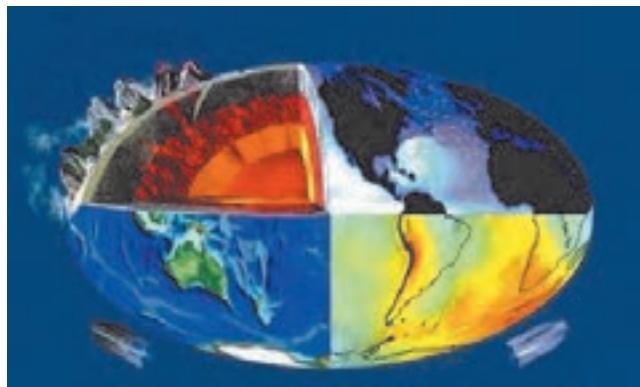
محل ترسیم کروکی:

فعالیت
کلاسی ۱

ژئودزی Geodesy

ژئودزی یک واژه یونانی است به معنی تقسیم کردن زمین. در واقع ژئودزی علم اندازه‌گیری دقیق زمین و یا تعیین شکل بخشی از زمین است، یا به بیان دیگر علمی که اساس و پایه علم مکان‌یابی و نقشه‌برداری را تشکیل می‌دهد. در ژئودزی با تعیین سیستم مختصات موقعیت سه‌بعدی نقاط و تغییرات مربوط به پدیده‌های سطح زمین، مانند تغییرات جاذبه، جزر و مد، دوران زمین، حرکت پوسته زمین را به وسیله واحدهای اندازه‌گیری بیان می‌نمایند. ژئودزی به وسیله شاخه‌ای از ریاضیات می‌تواند انحنای سطح زمین را بر روی یک صفحه نقشه مسطح نشان دهد.

پایه ژئودزی تعیین شکل زمین و تعریف سطح مبنا می‌باشد. در برداشت‌های معمولی زمین مسطح در نظر گرفته می‌شود، ولی در وسعت‌های زیاد زمین به صورت یک کره یا بیضوی می‌باشد. در کل سه سطح برای زمین در ژئودزی تعریف می‌گردد:

۱- سطح طبیعی زمین: در این سطح نمی‌توان از محاسبات ریاضی استفاده کرد. (سطح اندازه‌گیری و اجرای پروژه)

۲- ژئوئید: سطح متوسط آب‌های آزاد که به دلیل اینکه حدود ۷۵ درصد کره زمین از آب تشکیل شده می‌توان به وسیله آن، شکل زمین را تقریب زد. اما این سطح هم برای محاسبات مسطحاتی نامناسب می‌باشد. (سطح واسطه)

۳- بیضوی: با توجه به نیاز ما در ژئودزی در انجام محاسبات ریاضی باید به دنبال شکلی باشیم که به بهترین وجهی شکل زمین، مرکز آن و دوران آن و میدان ثقلش را توصیف کند. از حدود ۳۰۰ سال پیش و با توجه به برآمدگی کرده زمین در استوا و فشردگی آن در دو قطب، پیشنهاد شد که از شکل بیضوی به عنوان یک شکل ریاضی در محاسبات ژئودزی استفاده گردد. (سطح ریاضی)

برخی بیضوی‌ها به گونه‌ای محلی هستند که برای یک محل و کشور خاصی تعریف شده‌اند و انطباق مناسبی در آن محل دارند و برخی دیگر جهانی‌اند، یعنی این بیضوی‌ها طوری انتخاب شده‌اند که به طور متوسط بر کل جهان منطبق هستند.

در ایران بیش از این از بیضوی جهانی هایفورد ۱۹۲۴ استفاده می‌شد، ولی بعد از فراگیر شدن استفاده از سیستم موقعیت‌یاب جهانی یا GPS، بیضوی بین‌المللی WGS ۱۹۸۴ که ابعاد آن به وسیله ماهواره‌ها تعیین شده و در سطح جهانی به شکل زمین بسیار نزدیک می‌باشد را به کار می‌بریم.

پیشتر
بدانیم

وظایف ژئودزی عبارتند از:

- تعیین شکل زمین و میدان جاذبه آن به همراه تغییرات زمانی آنها، به منظور مطالعه تغییر شکل پوسته، و مشاهده حرکت قطبی و مانیتورینگ سطح اقیانوس‌ها.
- ایجاد سیستم مختصات ژئودزیک و نگهداری شبکه‌های ملی کنترل افقی ژئودزیک و شبکه‌های ترازیابی.
- توصیف مدل‌های ریاضی برای محاسبات ژئودزیکی بر روی سطح بیضوی و تصویر آن بر روی صفحه نقشه.
- به کارگیری تکنیک‌ها و ابزارهای ژئودزیکی مختلف نظیر دوربین‌های توtal استیشن و غیره به منظور اندازه‌گیری دقیق فاصله، جهت و طول‌های مبنا.

زمین تقریباً یک کره یا گوی است. شکل زمین را می‌توان به صورت کره‌ای که در قطبین پهن شده تصور نمود. در واقع یک گوی است، اما گردش زمین باعث می‌گردد تا در استوا متورم شود. بدین معنی است که اندازه‌گیری از قطب تا قطب دیگر حدود ۴۳ کیلومتر کمتر از قطر زمین در استوای آن می‌باشد. با اینکه بلندترین کوه روی زمین اورست است، اما دورترین کوه از مرکز زمین کوه چیمبورازو در اکوادور می‌باشد.

بیشتر
بدانیم

سامانه موقعیت‌یاب جهانی (Global Positioning Systems)

جی‌پی‌اس یا سیستم موقعیت‌یاب جهانی (GPS)، یک سیستم راهبری و مسیریابی ماهواره‌ای است که از شبکه‌ای با حداقل ۲۴ ماهواره تشکیل شده و در مدار زمین قرار داده شده‌اند. جی‌پی‌اس در ابتدا برای مصارف نظامی تهیه شد ولی از سال ۱۹۸۰ استفاده عمومی آن آزاد و آغاز شد. خدمات این مجموعه در هر شرایط آب و هوایی و در هر نقطه از کره زمین در تمام شبانه‌روز در دسترس است و استفاده از آن رایگان است.

GPS سیستم ناوبری آمریکا که از سال ۲۰۰۷ تنها سیستم تمام فعال است که در تمام دنیا قابل استفاده است.

GLONASS محصل شوروی سابق و روسیه امروزی که پیشتر در حالت تمام فعال می‌باشد. Compass چین اعلام کرده که سیستم ناوبری محلی خود با نام Beidou یا دب اکبر را به یک سیستم سراسری به نام کمپاس تبدیل خواهد کرد.

Galileo در سال ۲۰۰۲ اتحادیه اروپا و آژانس فضایی اروپا برای جانشینی GPS تصمیم به راهاندازی یک سیستم جهانی با نام دانشمند اروپایی گالیله نمود.

DORIS سیستم داپلر مداری و تعیین موقعیت رادیویی ماهواره‌ای که در حقیقت یک سیستم تصحیح مسیر مشابه سیستم‌های ناوبری می‌باشد و متعلق به کشور فرانسه است.

IRNSS سیستم ناوبری ماهواره‌ای محلی هند که یک سیستم ناوبری محلی مستقل است و زیرنظر سازمان تحقیقات فضایی هند وابسته به دولت هندوستان فعالیت می‌کند. QZSS متشکل از ۳ ماهواره است که یک سیستم همسان‌سازی زمانی و توسعه‌ای بر GPS آمریکاست و کشور ژاپن را پوشش می‌دهد. طبق برنامه اولین ماهواره این سیستم در سال ۲۰۰۹ پرتاب شد و فعال است.

قطب‌نماهایی که بانیروی مغناطیسی زمین جهت‌یابی می‌کنند، به تدریج جای خود را به گیرنده‌های جی‌پی‌اس خواهند داد؛ جی‌پی‌اس، سامانه‌ای است که به کمک گروهی از ماهواره‌ها جهت‌یابی می‌کند. ماهواره‌هایی که هر کدام در مدارهای خود به دور زمین در گردشند، این ماهواره‌ها با ایستگاه‌های ویژه‌ای بر روی زمین در تماس‌اند و همواره موقعیت آنها در فضا مشخص است. دستگاه گیرنده جی‌پی‌اس شما، با ارتباط با تعدادی از این ماهواره‌ها، فاصله شما را تا آنها تعیین می‌کند و سپس موقعیت دقیق شما را در زمین به‌دست می‌آید.

اساس کار سامانه تعیین موقعیت جهانی

در واقع اساس کار این سامانه، فرستادن سیگنال‌های رادیویی با فرکانس بالا و به‌طور پیوسته است که زمان و مکان ماهواره را نسبت به زمین مشخص می‌کند و یک گیرنده جی‌پی‌اس روی زمین، با گرفتن این اطلاعات از سه ماهواره یا بیشتر، آنها را پردازش می‌کند و موقعیت کاربر را در هر نقطه زمین، در هر ساعتی از شبانه روز و در هر وضعیت آب و هوایی به او نشان می‌دهد.

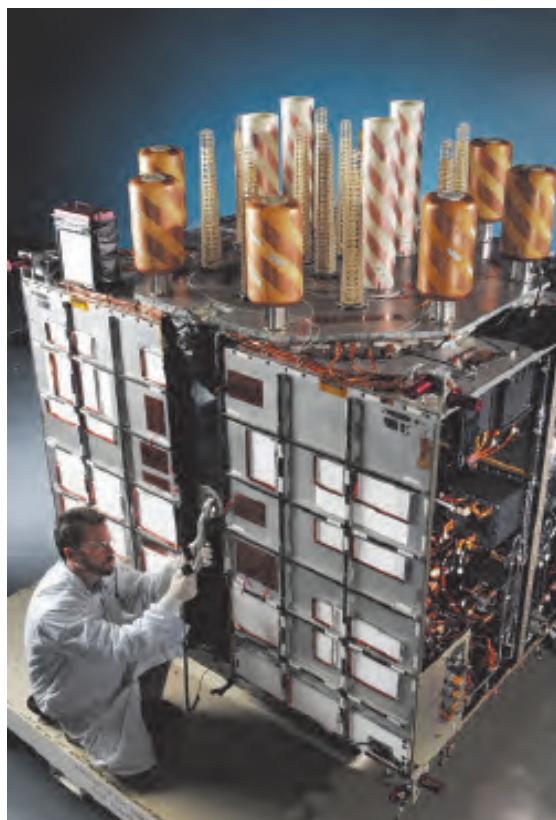
با چندین اندازه‌گیری متعدد، گیرنده به محاسبه سرعت، مدت زمان سفر، فاصله شما تا مقصد، مختصات جغرافیایی (طول و عرض جغرافیایی و ارتفاع از سطح دریا)، زمان طلوع و غروب خورشید و ماه (در تقویم نجومی)، تعداد ماهواره‌ها، زمان محلی و ... می‌پردازد و آن را در اختیار کاربر قرار می‌دهد. به طور میانگین، هشت ماهواره از ۲۴ ماهواره، در اطراف هر نقطه از کره خاکی که باشید در آسمان گشت می‌زنند.

هرچه گیرنده شما به ماهواره‌های بیشتری وصل شود، اطلاعات دقیق‌تری را برای شما محاسبه می‌کند. جی‌پی‌اس، در ابتدا تنها استفاده نظامی داشته است، ولی از سال ۱۹۸۰ به بعد تصمیم گرفته شد تا از آن در فعالیت‌های غیر نظامی هم استفاده شود؛ تا جایی که امروزه حتی در ماهی گیری و شکار هم مورد استفاده قرار می‌گیرد.

اگرچه فناوری به کار رفته در ماهواره‌ها و گیرنده‌های زمینی سیستم GPS بسیار پیچیده است ولی اصول تعیین موقعیت نقاط در این سیستم ساده و قابل درک می‌باشد. در این سیستم، ماهواره‌ها در مدارهایی حول زمین در گردش هستند که موقعیت نقطه به نقطه این مدارها در سیستم مختصات مبنا مشخص است و با استقرار گیرنده بر روی نقطه‌ای نامعلوم در روی زمین و پس از برقراری ارتباط، فاصله نقطه مذکور تا تمامی ماهواره‌های قابل مشاهده تعیین می‌شود. سپس با مشخص بودن فواصل گیرنده از ماهواره‌ها به روشنی که در نقشه‌برداری «ترفیع فضایی» نام دارد، موقعیت نقطه مجهول محاسبه می‌گردد. در واقع هر نقطه زمینی محل تلاقی سه کره است که مرکز هریک از این کره‌ها در یک ماهواره است و شعاع آن برابر با فاصله آن ماهواره تا نقطه زمین می‌باشد.

مزایای سیستم تعیین موقعیت جهانی GPS

- دقیق بسیار زیاد در موقعیت یابی
- داشتن پوشش جهانی
- دارابودن زمان‌بندی دقیق
- نداشتن هیچ گونه هزینه برای استفاده کنندگان
- تعیین سرعت درسه محور مختصات
- قابلیت دسترسی همیشگی
- قابلیت کاربردی در هر شرایط آب و هوایی
- عدم محدودیت در به کارگیری همگانی
- دقیق نسبی IPPM برای طولهای کوتاه از ۱ تا ۱۰۰ کیلومتر.
- توانایی دید همزمان با یک گیرنده

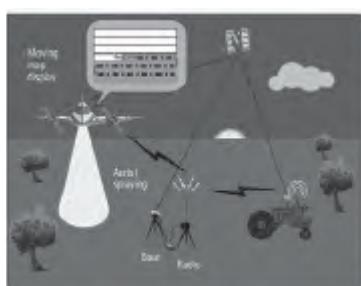
نمایی از داخل یک ماهواره GPS

کاربردهای سیستم تعیین موقعیت جهانی GPS

الف- کاربردهای GPS در کارهای نقشه‌برداری از GPS به روش‌های مختلف در کارهای نقشه‌برداری می‌توان استفاده کرد. مهم‌ترین کاربردهای GPS در نقشه‌برداری عبارت‌انداز:

- برداشت طرح‌ها و پلان‌ها با دقت مورد نیاز
- پیاده‌کردن طرح‌ها و تعیین موقعیت نقاط بر روی زمین

- استفاده در نقشه‌برداری هیدروگرافی و آبنگاری
- نقشه‌برداری جهت حرکت اجرک اجسام و سامانه‌های خیلی دقیق بر روی زمین
- انجام عملیات فتوگرامتری بدون کنترل زمینی
- انبوه‌سازی شبکه‌های ژئودتیک

و ...

ب- کاربردهای تجاری سیستم تعیین موقعیت جهانی

ناوبری هوایی: در دهه هشتاد و چهل سال پس از کنوانسیون شیکاگو که منجر به تأسیس سازمان بین‌المللی هوایپیماهای کشوری (ایکائو) گردید نگرانی جامعه هوایپیمایی از محدودیت‌های سیستم‌های ناوبری موجود به طور روزافزونی افزایش یافت. پیش‌بینی‌های به عمل آمده نیز نشان دهنده رشد سریع مسافرت‌های هوایی خصوصاً در مناطقی مانند آسیا و اقیانوسیه بود. پیش از ۹۰۰۰ هواپیمای در حال تردد در هر لحظه این نگرانی را تأیید می‌نمود. لذا پیشنهاد شد که از تکنولوژی ماهواره برای مبادله صوتی و داده‌های موردنیاز با خطوط ارتباطی مستقیم از هواپیما به ماهواره و از آن طریق به کنترل ترافیک هوایی استفاده شود. در این حالت

می‌توان به صورت همزمان داده‌های ضروری هواپیما مانند مشخصات پرواز، ارتفاع، سرعت و جهت را نیز به کنترل مراقب پرواز اطلاع داد و از این طریق خطای انتقال صحیح اطلاعات ناشی از عوامل انسانی در وقوع سوانح را به کلی از بین برداشت. بنابراین امروزه شرکت‌های بزرگ هواپیماسازی مشغول نصب سیستم‌های GPS بر روی هواپیماها می‌باشند.

ناوبری دریایی: در ناوبری دریایی برای تعیین مسیر خطوط کشتیرانی، وضعیت عوارض شناور مانند کوه‌های یخی در هر لحظه، کوتاه‌ترین و بهترین مسیر مبدأ و مقصد وغیره از GPS می‌توان بهره گرفت.

ج- کاربردهای سیستم تعیین موقعیت جهانی در زمینه‌های نظامی

- کاربردهای هواپیمایی: از هدایت موشک‌ها تا تمام هواپیماهای جنگی و بمبافکن، بالگرد، موشک، چتر بازی و پروازهای نظامی و ...

- کاربردهای دریایی: هدایت زیردریایی‌ها، کشتی‌های جنگی و تمام انواع قایق‌های نظامی.

- کاربردهای زمینی: مکان توپخانه‌ها، ناوپری خودروها، هدایت پیاده‌نظام، سیستم موشک زمین به زمین.

د- کاربردهای همگانی سیستم تعیین موقعیت جهانی

سیستم تعیین موقعیت یاب GPS کاربردهای همگانی نیز دارد که از مهم‌ترین این کاربردها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- حرکت در فضای باز: حرکت در مناطقی که راه‌های چندان مناسبی ندارد یا به کلی فاقد راه است.

- هدایت قایق‌های ماهیگیری، قایقرانی اسکی، کوهنوردی

- عملیات جستجو و نجات

- حرکت اتومبیل در جاده

- سازمان‌هایی مانند شهرداری‌ها و راهنمایی و رانندگی

- مسابقات ورزشی مانند رالی اتومبیل‌رانی

- شرکت‌های تاکسی‌رانی و اتوبوس‌رانی

البته کاربردهای GPS روز به روز بیشتر و بیشتر می‌شود و نیز نباید این نکته را از نظر دور داشت که این سیستم با تمام مزایای خود ممکن است دچار اختلال گردد و یا گیرندهای که در دست شماست دچار خرابی گردد. پس باید روش‌های موقعیت‌یابی کلاسیک را که کار با قطب‌نما و نقشه است را زیاد نبرده تا در موقع نیاز دچار وابستگی به سیستم موقعیت‌یابی جهانی نباشیم.

GPS انواع

۱- GPS های دستی: این نوع GPS بیشتر کاربردهای مهندسی و نقشه‌کشی دارند و برای تعیین طول و عرض جغرافیایی یک نقطه یا مکان خاص به کار می‌روند. در کارهایی مانند کوهنوردی یا یافتن مکان‌های خاص نیز می‌توان از آنها استفاده کرد.

۲- GPS مسیر یاب: این GPS‌ها دارای یک مانیتور می‌باشند که نقشه خیابان‌ها و راه‌های اصلی و فرعی یک شهر یا کشور در آن ذخیره شده است و موقعیت فعلی خودرو یا شخص را بر روی یک نقشه به نمایش می‌گذارد. با این نوع GPS می‌توان نزدیک‌ترین مسیر ممکن را برای رسیدن به یک مکان یا آدرس خاص به شخص نمایش داد و هم به صورت تصویری و هم صوتی فرد را تا رسیدن به هدف راهنمایی کرد. موبایل‌های جدید هم با استفاده از یک نقشه آنلاین مانند گوگل مپ و یا نقشه آفلاین و گیرنده GPS داخلی گوشی همین کار را می‌توانند انجام دهند. استفاده از تکنولوژی‌های نوین برای راحتی سرنشینان و ایمنی جاده‌ها از مهم‌ترین پارامترهایی می‌باشد که در طراحی خودروهای نوین امروزی لحاظ شده است. استفاده از سیستم GPS در خودرو می‌تواند با تعیین موقعیت لحظه‌ای خودرو در زمان‌های متفاوت، سفری سلامت و ایمن را برای سرنشینان فراهم آورد. این سیستم می‌تواند با ارسال اطلاعات لحظه‌ای و کنترل سرعت خودرو در موارد بحرانی، موقعیت خودرو را جهت رسیدن خودروهای امدادی به راحتی تعیین کرده و به واحد مربوطه ارسال نماید. همچنین با کنترل سرعت خودرو و محدود کردن سیستم با توجه به سرعت‌های مجاز جاده‌ای، ایمنی سفر را افزایش داده و کاهش حوادث رانندگی را به دنبال دارد.

نرم افزارهای متعددی برای مسیریابی آفلاین وجود دارد، اما می‌توان گفت بهترین نرم افزار موجود برای مسیریابی در گوشی‌های هوشمند نرم افزار GPS Navigation است. این برنامه با ارائه نقشه‌های جامع و گرافیکی همراه با زوم بالا می‌تواند بهترین امکانات ممکن را برای شما فراهم کند. ویژگی اصلی نرم افزار در سخنگو بودن آن است، یعنی می‌توانید مسیر مورد نظر را وارد برنامه کرده و برنامه با صدای فارسی، شما را راهنمایی کند. فایدهٔ همچنین ویژگی این است که راننده می‌تواند در هنگام رانندگی بدون توجه به نقشه از راهنمایی‌های صوتی برنامه استفاده کند. نرم افزار معرفی شده هم اکنون بیش از ۳۵ میلیون کاربر در سراسر جهان دارد. شاید تنها عیب موجود در برنامه حجم بالای آن است که به خاطر کیفیت گرافیکی و وضوح صدا برنامه است.

از ویژگی‌های اصلی آن می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- نمایش نقشه شهرهای مختلف با کیفیت عالی - نمایش نقشه شهرها و مکان‌ها به صورت سه‌بعدی - نمایش نام خیابان‌ها و کوچه‌ها و هشدارهای ترافیکی - نمایش دوربین‌های سرعت و اخطار در مورد سرعت غیرمجاز - هشدار دهنده در مورد تغییر حد سرعت مجاز در هر محدوده - سه حالت نمایش مسیر - علامت‌گذاری مکان‌های مورد علاقه - قابلیت ذخیره‌سازی نقشه‌ها بر روی دستگاه - قابلیت بهروزرسانی رایگان و سریع نقشه‌ها - قابلیت افروzen دوستان به روی نقشه - راهنمای مسیر به طور صوتی و راهنمای گوییا به زبان فارسی - مسیریابی به صورت صوتی - امکان جست‌وجو به صورت فارسی - نمایش بسیاری از رستوران‌ها، پمپ بنزین‌ها، پارک‌ها، بیمارستان‌ها و مدرسه‌ها - قابلیت اجرا برروی تبلت‌ها.

۳- GPS ردیاب: در ابتدا شرکت‌های تکنولوژی بر روی یک طرح جامع کارمی‌کردند که بتوانند یک قطعه الکترونیکی را بر روی همه خودروها نصب کنند که از یک مجموعه سنسورهای خاص تشکیل شده و قادر به تشخیص ضربه و تصادف در خودروها باشد و بلاfacile بعد از تشخیص تصادف مکان خودرو را به یک مرکز خدمات اورژانسی ارسال کند تا در کمترین زمان، کمک‌های لازم به سرنشینان خودرو اعمال شود. در اجرای این طرح برای تعیین موقعیت خودرو از سیستم GPS استفاده کردند که موقعیت خودرو را از ماهواره‌های GPS دریافت کرده و توسط شبکه موبایل به مرکز کمک‌رسانی ارسال می‌کند.

تمامی GPS های مورد استفاده در مصارف غیر نظامی (GPS دستی ، GPS تلفن همراه، GPS مسیریاب و ...) دارای خطایی در حدود ۳ الی ۸ متر در مشخص کردن مختصات نقطه مورد نظر می‌باشند. به چه دلیل این میزان خطأ در دستگاه‌ها قرار داده می‌شود؟

آشنایی با گیرنده GPS دستی

کلیدهای عملگر گیرنده

۱- کلید روشن و خاموش کردن دستگاه و تنظیم نور: با فشار دادن و نگهداشتن این کلید، دستگاه خاموش و روشن می‌شود. در زمان روشن بودن دستگاه اگر این دکمه را فشار دهیم، می‌توانیم نور صفحه نمایش دستگاه را تنظیم کرده و همچنین از ساعت و تاریخ و قدرت امواج دریافتی از ماهواره و میزان شارژ باتری آگاهی پیدا کنیم.

۲- کلید بازگشت: اگر در هر زیر فهرستی قرار داشته باشیم می‌توانیم با زدن این کلید به مرحله قبل برگردیم.

۳- کلید Thumb Stick: به وسیله این کلید که به کلید پنج کاره معروف است، می‌توانیم کارهای زیر را انجام دهیم:

- با فشار کوتاه مدت این کلید گزینه‌ای که روی آن قرار داریم انتخاب می‌شود.
- با فشار و نگهداشتن آن عملیات ذخیره‌سازی نقطه برداشت شده صورت می‌پذیرد.

- با حرکت این کلید در ۴ جهت اصلی می‌توان گزینه‌های مختلف و همچنین اعداد و حروف را جهت ثبت اطلاعات انتخاب کرد.

۴- کلید فهرست: این کلید هم کاربردهای مختلفی دارد که در زیر به دو مورد مهم آن اشاره می‌کنیم:

- اگر در صفحه فهرست، این کلید را فشار دهیم می‌توان وارد قسمت ویرایش صفحات فهرست شده و چیدمان صفحات را تغییر داده و یا صفحاتی را از فهرست پاک و یا اضافه کنیم.

- اگر در صفحات زیر فهرست این کلید را فشار دهیم می‌توان گزینه‌های کاربردی آن صفحه را به نمایش درآورده و گزینه مورد نظر را انتخاب کنیم.

۵- کلیدهای بزرگ‌نمایی و کوچک‌نمایی و حرکت به بالا و پایین: این کلید در صفحه فهرست و در صفحه زیر فهرست (به خصوص بعد از فشار دادن کلید فهرست در زیر فهرست‌ها) برای بالا و پایین کردن، جهت انتخاب گزینه مورد نظر به کار می‌رود. همچنین در صفحه نقشه (Map) جهت بزرگ‌نمایی (Zoom In) و کوچک‌نمایی (Zoom Out) نقشه به کار می‌رود.

۶- محل اتصال پورت USB: برای انتقال اطلاعات بین دستگاه و رایانه.

۷- محفظه باتری: در این محفظه دو عدد باتری از نوع AA قرار می‌گیرد. بهتر است باتری‌ها از نوع آلکالاین (Alkaline) باشند.

۸- حلقه باز و بسته کردن محفظه باتری: جهت باز کردن محفظه باتری این حلقه را به بیرون کشیده و در جهت خلاف عقربه‌های ساعت ۹۰ درجه می‌چرخانیم و برای بستن آن خلاف این عمل را انجام می‌دهیم.

۹- پیچ اتصال بدنه: پیچ‌هایی که قسمت‌های داخلی دستگاه را به بدنه آن متصل می‌کنند.

شروع به کار با گیرنده GPS دستی

برای شروع به کار، دستگاه را به محلی باز و بدون سقف برد و کلید روشن کردن دستگاه را فشار داده و آن قدر نگه می‌داریم تا دستگاه روشن گردد. پس از روشن شدن دستگاه صفحه فهرست نمایان می‌شود. حال با رفتن به هر زیر فهرست می‌توان در هر قسمت از یکی از کاربردهای دستگاه استفاده کرد.

قبل از استفاده از دستگاه به دو نکته مهم باید توجه کرد:

۱- زبان فارسی یکی از زبان‌های ارائه شده توسط دستگاه می‌باشد. زبان پیش فرض دستگاه زبان انگلیسی بوده که می‌توان از زیر فهرست تنظیم (Setup) و در قسمت سیستم زبان دستگاه را به فارسی تغییر داد.

۲- دستگاه باید در حالت متريک قرار بگیرد. برای اين منظور در زیر فهرست تنظیم (Setup) و در قسمت واحدها (Units) آن را در حالت سیستم متريک قرار دهیم.

با توجه به اينکه در ادامه درس و استفاده از نرم افزار Google Earth می‌خواهیم از مختصات نقاط به صورت درجه و دقیقه و ثانية استفاده کنیم، بهتر است فرمات برداشت نقطه را از منو تنظیم (Setup) و در قسمت قالب موقعیت (Position Format) به حالت $hddd^{\circ}mm's.s$ قرار دهیم. البته تبدیل مختصات UTM (اعشاری) به درجه و دقیقه و ثانية و بالعکس در ادامه شرح داده می‌شود.

برداشت مختصات و ذخیره یک نقطه به وسیله گیرنده GPS دستی

برای برداشت یک نقطه ابتدا بر روی آن مستقر می‌شویم. در برداشت نقطه ما به دو روش اشاره می‌کنیم:

روش اول:

۱- ابتدا در فهرست اصلی به زیر شاخه ماهواره (Satellite) وارد می‌شویم. اگر دستگاه در حال دریافت اولیه اطلاعات باشد در بالای صفحه «در حال کشف ماهواره ها» (Acquiring Satellite) را مشاهده می‌کنیم. پس از دریافت امواج از حداقل ۴ ماهواره اطلاعاتی مانند مختصات نقطه، تعداد ماهواره‌ها و دقت برداشت نمایش داده می‌شود. برای رسیدن به دقت بالاتر باید تعداد ماهواره‌ها و قدرت دریافت سیگنال آنها و همچنین زمان برداشت بیشتر شود.

۲- به فهرست اصلی برگشته و به زیر شاخه علامت‌گذاری نقطه نشانه (Mark Way Point) وارد می‌شویم. در این زمان موقعیت کاربر هر کجا که باشد تحت نام عددی سه‌ رقمی به صورت پیش فرض دیده می‌شود. قبل از ثبت نهایی نقطه می‌توان نامی دلخواه به جای آن عدد سه‌رقمی برای نقطه انتخاب کنید.

۳- حال جدول انتخاب حروف و اعداد ظاهر می‌شود، به وسیله کلید پنج کاره حروف و اعداد و نمادهای مختلف برای نام دلخواه را پیدا و با فشار آن به سمت داخل انتخاب کنید.

۴- همچنین می‌توانید جهت تشخیص بهتر نقطه نشانه‌ای را برای آن انتخاب کنید. برای انتخاب یک نشانه برای نقطه به وسیله کلید پنج کاره قادر فعال سازی را روی نشانه نقطه برد (بالا سمت چپ صفحه نمایش) و فشار دهید تا فهرست نشانه‌های موجود در حافظه دستگاه ظاهر شود. با استفاده از کلید پنج کاره روی نشانه مورد نظر رفته و با فشار این کلید نشانه را انتخاب کنید.

۵- در قسمت یادداشت (Note) نیز می‌توانید توضیحاتی برای نقطه مورد نظرتان بنویسید. دوباره به وسیله کلید پنج کاره بر روی این قسمت رفته و این کلید را فشار می‌دهیم و با استفاده از حروف و اعداد و نمادهای مختلف توضیحاتی را درج و با قرارگیری بر روی گزینه انجام شد (Done) و فشار کلید پنج کاره، این توضیحات را ثبت می‌کنیم.

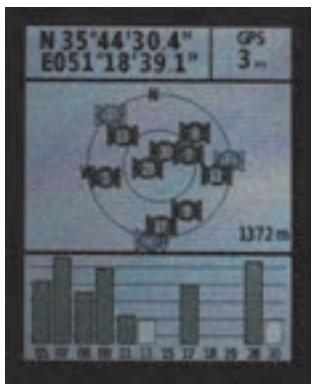
۶- پس از انجام مراحل فوق به وسیله کلید پنج کاره به قسمت پایین صفحه رفته و با قرارگیری بر روی گزینه انجام شد (Done) و فشار کلید پنج کاره این نقطه را ذخیره می‌کنیم.

۷- در فهرست اصلی وارد زیر شاخه نقشه می‌شویم. در این قسمت می‌توان نقطه و یا نقاط ذخیره شده را همراه با نام و نمادشان مشاهده کرده و به وسیله کلید بزرگ‌نمایی و کوچک‌نمایی، مقیاس نقشه را تغییر داده و برای دید بهتر نقطه از کلید بزرگ‌نمایی استفاده کنیم.

روش دوم:

- ۱- مانند روش قبل ابتدا به زیر شاخه ماهواره (Satellite) وارد شده و کمی صبر کرده تا ارتباط با ماهواره‌ها برقرار و به دقت خوبی برسیم.
- ۲- در همین صفحه برای ذخیره اطلاعات برداشت شده نقطه، کلید پنج کاره را فشار داده و نگه می‌داریم.
- ۳- حال در صفحه ثبت اطلاعات، شماره نقطه، توضیحات مربوط به نقطه، نماد نقطه و مختصات نقطه مشاهده می‌شود. با فشردن کلید پنج کاره می‌توان اطلاعات هر قسمت را ویرایش کرد. پس از اتمام، جهت ذخیره شدن اطلاعات برداشت شده، گزینه انجام شد (Done) را انتخاب می‌کنیم. برای برداشت نقاط جدید مراحل فوق را تکرار می‌کنیم.

فعالیت
عملی ۲

برداشت مختصات گوشه‌های یک قطعه زمین بوسیله GPS دستی ابتدا با همکاری هنرآموز خود یک چهارضلعی بزرگ در حیاط هنرستان در نظر گرفته و گوشه‌های آن را میخ‌کوبی کنید. با استفاده از گیرنده GPS دستی مختصات این چهار نقطه روی زمین را در سیستم مختصات بیضوی جهانی به دست آورده و در جدولی یادداشت کنید. سپس با استفاده از گزینه ثبت نقاط موقعیت این نقاط را در گیرنده GPS خود ذخیره کنید.

سپس فاصله بین این چهار نقطه را مجدد با متر به صورت دقیق روی زمین اندازه‌گیری کنید. در نرم افزار اتوکد خط و اصل بین هر دو نقطه را ابتدا با مختصات‌های برداشت شده توسط GPS دستی ترسیم کرده و با عدد متریک مقایسه کنید.

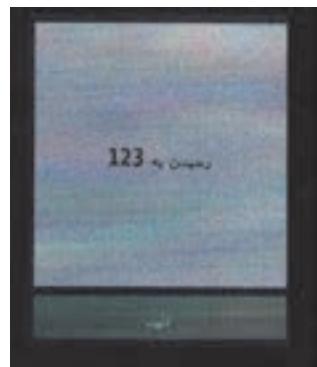
- چه نتیجه‌ای می‌گیرید؟
- دقت کدام روش بیشتر است؟ چرا؟

وارد کردن دستی مختصات یک نقطه و پیدا کردن آن روی زمین به وسیله گیرنده GPS

دستی

- ۱- برای وارد کردن دستی مختصات یک نقطه در هر فهرست و یا زیرفهرستی که قرار داشته باشیم فقط کافی است که کلید پنج کاره را فشار داده تا قسمت ذخیره نقطه ظاهر شود.
- ۲- در این هنگام با کلید پنج کاره بر روی قسمت موقعیت (Location) رفته و این کلید را یکبار فشار می‌دهیم.
- ۳- مطابق شکل و به کمک کلید پنج کاره و همچنین اعداد و جهت‌های موجود در این صفحه می‌توانیم مختصات نقطه مورد نظرمان را وارد کرده و به وسیله کلید پنج کاره بر روی گزینه انجام شد (Done) رفته و آن را فشار داده تا مختصات نقطه ذخیره گردد.

۴- مطابق آنچه که در قبل خواندیم می‌توانیم برای نقطه اسم و نماد و توضیحات و یا حتی ارتفاع مورد نظرمان را وارد کنیم.

۵- پس از انجام مراحل فوق به وسیله کلید پنج کاره به قسمت پایین صفحه رفته و با قرارگیری بر روی گزینه انجام شد (Done) و فشار کلید پنج کاره این نقطه را ذخیره می‌کنیم.

۶- در فهرست اصلی وارد زیر شاخه نقشه می‌شویم. در این قسمت می‌توانیم با بزرگنمایی نقطه ذخیره شده مورد نظرمان را پیدا و به وسیله کلید پنج کاره بروی نقطه رفته و این کلید را فشار می‌دهیم. حال با

انتخاب گزینه حرکت (Go) و سپس گزینه خارج از جاده (Off Road) می‌توانیم به کمک نقشه به جستجوی موقعیت نقطه مورد نظر پردازیم.

۷- در صورتی که به موقعیت نقطه برسیم به همراه صدای بوق و با ظاهر شدن رسیدن به ... (Arriving at ...) بر روی صفحه نمایش دستگاه متوجه نزدیک شدن به نقطه مورد نظرمان می‌شویم. اگر می‌خواهیم دقیقاً بر روی نقطه مورد نظر قرار بگیریم از روی نقشه نقطه را در حالت بیشترین بزرگنمایی قرار داده و به آن می‌رسیم.

فعالیت
عملی ۳

شناسایی عوارض با مختصات معلوم توسط هنرجویان
ابتدا توسط هنرآموز مختصات عوارضی مانند آب‌خوری، دکه، زمین بازی، ورودی مدرسه و ... که در فضایی بدون سقف قرار داشته باشد تعیین موقعیت گردد. این مختصات‌ها در اختیار هنرجویان قرار گرفته و هنرجویان با توجه به مختصات ارائه شده، نوع عارضه را مشخص نمایند.

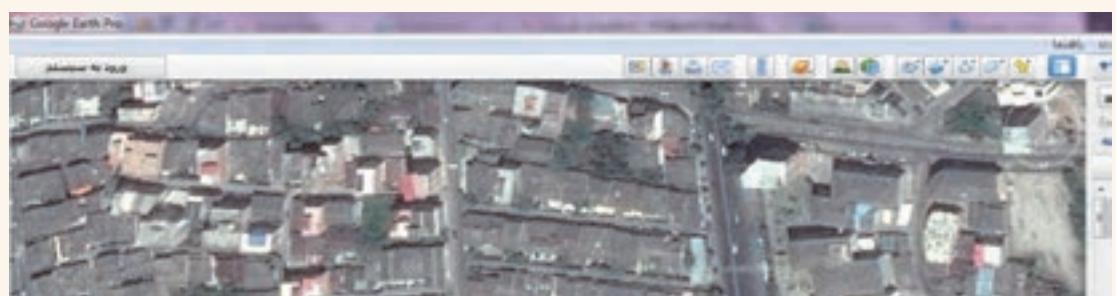
فعالیت
عملی ۴

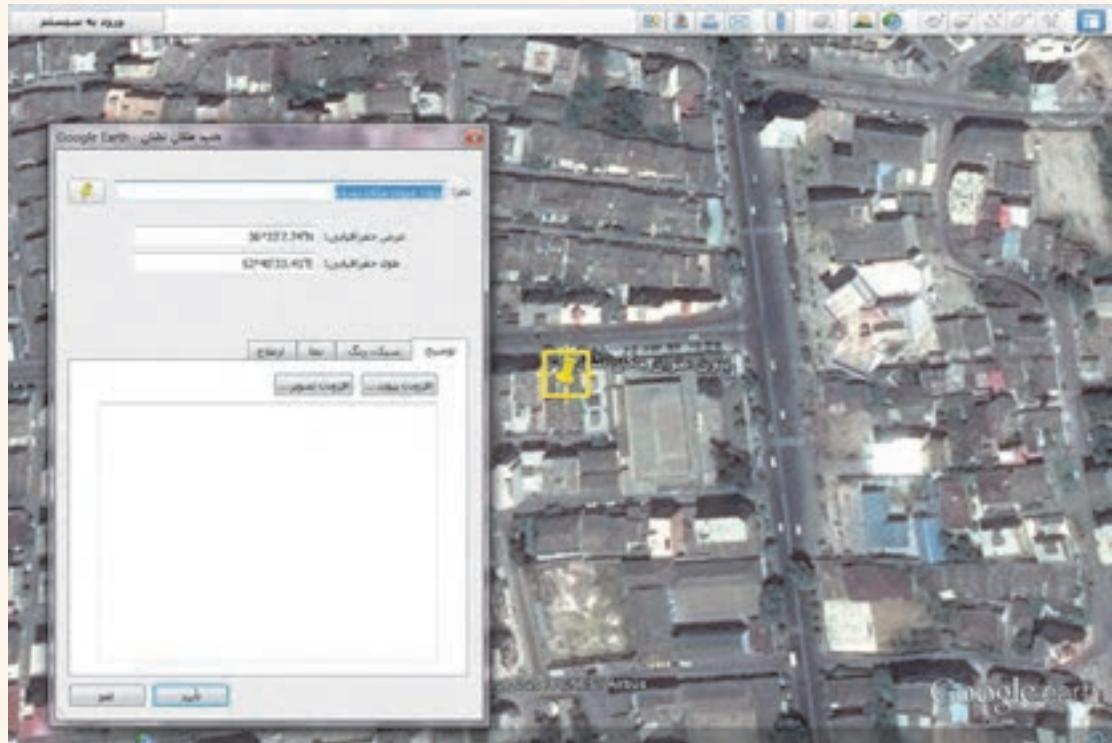
جانمایی مختصات یک قطعه زمین در نرم افزار Google Earth

مختصات چهارگوشۀ زمینی که در فعالیت ۲ برداشت کردید را در نرم افزار گوگل ارث وارد کنید. جانمایی مکان این نقاط را با مکان نقاط برداشتی در فعالیت قبل مقایسه کنید. آیا تغییری کرده است؟
راهنمایی:

ابتدا پس از نصب و راهاندازی نرم‌افزار، آن را اجرا کرده و باز کنید.
سپس از نوار افزار بالای صفحه، گزینه افزودن مکان را انتخاب کنید.

با کلیک بر روی این گزینه یک پنجره به صورت زیر باز می‌شود:

الف) تبدیل مختصات جغرافیایی از سیستم درجه به سیستم افلاطون انتشاری

A: Degrees Minutes Seconds to Decimal Degrees

<input type="button" value="نامه"/>	<input type="button" value="دقیقه"/>	<input type="button" value="درجه"/>
در این مدل عرض جغرافیایی را درجه، دقیقه و نامه بتوانید		
در این مدل طول جغرافیایی را درجه، دقیقه و نامه بتوانید		
<input type="button" value="پاک کردن"/>		<input type="button" value="تبدیل به سیستم انتشاری"/>
<input type="button" value="طول جغرافیایی به درجه"/>		<input type="button" value="عرض جغرافیایی به درجه"/>

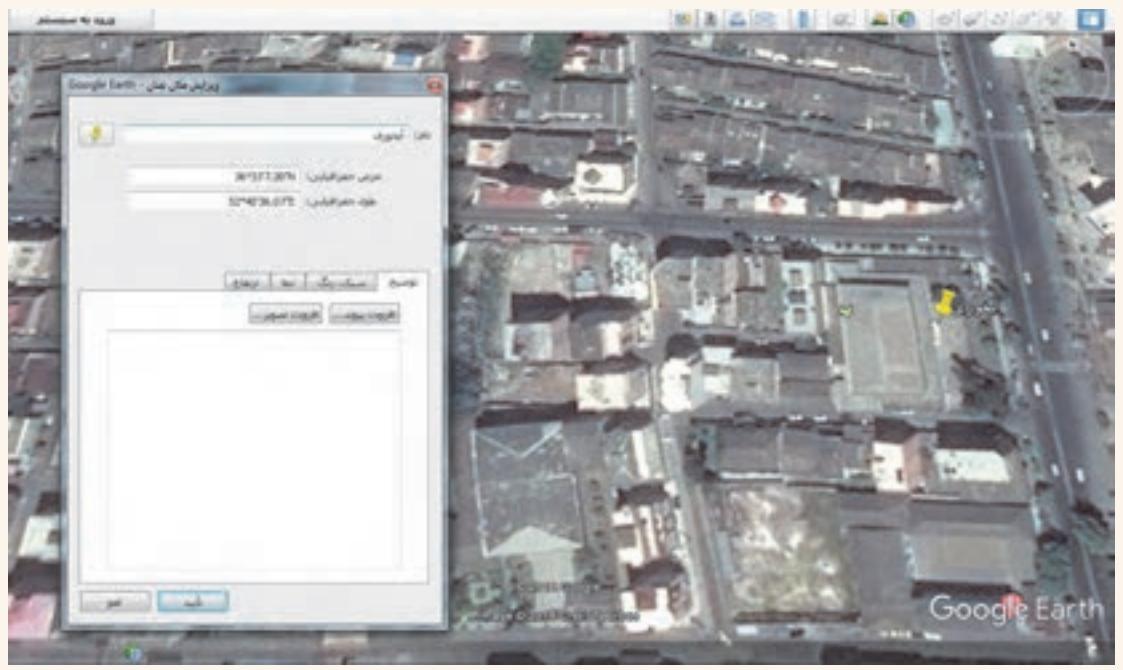
ب) تبدیل مختصات جغرافیایی از سیستم افلاطون انتشاری به سیستم درجه

B: Decimal Degrees to Degrees Minutes Seconds

<input type="button" value="درجه"/>	<input type="button" value="دقیقه"/>	<input type="button" value="نامه"/>
در این مدل عرض جغرافیایی را درجه، دقیقه و نامه بنویسید (مثل 36.50)		
در این مدل طول جغرافیایی را درجه، دقیقه و نامه بنویسید (مثل 48.25)		
<input type="button" value="پاک کردن"/>		<input type="button" value="تبدیل به سیستم درجه افق"/>
<input type="button" value="عرض جغرافیایی"/>	<input type="button" value="طول جغرافیایی"/>	<input type="button" value="عرض جغرافیایی"/>

همان‌طور که در تصویر قبل مشاهده کردید، محل نقطه با دو مشخصه عرض جغرافیایی و طول جغرافیایی نمایش داده شده است. اگر مختصات برداشتی شما با GPS دستی به صورت UTM (اعشاری) باشد، از طریق یک برنامه تبدیل مختصات که به راحتی می‌توان از اینترنت دانلود کرد، مختصات UTM را به طول و عرض جغرافیایی تبدیل کنید.

حال می توانید در قسمت نام برای نقطه مورد نظر اسم یا عنوانی را درج کنید، در قسمت عرض و طول جغرافیایی، یکی از برداشت‌های انجام شده در فعالیت ۲ را درج می‌کنیم. مطابق تصویر درجه، دقیقه و ثانیه برداشتی را تایپ کرده و بر روی دکمه تأیید کلیک نمایید. پس از تأیید می‌توانیم نقطه مورد نظر را با عنوان دلخواه ذخیره داشته باشیم. به این صورت مختصات سایر نقاط را به همین ترتیب وارد کنید.

با راهنمایی هنرآموز خود، حدود اربعه هنرستان محل تحصیل خود را به کمک GPS دستی برداشت کرده و سپس مختصات نقاط به دست آمده را در گوگل ارث وارد کنید.

آیا مختصات برداشتی با جانمایی تصویر هنرستان در گوگل ارث کاملاً منطبق است؟ اگر نیست چرا؟

فعالیت
عملی ۵

جدول زیر را با کمک نرم افزار Google Earth تکمیل کنید.

عنوان مکان موردنظر	عرض جغرافیایی	طول جغرافیایی
بینالحرمين، کربلا		
مسجدالحرام، مکه		
دروازه قران، شیراز		
برج میلاد، تهران		
پل سفید، اهواز		

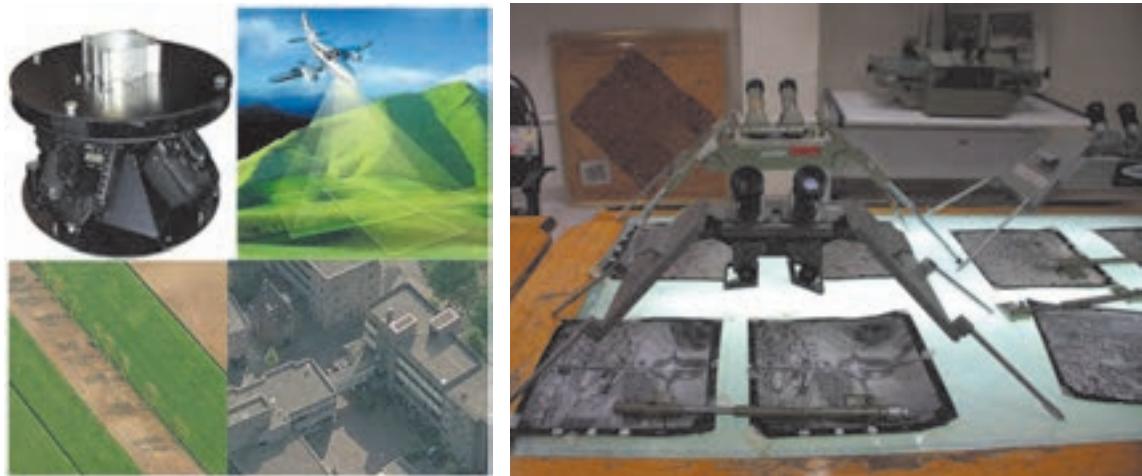
عنوان مکان موردنظر	عرض جغرافیایی	طول جغرافیایی
	۳۶°۱۷'۱۶/۷"	۵۹°۳۶'۵۶/۷"
	۳۲°۳۹'۲۶/۲۷"	۵۱°۴۰'۳۹/۴۸"
	۳۳°۲۹'۰/۸۶"	۴۸°۲۱'۱۲/۳۶"
	۳۶°۴۶'۵۷/۶۶"	۵۴°۲۷'۴۲/۹۰"
	۳۰°۴۹'۵۹/۸۴"	۶۱°۳۹'۵۹/۹۵"

فعالیت
عملی ۶

فتوگرامتری و کاربردهای آن (Photogrammetry)

فتوگرامتری بنابر تعريف عبارت است از هنر، علم و تکنولوژی تهیه اطلاعات قابل اعتماد درباره عوارض فیزیکی و محیط از طریق ثبت، اندازه‌گیری و تفسیر بر روی عکس. همان‌طور که در تعريف دیده می‌شود، این علم اساساً بر تجزیه و تحلیل عکسی استوار است.

أنواع عکس و تصویر در فتوگرامتری

عکس‌های مورد استفاده در فتوگرامتری عبارت‌اند از: عکس‌های زمینی، هوایی و ماهواره‌ای.

عکس‌های زمینی: عکس‌های زمینی به وسیله دوربین‌های فتوگرامتری زمینی تهیه می‌شود. این دوربین‌ها روی زمین مستقر شده و لذا می‌توان مختصات محل استقرار آنها را به سادگی مشخص کرد. از این عکس‌ها می‌توان در معماری و ترمیم ساختمان، حفظ بناهای تاریخی، فعالیت‌های باستان‌شناسی و ثبت و بررسی هرگونه تغییرات استفاده کرد.

عکس‌های هوایی: عکس هوایی به وسیله دوربین‌هایی که در داخل هواپیماهای مخصوص نصب می‌گردند گرفته می‌شود. در عکس‌برداری هوایی، سرعت هواپیما، ارتفاع پرواز و باز هوایی (فاصله بین دو ایستگاه عکس‌برداری) مهم می‌باشد. عکس‌های گرفته شده در مسیرهای پروازی باید پوشش طولی و عرضی (قسمت مشترک) داشته باشند که بتوان پس از اتمام کار و تهیه عکس، عکس‌ها را مطابق قسمت‌های مشترک کنار هم قرار داد. از عکس‌های هوایی می‌توان در تهیه نقشه‌های بزرگ مقیاس برای کارهای مهندسی جهت مطالعه و ایجاد طرح در پژوهه‌های عمرانی مانند راه، راه آهن، تعیین حدود اراضی، تعیین عوارض موجود بر روی زمین، رشته ترافیک، زمین‌شناسی و مسائل نظامی استفاده کرد.

تصاویر ماهواره‌ای: تصاویر ماهواره‌ای که در اطراف کره زمین قرار دارند، تهیه می‌شود. با توجه به چرخش منظم این ماهواره می‌توان هر لحظه تصاویر مکرر و به روز با پوشش مناطق وسیع تهیه کرد. با توجه به این که تصاویر ماهواره‌ای سطح بسیار گسترده‌ای را تحت پوشش قرار می‌دهند، به همین خاطر مطالعاتی از قبیل کشاورزی، هواشناسی، حوادث و بلایای طبیعی، نظامی و در هر رشته دیگر با داده‌های بیشتر و در سطح بیشتری انجام می‌گیرد. به همین خاطر از جهت اقتصادی نیز نسبت به عکس‌برداری هوایی و زمینی توجیه اقتصادی دارد.

شاخه‌های فتوگرامتری

عموماً فتوگرامتری را به دو شاخه فتوگرامتری متريک و فتوگرامتری تفسيري تقسيم‌بندی می‌کنند. در فتوگرامتری متريکي، اندازه‌گيري های کمی مطرح است، يعني با استفاده از اندازه‌گيري های دقیق نقاط از طریق عکس می‌توان فواصل حجم، ارتفاع و شکل زمین را تعیین کرد، که معمول‌ترین کاربردهای این شاخه از فتوگرامتری تهیه نقشه‌های مسطحاتی و توپوگرافی از روی عکس‌هاست. اما فتوگرامتری تفسيري خود به دو شاخه تفسیر عکس و سنجش از دور تقسیم می‌شود.

در قسمت تفسیر عکس بیشتر مطالعات کیفی بر روی عکس انجام می‌گیرد. به عنوان مثال وضعیت پوشش گیاهی یک منطقه و یا میزان جمعیت یک شهر را از طریق عکس مورد مطالعه و تحقیق قرار می‌دهند. عکس‌های هوایی امروزه حداقل در دو رشته بزرگ علمی یعنی فتوگرامتری به معنی کلی تهیه نقشه از عکس‌های هوایی و دیگری تفسیر به معنی شناسایی و تشخیص عوارض و اشیاء از روی تصویر به کار می‌رond و دارای شروع و تاریخ هم‌زمانی می‌باشند که به تدریج و با پیشرفت‌های تکنولوژی، این دو رشته توسعه یافته و در نتیجه، استفاده و ابزار برای دو گروه کم از هم فاصله گرفته و در هر یک، تخصص‌های جداگانه‌ای به وجود آمده و به تدریج نیز اضافه خواهد شد.

بیشتر
بدانیم

در ایران در سال ۱۳۳۱ از حوزه زاینده‌رود اصفهان عکس‌های هوایی برداشته شد و عکس‌برداری توسط شرکت K.L.M به منظور انجام امور عمرانی آن حوزه انجام گرفت. در سال ۱۳۳۴ به منظور تهیه نقشه صحیح از کلیه استان‌های کشور عکس‌برداری هوایی شروع گردید. از سال ۱۳۳۲ با آغاز فعالیت سازمان نقشه‌برداری کشور به صورت پیوسته از مناطق مختلف ایران عکس‌برداری هوایی انجام گرفته است. در حال حاضر آرشیوی مشتمل بر ۸۰۰۰ حلقه فیلم هوایی بالغ بر دو میلیون قطعه عکس هوایی از مناطق مختلف کشور تهیه گردیده که به صورت مرتب در زمینه‌های مختلف از جمله فعالیت‌های تحقیقاتی و ارجاع به مراجع قضائی مورد استفاده قرار می‌گیرند. به طور کلی از تمامی مناطق کشور عکس‌های هوایی در مقیاس‌های پنجاه و پنج هزار مربوط به دهه ۳۰ هجری شمسی، بیست هزار مربوط به دهه چهل و چهل هزار مربوط به دهه هفتاد و همچنین عکس‌های هوایی ده‌هزار می‌باشد.

فوگرامتری از لحاظ ایستگاه گیرنده عکس (از لحاظ فاصله تا جسم)

- فتوگرامتری فضایی (فاصله از شیء بیش از ۲۵۰ km)
- فتوگرامتری هوایی فاصله از شیء بین (۱۰۰۰ m تا ۴۵۰۰ m)
- فتوگرامتری زمینی (برد کوتاه) فاصله از شیء (۱m- ۲۰۰ m) دوربین بر روی سه پایه نصب شده و فاصله آن تا جسم کم است.

فوگرامتری فضایی: در این نوع از فتوگرامتری ماهواره با سکوی فضایی دوربین را حمل می‌کنند. فتوگرامتری هوایی: در این نوع از فتوگرامتری دوربین را در هوایپیما قرار می‌دهند و در نهایت منجر به تولید نقشه‌های توپوگرافی می‌گردد.

فوگرامتری زمینی (برد کوتاه): فتوگرامتری زمینی (برد کوتاه) را می‌توان به عنوان یک روش اندازه‌گیری دقیق و ارزان جهت تهیه نقشه وضع موجود از سازه‌های کوچک صنعتی، باستان‌شناسی، نمای ساختمان‌ها، پزشکی، دندان‌پزشکی، راهنمایی و رانندگی، حل امور جنایی و ... مورد استفاده قرار داد.

مزایای فتوگرامتری

- مناسب برای مناطق وسیع - نیاز به حضور کمتر در منطقه - هزینه کمتر - سرعت بالاتر - امکان اتوماسیون - زمان کمتر - امکان کنترل بیشتر بر پردازش‌ها - ثبت عوارض به صورت طبیعی

تفاوت عکس هوایی و تصاویر ماهواره‌ای

مهم‌ترین تفاوت بین یک تصویر ماهواره‌ای با یک عکس هوایی در وسعت منطقه زیر پوشش است. مثلاً یک عکس ماهواره‌ای، گاهی وسعتی در حدود ۷۰۰ تا ۸۰۰ عکس هوایی در مقیاس ۱:۲۰۰۰۰ را در بر می‌گیرد. به عبارت دیگر برای داشتن دید کلان نسبت به یک منطقه بهتر است از تصاویر ماهواره‌ای استفاده کرد. زمان تفسیر یک تصویر ماهواره‌ای خیلی کمتر از یک عکس هوایی است. از دیگر مزایای تصاویر ماهواره‌ای

می‌توان به قیمت ارزان‌تر آنها در مقایسه با عکس‌های هوایی اشاره کرد.

از دیگر تفاوت‌های تصاویر ماهواره‌ای با عکس‌های هوایی می‌توان به تکرار پذیری تصاویر ماهواره‌ای، چند طیفی بودن تصاویر ماهواره‌ای و قدرت تفکیک طیفی بهتر تصاویر ماهواره‌ای اشاره کرد. از سوی دیگر عکس‌های هوایی عموماً قدرت تفکیک مکانی بهتری دارند.

فعالیت
عملی ۷

شناخت یک زوج عکس و علائم حاشیه‌ای آن

با راهنمایی هنرآموز خود چند عکس هوایی را انتخاب کرده و علائم حاشیه‌ای عکس‌ها را بررسی کنید.

راهنمایی :

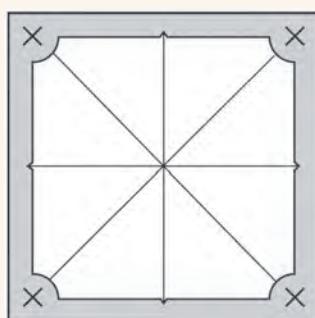
اطلاعات موجود بر روی یک عکس هوایی

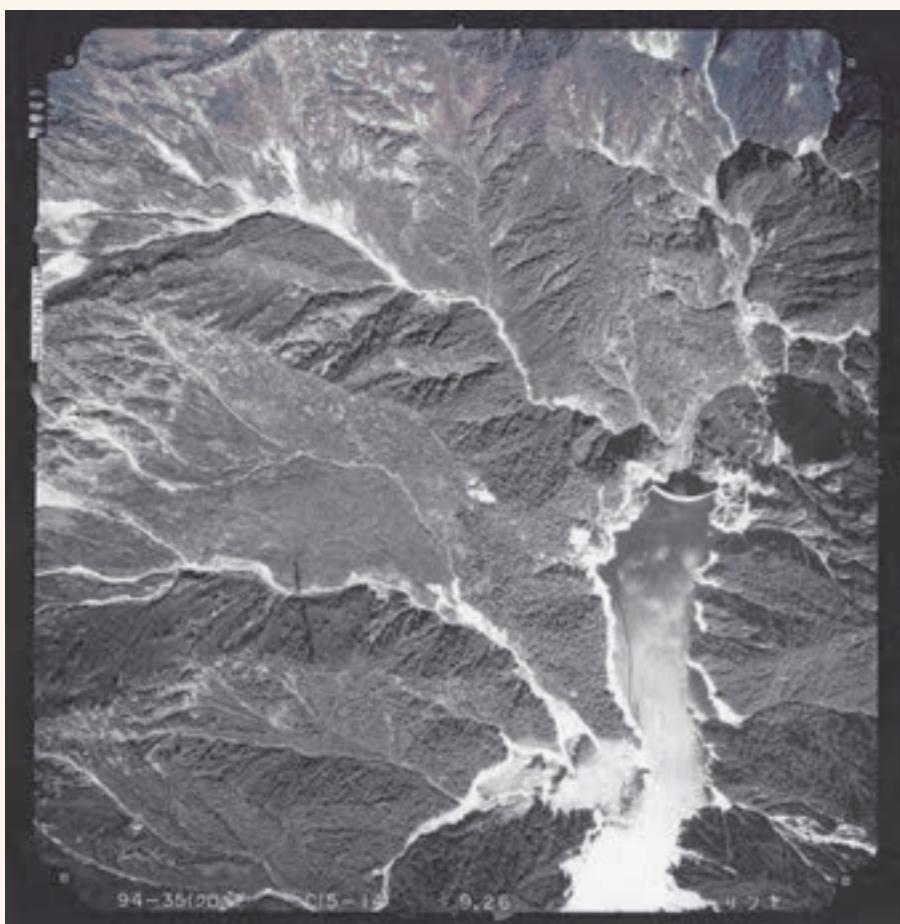
الف- علائم کناری: بدان علائم اطمینان یا فیدوشال مارک هم می‌گویند. این علائم در گوشه‌ها و کناره‌های عکس قرار داشته و به شکل دایره با یک نقطه مرکزی و یا دایره با علامت بعلاوه (+) حک می‌شود که عموماً به رنگ سفید هستند. این علائم چهار عدد و یا هشت عدد می‌باشد و از این علائم در سه مورد زیر استفاده می‌شود:

- تعیین مرکز عکس جهت تعریف سیستم مختصات عکس

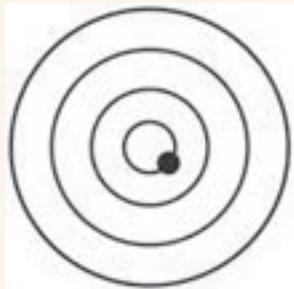
- برای توجیه داخلی

- برای پالایش عکس (حذف خطاهای سیستماتیک روی مختصات عکس)

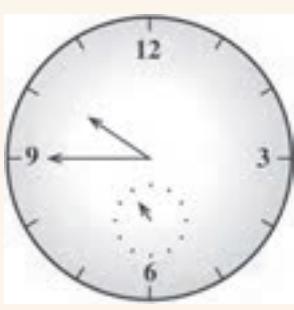

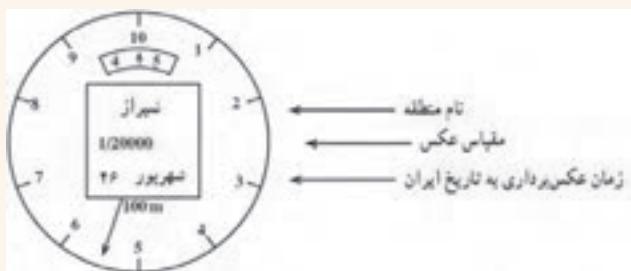

ب- حباب تراز: در قسمت کناری عکس یکسری دوایر متحدم‌المرکز وجود دارد که وضعیت تقریبی افقی بودن دوربین عکس‌برداری را در لحظه عکس‌برداری ثبت می‌کند. در لحظه عکس‌برداری باید سعی شود حباب تراز از حالت وسط زیاد منحرف نشود تا عکس تیلت‌دار به‌دست نیاید.

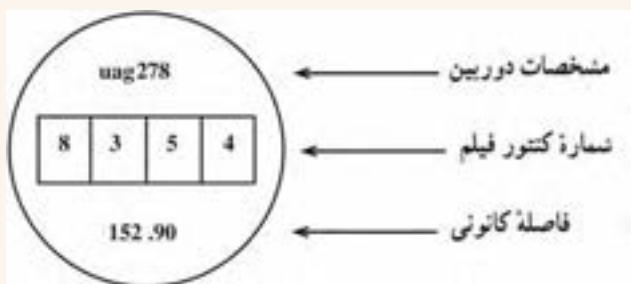

ج- ساعت: در قسمت کناری عکس ساعتی وجود دارد که زمان عکس‌برداری را ثبت می‌کند. از این ساعت برای تشخیص سایه استفاده می‌شود. مثلاً تیر برق در عکس قائم به صورت نقطه ظاهر می‌شود و فقط با استفاده از سایه آن می‌توان آن را تشخیص داد.

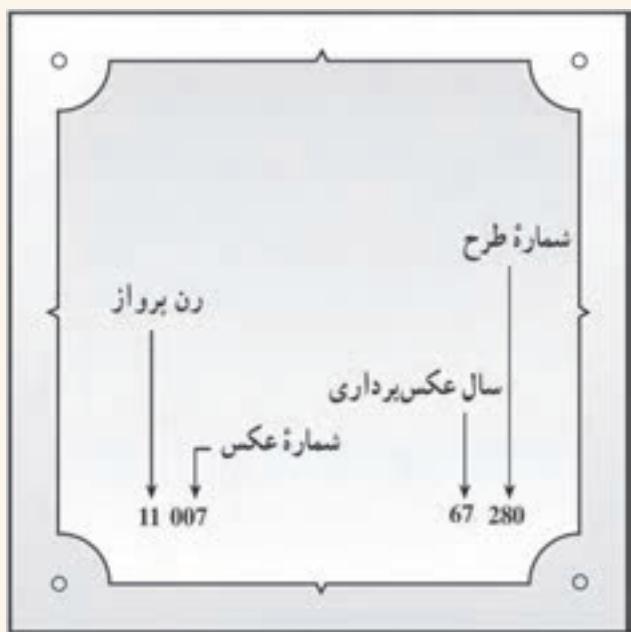
د- ارتفاع سنج: دستگاهی است که ارتفاع پرواز را در لحظه عکسبرداری ثبت می کند. از آن برای تعیین مقیاس عکس هوایی استفاده می کنند. ارتفاع در شکل زیر 4550 متر می باشد.

ه- مشخصات دوربین عکسبرداری

و- شماره کنتور عکس

ز- فاصله اصلی دوربین: یا فاصله کانونی، که بر حسب میلی متر در حاشیه عکس چاپ می شود و از آن نیز برای تعیین مقیاس عکس هوایی استفاده می کنند.

ح- نوار پرواز و شماره عکس یا فیلم: در گوشہ کنار چپ عکس هوایی دو عدد دنبال هم چاپ شده که به ترتیب، از چپ به راست، نشان دهنده رن پرواز و شماره عکس است.

ط- سال عکسبرداری و شماره طرح: در گوشہ کنار راست عکس نیز دو عدد دنبال هم چاپ شده که به ترتیب، از چپ به راست، نشان دهنده سال عکسبرداری و شماره طرح می باشد.

یک عکس هوایی را در شکل رو به رو مشاهده می کنید.

برجسته بینی

شیوه‌ای است برای ایجاد تصور سه بعدی در بیننده به وسیله دید دو چشمی. در بیشتر روش‌های برجسته بینی دو تصویر معمولی دو بعدی با اندکی تفاوت مقابل چشم راست و چپ قرار می گیرند. این دو تصویر دو بعدی در مغز تلفیق شده و دیدن تصویری سه بعدی را به بیننده القاء می کنند. مبنای برجسته بینی نشان دادن تصاویر متفاوت به چشم چپ و راست است. در فتوگرامتری اولیه این کار به وسیله برجسته بین (استرئوسکوپ) انجام می شود.

در هنگام تماشای فیلم‌های سه بعدی در سینما و یا تلویزیون سه بعدی این کار توسط عینک سه بعدی انجام می‌شود که انواع متفاوتی دارد، مثلًا عینک رنگی یا عینک قطبیده. در روش عینک رنگی، تصویر روی پرده تلفیقی از دو تصویر است و بیننده که عینکی قرمز و آبی به چشم دارد، با هر چشم فقط یکی از این تصاویر را می‌بیند و در نتیجه فیلم را سه بعدی تصور می‌کند.

برجسته‌بین (استرئوسکوپ)

عینک سه بعدی قطبیده

عینک سه بعدی رنگی (آنالیف)

فعالیت
عملی ۸

برجسته‌بینی بدون استفاده از استرئوسکوپ

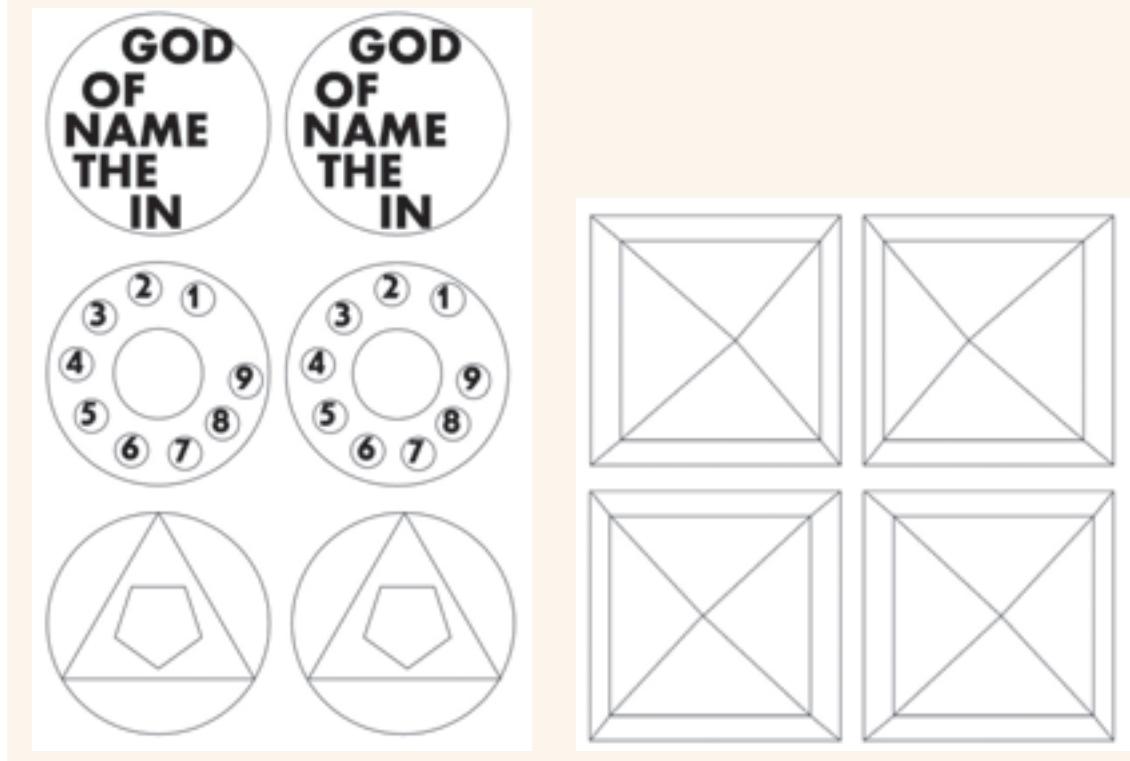
هر جویان برجسته بینی را با تصاویر زیر و بدون استفاده از استرئوسکوپ تمرین کنند.

راهنمایی:

به وسیله یک مانع تصویر سمت چپ و راست را از هم جدا می‌کنیم.

حال با چشم راست، تصویر راست را نگاه و با چشم چپ، تصویر چپ را نگاه می‌کنیم.

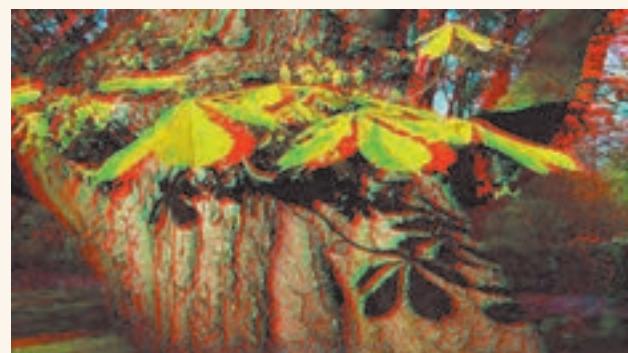
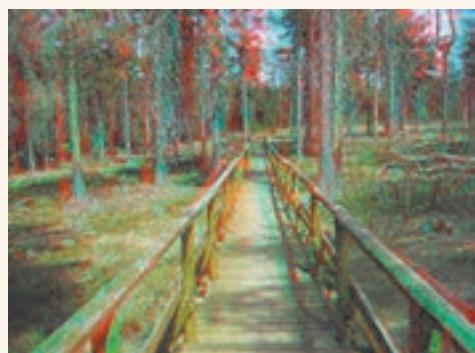
بعد از لحظاتی دو تصویر بر هم منطبق شده و تصاویر به صورت برجسته دیده می‌شود.

بر جسته بینی با عینک آنالوگیف

هنرجویان به وسیله عینک آنالوگیف تصاویر زیر را بر جسته بینی کنند.

فعالیت
در منزل ۱

فعالیت
عملی ۱۰

با کمک وسایلی مانند طلق رنگ قرمز و آبی، مقوا و چسب و ... یک عینک آنالوگیف درست کنید.

برجسته‌بینی با استرئوسکوپ جیبی

هترجو استرئوسکوپ جیبی را روی یک زوج عکس به درستی مستقر و عملیلت برجسته بینی را انجام دهد.

راهنمایی ۱:

استرئوسکوپ جیبی از اجزاء زیر تشکیل شده است:

چهار پایه و دو عدسی محدب که داخل قابی قرار گرفته‌اند. پایه‌ها تا می‌شوند و به راحتی در یک کیسه کوچک یا محفظه قرار می‌گیرند به طوریکه می‌شود استرئوسکوپ را داخل چیزی گذاشت و آنرا حمل کرد. این استرئوسکوپ ساده‌ترین و ارزان‌ترین استرئوسکوپ از نوع بدون آینه است. البته مشاهده با این استرئوسکوپ‌ها ممکن است که فواصل بین نقاط مشاهده از دو عکس نمی‌تواند بیشتر از فاصله باز چشم (فاصله متوسط بین دو چشم) باشد. در این صورت فاصله‌های بیشتر از باز دو چشم یا به سختی دیده می‌شوند و یا دیدن آنها به کلی امکان‌پذیر نیست.

راهنمایی ۲: نحوه کار با استرئوسکوپ جیبی

در استرئوسکوپ جیبی فاصله مرکز عدسی‌ها از یکدیگر متغیر و از ۵۵ الی ۷۵ میلی‌متر می‌باشد یعنی معادل فاصله بین دو مردمک چشم که برای افراد مختلف متفاوت است. فاصله متوسط بین دو چشم یا باز چشم حدود ۶۵ میلی‌متر است. برای کار با استرئوسکوپ آن را روی یک میز مستقر می‌کنیم و دو عکس را به گونه‌ای روی میز و زیر استرئوسکوپ قرار می‌دهیم که امتداد خط پرواز یا خطی که از مراکز عکس‌ها می‌گذرد با خط فاصل دو چشم موازی باشد. برای برجسته کردن عوارض مشاهده به طور تجربی به این صورت عمل می‌کنیم که عارضه مشخصی مثل تقاطع دو جاده را با انگشت

اشاره روی کناره عارضه قرار می‌دهیم و استرئوسکوپ را روی منطقه‌ای که می‌خواهیم برجسته بینیم گذاشته و با گذاشتن چشم‌ها بر روی عدسی‌ها، فاصله آنها را که قابل تغییر است با حرکت دادن و جایه‌جا کردن، با باز چشم خود یکی می‌کنیم. با نگاه کردن در عدسی‌ها و در اصل به تصویر در هر یک از چشمی‌ها سرانگشت خود را به طور جداگانه می‌بینیم. سپس سعی می‌کنیم این دو انگشت را همراه با عکس‌ها حرکت دهیم تا آن که هر دو روی هم بیاندازیم یا در اصل آن دو تصویر را یکی ببینیم. اگر هنوز عکس کاملاً برجسته به نظر نمی‌آید با چرخاندن ملایم عکس‌ها در جهت مناسب آن را به وضعی دربیاوریم که برجسته دیده شود.

ارزشیابی شایستگی شاخه‌های نقشه‌برداری

شرح کار:

با استفاده از وسایل مختلف نقشه‌برداری، عملیات مختلف نقشه‌برداری از شاخه‌های مختلف را انجام دهد.

استاندارد عملکرد:

انجام عملیات مختلف نقشه‌برداری از شاخه‌های مختلف مطابق دستورالعمل شماره ۱۱۹ سازمان نقشه‌برداری کشور به روش مستقیم زمینی با استفاده از دوربین توتال استیشن، دوربین زاویه‌یاب، سه پایه دوربین، منشور، ژالن، تراز نبشی، شاخص (میر)، متر لیزری، گیرنده GPS دستی، استرئوسکوپ، عکس هوایی و عینک آنالیف

شاخص‌ها:

دقت زاویه و طول مطابق استاندارد - بررسی خطاهای و تصحیح آن - حذف اشتباه - کنترل محاسبات و عملیات - انجام محاسبات با نرم‌افزار Excel - ترسیم با نرم‌افزارهای AutoCAD CIVIL3D و AutoCAD - تایپ و چاپ گزارش - ارائه حضوری کار به هنرآموز در مدت زمان ۶ ساعت.

شرایط انجام کار و ابزار و تجهیزات:

شرایط: انجام عملیات مختلف نقشه‌برداری از شاخه‌های مختلف در فضای طبیعی زمین به کمک دو کارگر - انجام محاسبات و ترسیم با نرم‌افزار در سایت رایانه.

ابزار و تجهیزات:

- دوربین توتال استیشن - دوربین زاویه‌یاب - سه پایه دوربین - منشور - ژالن - تراز نبشی - شاخص (میر) - متر - متر لیزری - گیرنده GPS دستی - استرئوسکوپ - عکس هوایی و عینک آنالیف
- وسایل محاسباتی شامل ماشین حساب علمی
- وسایل تحریر اداری - رایانه به همراه چاپگر.

معیار شایستگی:

ردیف	مرحله کار	حداقل نمره قبولی از ۳	نمره هنرجو
۱	تهیه کروکی	۲	
۲	انجام عملیات شاخه‌های مختلف نقشه‌برداری	۲	
۳	انجام محاسبات با نرم‌افزار Excel	۲	
۴	ترسیم نقشه در نرم‌افزارهای AutoCAD و AutoCAD CIVIL3D	۲	
۵	کنترل نقشه یا عملیات انجام شده	۲	
۶	ارائه گزارش	۲	
	شایستگی‌های غیرفنی، ایمنی، بهداشت، توجهات زیست محیطی و نگرش: رعایت ایمنی و بهداشت محیط کار، لباس کار مناسب، کفش، کلاه، دستکش، دق‌اجرا، جمع‌آوری نخاله و ملات اضافی، مدیریت کیفیت، مسئولیت‌پذیری، تصمیم‌گیری، مدیریت مواد و تجهیزات، مدیریت زمان	۲	
	میانگین نمرات	*	

* حداقل میانگین نمرات هنرجو برای قبولی و کسب شایستگی، ۲ می‌باشد.

منابع و مأخذ

- ۱- استاندارد شایستگی حرفه ساختمان، سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی، دفتر برنامه‌ریزی و تأثیف کتاب‌های درسی فنی و حرفه‌ای و کاردانش، ۱۳۹۲.
- ۲- استاندارد ارزشیابی حرفه ساختمان، سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی، دفتر برنامه‌ریزی و تأثیف کتاب‌های درسی فنی و حرفه‌ای و کاردانش، ۱۳۹۳.
- ۳- راهنمای برنامه درسی ساختمان، سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی، دفتر برنامه‌ریزی و تأثیف کتاب‌های درسی فنی و حرفه‌ای و کاردانش، ۱۳۹۴.
- ۴- سلیم‌آبادی، محمد، کاربرد رایانه در نقشه‌برداری، شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران، ۱۳۹۵.
- ۵- سعادت‌سرشت، محمد و همکاران، نقشه‌برداری عمومی، شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران، ۱۳۹۵.
- ۶- داورپناه، مهدی، کارگاه محاسبه و ترسیم ۱، شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران، ۱۳۹۴.
- ۷- داورپناه، مهدی و همکاران، کارگاه محاسبه و ترسیم ۲، شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران، ۱۳۹۵.
- ۸- متینی، امیرحسین، مساحی، شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران، ۱۳۹۴.
- ۹- سیدحسینی، فرشاد، عملیات نقشه‌برداری عمومی، شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران، ۱۳۹۵.
- ۱۰- سیدحسینی، فرشاد، عملیات مساحی، شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران، ۱۳۹۴.
- ۱۱- یزدی مقدم، هادی، کنترل و تنظیم دستگاه‌های نقشه‌برداری، شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران، ۱۳۹۵.
- ۱۲- مصدق، بدرالملوک، فتوگرامتری مقدماتی، شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران، ۱۳۹۵.
- ۱۳- متینی، امیرحسین، گزارش کار عملیات نقشه‌برداری عمومی، شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران، ۱۳۹۵.

سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی جهت ایفای نقش خطیر خود در اجرای سند تحول بنیادین در آموزش و پرورش و برنامه درسی ملی جمهوری اسلامی ایران، مشارکت معلمان را به عنوان یک سیاست اجرایی مهم دنبال می‌کند. برای تحقق این امر در اقدامی نوآورانه سامانه تعاملی بر خط اعتبارسنجی کتاب‌های درسی راهاندازی شد تا با دریافت نظرات معلمان درباره کتاب‌های درسی نوگاشت، کتاب‌های درسی را در اولین سال چاپ، با کمترین اشکال به دانش‌آموزان و معلمان ارجمند تقدیم نماید. در انجام مطلوب این فرایند، همکاران گروه تحلیل محتوای آموزشی و پرورشی استان‌ها، گروه‌های آموزشی و دبیرخانه راهبری دروس و مدیریت محترم پروژه آقای محسن باهو نقش سازنده‌ای را بر عهده داشتند. ضمن ارج نهادن به تلاش تمامی این همکاران، اسامی دبیران و هنرآموزانی که تلاش مضاعفی را در این زمینه داشته و با ارائه نظرات خود سازمان را در بهبود محتوای این کتاب یاری کرده‌اند به شرح زیر اعلام می‌شود.

اسامی دبیران و هنرآموزان شرکت‌کننده در اعتبارسنجی کتاب نقشه‌برداری ساختمان رشته ساختمان کد ۲۱۲۳۹۶

ردیف	نام و نام خانوادگی	استان محل خدمت	ردیف	نام و نام خانوادگی	استان محل خدمت	ردیف	نام و نام خانوادگی
۱	حمدید خسروی	اصفهان	۱۴	ابوالفضل عرب	سمنان		
۲	حمدید ملکی	آذربایجان شرقی	۱۵	مهردی پورزنگی آبادی	کرمان		
۳	محمدحسین اقبالی‌زارج	یزد	۱۶	مجتبی مهدویان	مرکزی		
۴	حسن امیر آبادی زاده	خراسان جنوبی	۱۷	محسن حنایی	خراسان رضوی		
۵	مجتبی سبحانی	شهرستان‌های تهران	۱۸	مالک موحدزاده	بوشهر		
۶	فردین مسلمی	مازندران	۱۹	علی حسین زاده	ایلام		
۷	عباس آخوندی	همدان	۲۰	سیدمهدي ساداتی	قم		
۸	احسان قنبر زاده	خوزستان	۲۱	حسین رجبی	اردبیل		
۹	سعید فراهی شهری	سیستان و بلوچستان	۲۲	احمد بهرامی	فارس		
۱۰	مسعود عباسی	سیستان و بلوچستان	۲۴	هادی ریاحی	گلستان		
۱۱	ایرج محمدی	کرمانشاه	۲۵	مهردی ملک پور دهکردی	چهارمحال و بختیاری		
۱۲	مهردی اکبری	خراسان جنوبی	۲۶	مهردی جهانگیری	اردبیل		
۱۳	مهردی محمدی	قرоین					

هئر آموزان محترم، هئرجویان عزیز و اولیای آمان می توانند نظرهای اصلاحی خود را درباره مطالب این کتاب از طریق نامه
به شانی تهران - صندوق پستی ۴۸۷۴ / ۱۵۸۷۵ - کروه درسی مربوط و یا پیام کنار tvoccd@roshd.ir ارسال نمایند.

وبگاه: tvoccd.oerp.ir

دفتر تایف کتاب های درسی فنی و سرفه ای و کار داشن